CORESPONDENŢA LUI DIMITRIE AMAN, NEGUSTOR DIN CRAIOVA.

CORESPONDENŢA LUĬ DIMITRIE AMAN, NEGUSTOR DIN CRAIOVA.

---

1. Iunie 1803. Testament al luĭ Adam von Zettiri. Lasă executorĭ pe Mihail Costa Curti şi Sterio Patrino. Moştenitorĭ vor fi nepoţiĭ şi tovarăşĭ Dimitrie Adam Manu şi Mihail Adam Manu. Se lasă o rentă soţieĭ Elisabeta (700 de fl. pe an). 300 de florinĭ capătă şcoala grecească din Viena lîngă biserica Sfînta Treime, căreia i se vor da alţĭ 200. Se maĭ lasă ceva soacreĭ, Sfungarà, şi nepoateĭ, Ecaterina Vendoti, precum şi suroriĭ Agoţa şi Spitaluluĭ «der Barmherzigen in der Leopoldstadt», Marturĭ şi Gheorghe Sterio şi Dimitrie Papa Toma. — Greceşte şi nemţeşte.

2. Rusciuc, 4 Iulie 1804. Natanail Moslin către Dimitri Mihali Dimu în Craiova. Pentru o poliţă vîndută şi lipsa de căruţĭ. A încărcat 7.049 de ocă de unt. S'a învoit cu Bairactarul şi beşliiĭ să fie scutite pe drum. Scrie, «romăneşte saŭ greceşte», pentru plata la trecerea Oltuluĭ. Greceşte.

3. Viena, 9 Octombre 1804. Gheorghe Patzani către acelaşĭ. Pentru o afacere de banĭ. — Greceşte.

4. Craiova, 17 Octombre 1804. Zapis al luĭ Hagi Dimitrachi Bacalbaşa către Dimitrie Aman, pentru «unt din Ţara Tătărească». — Greceşte.

5. Gheorghe Mihalovič către Dimitrie Aman. «Pentru tocmeala ce amŭ făcutŭ cu dumneata, să aducŭ lănă de la tabacĭ, stogoșe și țigae, și poate dumneata să-mĭ ceĭ mie jumătate stogoșe și jumătate țigae: eŭ numaĭ stogoșe și țigae la tabacĭ nu pocĭ găsi; trebue să fie de treĭ neamurĭ de lănă, că dumneata știĭ bine că tabaci n'aŭ turmele lorŭ de oĭ, ci cumpără de la zalhanale, de la măcelacĭ *(sic)*. Și eŭ dumitale nu-țĭ hotărăscŭ de care soĭ de lănă va eși maĭ multă, stogoșe saŭ bărseană saŭ țăgae, și pentru ačasta să amŭ răspunsu dumitale de priimeștĭ lănă amestecată, și de care neamŭ va eși maĭ multă nu știŭ. Iarŭ, căndŭ voĭ găsi lănă bărseană curată, fără țigae și fără stogoșe, și voĭ lua-o eŭ 2 parale saŭ cu treĭ maĭ josŭ, și eŭ dumitale maĭ josŭ o daŭ. Iarŭ, căndŭ o fi amestecată cu de treĭ neamurĭ, să o priimeștĭ dumneata, chirŭ Dimitre. Eŭ siujescŭ ačastă cale dumitale, iarŭ nu pentru folosu meŭ, fiindŭ că nădăjduescŭ la Dumnezeŭ ca să facemŭ de acuma înnainte alișverișŭ. Și pentru ačastă să amŭ răspunsu dumitale, și, înŭ ce časŭ voĭ priimi răspunsu, scoțŭ poște de la Piteștĭ și plecŭ. Și pentru lănă neagră, de n'orŭ vrea tabaci să-mĭ vănză lăna cea albă fără neagră, caută să iaŭ și neagră, și să o priimeștĭ cu doao parale saŭ treĭ maĭ josŭ. Darŭ lănă neagră ese prea pușănă, să fie la zece oĭ una: încă nu e la zece una, darŭ zicŭ eŭ la zece una. Iarŭ, nevoindu dumneata aceste, să mă înștiințezĭ să-țĭ daŭ arvună înnapoĭ, să trimițĭ la Craiova saŭ la Bucureștĭ, unde veĭ porunci. Chirŭ Dimitre, arătŭ dumitale că, de căndŭ facŭ neguțătorie, nu m'amŭ rușinatŭ între neguțătorĭ, și voĭ să nu mă rușinezŭ nicĭ acumŭ, cu ajutoru luĭ Dumnezeŭ.»

(Pecete cu litere turceștĭ.)

6. Viena, 30 Novembre 1804. Gheorghe Patzani către acelașĭ. Pentru o datorie a luĭ Hagi Petcovicĭ falit. Se adauge socoteala luĭ Petcovicĭ.

7. Viena, 5 Februar 1805. Gheorghe Patzani către acelașĭ. Aŭ aflat de la Voicu că e chemat de Pilito (v. maĭ jos)

cu mumbaşir la Bucureştĭ, cerîndu-i-se baniĭ şi 12.000 de leĭ amendă. De ce nu se duc şi eĭ, ca sudiţĭ? Să cerceteze şi la Vidin. Aŭ pornit proces cu Gheorghe Pihtu la *Landrecht*.

8. Viena, 26 Mart 1805. Pentru urmărirea datorieĭ de maĭ sus.

9. Viena, 5 Iunie 1805. Dimitrie Ioannu Poschari succesor şi Ioan Nikolides de Pindo daŭ «instrucţie» în legătură cu scrisoarea de maĭ jos celor treĭ, pomeniţĭ acolo, ca să iea actele de la fraţiĭ Pihtu (cel mare e Gheorghe Teodor), care fusese «slugile» lor, fără drept de a face comerţ deosebit. Să ceară intervenţia Agentuluĭ Merkelius. Să fie arestat Arghir până la încheiarea socotelilor; fratele a fost la Sibiiŭ. Aŭ aceiaşĭ însărcinare la Bucureştĭ Ruţu, Dimitriu şi Ştefan Margulas.

10. Viena, 13 Iunie 1805. Dimitrie Ioannu Pochari şi Ioan Nikolides de Pindo către acelaşĭ. Însărcinează pe Aman, pe Mihali Dimitri Curti şi pe Gheorghe Voicu Logofătul să iea de la Arghir Teodor Pihtu zapisele, trimese şi cu Mihali Ruţu şi Teohari Dimitriu.

11. Bucureştĭ 21 Iulie 1805. Merkelius, «aghentu înpărătescŭ», către Aman şi Curti, cu privire la procesul deschis acolo de «Ruciul» şi ceĭlalţĭ doĭ. Îĭ chiamă, «fiindŭ că la acasta sănteţĭ şi dumv. ceruţĭ dă numiţiĭ plirecsusiĭ»,—«spre a luoa treaba săvărşire fără dă nicĭ unŭ cusurŭ». Trimete pentru a-ĭ «ajuta» pe «dum. Stoica Căpraru».

12. Viena, 8 August 1805. Gheorghe Th. Pychto (Pihtu) către Logofătul Gheorghe Voicu. Să plătească datoriile luĭ, trimeţîndu-ĭ restul averiĭ. Are de luat banĭ şi marfă la Siştov şi Rusciuc. — Greceşte.

13. Bucureştĭ, 17 August 1805. Arghirie Pychto către Grigore Gheorghiu. Pentru datoriĭ, cu salutărĭ către «cocoana

Hagica». Și despre falimentul luĭ Teohari Dimitriu. Greceşte. Frumoasă peceta cu Δ Γ Θ Μ.

14. Viena, 12 Septembre 1805. Să se vîndă caiĭ şi caleaşca luĭ Pihto. — Greceşte.

15. Bucureştĭ, 20 Septembre 1805. Gheorghe Polcovnicul face vechil în datoria de la Gheorghe Postelnicelul pe Aman. — Greceşte.

16. Bucureştĭ, 21 Septembre 1805. «Demeter Adam» se plînge Agenţieĭ că s'a învoit în 1804 cu Mihalovicĭ «ca să-mĭ aducă 25.000 ocă lănă de tăbăcie dinŭ Ţara Tătărască după mostra ce me-aŭ lăsatŭ şi cu sorocŭ pănă la trecuta lună luĭ Aprilie să ni-o facă teslimŭ la Craiova, ocă căte parale 25, şi i-am datŭ înŭ treĭ răndurĭ fl. 17.000 Care lănă, nu numaĭ că la numitulŭ sorocŭ nu me-aŭ adus-o, ci aŭ trecutŭ şi peste sorocŭ doao lunĭ şi maĭ bine, şi lăna cătă me-aŭ adusŭ, nu aŭ fostŭ după proba ce me-aŭ lăsatŭ, ci aŭ fostŭ prostă şi nespălată şi plină de pieĭ de oie, şi nicĭ suma deplină nu me-aŭ adus-o, ci abea de banĭ jumătate, şi, aşteptăndŭ toată vara să-mĭ maĭ aducă ceva lănă, şi pănă acuma n'amŭ văzută nicĭ lănă, nicĭ pe elŭ; cu venirea mea aicĭ înŭ Bucureştĭ, amŭ aflatŭ că aŭ trecutŭ la Piteştĭ, la povarna luĭ.» Cere ca un căprar să-ĭ «facă ferpotŭ 300 vedre rachiŭ spirtŭ ce are la povarnă acolo şi tl. 2.000 ce are la unŭ Neda Gheorghiu, suditŭ chesaricescŭ la Slatină», aducîndu-l şi pe dînsul la Craiova, unde a făcut învoiala, «faţă fiindŭ şi alţĭ neguţătorĭ lănarĭ, care ştiŭ curgerea pricini şi aŭ şi idee de cestŭ felĭ de marfă».

Urmează porunca Agenţieĭ cŭtre «chirŭ Gheorghe Mihali Popovicĭ», în sensul de maĭ sus. (Pecetea Agenţieĭ.)

17. Piteştĭ, 26 Septembre 1805. Gheorghe Mihailovicĭ către Aman. Aşteaptă căruţele cu lîna: cînd va fi uscată, va veni cu ea la Craiova. Zăbava provine de acolo cĭ «la Bender mi-a oprit Paşa lîna ce aveam să scot de acolo..., zicînd că

nu e slobod să iasă pentru Ţara-Romănească, şi mi-a zăbovit lucrul două lunĭ şi jumătate, până ce a venit firman de la Constantinopol şi m'a lăsat de am scos lucrul, dînd şi 130 de leĭ geremeà; apoĭ a fost ploaie, lipsă de căruţĭ.» Discuţie cu privire la preţ. «Am luat lîna cu 16 parale oca, am dat şi 6 parale chirie la ocă, de la Bender şi Akkerman pănă la Craiova, şi s'aŭ făcut 22; apoĭ vama şi alte cheltuielĭ şi geremele ce le-am dat la Turcĭ, acelea sînt deosebite». Să fie «creştin» şi să nu-ĭ strice unicul cîştig.

18. Viena, 6 Octombre 1805. Poschari şi de Pindo către acelaşĭ. A aflat că zapisele sînt ascunse la ţară şi s'aŭ găsit numaĭ 13 vase cu vin. Să iea două înştiinţărĭ (ἀφοροχάρτια), care să se cetească în bisericile din Bucureştĭ şi Craiova.

19. Viena, 15 Ianuar 1806. Poschari şi de Pindo către acelaşĭ. Să se puie toate zapisele în cufere şi să i se trimeată prin Sibiiŭ, de unde le va lua diligenţa.

20. Viena, 19 Ianuar 1806. Poschari şi de Pindo către Aman. E necesar Voicu la Viena. Să iea cu sine maĭ ales socotelile pentru lînă. — Greceşte.

21. Craiova, 18 Februar 1806. «Alecsandru, vechilu preacinstiteĭ Aghenţiĭ a chesaro-crăieştiĭ Curţĭ; Frid. Alexander», către acelaşĭ, pentru legăturile luĭ cu Gheorghe Mihalovicĭ.

22. Craiova, 18 April 1806. Neiscăliţĭ către Agenţie, despre porunca de a se pecetlui casa luĭ Gheorghe şi Arghirie Pihto, «scrisorile de cureşpondenţie» şi banіĭ. Creditoriĭ cer a se da tot Logofătuluĭ Voicu de la Dracovăţ. Le-aŭ dat şi nu pot face «ferpotul» cerut.

23. 5 Maiŭ 1806. Vînzare de Ţiganĭ către Aman, pentru 800 de talerĭ aĭ luĭ Alecu Buzescu Serdar.

24. 30 Iunie 1806. Gheorghe Mihalovicĭ către Aman. «Şti-

inţezŭ dumitale pentru judecata cărăuşilorŭ că am eşitŭ cu dăşi înnăita Măriei Sale Vodă şi am arătatŭ mărturiile ce m'aĭ datŭ dum[nea]ta, şi nu s'aŭ uitatŭ Vodă la mărŭturì, zăcădu-mĭ că vreme riè aŭ fostŭ în potriv[ă], cu polile [1] č-aŭ fostŭ înŭ anu trecut. N'am apuca[t] pă cărăuş, ci eĭ cu neguţătoru, iară nu cu deşi. Ci, dumn[ea]ta chirŭ Demitri, se facem cum va fi cu dreptu, să nu mă serăcescŭ eŭ de totŭ, nicĭ dum[nea]ta se nu păgubeştĭ, şi se facem creştineşt[e]; că, de vom eşi la judecată, vom cheltui amăndoĭ, şi e păcatŭ, că dum[nea]ta ştiĭ judecata luĭ Dumnezeŭ bine, şi nu te bucur[ĭ] la mine.»

25. 15. Bucureştĭ, 26 Iulie 1806. Ştefan [Margulas] către Aman. Arată zăbăvile ce întîmpină procesul şi din causa negustorilor orînduiţĭ să judece. Rîde de felul cum se caută legile «εἰς τὴν Βλαχίαν» şi adauge, romăneşte: «şi nu ştiŭ că: aicĭ cine poate, ose rode». S'a ajuns în sfîrşit la anaforaua boierilor veliţĭ către Domn. Să iea zapisele la eĭ, căcĭ Logofătul Gheorghe e raià şi se poate smulge dela dînsul.—P. S. de Ruţo (în greceşte).

26. 14 Septembre 1807. Ivanŭ Post. arată că Aman i-a lăsat «o scrisoare a lu chirŭ Theodorŭ Ioanu, ce aŭ fostŭ datŭ chezăşie pentru unŭ Gheorghe Mihalovič, suditu, pentru tl. 1595» şi un zapis al aceluia pentru 895 de talerĭ, ce a făgăduit a-ĭ aduce «aicĭ, la ispravnicatŭ».

27. 11 Februar 1808. «I. de Brenner, A. K. Apor» (cu cirilice), în numele Agenţieĭ, către Dimitrie Aman şi Mihali Curti, despre ridicarea «ferpotuluĭ» asupra «lucrurilorŭ luĭ Gheorghe Pihtulŭ»: să lase şi eĭ ce aŭ la dînşiĭ, cu ştirea luĭ «siorŭ Alexandru», «vechilulŭ nostru de consulat a cc. Aghenţiĭ». – La 15/27 April Apor singur iscăleşte şi o scrisoare grecească.

28. Sibiiŭ, 20 April 1808. Magistratul Sibiiuluĭ către al

[1] Ploile.

Bistrițeĭ, despre Anișca, servitoarea luĭ Aman, care a fugit, cu juvaiere, la iubitul eĭ, caporalul Vasile Pop.

29. Viena, 8 August 1808. Poschari și Pindo către Dimitrie Aman. Să meargă cu omul Agențieĭ la casa lor și să iea două cufere: unul cu «calabalîcul fetițelor mele» și altul cu hainele luĭ Gheorghe Pihtu, căutînd după zapise. Să caute și la bolta luĭ Hristo Nicolì. Se vor opri și moșiile luĭ. — Grecește.

30. 30 August 1808. «Ionŭ Brozbă otŭ Cĭuturoia» ș. a. se învoiesc *a tăia* două viĭ ale luĭ Aman, la toamnă. Nețiindu-se de cuvînt, «să aibă dumnealuĭ a ne aduce cu treapădŭ și să ne pue la poprealá ca să plătimŭ bani cu dobânda lor, fidŭ că nu n'omŭ țănea de vorba ce amŭ vorbitŭ». «Ne-amŭ iscălitŭ și ne-amŭ pusŭ degetele înŭ locŭ de pecete, neștindŭ carte.» Scrie «popa Costandinŭ».

31. Craiova, 16 Septembre 1808. Hagi Cristu Teodosìu face tovărășie cu Dimitri Mihali Dimu.

32. Piteștĭ, 5 Octombre 1809. Teodor Ioanu și Hagi... «chiezașŭ» daŭ mărturie «căprarulu̯ĭ împărătescŭ», despre aceia că, «fiindŭ venitŭ aicĭ ca să arădice pe chirŭ Gheorghe Mihalovicĭ, dă a-lŭ duce la Craiova, ca să răspunză înnaintea dumisale siniorŭ Alecsandro Spițeru la cele ce va avea cu chirŭ Dumitru Adamŭ, și nefiindŭ gata dă a merge la Craiova, avăndŭ patru miĭ oca dă lănă udă, fiindŭ după drumŭ, și doă miĭ dă oca dă părŭ dă capră, i s'aŭ datŭ sorocŭ dă doăzecĭ dă zile ca să șază să usuce lăna, atătŭ și părulŭ, ce ieste făcutŭ ferpotŭ.» La soroc va merge singur la Craiova. Altfel, răspund eĭ, «atătŭ pentru omŭ, cătŭ și păntru lăna ce ieste aicĭ, atătŭ și pentru părŭ.»

33. 1810. Socoteală pentru «ὁ τίμιος κύριος Δημήτριος Μηχάλη Δήμου, ἤτοι 'Αμάνης», de la firma Manicati (pe pecete: «Manicati Saffran Söhne», arme: caduceul luĭ Mercur, ancora, un butoiŭ, sacĭ și un corn de abundență).

34. 14 April 1810. «Costandinŭ polc[o]v[nicŭ]» către Aman. «Amŭ înţălesŭ şi cele scrise pentru vinurile de la gĭupăneasa Pat. Sărd., ci de locŭ i-amŭ datŭ unŭ omŭ alŭ mieŭ ... de a şezutŭ acolo pănă la pritocitŭ».

35. Sibiiŭ, 23 Mart 1811. Manicati către Aman. Se plînge de schimbările de curs orînduite de către Împărăţie.—Greceşte.

36. 12 Novembre 1811. «Nicolae Băcanu sănŭ Apostolu» dă zapis luĭ Dinu Cernătescu pentru 100 de talerĭ «pănă Stifi *(sic)* Gheorghe». Martur: Pătru Ciobescu.

37. 27 April 1812. «Stoianŭ Boloagă otŭ Rede» dă zapis luĭ Aman pentru 120 de talerĭ, «şi pentru aceştĭ banĭ să amŭ a-ĭ aduce dumnealuĭ o mie cincĭ sute ocă făină bună spălată, însă cu sorocŭ pănă la Avgustŭ ..., însă tocmeală pe sută fl. 8, adecă optŭ, ci eŭ să amŭ purtare de grijă de a înplini dupe sorocu celŭ maĭ susŭ zisŭ, iară, căndŭ vre o nepurtare de grijă avăndŭ, cătă chieltuială saŭ zăciuială să fie, totŭ de la mine». Pune «degetulŭ în locŭ de pecete». Scrie «popa Ioniţă otŭ Sf. Troiţă».

38. Craiova, 3 Iulie 1812. Mărturie pentru 1.495 «florinţĭ ce aŭ fostŭ datorĭ chirŭ Dumitru Amanŭ luĭ chirŭ Marco Xenovicĭ pentru neşte cheltuelĭ de marfă: scaune i sobe». A venit un trimes cu poliţa. Şi, «fiindcă florinţĭ nu să găsescŭ, în banĭ turceştĭ nu ne-amŭ potutŭ învoi; aşa darŭ amŭ trimisŭ poliţa înnapoĭ, şi acuma me-aŭ trimisŭ altă poliţă, cu încărcătură la $^0/_0$ tal. zece; pentru care n'aŭ vrutŭ să mi-ĭ plătească încărcătura, ci me-aŭ plătitŭ numaĭ ceĭ maĭ susŭ numiţĭ. Ci, fiindŭ că poliţa cea de acuma este maĭ mare, trebue să o trimiţŭ îndărăptŭ la chirŭ Marco Xenovicĭ, şi de priimirea banilorŭ după socoteala luĭ chirŭ Marco Xenovicĭ i-amŭ datŭ acasta adeverinţă dreptŭ poliţă cea d'intăĭ şi, căndŭ chirŭ Marco nu va fi mulţămitŭ pentru acasta, atunca amŭ eŭ a întoarce florinţi luĭ chirŭ Dumitru Amanŭ înnapoĭ».

39 Bucureştĭ, 8 Ianuar 1813. «Prin cea de faţă scrisoare a noastră de învoială noĭ, ceĭ de maĭ jos iscăliţĭ, arătăm că, cu părerea şi voinţa tuturora, la 1-iŭ Ianuar 1813, am cumpărat vămile τῶν παραλιῶν (vadurilor) şi a judeţelor, cuprinzînd şi a Piteştiuluĭ şi a Musceluluĭ, cu scalele lor, după ponturile domneştĭ pecetluite, cu 140.000 de leĭ, adecă o sută patruzecĭ de miĭ, plătind şi ieşirea scrisorilor, cu 18 leĭ, 45 banĭ la pungă, în total leĭ 5.145, adecă cincĭ miĭ o sută patruzecĭ şi cincĭ, asemenea şi ruşfetul leĭ 3.000, adecă treĭ miĭ, socotite toate în leĭ 148.145, adecă o sută patruzecĭ şi opt miĭ şi o sută patruzecĭ şi cincĭ. Am împărţit cîtimea cumpărăriĭ în părţile de maĭ jos, şi făgăduim fiecare din noĭ să luăm partea luĭ după analoghie.

Leĭ —	
20.000	Dumnealuĭ Polizachi Dimitriu.
28.000	Dumnealuĭ Vistierul Ioniţă Poroineanu.
28.000	Dumnealuĭ Polcovnicul Gheorghe.
28.000	Dumnealuĭ Ceauşul Dinul.
28.000	Dumnealuĭ Dimitrie Aman.
8.000	Gramaticul Panaiot.
140.000	

Prin aceasta am împărţit fiecare partea cuvenită τοῦ μερδίντου la vînzătoriĭ vămilor, după cheltuielile ce vor fi până la Mart 1.

Leĭ —	
1296,85	Grămăticul Panaioti.
4496,105	Dumnealuĭ Polizachi Dimitriu.
6295,80	Dumnealuĭ Vistierul Ioniţă Poroineanu.
6295,80	Dumnealuĭ Polcovnicul Gheorghe.
6295,80	Dumnealuĭ Ceauşul Dinu.
6295,80	Dumnealuĭ Dimitrie Aman.
31478,30	

Aşa vor urmà şi celelalte părţĭ ale şferturilor la începutul fiecăriĭ lunĭ, cîte 11.666,80 leĭ, adecă..., până la desăvîrşita plată a cîtimiĭ de maĭ sus; care părţĭ făgăduite însărcinăm pe dumnealuĭ Polizachi Dimitriu să le împartă în şferturile tuturor vămilor, după învoiala ce am dat, etc.»

(Iscălesc.)

40. 3 Iulie 1813. Ioan Gheorghiu Carageà Voevod către Caimacamul Craioveĭ. «Fiindcă amŭ datŭ Domniia Mea voie şi slobozenie neguţătorilorŭ Craioveĭ ce săntŭ însărcinaţĭ cu untulŭ Diiuluĭ ca să ţiie osebitŭ şi unŭ scaunŭ dă carne, unde să aıbă a tăia carne, pentru trebuinţa oraşuluĭ dă acoleà, iată poruncim Domniia Mea dumitali ca, arătăndu să numiţiĭ neguţătorĭ cu această poruncă a Domnii Mele, să fie slobozĭ să cumpere suma vitelorŭ ce va fi dă trebuinţă pentru acestŭ scaunŭ, însă cu bună tocmeală şi banĭ gata pe şinŭ şi să le aducă răndurĭ răndurĭ, şi să le taie la acelŭ scaunŭ, şi carnea să fiie dumnealorŭ să o vănză întocmaĭ după nartulŭ ce să urmează înŭ Craiova, iarŭ nu maĭ multŭ. Dreptŭ aceia, purtăndu-să numiţiĭ cu bună orănduială, nicĭo supărare să nu li să facă. Iarŭ, înpotrivă urmăndŭ, să înştiinţezĭ Domnii Mele.» Pecete cu chinovar. Monogramă. «Velŭ Vist. Bivŭ Velŭ Pahc.»

41. 10 Iulie 1813. Aman, Deşliu şi un al treilea Grec se învoiesc pentru untul Vidinuluĭ, pentru care, după poruncă domnească, s'aŭ făcut două orînduielĭ (ὀρεντουγιάλες) la cele cincĭ judeţe pentru 70 de ocă. Ce se va dà maĭ mult, va fi cu plată. — Greceşte — Altă învoială asemenea la 15 April 1814.

42. 23 Octombre 1813. Zapis al luĭ Nicolae Lăcusteanu Armaş pentru o mie de leĭ «fără de dobăndă» către Aman.—La 18 Novembre 1814 se roagă a se lungi terminul.— În 1815 Aman pîrăşte la un «bivŭ Velŭ Logf» pe datornic, «ce să afla cu lăcuinţa orĭ la Lăcustenĭ, sudŭ Doljŭ, saŭ la Caracalŭ» : «nu este următorĭ ca să-mĭ plătească baniĭ», şi cerînd «mombaşirŭ vrednicŭ, să-l apuce» pentru plată orĭ judecată (poruncă de la Caimăcămie, la 18 April).

43. 19 Novembre 1813. Agenţia către Friedrich Alexander, cerînd lămurirĭ, în afacerea luĭ de Pindo cu Pihtu : va întreba negustorĭ vechĭ «dacă iaste ştiutŭ că dinŭ anulŭ 1792 să afla la Craiova o casă neguţătorească suptŭ firma Dimitrie Poshari», «suptŭ a cuĭ protexie de suditlăcŭ să afla

acea casă Poshari», «înŭ ce chipŭ aŭ fostŭ Gheorghe Theodorŭ Pihto la începutŭ la acea casă, de aŭ fostŭ ucenicŭ şi înŭ urmă să afla slujindŭ dinŭ preună cu fratele săŭ Arghire Pihto»; «acastă casă ce să numea întăiŭ Dimitrie Poshari, apoĭ Theodorŭ Poshari, cîndŭ erea suptŭ ocărmuirea luĭ Theodorŭ i Arghiri Pihto, ce firmă avea? Avea adică firma luĭ Theodorŭ Posharŭ saŭ că altă firmă, şi, avîndŭ vre una dinŭ aceste firme acea casă, erea şi necontenitŭ suptŭ protexia cc. Aghenţiĭ»; «să să întrebe, la acestŭ capŭ, neguţători din Craiova de le este ştiutŭ cumŭ că Gheorghe Pihto aŭ fostŭ Posharilorŭ slugă, iarŭ nu comisionerŭ, şi cum le este ştiutŭ dumnealorŭ neguţătorilorŭ de acì, că, după ce aŭ cumpăratŭ Nicolaidesŭ a Pindo asupra sa această neguţătorească Casă a Posharilorŭ, atuncĭ Gheorghe Theodoru Pihto erea slugă la numitulŭ, saŭ că erea comisionarŭ»; «cum le este dumnealorŭ neguţătorilorŭ ştiutŭ: într'aceia diastimă de vreme Pihtulŭ avea şi elŭ în Craiova deosebită a sa neguțătoriască casă şi că erea el neguțătorĭ numitŭ, acolò cunoscutŭ cu stare bună i avere nemişcătoare?». Să facă şi deosebit «tacrirŭ de cătă ştiinţă aĭ asupra cursuluĭ acesteĭ madeli». — «Copie întocmaĭ tălmăcită dup[ă] orghinalu porunciĭ ce s'aŭ datŭ nemţeşte», de N. Furca. — Către Aman la $2/_{14}$ Decembre, iscălită de Fleischhackl, nemţeşte.

44. «Socoteala vămiĭ Craioveĭ a dumisale domnuluĭ Dimitrie Aman şi tovarăşiĭ, 1814.

		leĭ	par.
1813, Ian. 31.	Cît aduce vînzarea vămiĭ . . .	140.000	—
	Avaetul lor, cîte 18 l., 15 p. punga	5.145	—
	Ruşfetul Mareluĭ-Vistieriŭ . . .	3.000	—
	Avaeturĭ ce se cunosc şi cheltuielĭ	20.220	—
	Leafa oamenilor de nevoie . . .	3.000	—
	Vînzarea căminărituluĭ	3.000	—
	Vînzarea podărituluĭ	2.500	—
	Cît s'a socotit în patru condeie dumisale Dimitrie Aman . .	44.015	11

Cît s'a socotit dumisale Ceauşului în cincĭ condeie	23.463	73
Cît s'a dat cu răvaş din μοχθηρὰ (datoriile celor răĭ de plată) dumnealuĭ Dimitrie	2.182	12
Cît s'a dat cu şepte condeie dumisale domnuluĭ polcovnic Gheorghe	6.896	72
Cît s'a dat în patru condeie dumisale Vistieruluĭ Poroineanu .	19.939	37
(Deosebite condeie)	3.306	—
Rămas de luat de la huzmetul μοχθηρῶν	5.310	—
(Alte condeie)	5.000	—
	2.911	19
	5.000	—.»

În faţă se însemnă 2.437,90 de la huzmetul Căminăriеĭ, 17.000 de la vama Piteştilor, 646 de la «avaetul scrisorilor». — Traducere din greceşte.

45. 2 Octombre 1814. Polizachi Dimitriu către Aman, pentru nişte banĭ. — Greceşte.

46. Octombre 1814. Jalbă grecească a vameşilor Craioveĭ «pentru un Ghiţă Opran de la Cerneţĭ, sudŭ Meh[edin]ţĭ, cerăndŭ tl. 3.805, banĭ 60, cu cuvăntŭ că arŭ fi avăndŭ să ia vamă după vite dă neguţătoriie i după zahireà trecută în ţara turcească şi nu să supune a plăti». — La 6 Novembre Domnul ceruse luĭ Nicolae Scanavì, Caimacamul Craìoveĭ, să i se arăte ce zaherea s'a trecut «de cindea» şi «ce felurime». — Divanul e, la 4 Novembre, de părere să se cheme părţile la judecată, urmîndu-se «ponturile i catalog[ulŭ] vămiĭ».

47. Bucureştĭ, 13 Novembre 1814. Polizachi Dimitriu către Aman. Banul Brîncoveanu i-a vîndut vămile cu 550.000 de leĭ. — Greceşte.

48. Tîrgu-Jiiuluĭ, 21 Novembre 1814. Un negustor, Bulgar se pare, dă zapisul său «διὰ 200 γορήνια ὁποῦ ἀπερνῶ διὰ Νεμτζία ἀπὸ σκέλαν Βαλεάνι» («pentru 200 de gorunĭ ce trec în Ţara Nemţească pe la schelea Vălenĭ».)

49. 3 Ianuar 1815. Zapis pentru 324 leĭ «împrumutaţĭ de la carvasarà cu sorocŭ de zece zile, care banĭ să amŭ a-ĭ răspunde fără nicĭun cuvîntŭ de pricinuire» (iscălesc nişte Grecĭ).

50. 4 Novembre 1815. Armaşul Nicolae Lăcusteanu către «bivŭ Velŭ Pitarŭ Mihailache, epistatu vătăşii Căimăcămii Craioveĭ». Pentru datoria sa de 1000 de talerĭ la Aman. I se scrise că, atuncĭ «căndŭ aŭ venitŭ bumbaşiru aicea pentru înplinirea acestorŭ banĭ, l-aşĭ fi rîdicatŭ cu iconomiie, arătăndu-ĭ cumŭ că soţiia mea este dusă înpreună cu bani ca să-ĭ dea acolea. Boerule, la aceste arătărĭ ale bumbaşiruluĭ ştiinţă nu amŭ, fără atăta ştiŭ că, căndŭ aŭ venitŭ bumbaşiru aicea, soţiia mea atuncĭ plecasă la Craiova, şi eŭ, avăndŭ bumbaşirĭ asupră-mĭ, după cumŭ amŭ şi acumŭ de la Visterie, cu a mă duce spre închierea dă socotelĭ, şi neputăndŭ ca să viŭ înpreună cu bumbaşiru acolea, amŭ făcutŭ o scriisoare către soţiia mea ca să mergă la chirŭ Dumitru, pohtindu-lŭ şi arătăndu-ĭ şi soroculŭ ce-ĭ facŭ cerere de dooĭ lunĭ, şi la acelŭ sorocŭ îĭ voĭ răspunde bani, şi acea scrisoare amŭ dat-o înŭ măna Arnăutuluĭ, neputăndŭ ca să viŭ eŭ, după cumŭ maĭ susŭ arătŭ, arătăndu-ĭ chearŭ şi Arnăutuluĭ prinŭ graĭ, şi după cumŭ însuşĭ Arnăutu aŭ văzutŭ bumbaşiri şi zoru de banĭ ce-mĭ facŭ cu a mă duce spre închierea de socotelĭ la Bucureştĭ. Văzŭ că-mĭ scrie soţiia mea că, după ce aŭ mersŭ la chirŭ Dumitru cu scrisoarea mea, de locŭ i-aŭ arătatŭ ca să plătească zeciuiala şi să dea şi chizăşie că la acelŭ sorocŭ voĭ răspunde bani. Arhonŭ Pitarŭ, eŭ căndŭ amŭ văndutŭ Ţigani la dumnealuĭ chirŭ Dumitru şi amŭ maĭ luatŭ tal. una mie cu înprumutare, dumnealuĭ nu mi-aŭ arătatŭ şi nu mi-aŭ făcutŭ vre o cerere de chizăşie atuncea

ca să-ĭ daŭ chizăşie şi acumŭ, ci nu ştiŭ înŭ căte rîndurĭ aŭ trimisŭ dumnealuĭ la mine rugăndu-mă ca să-ĭ vănzŭ Ţigani şi să-mĭ facă şi înprumutare de banĭ. Liponŭ, aceasta este cunoscutŭ că dum[nea]luĭ pentru hatărulŭ Ţiganilorŭ, ca să-ĭ vănzŭ, mi-aŭ făcutŭ această înprumutare de banĭ, şi atuncea nicĭ de cumŭ făcea cerere de chizăşie, ci tocmaĭ acumŭ, după sorocu ce-lŭ cerŭ eŭ să mă aşteapte, dumnealuĭ mă bagă înŭ treapede şi înŭ zecuelĭ ca să mă stingă cu cheltuiala. Că eŭ, căndŭ amŭ luatŭ bani de la dumnealuĭ, amŭ socotitŭ ca să mĭ facŭ oareşĭce neguţătorială spre chivernisala casăĭ. Liponŭ, nenorocirea mea aŭ slujitŭ, că, nu numaĭ că amŭ perdutŭ bani ce i-amŭ luatŭ după Ţiganĭ, zestrea soţii mele, ci amŭ perdutŭ şi bani ce amŭ luatŭ de la dumnealuĭ cu înprumutare. Eŭ datorŭ săntŭ, nu tăgăduescŭ, şi nicĭ că vroescŭ paguba dumnealuĭ, că eŭ, căndŭ n'aşĭ fi păgubitŭ şi aşŭ fi avutŭ bani, de locŭ i-aşĭ fi răspunsŭ dumnealuĭ, apoĭ şi la sorocu ce-mĭ puĭ nu voeşte, ci mă bagă în cheltuială; ştiutŭ să fie dumnealuĭ că, cătă cheltuială facŭ şi amŭ făcutŭ pănă acumŭ, nu este de la mine, ci chearŭ dinŭ punga dumnealuĭ, după cumŭ maĭ josŭ arătŭ înŭ fiinţă. Iarŭ, de va voi dumnealuĭ să aşteapte pănă la sorocu ce-lŭ cerŭ, atuncea pocĭ ca să răspunzŭ, avăndŭ şi eŭ vre o treĭ, patru şire de fănŭ şi din ceia ce voĭ maĭ avea să vănzŭ şi să daŭ bani, iarŭ altŭ mijlocŭ acumŭ nu amŭ ... Nevoia mă face şi mă săleaşte ca să daŭ şi jalbă Mării Sale luĭ Vodă, că sufletu nu poate să-mĭ ia, dacă nu amŭ şi amŭ păgubitŭ, şi maĭ vărtosŭ că nicĭ eŭ nu voescŭ să-lŭ păgubescŭ, ci încetŭ încetŭ cu soroace să-ĭ plătescŭ; nevoindŭ a mă aştepta dumnealuĭ pănă la sorocu ce-mĭ cerŭ, pocĭ să o facŭ aceasta. Iarŭ, aşteptăndu-mă dumnealuĭ după cum arătŭ eŭ, maĭ multŭ facŭ silinţă ca să mă curăţŭ de dumnealuĭ, că la alte locurĭ măcarŭ unŭ banŭ nu mă ştiŭ datorŭ, după cumŭ săntŭ alţiĭ pungĭ de banĭ datorĭ; darŭ eŭ nu săntŭ vreadnicŭ să mulţămescŭ luĭ Dumnezeŭ, afară din ce săntŭ datorŭ dumnealuĭ, şi această cheltuială ce amŭ făcutŭ pănă acumŭ nu erea maĭ bine să o daŭ dumnealuĭ ca să mă maĭ uşurezŭ,

că, de unde nu ie, nicĭ chear Dumnezăŭ nu poate să ià... Nevoindŭ dumnealuĭ a mă aştepta cu acestŭ sorocŭ, ştiŭ că-ĭ va fi maĭ mare căinţa cea după urmă decătŭ cea d'întăĭ.

Trepede şi zăcuelĭ.

Tal	parale	
15	20	treapădu bumbaşiruluĭ ce l-aŭ triimisŭ dumnealuĭ căndŭ amŭ fostŭ eŭ dusŭ la Bucureştĭ şi pecetea soţii meale, de bumbaşirŭ, pe de asupra.
27	20	bumbaşiruluĭ ce aŭ venitŭ alŭ doilea.
100	—	zăcuială } cu venirea bumbaşiruluĭ de acumŭ.
10	—	treapădŭ }

51. De la Căimăcămiia Craiovi.

Către chirŭ Dimitrie Amanŭ i chirŭ Cocea Nicolau, neguţătoriĭ ceĭ însărcinaţĭ cu capanu Diiuluĭ.

Fiindŭ că pentru seu ce să dă la Diĭ pă următorulŭ anŭ, carele să socoteşte de la Septemvrie întăiŭ alŭ acestuĭ anŭ şi pănă la sfărşitulŭ luĭ Augustŭ alŭ leatuluĭ 1816, s'aŭ însărcinatŭ cu îngrijirea chirŭ Mihali Coca i chirŭ Anastasie Zoe, după însuşŭ alegerea şi cererea a tutulor de obşte neguţătorilorŭ căprarĭ de aicĭ dinŭ Craiova i dinŭ prejur, de la Almăjĭ i Floreştĭ, dumv. darŭ, pă anulŭ ce să socoteşte trecutŭ de la Septemvrie întăiŭ, leatu 1814, şi pănă la sfărşitulŭ aceştiĭ lunĭ Avgustŭ, să căutaţĭ să desfaceţĭ verĭce socoteală a săuluĭ, atătŭ celuĭ ce aŭ apucatŭ de s'aŭ datŭ la Diiŭ, cătŭ şi celuĭ ce nu s'aŭ datŭ, cumŭ şi a mieriĭ, va fi ca să arătaţĭ numiţilorŭ neguţătorĭ căprarĭ, îngrijindŭ şi ca să le faceţĭ măngăere la paguba ce s'aŭ întămplatŭ într'acelŭ anŭ, după tertipulŭ ce s'aŭ datŭ maĭ nainte, carele este cunoscutŭ Mării Sale luĭ Vodă, şi vi s'aŭ arătatŭ prinŭ celŭ de maĭ nainte pitacŭ alŭ nostru. Ci darŭ întocmaĭ aşa să urmaţĭ negreşitŭ.

Κονσταντῖνος Σαμουρκάσης (?). 1815, Avgustŭ 31.

52. De la Căimăcămiia Craiovi. Dum. chirŭ Nicolae Radovicĭ, de să va fi văndutŭ acelŭ fierŭ alŭ luĭ Ghiţă Opranŭ, să nu i să dea baniĭ, ci să stea la dumn. depozito; de nu să

va fi văndutŭ şi să va vinde de acumŭ înnainte, iarăşĭ să nu i să dea baniĭ, ci să-ĭ ţiĭ depozito pănă căndŭ să va desface de jăluitorĭ.

'815, Dechemvr. 30.
Bivŭ Velŭ Medelnicerŭ.

53. 24/12 Ianuar 1816. «Udriţchi» către «săniorŭ Demeterŭ Amanŭ». Pentru o poliţă a luĭ «asupra Sĭrdariuluĭ Panaioti», cerîndu-ĭ a se «agrichisi» pentru plată.

54. 14 Mart 1816. «Dumitraşcu sinŭ Niţu» («Niţu otŭ Tărgu-de-afară chizaşŭ») arată că s'a tocmit la Aman «la viia ce o are la Drumtişŭ» «şi să iaŭ seama la lucrătorĭ şi să curăţŭ meriĭ», cu 50 de talerĭ pe an.

55. Adeverinţa mea la măna dumneluĭ chirŭ Dimitru Amanŭ precumŭ să să ştie că orănduimŭ pe chirŭ Costandinŭ Hristarŭ magazierŭ la magaziia untuluĭ la Gorjĭ, şi săntŭ chezaşŭ pentru luatŭ şi pentru datŭ, şi pentru încredinţare amŭ iscălitŭ.

'816, Maĭ 9.

Στέφ. Δελῆς.

56. Încredinţezŭ cu acestŭ zapisŭ alŭ mieŭ la măna dumnealorŭ neguţătorilorŭ ce săntŭ orănduiţŭ la străngerea untuluĭ capanuluĭ şi a răspunde la cetatea Diiuluĭ precumŭ să să ştie că, învoindu-mă, m'aŭ orănduitŭ dumnealorŭ la judeţu Gorjĭ magazierĭ, a priimi untŭ de la lăcuitorĭ i bresle după ecstractulŭ care mi să va da iscălitŭ de către dumnealorŭ boeri ispravnicĭ aĭ judeţuluĭ, iarŭ nu maĭ multŭ. Iarŭ, căndŭ mă voĭ îndrăzni de la vre un lăcuitorĭ de voĭ lua vre unŭ dramŭ maĭ multŭ decătŭ dreptulŭ săŭ, saŭ voĭ lua vre unŭ banŭ cu numire de răvaşŭ saŭ vre unŭ deosebitŭ catahrisisŭ, atuncĭ să amŭ a răspunde la cinstita Vistierie. Ci numaĭ amŭ să priimescŭ cu căntarulŭ care este datŭ cu pecetea cinstiteĭ Vistieriĭ, în care este băgată şi zăčuiala într'ănsulŭ, şi să amŭ a plăti eŭ

lăcuitorilorŭ ocaoa de untŭ po parale șaptesprezece și o lățcae[1], fără a mă îndrăzni a priimi de la lăcuitorĭ măcarŭ unŭ banŭ, și să amŭ a spăla foĭ de sare și să lămurescŭ untulŭ bine, înherăndŭ foĭ cu herulŭ mieŭ, și dumnealorŭ pentru a mea ostenală să aibă să-mŭ dea sănbrie tal. 650, adecă șasă sute cinzăcĭ tocma. După ce voĭ istovi totŭ județulŭ, la încheerea socoteli iarŭ altă luare să nu amŭ a pretinderisi nimicŭ dinŭ cheltuelĭ decătŭ numaĭ sănbriia. Și amŭ datŭ chezașŭ pă dumnealuĭ socru-mieŭ Log. Radu. Și pentru maĭ adevărată credință amŭ iscălitŭ. La aĉastă tovăroșie săntemŭ tovaroșĭ cu chirŭ Costandinŭ Hristaridi. 1816, Maiŭ 9.

Iordache Panu adeverezŭ.
Costandinŭ Hristaridi.
(Tot așa la Romanațĭ pentru Nica.)

57. De la Căimăcămiia Craioveĭ.

Dum. chirŭ Nicolae Radovicĭ. Fiindcă pentru tl. patru miĭ treĭ sute noaăzăcĭ și optŭ ce aŭ avutŭ să ia chirŭ Dumitru Amanŭ dinŭ bani vămiĭ de la Ghiță Opranŭ, s'aŭ datŭ hotărărea Divanuluĭ ca dinŭ bani fieruluĭ luĭ Opranŭ, ce săntŭ la dum., să-ĭ înplineștĭ numituluĭ Amanŭ maĭ susŭ arătați banĭ și, la urmă, căndŭ va veni Ghiță Opranŭ aicĭ, să va face urmare după hotărărea Divanuluĭ ce s'aŭ datŭ prinŭ anaforà pentru aĉastă pricină, decĭ, priimindŭ pitaculŭ acesta, să-ĭ numerĭ aceștĭ tl., patru miĭ treĭ sute noaăzăcĭ și optŭ negreșitŭ.

'816, Iuni 18.

Κωνστ. Σοῦτζος. Bivŭ Velŭ Medelnicer.

58. 15 Iulie 1816. De la Divanulŭ Craioveĭ. Gheorghe Opranŭ dinŭ sudŭ Mehedințĭ aŭ jăluitŭ Mării Sale preaînnălțatuluĭ nostru Domnŭ Ioanŭ Gheorghe Caragea Voevodŭ pentru Dumitru Amanŭ vameșulŭ de aicĭ dinŭ Craiova, arătăndŭ că, înŭ aniĭ trecuțĭ, căndŭ să afla Răgepŭ-Agà înŭ bătae asupra Sărbilorŭ, luîndŭ de acolo de la Sărbĭ 360

---

[1] Lăscaie,— în altă formă a actuluĭ.

boĭ și vacĭ și 4.700 oĭ și capre, s'aŭ pomenitŭ cu aceste vite trimisă de Regepŭ la dănsulŭ aicĭ înŭ țară să le erneze, și, temăndu-să a nu să prăpădi vitele, le-aŭ priimitŭ. Pă care le-aŭ șĭ așăzatŭ la erŭnatecu, și, fiindŭ-că dinŭ oĭ i dinŭ capre erea multe slabe și bolnave, aŭ pusŭ de aŭ tăiatŭ dintr'ănsele la zalhanà 2.400, iarŭ celelante rămăindŭ pănă primăvara, i-aŭ poruncitŭ Regepu ca să dea înŭ măna omuluĭ ce-lŭ va trimite, atătŭ vitele ce aŭ rămasŭ, cumŭ și pieile vitelorŭ celorŭ tăete la zalhanà și care murisă de iarnă. Și, pentru cheltuiala ce făcusă cu dănsăle i-aŭ zisŭ că-ĭ va plăti căndŭ să va întoarce înnapoĭ de la Țarigradŭ, și așa, trimițăndŭ la dănsulŭ Ademŭ-Agà, fratele luĭ Regepŭ, unŭ Turcŭ, i-aŭ datŭ toate vitele și pieile de le-aŭ trecutŭ iarășĭ înŭ Țara Turčască. Deosebitŭ zice că, avăndŭ Regepŭ-Agà trebuință pentru una sută miĭ ocă porumbŭ să cumpere dinŭ țară, și vrăndŭ ca să orănduiască Turcĭ pentru ačastă cumpărătoare, s'aŭ pomenitŭ chemăndu-să aicĭ în Craiova de dumnealuĭ Postelnicŭ Scanavì, aflăndu-să Caimacamŭ, și poruncindu-ĭ ca cu orĭce mijlocŭ va ști să cumpere elŭ ačastă zahereà, spre a nu să face supărare lăcuitorilorŭ de către Turciĭ ce erea să-ĭ orănduiască. Aŭ mersu la Regepŭ și, după legătura ce aŭ făcutŭ cu dănsulŭ, aŭ cumpăratŭ zahereaoa acasta de porumbŭ, și i-aŭ trecut-o peste Dunăre. Maĭ pă urmă, trimețăndŭ și elŭ aicĭ la Craiova o sumă de ocă fierŭ dinŭ Țara Nemțască să să vănză, numitulŭ vameșŭ i-aŭ popritŭ acelŭ fierŭ, cu cuvăntŭ pentru plata vămiĭ a vitelorŭ și porumbulŭ luĭ Regepu, făcăndŭ cerere ca să i să sloboază acea marfă, să o vănză ca să să plătească și elŭ de neguțătorulŭ de la care aŭ rădicatŭ acelŭ fierŭ înŭ credetulŭ săŭ. După a căruia jalbă de la trecutulŭ Aprilŭ 27», Domnul dă poruncă de cercetare. Dumitru Cernătescu, «vechilŭ fiindŭ dinŭ partea jăluitoruluĭ cu adeverință înŭ scrisŭ», se înfățișează cu Aman, care declară că stăpîn al mărfiĭ e Opran, «fiindŭ neguțătorŭ știutŭ ce metahirisește acestŭ felŭ de neguțătoriĭ, carele, după ce aŭ trecutŭ dincolo peste Dunăre vitele și zahereaoa ce o cumpărasă dinŭ țară, aŭ și văndutŭ singurŭ

la Ruşava o sumă de ocă porumbŭ dinŭ celŭ care întrecusă», cum vameşiĭ Craioveĭ arată la 27 Octombre 1814, cerînd de la Opran 3.805 tal., 60 banĭ, «vamă pentru suma vitelorŭ şi a zahereleĭ ce aŭ trecutŭ înŭ Ţara Turčască». Nu se face nimic, «dinŭ pricină că numitulŭ Opranŭ încă nicĭ pănă astăzĭ n'aŭ maĭ eşitŭ dinŭ Ţara Nemţască; fără de cătŭ, avăndŭ Opranŭ trimisŭ aicĭ la unŭ Nicolae Radovicĭ, neguţătorŭ dinŭ Craiova, neşte fierŭ, spre vănzare, şi văzăndŭ vameşiĭ că nădejde nu este de a veni Opranŭ curăndŭ de unde este dusŭ», Căimăcămia orînduieşte să rămîie la Radovicĭ «depoziton» baniĭ de pe fier dacă s'a vîndut. Maĭ era dator Opran şi 592 tal, 60 banĭ, «vama şi erbăritulŭ pentru 1.700 capre ce aŭ avutŭ Opranŭ strănsă aicĭ în ţară şi s'aŭ tăiatŭ la zalhanè... Şi, căndŭ va veni Opranŭ din năuntru şi va arăta prinŭ jurămăntŭ că vitele şi porumbulŭ aŭ fostŭ cu adăvăratŭ ale luĭ Regepŭ, şi elŭ n'aŭ avutŭ nicĭunŭ amestecŭ saŭ tovărăşie la dănsele, atuncĭ să aibĭ a-şĭ lua baniĭ fieruluĭ înnapoĭ, cu dobănda lorŭ de la dănsulŭ... La ale căruia [Radovicĭ] răspunsurĭ i s'aŭ cerutŭ să arate vre o poruncă înscrisŭ, orĭ a Măriĭ Sale luĭ Vodă, saŭ a dum[isa]l[e] Postelniculuĭ Scanavì, ca să fie crezută provlima sa, şi înscrisŭ poruncă zisă că nu i s'aŭ datŭ, fără de numaĭ prin graĭ i s'arŭ fi zisŭ [de Scanavì] şi s'aŭ povăţuitŭ înŭ limba grečască prinŭ tălmăcirea duml. Medelniceruluĭ Iordache Măcescu, neavăndŭ elŭ, adecă Opranŭ, ştiinţă de ačastă limbă.» Dar Măcescu declară «că pentru acestea nicĭo ştiinţă nu are, să fie zisŭ cevaşŭ, fără de numaĭ pentru nişte sare ce avea duml. Postc. Scanavì, trimisă şi descărcată dincolo, la schila Cladoveĭ, de vănzare. Ştie că aŭ zisŭ luĭ Opranŭ să să silească a îndupleca pă Răgepŭ să o priimească, şi înŭ loculŭ eĭ să-ĭ dea voe a priimi duml. seulŭ i cervişulŭ ce va eşi de la vitele luĭ Răgepŭ, ce erea aicĭ să să tae la zalhană, iarŭ altŭ nimicŭ nu ştie» Divanul nu «dă nicĭunŭ crezămăntŭ arătărilorŭ luĭ că aceste mĭrfurĭ aŭ fostŭ ale luĭ Răgepŭ»; aserţiunile luĭ Opran sînt numaĭ «provlime neînfiinţate, să păgubească huzmetulŭ cămăriĭ domneştĭ».

Din banii fieruluĭ, Aman va lua ce i se cuvine, cu reserva jurămîntuluĭ luĭ Radovicĭ.

Iscălesc: Constantin Suţu, Dumitrachi Bibescu, biv Vel Logofăt, Teodor Brăiloiŭ, ... Hagi ..., Constantin Haralambie.

59. 22 Iulie 1816. «Dumitraşco părcălabu otŭ satu Orezuluĭ, Dumitraşco Giurgescu, Dumitru sinŭ Dicu, Ionŭ Orezanu» ş. a. daŭ zapis luĭ Aman «pentru unŭ săteanŭ alŭ nostru, anume Dumitru sinŭ Chiču otŭ satu Orezŭ sudŭ Romanaţĭ, că n'amŭ învoitŭ cu dumnealuĭ şi n'aŭ datŭ taĭ. 100, adecă una sută, pentru ca să nu-lŭ supărămŭ pă numitulŭ de nicĭo dajde nicĭodată, şi, pentru că e săteanŭ de-aĭ noştri, să nu să supere de cătră niminea de răndu dăjdiĭ».

60. De la Căimăcămiia Craioveĭ.

Dum. chirŭ Dimitrie Amanŭ, priimitoriule alŭ întreeliĭ Diiuluĭ. Fiindcă magaziia de bucate dinŭ zidulŭ băraţilorŭ acumŭ să afli goală, şi după trebuinţa ce este de magaziie de untŭ, scriemŭ dumitale, îndată să facĭ zaptŭ aceastā magaziie de la Bărăţiie ca să pui untulŭ întreliĭ Diiuluĭ într'ănsa, ca să nu să pricinuiască vre-o lipsă.

Κωνστ. Σοῦτζος. '816, Octv. 17.

61. 21 Octombre 1816. «Vătaş de păh[ărni]č[eĭ], să înplineştĭ dreptulŭ jăluitoruluĭ dă la părătŭ, iarŭ, zicăndŭ că are a răspunde înpotrivă, să-ĭ înfăţişăzĭ la judecata Departamentuluĭ de şapte, de nu vorŭ fi orănduiţĭ la vre o altă judecată saŭ zapciŭ.»

62. Viena, 12 Novembre 1816. «Κωνσταντῖνος Δημήτριος 'Αμάνης» către tată, făgăduind a-şĭ îndrepta purtările. «Căcĭ la 4 Novembre stil noŭ am început *Realakademie,* ca, nu numaĭ să-ţĭ fac bucurie, ci să şi pot a-ţĭ fi folositor în toate slujbele tale... Cît priveşte medicina, la care mă sileştĭ, atîta-ţĭ spun că, neavînd aplecare, voiŭ pierde vremea şi, în loc de a-ţĭ face cinste, ţi-aş face ruşine». — Din greceşte.

— Adresa: «De Vienne. A Monsieur Monsieur Demeter Aman, mon cher père, à Krajowa, dans la Petite Valachie».

63. Viena, 12 Nov. st. noŭ 1816. M. A. Mamos către Aman. Fiul acestuia n'are chemare pentru medicină.

64. Viena, 7 Decembre st. noŭ 1816. Constantin Dim. Aman către tată. Iar cerere de iertare pentru că nu s'a înscris la medicină. — Adresa greacă.

65. 1817. Maĭ multe polițe greceștĭ ale luĭ Aman pentru untul Vidinuluĭ (Antonie Isaac îl stringea la Vîlcea; Grigore Brîncoveanu iea 471 leĭ datorițĭ «ἀπὸ γρόσια τοῦ χορταρίου», «din baniĭ fînuluĭ».)

66. 12 Ianuar 1817. Bulucbașa Costa Tzolaki către Aman, pentru «a doua examinie a Polcovniciei de Vîlcea». Pecete cu K. στ. B. Λ.

67. 14 Ianuar 1817. «700, adecă șepte sute de leĭ dator sînt a dà luĭ chir Dimitrie Aman pentru a doua examinie a căpitănieĭ potereĭ Romanațuluĭ, pe cari făgăduiesc a-ĭ plăti la 26 Maiŭ. Nicolae Căpitanul.» — Din grecește.

68. Milostiiŭ bojiiŭ Io Ioanŭ Gheorghiu Carageà Voevodŭ i gospodarŭ zemli vlahiscoie.

Pliroforie luăndŭ Domniia Mea pentru Țigani domneștĭ otŭ prezŭ Oltŭ, că, dinŭ depărtarea loculuĭ, neputăndŭ alerga adesea orĭ la Armășie ca să-șĭ facă cunoscute păsurile lor și nevoile ce pătimescŭ de la toțĭ zabițĭ de obște, spre a le putea întănpina Armășiia cu mijloacele cele cuviincoase, aŭ ajunsu într'o proastă stare, încătŭ, nemaĭ putăndŭ suferi necazurile cele peste putința lorŭ, silițĭ aŭ fostŭ de s'aŭ și strămutatŭ uniĭ dintr'ănșiĭ pe suptŭ alte stăpînirĭ, pentru că totdeauna zapcii armășeștĭ ce s'aŭ orănduitŭ după vremĭ cu dăjdiile lorŭ, nefiindŭ statornicĭ și înrădăcinațĭ, nicĭ avăndŭ puterĭ înŭ măinile lorŭ spre apărarea Țiganilorŭ, ș'aŭ căutatŭ numaĭ alŭ lorŭ interesŭ, iarŭ

dă nevoile Țiganilorŭ cu totulŭ aŭ adiiaforisitŭ; și nu numaĭ că și însușĭ eĭ aŭ cutezatŭ spre dărăpănarea lorŭ, ci și dregători județelorŭ, cum: ispravnici, poslușnici, căpitani, zapcii, vătași de plaiŭ și alțĭ slujbașĭ, cu totulŭ s'aŭ nărăvitŭ înŭ jăfuirĭ cu feliurimĭ de chipurĭ asupra ticăloșilorŭ Țiganĭ domneștĭ, dinŭ care pricină s'aŭ urmatŭ pănă acumŭ îndăstulă pagubă domneștiĭ noastre Cămărĭ, cu strămutarea Țiganilorŭ pe suptŭ alte stăpînirĭ, precumŭ maĭ susŭ s'aŭ zisŭ. Decĭ, ca să lipsească acestea toate de asupra numiților, și ca sĭ să puie de acumŭ înnainte înŭ bună orănduială și înŭ liniște petrecerea lor, amŭ poruncitŭ Domniia Mea dumnealuĭ cinstitŭ și credincosŭ boiaruluĭ Domnii Mele bivŭ Velŭ Caminarŭ Filipŭ Lenjŭ, epitropulŭ Armășii, ca să chipzuiască spre folosulŭ Țiganilorŭ domneștĭ și să aleagă unŭ pămănteanŭ dinŭ partea loculuĭ, omŭ cu bunŭ ipolipsisŭ, carele să orănduiască îngrijitorŭ Țiganilorŭ domneștĭ dinŭ județele otŭ prezŭ Oltŭ, prinŭ sinetulŭ Domnii Mele, să fie nestrămutatŭ. Și, dupe alegerea dumnealuĭ, prinŭ arătarea ce ne-aŭ făcutŭ, orănduimŭ Domniia Mea, printr'această a noastră carte, îngrijitorŭ Țiganilor domneștĭ dinŭ numitele județe și înplinitorŭ dăjdiilorŭ lor pe Dumitru Amanŭ otŭ Craiova, omŭ cu bunŭ ipolipsisŭ și pămînteanŭ, chearŭ dinŭ orașulŭ Craioveĭ, carele, purtăndu-să cu bună orănduială la datoriia sa, să fie nestrămutatŭ, și-lŭ îndatorămŭ ca sĭ privigheze zioa și noaptea a nu să năpăstui, nicĭ a să jăfui Țigani domneștĭ dă către verĭcine măcarŭ, nicĭ a-ĭ judeca alțĭ dregătorĭ streinĭ, căndŭ vorŭ avea pricinĭ între dănșiĭ; pururea să îngrijască pentru Țigani ce să închidŭ pe la grosurile ispravnicurilorŭ *(sic)* și să rădică dă către polcovnicĭ, căpitanĭ și alțĭ dregătorĭ: a nu îngădui să-ĭ jăfuiască, nicĭ să-ĭ ție vremĭ îndelungate pe la închisorile lorŭ. Ci, de vorŭ fi vinovațĭ, să-ĭ ceară a să trimite către dumnealuĭ Caimacamulŭ Craioveĭ, cu eczamenŭ dă învinovățirea lorŭ, și, dumnealuĭ Caimacamulŭ înștiințăndŭ Domnii Mele, după datorie, îșĭ vorŭ lua osănda saŭ îndreptarea. Iarŭ, de vorŭ fi dreptĭ și fără de cuvăntŭ închișĭ și jăfuițĭ, nu numaĭ să-ĭ

cearĭ a să slobozi fără zăbavă, ci maĭ vărtosŭ să îngrijască a li să înplini şi cele jăfuite, de la verĭcine măcarŭ. Căndŭ însă va vedea că nicĭ ispravnici, cum nicĭ ceialalţĭ dregătorĭ, nu să dăpărtează de răŭnăravulŭ întru care s'aŭ obicnuitŭ, să fie datorŭ a arăta dumnealuĭ Caimacamuluĭ Craioveĭ, şi dumnealuĭ Caimacamulŭ va urmà întocmaĭ precumŭ maĭ susŭ să coprinde. Pe lăngă aceasta, este datorŭ numitulŭ îngrijitorŭ a să purta cu blăndeţe şi cu bune mijloace păntre Ţigani domneştĭ, depărtăndu-să cu totulŭ de jafurĭ şi nedreptăţĭ şi ferindu-să a nu face vre unŭ adaosŭ la dăjdiile lor, maĭ multŭ peste ceia ce va eşi de la Cămara Domnii Mele prinŭ dumnealuĭ epistatulŭ Armăşii. Căcĭ, căndŭ înpotrivă să va dovedi că aŭ urmatŭ, atuncĭ fără milostivire îlŭ vomŭ pedepsi Domniia Mea. Asemenea este datorŭ să îngrijască şi pentru întoarcerea Ţiganilorŭ celorŭ duprinŭ ţărĭ streine, cu orĭce mijloace va şti, şi, îndată ce va simţi că s'aŭ întorsu înŭ pămăntulŭ ţări, orĭ mulţĭ, saŭ puţinĭ, să-ĭ ia înŭ scrisŭ cu numele, sinulŭ, porecla i starea lor şi suptŭ care vătăşie să cerŭ a fi, şi să înştiinţeze dumnealuĭ epistatuluĭ Armăşii ca să-ĭ aşaze înŭ tabla Cămări şi să le orănduiască dajdea dupe starea şi puterea lor.

Poruncimŭ Domniia Mea dumitale, Caimacamule alŭ Craioveĭ, i dumv. ispravnicilorŭ duprinŭ judeţe, polcovnicilorŭ, căpitanĭ, zapciĭ duprinŭ plăşĭ, vătaşĭ de plaiŭ şi alţĭ dregătorĭ, toţĭ să fiţĭ următorĭ întru toate la căte maĭ susŭ să coprinde. Căcĭ, verĭcarele să va arăta înpotrivă următorŭ, nu va putea scăpa cu nicĭunŭ cuvăntŭ dă îndreptare dă pedeapsa cea cuviincoasă. Tolcŭ pisahŭ gospodsvami [—aceasta am scris Domnia Mea].

1817, Ghenarŭ 15.

(Pecete roşie, ovală; monogramă.)

Velŭ Logftŭ.

Bivŭ Velŭ Pitarŭ.

69. Milostiiŭ bojiiŭ Io Ioanŭ Gheorghiu Carageà Voevodŭ, gospodarŭ zemli vlahiscoe.

Iată, bulucbaşilorŭ şi vătaşilorŭ Ţiganĭ domneştĭ, lingurarĭ, lăeşĭ şi ursarĭ i voaă tutulorŭ cetaşilorŭ, vă facemŭ înŭ ştire că, viindŭ la auzulŭ Domnii Mele dărăpănare şi ticăloşiia vostră ce vi s'aŭ urmatŭ dinŭ pricina greutăţilorŭ dăjdiilorŭ ce aţĭ cerçatŭ înŭ anu trecutŭ, şi socotindŭ cele spre buna vostră petrecere, precumŭ necontenitŭ chipzuimŭ pentru a tutulorŭ supuşilorŭ Domnii Mele odihnă şi răpaosŭ, cu milostivire ce fireşte ne este dată, întorcîndu-ne şi asupra ticăloşii vostre, amŭ poruncitŭ Domniia Mea epistatuluĭ alŭ Armăşii, şi nu numaĭ pă toţĭ v'aŭ înpreunatŭ înŭ cruce pentru a vostră înlesnire, ci şi običnuitele dăjdiĭ s'aŭ scăzutŭ şi s'aŭ uşuratŭ, dinŭ suma răspunderi aŭ întrecutŭ cu îndestulare pagubă a domneştiĭ nostre Cămărĭ, precumŭ veţĭ cunoşte dinŭ chearŭ catastişele ce s'aŭ datŭ pe la mîinile zapciilorŭ, adeverite cu pecetea Armăşii,—numaĭ şi numaĭ ca să vă puteţĭ îndemna a ajunge iarăşĭ înŭ buna stare care pururea o doriţĭ a o căştiga supuşi noştri. Decĭ, priimindŭ voĭ bucuriia ačasta, săltaţĭ veselindu-vă şi fiţĭ rugătorĭ către milostivulŭ Dumnezăŭ pentru fericită sănătatea a Domnii Mele şi pentru a vostră înpreună. Iarŭ, pe lîngă ačasta, fiindcă vremea običnuiteĭ dăjdiĭ a luĭ Ghenarŭ aŭ sositŭ şi încă aŭ trecutŭ şi peste soroacele eĭ, care dajdie este întocmită cu îndestulŭ scăzămîntŭ, precumŭ maĭ susŭ s'aŭ zisŭ, s'aŭ orînduitŭ de către dumnealuĭ epistatulŭ Armăşii, Diiamandi Postelnicu, zapciŭ asupra vostră, Ţiganilorŭ celorŭ dinŭ plasa otŭ prezŭ Oltŭ, omenĭ aleşĭ chearŭ de către dumnealuĭ cu bună ştiinţă şi plăcute obiceiurĭ, depărtate cu totu de hrăpire şi nedreptăţĭ; cărora li s'aŭ datŭ la mîinĭ cat[asti]hŭ de numele vostre, coprinzătoare de întocmirea ce s'aŭ făcutŭ aceştiĭ dăjdiĭ, cu scăzămîntulŭ ce s'aŭ pomenitŭ maĭ susŭ, adeveritŭ fiindŭ acestŭ cata[sti]hŭ spre încredinţare, cu pecetea Armăşii. Aceştĭ zapciĭ, darŭ, arătîndu-să între voĭ, şi cunoscîndŭ înŭ faptă uşurinţa ce vi s'aŭ făcutŭ, fiţĭ grabnicĭ răspunzătorĭ la datoriia vostră, ca nu, pe lîngă paguba ce aŭ cercatŭ domneasca nostră Cămară pentru a vostră liniştită petrecere, să cerce discoliĭ şi la priimirea banilorŭ. Şi, răspunzindu-şĭ fiecare vătafŭ

bani cetaşilorŭ săĭ, să priimească de la zapciĭ răvaşŭ de plată. Însă răspunderea banilorŭ să o facă cetaşi voştri cu cislă, adecă doĭ ce sintŭ înŭ cruce, fieşcare după starea şi pîrleju luĭ. Iarŭ vătaşi n'aŭ să dea nicĭunŭ banŭ, precumŭ aŭ datŭ înŭ anu trecutŭ, bezŭ a Ţiganilorŭ ursarĭ, milostivire arătîndŭ Domniia Mea şi asupra acestora. Cîndŭ însă veţĭ vedea pă zapciĭ că vă supără cu cerere maĭ multă peste ceia ce să coprinde înŭ cat[asti]hŭ, atuncĭ îndată să faceţĭ cunoscutŭ epistatuluĭ Armăşii, şi este poruncitŭ dumnealuĭ ca pă acelŭ zapciŭ să-lŭ pedepsască, iarŭ pă voĭ să vă îndrepteze.

Poruncimŭ Domniia Mea dumnv., ispravnicilorŭ duprinŭ judeţe, i vooă, polcovnicilorŭ, căpitanilorŭ, zapciilorŭ duprinŭ plăşĭ şi altorŭ slujbaşĭ, nu numaĭ să vă feriţĭ de Ţigani domneştĭ, a nu jăfui, însărcinîndu-ĭ cu năpăştĭ de învinovăţirĭ nedrepte, ci maĭ vîrtosŭ să daţĭ mînă de ajutorŭ orînduituluĭ zapciŭ la ceia ce va avea trebuinţă; căcĭ verĭcarele să va arăta înpotrivă următorĭ, nu va putea scăpa de pedeapsa Domnii Mele. I isaamŭ recejŭ gospodsvami.

'817, Ghenarŭ 20.

[Pe V-o:] Γράμματα αὐθεντικὰ διὰ τοὺς κατζιβέλους.

70. După pofta sănătăţiĭ.

Dum. chirŭ Dimitrie Amanŭ, magazierule alŭ untuluĭ de la Craiova, dumnealorŭ boeriĭ ispravnicĭ otŭ sudŭ Romanaţĭ înştiinţează la Visterie pentru orănduiala untuluĭ Diiuluĭ, că puţină rostire s'aŭ făcutŭ pănă acumŭ la acelŭ judeţŭ dinŭ pricina slăbiciuniĭ vitelorŭ, rămăindŭ lăcuitoriĭ fără notreţŭ înŭ vremea primăveriĭ şi că cu toţiĭ facŭ rugăciune ca să fiie adăstare pănă la sfărşitulŭ următoruluĭ Maiŭ a-lŭ răspunde înŭ natură, maĭ întemeindu-să şi vitele cu creşterea erbiĭ. Şi, fiindŭ-că şi luminatele poruncĭ gospodŭ ce săntŭ date pentru madeaoa untuluĭ Diiuluĭ săntŭ poruncitoare ca, rǎndurĭ, rǎndurĭ, după îndemnarea ce să va face maĭ întăiŭ breslelorŭ, apoĭ lăcuitorilorŭ birnicĭ, pănă la zece ale viitoruluĭ Iuniie să istovească, pentru care, cu toate că s'aŭ scrisŭ şi dumnealorŭ boerilorŭ ispravnicĭ aĭ

numituluĭ judeţŭ ca să facă îndemnarea cu pornirea dinŭ cătŭ să va putea, până să vorŭ maĭ însufleţi şi dobitoacele lăcuitorilorŭ, darŭ să scriie şi dumnealuĭ ca să iconomiseştĭ treaba, ca nicĭ trebuinţeĭ să să dea zminteală, nicĭ lăcuitorilorŭ să să pricinuiască zorurĭ peste a lorŭ putinţă, corispondarisindu-te dumn. după trebuinţă cu dumnealorŭ boeriĭ is[pravnicĭ] aĭ acestuĭ judeţŭ. Pentru aceasta, săntŭ

Alŭ dumitale gata

Velŭ Vist. '817, Maiŭ 1.

Cinstituluĭ dumnealuĭ chirŭ Dimitrie Amanŭ, magazieru untuluĭ otŭ Craiova, cu fericită sănătate să să dea.

71. Craiova, 6 Iulie 1817. «Χριστόδουλος τοῦ Ἰωάννου διδάσκαλος» împuterniceşte pentru a lua o datorie de 2.075 leĭ ce are la Ianuş (Γιανούσης) pe Aman şi iea baniĭ de la el. — Greceşte.

72. 13 Novembre 1817. Socoteala untuluĭ Vidinuluĭ de la cele cincĭ judeţe.

În natură	În banĭ	
7014	1743	Romanaţĭ.
16313	—	Vîlcea.
10076	3567	Dolj.
14448	1444	Gorj.
16641	5008	Mehedinţĭ.
319	447	Oraşul Craiova.

Plata locuitorilor $17^1/_2$ parale şi «cheltuiala» (ἔξοδος) $12^1/_2$. Total: 57.787 leĭ, 60 de parale.

«Preţul celor 7 miĭ de ocă ce s'au vîndut aicĭ, la întaiul cîştiŭ, cu 27 parale, 4.725. Aŭ dat mumbaşiruluĭ 310.»

Apoĭ nota Turcilor cărora li s'a dat.

— Din greceşte.

73. Io Ioan Gheorghe Carageà Voevod cu mila luĭ Dumnezeŭ Domn şi stăpînitor al Ungrovlahieĭ.

Prea-cinstite şi prea-nobile al nostru prea iubit dumneata

biv Vel Spătar Nicolae Suţu, Caimacam al Craioveĭ, fiĭ sănătos în fericire. Dimitrie Aman, negustor, venind aicĭ, după porunca noastră domnească ce i s'a dat, a adus cu el şi socotelile untuluĭ din Vidin ale anuluĭ de faţă, ce le-a luat de la cele cincĭ judeţe de acolo, după orînduiala (ὀρενδουγιάλα) ce s'a făcut de maĭ nainte, şi, văzîndu-se de noĭ, a rămas zisul negustor socotit după socoteala ce a dat. Dar, de oare ce are a urmà nevoia serviciuluĭ său, şi cu tovarăşiĭ luĭ, veĭ afla dumneata că ceĭ zişĭ maĭ sus aŭ a răspunde untul orînduit la Vidin până la împlinirea anuluĭ, adecă până la 1818, April 1, fără pretext şi neapărat (ἀπαραλλάκτως), după chipul ce a fost (διέτρεξεν) până acum. Deci dumneata să aibĭ grijă să se trimeată la vreme la acea cetate cantitatea orînduită de unt, întreagă şi fără lipsă, ca să nu se întîmple a fi vre-un cusur. Iar, după ce se va ceti scrisoarea domnească de faţă a mea, să se dea în mînile zisuluĭ Dimitrie Aman spre arătarea încheieriĭ socotelilor. Şi fiĭ sănătos.

Din greceşte. 1817, 22 Novembre.

74. Ianuar 1818. Corespondenţă grecească pentru vămĭ. Se daŭ scrisorile prin fiul Costachi.

75. 31 August 1818. Io Ioan Gheorghe Carageà Voevod, cu mila luĭ Dumnezeŭ Domn a toată Ţara-Românească.

Prea-cinstite şi de bun neam al nostru prea-iubit dumneata biv Vel Postelnice Lucachi Arghiropulo, Caimacam al Craioveĭ, fiĭ sănătos cu mulţămire. De oare ce şi după porunca domnească a noastră ce i s'a trimes, a venit aicĭ al nostru Serdar Aman, aducînd cu sine şi socoteala untuluĭ Vidinuluĭ, pe care l-a luat de la judeţele acelea de dincolo, pentru nevoia anuluĭ curent, şi scrisorile noastre domneştĭ trimese către dumnealor ispravniciĭ de acolo pentru această orînduială, şi, de oare ce s'aŭ văzut de noĭ socotelile şi s'a achitat cel maĭ sus zis, iată se întoarce acolo pentru a-şĭ urmà lucrul şi a răspunde la Vidin untul orînduit până la împlinirea anuluĭ ce va veni, adecă

1819, Martie 31, neapărat, după orînduiala care pănă acum a fost. Îţĭ poruncim şi Domnieĭ Tale să te gîndeşte să se trimeată cîştiurile untuluĭ întregĭ la vreme, ca să nu urmeze lipsă la Vidin Iar această a noastră scrisoare domnească, după ce se va ceti de Domnia Ta, să se dea în mînile celuĭ maĭ sus zis, pentru dovedirea luĭ că şi-a încheiat socoteala. Iar aniĭ tăĭ să fie de la Dumnezeŭ mulţĭ cu fericire.

Din greceşte. 1818, August 31.

(Tot aşa la 23 Novembre 1819, către biv Vel Spătar Gheorghe Suţu, noul Caimacam.)

76. Vodă Carageà către Postelnicul Lucachi Arghiropulo. Fiindŭ-că după nizamulŭ ce amŭ datŭ Domniia Mea încă de maĭ nainte nu este slobodŭ a strănge niminĭ untŭ fără dă cărţile Domnii Mele dă slobozanie, care să daŭ dă la Visteriia Domnii Mele prinŭ chezăşiĭ pă totŭ anulŭ, şi fiindŭ-că capanlăi gĭurgiuvanĭ şi ruşciu[c]liĭ aŭ făcutŭ arătare Domnii Mele că în anulŭ trecutŭ n'aŭ luatŭ dă la neguţători untarĭ dintr'acelŭ judeţŭ nicĭ măcarŭ o ocă untŭ pentru capanulŭ înpărătescŭ, dă unde să înţelege că ceĭ ce aŭ strănsŭ înŭ anulŭ trecutŭ untŭ acolea l-aŭ risipitŭ şi l-aŭ cacirdisitŭ pă la locurĭ necuvinčoase, numaĭ şi numaĭ pentru alŭ lorŭ răŭ enteresŭ; care urmare fiindŭ cu totulŭ nesuferită la auzulŭ Domnii Mele şi înpotriva nizamuluĭ ce este datŭ, pentru că totŭ untulŭ cîtŭ să strănge dinŭ ţara Domnii Mele dă către untarĭ datorĭ sîntŭ aceia ca să-lŭ vănză prinŭ ştirea dumnv. şi a dumnealuĭ cinst. şi credinčosŭ boierulŭ Domnii Mele Caimacamulŭ Craiovi, numaĭ la capanlăi ce vorŭ fi cu cărţile Domniĭ Mele dă slobozeniie, ca să-lŭ ducă la capanulŭ Ţarigraduluĭ, iarŭ nu să-lŭ înpræştieze şi să-lŭ risipească încoace şi încolea, pă la locurĭ netrebnice, de aceia iată, dinŭ vreme întărindŭ Domniia Mea nizamulŭ celŭ dă maĭ nainte datŭ, vă poruncimŭ straşnicŭ, îndată după priimirea aceştiĭ poruncĭ să faceţĭ ştiutŭ tuturorŭ dă obşte dintr'acelŭ judeţŭ că niminĭ nu este volnicŭ să cumpere şi să străngă măcarŭ o ocă dă untŭ după la lăcuitorĭ fără dă cărţile Domnii Mele dă

slobozeniie. Iarŭ dumnv. să îngrijiţĭ cu totŭ dănadinsulŭ ca să să păzească porunca Domnii Mele şi nizamulŭ întocmaĭ, şi să slobozițĭ la acestŭ negoțŭ numaĭ pă ceĭ ce să vorŭ arăta către dumnv. cu însuşĭ cărţile Domnii Mele dă slobozaniie, iarŭ nu şi cu niscaĭva alte adeverinţe, după cumŭ s'aŭ maĭ urmatŭ şi înŭ ani trecuţĭ. Osebitŭ să cercetaţĭ cu multă scumpătate, şi, dă care cumvaşĭ veţĭ dovedi pă cinevaşŭ că s'aŭ îndrăznitŭ înpotrivă dă aŭ înpărţitŭ din vreme banĭ pă la lăcuitorĭ pă untŭ, numaĭ dă cătŭ să-ĭ popriţĭ, şi, nu numaĭ bani, prinŭ ştirea dumnv., să şi-ĭ ia înnapoĭ, ci să le faceţĭ unora ca acela şi certare după cuviinţă, pentru urmarea înpotriva nizamuluĭ şi a poruncilorŭ Domnii Mele. Ci darŭ întocmaĭ să fiţĭ următorĭ negreşitŭ, fără a face vre o nebăgare dă seamă saŭ înlenevire, cîtŭ dă puţinŭ, la datoriia ce aveţĭ, căcĭ, pă lăngă alte cercetărĭ ce avemŭ a face, amŭ îndatoratŭ de acumŭ şi pă magazieri untuluĭ Diiuluĭ a priveghea şi, pentru cea maĭ mică înpotrivă urmare, dă să va face dă către cinevaşĭ, să ştiţĭ cu hotărăre că înşivă veţĭ fi răspunzătorĭ innaintea Domnii Mele, şi nu vă veţĭ putea îndrepta cu nicĭun cuvăntŭ saŭ pricinuire. Şi să avemŭ răspunsŭ dă priimirea şi urmarea porunciĭ. Şi fiţĭ sănătoşĭ. 1818, Martŭ 29.

77. Cu plecăciune.

Arhonŭ Sărdare. Pentru Gavrilŭ, finulŭ mieŭ, eŭ săntŭ chezaşĭ că-şĭ va plăti datoriia luĭ pe totŭ anu, cinstitŭ. Te rogŭ şi eŭ aşază-lŭ scutelnicŭ dumitale, şi eŭ săntŭ răspunzătorĭ, ci, fiindŭ-că mergŭ pănă la vie, să amŭ ertăčune: nu putuĭ veni singurŭ la dumneata şi voĭ vorbi şi cu gura. '818, Maĭ 30.

Alŭ dumitale părinte sufletescŭ.

. . . . .

78. 26 Iunie 1818. A. Markos (?) către Aman. Muhafizul de Vidin are nevoie de încă o mie de ocă de unt. Domnul porunceşte a i se dà răpede. Trebuie pentru Ramazan. Preţul e de 60 de parale. Se va plăti la sosire. — Greceşte.

79. 1-iŭ Iulie 1818. Cumpărare de vinăriciŭ, de către

Aman şi Ştefan Deşlì, de la Gherman egumenul de Vlah-Seraiŭ : al mănăstiriĭ Megaspileon e, în Vîlcea, 4.000 de leĭ, şi al luĭ Vlah-Seraiŭ, în Gorj şi Romanațĭ, 2.000, pe cincĭ anĭ. Se va plăti anual la 1-iŭ Iunie. Va lua «τὸ μέτρον καὶ πάρπαρον..., κατὰ τὰ ποπόρια», răspunzînd şi dijma cutieĭ. Nu va da venitul anual dacă «Domnia va lua de obşte veniturile tuturor mănăstirilor». Întăreşte şi «prostatul» mănăstirilor, Marele-Logofăt Gheorghe Filipescu şi epitropul lor, Serdarul Ioan Peloponesianul. — Din greceşte.

80. 8 August 1818. Ioanichie de Megaspileon, arhimandrit, arată că a dat epitropia veniturilor muntene a mănăstiriĭ sale şi a celeĭ de la Vlah-Seraiŭ luĭ Dimitrie Aman şi Ştefan Deşlì, cu 2.500 leĭ pe anul curent, iar pe ceĭ patru anĭ viitorĭ cu 5.900 de leĭ, plătițĭ la 1-iŭ Septembre. Greceşte. Scrie Hristu Clucerul. Întăreşte Mitropolitul Nectarie.

81. De la Divanulŭ Craioveĭ.

Cinstite dum. bivŭ Vélŭ Sărdarŭ Dumitre Amanŭ. Tl. şasă sute ce săntŭ orănduițĭ dinŭ slujba oerituluĭ acestorŭ cincĭ judeţe de să daŭ înŭ plata lefiĭ dohtorilorŭ politii Craioveĭ, după acestŭ pitacŭ să răspunzĭ dumneata aceştĭ banĭ la chirŭ Iacovŭ Socolescu, epitropulŭ lefiĭ dohtorilorŭ, de la carele de priimire să eĭ adeverinţă.

Luc[achi] Argh[iropolŭ], Văc. Velŭ Log., Dim. Bib[escu], Dumitru Brăiloĭ. '818, Avgt. 24.

(La 16 Septembre chitanța luĭ Socolescu.)

82. 1818. Moneda banilorŭ ce să trimisără.

tl.	p.	
512	20	înŭ $102^1/_2$ beslicĭ.
118	20	înŭ 19 dereclīĭ po tl. 6, pr. 10.
48	—	înŭ 8 cronteleri po tl. 6.
26		înŭ 4 crucĭ po tl. 6, pr. 20.
50	—	înŭ 10 ruble ruseştĭ.

56	—	înŭ 16 iuzlucĭ.
91	—	înŭ sfanţĭ po par. 41.
22	20	înŭ $7^{1}/_{2}$ ichilicĭ.
500	—	înŭ 10 hărtiĭ parale *(sic)*.
27	20	înŭ 10 rubiele.
7	—	înŭ 1 misirŭ.
18	30	înŭ mahmudiele.
1477	30	

83. Însămnare de moneda banilorŭ.

fl.	p.	
552	20	înŭ $110^{1}/_{2}$ beslicĭ.
55	10	înŭ $8^{1}/_{2}$ ruble cu crucĭ po tl. 6,20.
54	—	înŭ 9 zgribsorĭ po tl. 6.
31	10	înŭ 5 derecliĭ po tl. 6, pr. 10.
25	—	înŭ 5 ruble ruseştĭ po tl. 5.
73	20	înŭ 21 iuzlucĭ po tl. 3, pr. 20.
19	20	înŭ $6^{1}/_{2}$ ichilicĭ.
718	20	înŭ sfanţĭ.
62	10	înŭ $2^{1}/_{3}$ mahmudiele.
22	—	înŭ 2 funducĭ.
19	10	înŭ 7 rubiele.
1633	—	

84. 1818. Socotelĭ de transport la Vidin. Nume: Ciuturoianu, Măinescu, Fustescu, Fălcu, Răduţŭ Almăjanu, Hagi Badea Almăjanu, Hagi Enuşŭ, Diamandì otŭ Cămpenĭ, Anastase Zotu, Dumitru Braşoveanu, Avramŭ Ovreiu, Ianache Ibrictaru.

Pomenit şi «ploconŭ la Enicerŭ-Aga Flecherŭ», «mutpaculŭ Paşi», «la cetate», «la dumnealuĭ Sărdarŭ Dumitru», «la Lorenţŭ».

85. 18 Novembre 1818. Ioanichie arhimandritul μεγασπηλεώτης către Aman. A sosit la Vlah-Seraĭ din Constantinopol şi e sănătos. Să nu facă vînzarea, ca să nu-l înşele Mitropolitul şi nepoţiĭ luĭ, ci să aştepte scrisorĭ de la el

saŭ de la egumenul de Vlah-Saraiŭ. Trimete darurĭ sfinţite şi Şătraruluĭ Ştefănică Deşlì.

86. Oieritul pe 1818. Anume sud Gorj.

156	pl. Jiiul-de-sus.
245	Jiiul-de-sus.
498	Amaradia-de-sus.
832	Amaradia-de-jos.
61	Tismana-de-sus.
279	Tismana-de-jos.
712	Gilortul-de-sus.
612	Gilortul-de-jos.
761	Plaiul Novacĭ.
1138	Plaiul Vulcan.
5294	
5600	Doljul.
5000	Romanaţul.
2874	Vîlcea.
12077	Mehedinţiĭ.
30845	Aceasta e suma din catastişele oierituluĭ din 1818. Din greceşte.

87. 15 Ianuar 1819. Nicolae Glogoveanu biv Velŭ Clucerŭ către Domn. A fost trimes pentru o delimitare, «atătŭ la loculŭ ce să chiamă Ştirbescu, ce este alŭ dumisale bivŭ Velŭ Logt. Nicolaie Golesculŭ». Se constată călcare săvîrşită înnainte de a-şĭ face cumpărătura Pitarul Ioan Ghimpeţeanu. «Cutropirea ce să vede făcută la dumnealuĭ Clucerulŭ Costandinŭ Haralambie cu binaoa odăilorŭ şi cu scosulŭ umblătorilorŭ». El cumpărase de la răposatul Vistierul Costandin Geanoglu: lăsase în schimb Goleştilor loc egal în fundul grădiniĭ. «Şi fereştile le va închide, nefiind deşchise de dumnealuĭ, ci de dumnealuĭ Dvornicŭ Samurcaşŭ, căndŭ să afla Caimacamŭ şi cu şăderea într'ănsele».

Maĭ apoĭ (1835) locul Golesculuĭ îl are Lăceanu şi cellalt, un maior.

88. 19 Februar 1819. «Totŭ satu Mischii» dă zapis luï Aman biv Vel Sărdar pentru un împrumut de 130 de talerï. Iscălesc: Pătraşco Zablău, Nicola Bunču, Marinŭ Văitişŭ, Răduţŭ.

89. Bucureştï, 27 Mart 1819. Polizachi Dimitriu dă, «din huzmetul ocnelor, pe care l-am cumpărat pe treï anï, după contractul domnesc iscălit maï în deosebï şi pecetluit», luï Aman partea sa de 40.000 de leï. — Greceşte.

90. 7 April 1819. Scrisoare către Aman. Trimete poliţă pentru a se plăti «cu galbenï orï cu banï albï, cum veï voi dumneata». «Nu ştimŭ, boerule, ce să facemŭ, că s'aŭ umblutŭ locurile dă făcăturï dă rele, că în Sămbăta ča Mare a Banelorŭ *(sic)* aŭ prinsu unŭ neguţătorŭ tocma de spre Caracălŭ şi l-aŭ adusŭ pănă aci la Sadova legatŭ şi căznitŭ; nu maï putemŭ purta bani cătuşï dă puţinï la noï, ci să supărămŭ pă dumneata cu trimiterile».

P. S. «Trimisărămŭ dumitale 3 găinï şi 50 ooă: ne rugămŭ să fie priimite dreptŭ multŭ.»

91. 17 April 1819. Acelaşï şi încă unul către Aman. «Înpreunarămŭ tl. una mie şasă sute treïzecï şi treï, pă care-ï trimisărămŭ cu aceştï Ţiganï dă aicï, dă la Cuzmirŭ; ne rugămŭ dumitale ca să să facă poliţă la Bucureştï, prinŭ cine veï socoti dumneata, ca să să răspunză la cinstita Armăşie fără de zăbavă.» Cere «răspunsurile» (chitanţe).

92. Slujiindŭ eŭ la dumnealuï Sărdaru Dumitru Amanŭ, şi eşindŭ eŭ de la dumnealuï cu voe, mi i-amŭ primitŭ sămbria ce mi s'aŭ făcutŭ; '819, Iunie 28.

Costi Bran...

93. Pentru unŭ răvaşï alŭ dumnealuï Sărdaruluï Dimitrie Amanŭ ce să arată dă muşteriŭ pentru moşiile fiu Stolnicu Grigoraşco, răposatulŭ, fiindŭ-că este iconomicosŭ, să nu să ţie înŭ seamă; şi pentru încredinţare amŭ iscălitŭ.

Zmaranda Vl. '819, Iuli 28.

94. Cu părintească dragoste. Moşiia Drăgoenĭ cu Şăliştora totŭ una este, stăjinu tl. 20; moşiia Socu asemene iară doozăce; Vălceşte asemene. 1819.

95. Τὴν Εὐγενείαν της ἀδελφικῶς προσκυνῶ.

Τὸ ἀπὸ κδ' της τοῦ παρελθόντος ἀδελφικόν μου αὐτῆς ἔλαβον καὶ ἐπὶ τῇ δηλώσει τῆς ἀγαθῆς ὑγιείας της ὑπερήσθην. Εἶδον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σημειούμενά μοι, ἔλαβον καὶ τὰ διὰ τῆς σταλείσης μοι πολίτζης παρὰ τοῦ ἄρχ. καμμινάρη Πολυζάκη γρόσ. 5.900, ἤτοι πέντε χιλιάδες καὶ ἐννεακόσια σῶα, τὸ συμπεφωνημένον ἐτήσιον τῶν ἐκ τοῦ βιναρίτζίου ἐλεῶν τῶν ἱερῶν μοναστηρίων Μεγάλου-Σπηλαίου καὶ Βλάχ-Σεραΐου διὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον αωιθ'-ον, καὶ τὴν εὔχομαι καλὰ κάρδι.

Τὸ διὰ τοῦ ἄρχ. παχαρ. Σκαρλάτου Στογιανέσκου γράμματος, ὁμοῦ μὲ τὴν κόπιαν τοῦ συμφωνιτικοῦ πρὸ πολλοῦ ἔλαβον καὶ τῇ ἀπεκρίθην τότε ἀμέσως, πλὴν φαίνεται τὸ γράμμα μου ἐπαράπεσεν, μ'ὅλον τοῦτο τὸ συμφωνιτικόν τῆς ὑπάγει καλῶς.

Διὰ τὴν προσταγὴν ὁποῦ μοι γράφει νὰ τῇ στείλω, ὅτι νὰ εἶναι διορισμένος καὶ ἐκ μέρους τῆς Εὐγενείας της σλουσπάσης ἀνέξοδος εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ποπόρων, μοὶ εἶπεν ὁ τζελεπὴς ὅτι εἶναι ἀδύνατον, καὶ οἱ ἀγωρασταὶ τοῦ χισμετίου δὲν θέλουν τὸ στέρξη πόποτε. 'Αλλ' ἰδοῦ τὰ ἐκ μέρους τοῦ τζελεπὴ γράμματα πρὸς τοὺς ἰσπραβνίκους, καὶ ἄς ἐξακολουθήση τὴν ὑπόθεσιν καθὼς καὶ ἐπέρσε. 'Εγὼ δὲ εἰμὶ

Τῆς Εὐγενείας της, γ' σεπτεμβ. τοῦ ωιθου.
ὡς ἀδελφὸς καὶ
δοῦλος
Διονύσιος Φ. Σερδ.

Dumitale mă închin frăţeşte.

Frăţeasca dumitale scrisoare de la 24 ale luniĭ trecute am primit-o şi m'am bucurat foarte mult de vădirea buneĭ sănătăţĭ a d-tale. Am văzut şi cele însemnate într'însa, am luat prin poliţa trimeasă mie de la dumnealuĭ Căminarul Polizachi ceĭ 5.900 de leĭ, adecă cincĭ miĭ şi nouă sute întregĭ, suma cuvenită anual pentru milele din vinăriciŭ ale sfintele mănăstirĭ Megaspileon şi Vlah-Saraiŭ, pentru anul de faţă 1819, şi-ţĭ mulţămesc din toată inima.

Prin scrisoarea dumisale Păharniculuĭ Scarlat Stoienescu, precum şi copia învoieliĭ, am luat-o *(sic)* de mult, şi i-am răspuns atuncĭ îndată, dar se pare că scrisoarea mea a căzut, de şi învoiala eĭ este bună.

Prin porunca pe care-mĭ scriĭ s'o trimet, [pentru că e orînduit şi din partea d-tale slujbaş, fără plată, pentru scrierea popoarelor, mi-a spus celebìul că e cu neputință, şi cumpărătoriĭ huzmetuluĭ n'o vor voi niciodată. Dar iată scrisorile din partea celebìuluĭ către ispravnicĭ, şi să urmeze lucrul ca maĭ înnainte.

Iar eŭ sînt
Al d-tale 3 Septembre, anul '819.
ca un frate şi slugă
Dionisie F[otinò] Serdar.

96. 22 Octombre 1819. Σκαρλάτος (Stoienescu) către Aman. A primit «şi teşchereaoa luĭ Aleco Mimì, dă untŭ şi mierea ce i-aĭ teslimatisitŭ.» E dator scriitorul a-ĭ dà 10.000 de ocă de unt, pe lîngă aceste 6.000.

«În cea ce să va istovi rămăşița untuluĭ Diiuluĭ, atătŭ dă Mehedințĭ, Gorjĭ şi Doljĭ, cu ştafetă să-mĭ scriĭ ca să arătŭ Mării Sale luĭ Vodă... Paralele avaetuluĭ calemuluĭ, atătŭ dă la vitele marĭ, cătŭ şi dă la capre, dă veĭ vedea dumneata că nu s'aŭ făcutŭ vre o împlinire pănă acumŭ dă Portaru Haralambŭ, veĭ chema pă Costandinŭ Logt., omulŭ mieŭ ce este acoleà, căruia îĭ scrisaiŭ această scrisoare, şi, văzăndu-o şi dumneata, îĭ o veĭ dà şi îĭ veĭ porunci ca, înplinindu-să bani, să-ĭ dea la dumneata şi să-ĭ daĭ răvaşu, după cumŭ îĭ scriŭ.» Pomenițĭ «chirigii ceĭ care aŭ dusŭ marfa la Izlazŭ». P. S. grecesc. Socoteală de miere cu berbenița.

97. 27 Octombre 1819. Acelaşĭ către acelaşĭ. «Amŭ văzutŭ şi pentru vămĭ, ce întocmire s'aŭ făcutŭ, şi mi-aŭ plăcutŭ, şi întocmaĭ le voiŭ păzi şi eŭ. Pentru Piteştĭ, s'aŭ datu cu tl. treĭzecĭ şi patru dă miie, că m'amŭ silitŭ înŭ dăstulŭ şi n'amŭ pututu scoate maĭ multŭ, însă cu bani cărțilorŭ,

după cumŭ dà şi chirŭ Athanasache, şi s'aŭ datŭ la oameni dum. Cămr. Polizache. Pentru căminăritŭ, văzŭ că-mĭ scrie şi Costăchiţă, iubitu dumitale fiŭ; ci să nu fie la niciŏ îndoială, că eŭ mă voiŭ sili a le lua, şi te voiŭ înştiinţa. Pentru Măldărescu, amŭ omŭ într'adinsŭ dă la dănsu, şi îĭ voiŭ scrie ca să să facă dă toate socotelile. Ceauşŭ Dicu mă roagă, atătŭ pă mine, cătŭ şi pă dumneata, ca să-lŭ băgămŭ şi pă elŭ cu puţintică parte, şi să-ţĭ fiie şi la carvasarà la Craiova, cu leafă, după cumŭ iaŭ şi ceĭlalţĭ, saŭ, dacă să poate aşa, să-lŭ orănduieştĭ vameşŭ dă judeţŭ la Mehedinţĭ. Însă eŭ, ştiindŭ că voeştĭ a-lŭ ajuta, după cumŭ şi eŭ, dă aceia scriŭ dumitale, şi, cumŭ veĭ găsi cu cale, fă, şi-mĭ scrie. Te rogŭ, pă acestŭ Costandinŭ, omulŭ mieŭ, să-lŭ orănduieştĭ şi pă elŭ unde să va putea, ca să mănănce o păinişoară. Mă rogŭ, pentru dooă sute dă leĭ dă la Vasile Pavloviciŭ, sileşte-te a nu mă lăsa înŭ pagubă; asemenea simvivaseşte-mă şi cu dumnealuĭ Hagì-Ienuşŭ negreşitŭ, a nu rămănea înŭ pagubă. Cumnatulŭ Petrache să află dusŭ la Cănpulungu, ci, cumŭ va pica, ţi le voiŭ porni a veni acolea, cu care îţĭ voiŭ scrie şi eŭ.»

98. Socoteala milelor vinăriciuluĭ mănăstiriĭ Megaspileon şi Vlah-Saraiŭ de la judeţele Vîlcea, Romanaţĭ, Gorj în 1819 şi 1820.

leĭ	banĭ	
7240	—	S'a vîndut Vîlcea dumisale Stolniculuĭ Lahovari la anul 1819, luna luĭ Septembre 15.
1650	60	Deosebite ce are a le plăti Lahovari cu aceĭ banĭ pănă la 1820, Decembre 21.
168	60	Gorjul, în acelaşĭ an, curăţirea, împreună cu deosebite altele, ce le-a luat dumnealuĭ Serdarul.
605	—	Romanaţiĭ, în acelaşĭ an, am luat eŭ însumĭ.

Cheltuielile şi arenda aceluĭ an 1819, cum maĭ jos arată. (Iscăleşte Ştefan Deşlì.)

99. Mlostiiŭ bojiiŭ Io Alecsandru Nicolau Suţu Vvd i gospodarŭ davatŭ gospodstvami, cinstitŭ şi credincosŭ boerule

Domnii Mele, dumneata bivŭ Velŭ Post. Ioanŭ Depalta, Caimacamule alŭ Craioveĭ, i dumv. ispravnicilorŭ otŭ sudŭ Romanaţĭ, sănătate. Fiindcă Molà-Mustafà capanlău prinŭ omulŭ său Iosufŭ, după slobozeniia ce i-amŭ datŭ Domniia Mea, are ca să ridice dooăsprezece miie ocă untŭ dă la Sărdarulŭ Dumitru Amanŭ dinŭ Craiova, care are să-lŭ ducă la capanulŭ înpărătescu, şi aŭ datŭ numitulŭ capanlăŭ aicĭ, la Vistieriia Domnii Mele, şi irsaliele, după orănduială, prinŭ care să leagă că-lŭ va duce la capanŭ, dreptŭ aceia poruncimŭ Domniia Mea dum. ca să fiie slobodŭ să ridice suma mărfiĭ aceştiia şi să o treacă înŭ ceia parte prinŭ scara Nicopoi, fără de nicĭo supărare dă către cinevaşĭ. Pentru care într'adinsŭ orănduimŭ Domniia Mea şi pă Petre Postelnicelu spre săvărşirea poruncіĭ Domnii Mele întocmaĭ. Asemenea poruncimŭ şi, căpitane dă margine, pă unde va trece, să fiie slobodŭ a trece înŭ ceia parte nepopritŭ fără altă pricinuire, i sam receh gsvmi (= şi aceasta am poruncit Domnia Mea). '820 Ghenarŭ 16.

(Monogramă şi pecete.) Velŭ Vist. Bivŭ Velŭ Căm.

100. 3 Mart 1820. «Staicu Bratie otŭ Corlăţelŭ» către Aman, pentru 70 de talerĭ luaţĭ «la păsulŭ mieŭ..., pănă la bălču Străhăi..., cu dobănda lorŭ pă lună, la sută parale şaĭzecĭ, fără de nicĭun cuvăntŭ de pricină.»

Maĭ iea apoĭ şi pentru «dumnei Clucereasa Lucsandra Haralamboia» alţĭ 46 de talerĭ.

101. 3 Mart 1820. Dincă Spătaru arată că a luat de la Aman 104 talerĭ.

102. 4 Mart 1820. . . . către Aman. Domnul, mulţămit cu πισταὶ καὶ καλαὶ ἐκδουλεύσεις ale luĭ Aman, îĭ cere prin el a reserva tot untul fără a face havalele. E vorba şi de veniturile de la mazilĭ breslaşĭ. — Greceşte.

103. 1-iŭ April 1820. Mărturisire cu privire la unt. Aman dă banĭ pe şin lăcuitorilor, cu 18 parale oca. Iea a zecea parte din sumă după învoială. Maĭ iea 12 parale de ocă din

baniĭ pentru plata locuitorilor. El va numi magazieriĭ. Vistieria va da cîntare pecetluite. Ispravniciĭ vor da în judeţe ceară oamenilor săĭ. Tot personalul, carăle, vadurile le plăteşte el. Va da chirie carălor «εἰς τὰ παλεώθεν διορισμένα ἑπτὰ χωρία τοῦ Δολζίου ὁποῦ μετακομίζουν τοὺς ζαχερέδες εἰς Βιδήνι» (la cele de demult orînduite şepte sate din Dolj, care duc zaherelele la Vidin), 1 leŭ de 100 de ocă vara şi 60 de parale iarna. «Περὶ δὲ ἀλήμματος καὶ μέλητος καὶ τῆς ἰντρεγηάλας τοῦ βουτύρου ἀπὸ τοὺς πραγματευτάς, ὑπόσχομε συνάξων τὴν συνήθη ἀναλογίαν απ 'αὐτούς, νὰ ὑπαντήσω τὴν βιδινικὴν χρείαν χωρὶς νὰ ἀδικηθοῦν τὸ παραπὰν οἱ πραγματευτάδες, οἱ ὁποῖοι θέλουν πληρωθῆ μὲ τὰ ἄσπρα ὁποῖα θέλη δώσι τὸ Βιδίνι, ἀφ'οὗ εὐγαλθοῦν τὰ διατρέχοντα ἔξοδα κατὰ τὴν συνήθηαν. (Iar pentru săŭ şi miere şi întreiala untuluĭ de la negustorĭ, făgăduiesc, adunînd obişnuita parte cuvenită de la eĭ, să întîmpin nevoia Vidinuluĭ fără a se nedreptăţi cîtuşĭ de puţin negustoriĭ, cari se vor plăti cu baniĭ ce va da Vidinul, după ce se vor scoate cheltuielile curente după obiceiŭ.)

104. 4 April 1820. «Zamfirache» către Aman. Χρηστὸς ἀνέστη (= Hristos a înviat). Şi cu plecăcune mă închinŭ dumitali.

După aducerea căzutelorŭ mele închinăcunĭ, înştiinţezŭ dumitali că, viindŭ aicea la judeţŭ, amŭ urmatŭ întocmaĭ cu darea cărţilorŭ şi poruncilorŭ după povăţuirea dumitale şi a dumnealuĭ Caminaruluĭ, şi după a mea datorie era a te înştiinţa pă dumneata maĭ nainte. Darŭ veĭ şti dumn. că după drumŭ m'amŭ bolnăvitŭ foarte răŭ, şi abea acumŭ dă vre o dooă zile m'amŭ maĭ îndreptatŭ oareşce, şi nu lipsiiŭ a înştiinţa dumitali. Pentru treaba untuluĭ, văzŭ că urmează camŭ înŭ silă, dinŭ multe pricinĭ ce săntŭ pe aicea. Ci bine arŭ fi dumneata să-ĭ maĭ dăşteptĭ cu niscaĭva scrisorĭ, atătŭ pentru untŭ, cătŭ şi pentru banĭ, ca să-mĭ dea, căndŭ vomŭ avea trebuinţă, să nu mi să întămple vre un embolionŭ, că văzŭ înperecherĭ înŭ toate părţile: τὰ τὸν φρονήμον ὀλήγα[1]. Pentru Medelnicerŭ Măldă-

[1] Puţinĭ cuminţĭ.

rescu, mă adeverezŭ că s'aŭ întovărăşitŭ cu vameşulŭ Athanasachi: zicŭ să facă negoţurĭ marĭ cu untŭ, să străngă şi miere i altele. Are şi pă unŭ omŭ a luĭ Athanasache aicea; înţeleseiŭ că i-aŭ datŭ o sumă dă banĭ când aŭ luatŭ semeşiia de la Bucureştĭ: bacalămŭ la ce selametŭ o vorŭ să o scoaţă! Că treaba Măldărescululuĭ merge ξανάστροφα[1]. Me-aŭ zisŭ Măldărescu şi mie să întru, darŭ eŭ înŭ acestŭ felŭ de trebĭ cumŭ le văzŭ la eĭ curdisite, nu întru. De voiŭ putea şi mi să va părea, socotescŭ să facŭ şi eŭ partidu cu chirŭ Neagoie vameşulŭ la ceia ce mi să va părea. Mă rogŭ, arh. Sărdr., de-mĭ va veni niscaĭ scrisorĭ de la Bucureştĭ, să-mĭ trimeţĭ, şi, cercetăndŭ fericirea sănătăţiĭ dumitali, săntŭ

alŭ dumitali plecată
slugă
Zamfirache (Prisiceanu).

Mă rogŭ, luĭ Athanasache să nu i să arate dinŭ cele ce scriŭ.

Cinstitŭ mie maĭ mare, dumnealuĭ bivŭ Velŭ Sărdarŭ Dimitrie Amanŭ, cu plecăcune, la Craiova.

105. 7 April 1820. Zamfirache Prisiceanu către Aman, cerînd a se trimete un plic «cu vre unŭ ocazionŭ sigurŭ». A scris şi «prinŭ chirŭ Neagoie».

106. 14 April 1820. Zamfirache Prisiceanu către acelaşĭ. A maĭ scris şi «cu unŭ neguţătorŭ ce este cumnatŭ cu chirŭ Nicola boltaşŭ, de aicĭ, dinŭ Tărg[u]-Jiiuluĭ, înŭ care amŭ pusŭ şi o scrisoare cu unŭ amanetŭ într'ănsa către dumnealuĭ Căminarŭ Scarlatŭ... Pentru madiao untuluĭ, încă pănă acumŭ nu amŭ priimitŭ măcarŭ dramŭ. Înŭ dăstulŭ facŭ silinţă şi totŭ supărŭ pă boeri ispravnicĭ. S'aŭ maĭ făcutŭ şi altŭ răndŭ dă poruncĭ către zapciĭ ca să siliască pă lăcuitorĭ şi pă bresle a veni cu untŭ la magazie; strângăndu-să măcar un foale, doĭ, îndată îlŭ voĭ şi porni aci, la Craiova.»

---

[1] Pe dos.

107. 19 April 1820. Scarlat (Stoenescu) către Aman. «Dumnealuï Spătarul ispravnicul Mehedinţuluï a scris aicï cerînd ca magazier pe un oarecare Pitar Ştefan Ornescu şi vrînd să iasă al mieŭ, Medelnicerul Theodorachi. Dumnealuï Marele-Vistier vrea să scoată pe Zamfirachi de la Gorj şi să puie pe unul care-ï dă groase peşcheşurï (τὸν φιλοδωρεῖ χονδρά): cine e acela, nu ştiŭ, nicï n'am putut să aflu. Florescu, ispravnicul de Vîlcea, cu putere străină (μὲ ξένην δύναμιν) vrea să scoată pe cumnatul d-tale (γυναικαδελφόν της) din Vîlcea şi să puie pe un altul, om al luï. Măgarul de Athanasachi, temîndu-se pentru scopurile luï, a pus în taină pe Pitarul Gheorghe Macrì, care se află acolo, avînd pămînt (χώραν) la dumnealuï Postelnicul, ca să ni strice (ἀναποδογυρίσῃ) toată slujba şi s'o iea el, făcînd peste 1000 de galbenï peşcheş ... Îndată să-ï facem dar o carătă (καρέταν).» În al doilea an de slujbă, n'o lasă cu nicïun preţ.

108. 20 April 1820. «Ionŭ Brezniceanu» arată că a luat de la Aman «la trebuinţa noastră» 90 de talerï «cu sorocŭ pănă la Crăcunŭ, cu dobănda la sută parale şaïzăcï», avînd a-ï răspunde la «sorocŭ», «cu mulţumita lorŭ».

109. 28 April 1820. Zamfirachi Prisiceanu către Aman. «Pentru acele dooă tulumurï cu untŭ de la Medelnicerulŭ Costache Măldărescu, veï şti dumneata ce amŭ făcutŭ cu dumnealuï, şi d'abea mi l-aŭ datŭ înprumutŭ; care astăzï îlŭ şi pornescŭ, precum va spune dumnealuï şi chirŭ State ca să întîmpinï trebuinţa. Iarŭ, pentru bani ce-ï aï dumn. la dumn. Căminarŭ Vlăduianu, veï şti dumn. că dă Duminică, de căndŭ i-aŭ datŭ scrisoarea chirŭ State, ne-aŭ ţinutŭ cu vorba pănă înŭ ceasulŭ căndŭ aŭ vrutŭ să să puie înŭ căruţă astăzï, Miercurï, zicăndu-ne să totŭ aşteptămŭ. Căndŭ ne-amŭ pomenitŭ că ne zice cumŭ că aicea nu are (?) banï, fiindcă vine şi dumnealuï la Craiova şi-ï va răspunde dumitali; şi aşa să întoarse chirŭ State fără nicïo ispravă, precumŭ îţï va istorisi prinŭ graiŭ. Eŭ, avăndŭ trebuinţă de banï, trăseiŭ dumnealuï o poliţă dă tl. cincï

mie cu zarafu judeţuluĭ, Medelniceruluĭ Costache, însă dumn., priimindŭ poliţa, mă rogŭ să tragĭ şi dumn. iarăşĭ poliţă, la Bucureştĭ, cu sorocŭ pănă la 10 zile ale luĭ viitorĭ Maiŭ, precumŭ veĭ vedea dumn. coprinderea poliţi ... Mă rogŭ maĭ dăşteaptă cu niscaĭ poruncĭ treaba untuluĭ, că nu-ĭ este nicĭo [e]nerghie, şăzŭ aicea dăgeaba; însă cu mijloace frumoase, ca să nu între în bănuială ceĭ de aicea că eŭ te-amŭ înştiinţatŭ...»

110. 3 Iunie 1820. Radu Căraţoiŭ se împrumută de la Aman cu 34 de talerĭ, «cu sorocŭ de acumŭ pănă întru u lună».

111. 7 Iunie 1820. «Dinu Prună otŭ Corlăţelŭ» dă zapis luĭ Aman pentru 65 de talerĭ fără dobîndă (marturĭ: Stoianŭ Manta, Ionŭ Cărăţoiŭ, Mihaĭ Stănciulescu; scrie popa Mihaĭ).

112. 7 Iunie 1820. «Sava Stuparu» iea fără dobîndă 78 de talerĭ de la Aman (marturĭ şi Stoianŭ Sărbu, Mihaĭ şi Ile Stănciulescu, Ion Cărăţoiŭ; scrie popa Mihaĭ.)

113. 7 Iunie 1820. «Popa Părvu» se împrumută de la Aman cu 58 de leĭ «facere de bine, banĭ fără de dobăndă, de acumŭ pănă la primăvară, pănă la Martie întăĭ» (marturĭ: Stoian Manta, Ion Cărăţoiŭ, Ilie şi Mihaĭ Stănciulescu).

114. 11 Iunie 1820. «Săteni dinŭ satu Corlăţelu» către Aman, că, «avăndŭ noĭ, satu, să răspundemŭ la magaziie untu dinŭ orănduiala Diiuluĭ, ocă 81, adecă optŭ-zăcĭ şi una, pă noao ludi, şi neavăndŭ ca să-lŭ răspundemŭ înŭ naturĭ, ne-amŭ rugatŭ de dumnealuĭ ca să ni plătimŭ ocao po tl. 2, adecă doĭ; care facŭ tl. 162, adecă una sută şaĭzăcĭ şi doĭ, şi, neavăndŭ banĭ ca să-ĭ răspundemŭ acuma, ne-amŭ rugatŭ de dumnealuĭ de ne-aŭ pusŭ sorocŭ de astăzĭ pănă la Săntămăriia Mare, să avemŭ a-ĭ răspunde dumnealuĭ bani înpreună cu dobănda lorŭ, şi, nerăspunzăndŭ la numitulŭ sorocŭ după cuprinderea zapisuluĭ, ne

îndatorămŭ a-lŭ plăti ocao de untŭ po tl. treĭ, şi, întâmplându-să vre o cheltuială cu zeĉuiala, să fiie totŭ de la noĭ.» Iscălesc: «Mateĭ Tataru otŭ Corlăţelŭ, Dumitru Costănţarĭ, Ilie Stănĉulescu, Mihaĭ Vrăjitoru, Dinu Prună, Dinu Pistolea, Dinu Văgăĭ, Ionŭ parcalabu şi cu totŭ satu». (Scrie Mihali Coca.)

115. 11 Iunie 1820. «Dobre Creţu» dă zapis luĭ Aman pentru 30 de talerĭ (chezaş Mateĭ Tătaru; martur şi Ilie al Marii).

116. 7 Iulie 1820. Scarlat (Stoienescu) către Aman. A aflat din scrisoarea luĭ că «dumnealuĭ Portarbaşa ţi-a spus să nu trimeţĭ la Vidin nicĭ unt, nicĭ miere, nicĭ săŭ» şi că «pentru unt, anul acesta nu e nevoie la Ţarigrad şi că de la judeţe să se iea banĭ.» — Greceşte.

117. 8 Iulie 1820. «Efta Sărbu» şi «Preda Vrăjitoriŭ» arată că aŭ luat 90 de talerĭ de la Aman, «facere de bine, banĭ fără dobăndă». Marturĭ Ion Bătrînu şi Iovan sin Miliia.

118. 9 Iulie 1820. Constantin Slătineanu, ispravnic de Rîmnic (?), către Aman. «Am primit scrisoarea dtale frăţească şi am văzut cele cuprinse în ea, că nevoia te-a silit să îngrijeştĭ (προβλέψῃς) unt din tîrg, de aiurea, ca să întîmpinĭ nevoia Vidinuluĭ şi, înştiinţînd la Bucureştĭ, ţi-a venit şi poruncă, pentru ca magazierul şi toţĭ (?) aĭ judeţuluĭ de acolo să se oprească de a lua unt în natură, şi rămăşiţa (ῥαμασίτζα) să se iea în banĭ. Pentru care îţĭ facem ştiut că pentru acest lucru am luat poruncă şi de la dumnealuĭ Caimacamul şi neapărat, urmînd fără întărziere, am dat poruncă la magazierĭ ca de acum înnainte să nu maĭ iea unt.» — Din greceşte.

119. 22 Iulie 1820. Scarlat (Stoienescu) către Aman. «Pentru tertipul săuluĭ, mieriĭ şi untuluĭ pentru nevoia Vidinuluĭ, veĭ afla că se face o nouă orînduială, adecă κούρδισμα, şi, după tertipul ce este să fie, ţi se va trimete poruncă; nu trebuie să daĭ nimic la Vidin fără poruncă în scris, ca să nu cazĭ la vinovăţie (ἐνοχήν). Leiĭ 3.375 ce aŭ

să iea negustoriĭ pentru săul ce aŭ dat la Vidin, şi-ţĭ închid pitacul dumisale Postelnicul către capuchehaie, ca să *aliverdisească* leiĭ, precum veĭ vedea, şi să se trimeată... Dela Vidin aŭ venit agalele şi se află aice sus la sfat (ὁμιλίαν)... Am primit socoteala vitelor de la Cĭinenĭ ...Socoteala vitelor din Gorj nu s'a arătat: care e pricina, nu ştiŭ... Nu ştiŭ ce să facem noĭ anul acesta cu untul cumpărat, fiind suma mare.» Ar vrea să «între în socotelile (περιλήψεις) ispravnicilor.»

120. 5 August 1820. . . . către Aman. Capuchehaiaua Vidinuluĭ, Comisul Eustatie, arătă că până la sfîrşitul luĭ Mart trebuie să se dea 20.141 $^{0}/_{0}$ de ocă de unt, «pentru cetate numaĭ», iar, săŭ, 45.000, 36.000 pentru cetate, 9.000 pentru «prea-înnălţatul (ὑψηλότατον) Paşă». Se va da în două cîştiurĭ (κίστια). «Ci afară de aceste zaherele să nu se dea niciŏ singură ocă, orĭ de unt, orĭ de săŭ, orĭ de miere, supt orĭce cuvînt de altă socoteală, până nu se va trimite o a doua poruncă». E îndoială de sînt a se da toate cele 45.000 de ocă de unt, orĭ numaĭ 36.000: «se va hotărî în cîteva zile.» — Din greceşte.

121. 18 August 1820. Acelaşĭ către Aman. Să se trimeată neapărat săul până la Octombre. Se daŭ nouă poruncĭ ispravnicilor să «istovească» (δὲν ἰστόβησαν), să se facă «istovul» (τὸ ἴστοβον).

122. 20 Septembre 1820. Socoteala untuluĭ Vidinuluĭ.

Ocă	
12.221	Gorjul.
21.729,01	Vîlcea.
17.954	Gorjul.
25.953	Mehedinţul.
13.426	Doljul.
1.066	oraşul Craioveĭ.
92.349	suma toată.
7.000	ce s'a cumpărat.
5.642	dijma (δέκατον).

— Din greceşte.

123. 4 Octombre 1820. Petru Apor arată că «pentru diaforaoa ce amŭ avut-o cu dumn. Sărdarŭ Dumitru Amanŭ pentru vamă de la leaatŭ 813, pentru tal. treĭ miĭ optŭ sute», «acumŭ, venindŭ ieŭ aicĭ, ca să lipţească dintre noĭ vătămare de sufletŭ, pentru a face jurămăntŭ ne am învoitŭ între noĭ», luînd 1.917 leĭ.

124. 8 Octombre 1821. Scarlat (Stoienescu) către Aman. «Veĭ vedea şi cartea Vistierii ce s'aŭ făcutŭ la jalba ce s'aŭ datŭ pentru prisosulŭ ce s'aŭ luatŭ de la vitele ce trecu înnăuntru pănă la hotărătulŭ avaetu, copiia după porunca domnească ce s'aŭ făcutŭ totŭ pentru aceasta. Zamfirache îmĭ scriie că înŭ luna trecută a luĭ Septemvre aŭ trecutŭ sumă dă vite înnăuntru şi n'aŭ plătitŭ avaetulŭ şi vamă, şi că s'aŭ întorsŭ şi sumă dă vite înnapoĭ, că n'aŭ avutŭ căutare; iarŭ ceĭ ce ş'aŭ văndutŭ vitele acumŭ, nu voescu a plăti vama şi avaetulŭ, arătăndŭ multe pricinuirĭ. Ci dumneata veĭ scriie luĭ Neagoie, silindu-l ca să înplinească baniĭ vămiĭ negreşitŭ, şi are carvasaraoa să-şĭ închee socoteala cu dănsulu pă şapte leĭ, după porunca Vistierii. Scriindu-ĭ ca după plecarea luĭ Zamfirache dă acolò să ia treaba asupră-ĭ, adecă trecerea rămătorilorŭ şi a vitelorŭ, şi să îngrijească, sfeterizmos să nu să facă la vite. Şi să ţiie catastihŭ curatu, şi, dă va face trebuinţă, veĭ maĭ orăndui dumneata pă cinevaşŭ altulŭ înpreună cu dănsulŭ, ca să nu să facă vre o hileà *(sic)* şi să dămŭ dă ruşine.

Mă rogŭ dăsfă pă Zamfirache dă acele dooă miie cincĭ sute ocă untŭ, după cumŭ amŭ vorbit căndŭ te aflaĭ aicĭ, ca să să scoale omulŭ să viie, căcĭ se află bolnavŭ. Şi nevasta îĭ este bolnavă. Şi pliculŭ, după ce veĭ ceti scrisorile, să-lŭ pecetluieştĭ şi să iaĭ o catană, să-lŭ porneştĭ cu grabă la Zamfirache, ca să-lŭ apuce acolo pănă nu pleacă dă locu; iarŭ, dă care cumva îlŭ va întălni pă drumŭ, să-ĭ porunceştĭ catani a-ĭ da plicu înŭ măna luĭ, iarŭ nu într' altă mănă.

Baniĭ dă la Diiŭ au venitŭ; care s'aŭ şi datŭ la Caminaru Polizache de către dumnealuĭ Aga Alecache, poprindŭ însă

dumnealuĭ Aga tl. cincĭ miie dintr'aceştĭ banĭ, care maĭ rămăseşĭ să răspunzĭ, după cumŭ te veĭ pliroforisi dumneata dinŭ scrisoarea ce ţi-aŭ trimisŭ prinŭ dumnealuĭ Căminaru Polizache.

[De aicĭ, din greceşte :]

Am văzut că aĭ luat îndărăt de la dumnealuĭ Caimacamul 1.125 de leĭ, şi a rămas să ieĭ 937 $^1/_2$ de la dumnealuĭ Spătarul Suţu, afară de aceia că scrisoarea către dumnealuĭ Postelnicul Nicolachi nu mi-aĭ trimes-o, şi pare că aĭ pierdut-o, nicĭ pe cea către dumnealuĭ Spătarul Suţu... Iar scrisoarea către dumnealuĭ Spătarul Racoviţă a dat-o Armaşul.

Untul şi mierea ce aĭ pornit până acum, nu s'a arătat aicĭ, şi, cînd va veni, îţĭ voĭ răspunde. Am văzut şi pentru săul, mierea şi untul Vidinuluĭ, şi să urmeze după poruncă.

(Pomenită «cisla săuluĭ»).

125. 11 Octombre 1820. Polizachi Dimitriu către Aman. «Am văzut cîte-mĭ scriĭ despre Sîrbĭ, şi de-ar potoli prea bunul Dumnezeŭ trebile, căcĭ altfel vom întîmpina (δοκιμάσωμεν) mare greutate... Şi dă-mĭ de ştire de pretutindenĭ ce veĭ auzi despre Belgrad.» — Din greceşte.

126. Constantinopol, 15 Octombre 1820. Ioanichie arhimandritul, egumen de Vlah-Saraiŭ, către Aman. Arată alegerea sa, în locul luĭ Ghermanò. Cere la timp vinăriciul. Trimete un desemn al mănăstiriĭ Megaspileon şi altul pentru Şătrarul Ştefănică. Binecuvîntărĭ pentru «κωκώνα Δεσποίνη», noră şi copiĭ.

127. Cu fräţească dragoste mă închinŭ dumitale. Dumnealuĭ Caimacamulŭ Craioviĭ aŭ înştiinţatŭ aicĭ, către Măriia Sa Vodă, că de la caprele ce s'aŭ tăiatŭ acoleà la zalhanalile dinŭ Craiova aŭ eşitŭ una sută dooăzecĭ miie ocă seŭ, dinŭ care scăzăndŭ şaĭzecĭ dă miie ocă pentru trebuinţa Diiuluĭ şi cinzecĭ miie ocă pentru trebuinţa oraşelorŭ dintr'acele cincĭ judeţe otŭ prezŭ Oltŭ, maĭ rămănŭ zece miie

ocă, care cere voie ca să-lŭ treacă peste hotaru înŭ Țara Turcească. Ci ieŭ facu socoteală că pănă acumŭ nu s'aŭ isprăvitŭ caprele dă tăiatŭ. Apoĭ dumnealuĭ Caimacamu cu ce simperasmosŭ va fi făcutŭ şi zice că aŭ eşitŭ o sută dooăzecĭ dă miie ocă seŭ, nu mă pociŭ pricepe. Ci cerŭ sfatu dă la dumneata pentru aceasta. Şi zicŭ că maĭ întăĭ să sigurefseştĭ şaĭzecĭ dă miie ocă seŭ pentru trebuința Diiuluĭ şi cinzecĭ dă miie pentru oraşele dă acoleà, dinŭ părțile loculuĭ. Şi, dă va maĭ rămănea niscaĭ seŭ, să mă înştiințezĭ. Asemenea cere voie ca să treacă înŭ Țara Turcească şi seulŭ i cervişu dă la cincĭ surecurĭ dă vite marĭ, arătăndŭ că n'aŭ voitŭ capanlăi ca să le ridice; ci înştiințează-mă şi pentru aceasta ce ieste pricina, cercetează cu de amăruntulŭ, şi pentru toate acestea aşteptŭ frățescŭ răspunsulŭ dumitale fără de zăbavă.

Mă rogŭ fă zorŭ Portaruluĭ Haralambŭ ca să înplinească avaetulŭ calemuluĭ după la neguțătorĭ, atătŭ pentru vitele marĭ, cătŭ şi micĭ ce s'aŭ luatŭ, fără a rămănea o parà măcarŭ rămăşiță. Căruia să-ĭ daĭ şi această scrisoare, şi luăndŭ răspunsŭ, să mi-lŭ trimițĭ.

Pentru Medelnicerulŭ Tudorache, că aŭ rămasŭ datorŭ tl. treĭ miie şapte sute, răŭ şi fără dă cale aĭ făcutŭ dă l-aĭ lăsatŭ dă s'aŭ ridicatŭ dă acoleà, pănă nu s'aŭ dăsfăcutŭ cu dumneata. Căcĭ țe amŭ scrisŭ şi dumitale, şi țe-amŭ trimisŭ şi carte către ielŭ, ca să nu să ridice dinŭ locŭ pănă nu să va dăsface cu dumneata. Şi foarte răŭ m'amŭ căznitŭ, arhonŭ Sărdarŭ, pentru aceasta. Ci, dă să va fi aflăndŭ acoleà, apucă-lŭ să plătească bani, şi nu-lŭ slăbi, căcĭ cu mine n'are nicĭo socoteală, nicĭ că-ĭ săntŭ datorŭ cevaşĭ, nicĭ că săntŭ enteresatŭ cătŭ ieste negru suptŭ unghe cu dănsulŭ. Asemenea urmează şi cu Zamfirache.

Cărțile căte mi le-aĭ trimisŭ, toate le-amŭ înpărțitŭ pă unde aŭ fostŭ trebuință, şi ce voiŭ maĭ avea îțĭ voiŭ maĭ scrie cu alŭ doilea. Şi sîntŭ

alŭ dumitale ca unŭ frate, slugă

Σκαρλάτος Καμινάρης. '820 Octv. 26.

128. 27 Octombre 1820. Socoteală de banĭ. Pomeniţĭ, «Vameşu Niagoi», «chiriia cantaruluĭ dum. chirŭ Cocea», 5 176 tl. s'aŭ datŭ înŭ plata untuluĭ Diiuluĭ ce s'aŭ priimitŭ înŭ natură la magazie, pe ocă 11.502, dramurĭ 100, oca po trl. 18; 78,30 s'aŭ datŭ la lucru foilorŭ ce s'aŭ cusutŭ alŭ doilea, unulŭ po prl. 45, 300 sămbriia magazii», 116.023,20 preţulŭ la ocă untŭ 3442, untŭ safì *(sic)*, oca po prl. 70».

129. Căndŭ te aflaĭ aicĭ înŭ Bucureştĭ fusesemŭ rugatŭ atătŭ pă dumneata, cătŭ şi pă chirŭ Mihale Coca, prinŭ scrisoarea ce amŭ datŭ ca să i-o daĭ, pentru caprele luĭ Ioniţă Băiatulŭ, ce ieste pă lăngă mine; care le are înŭ tovărăşie cu cumnată-săŭ Ioniţă Cernătescu, ca să nu să supere seulŭ la analoghiia Diiuluĭ, nebăgăndu-lŭ înŭ cislă. Darŭ poate că chirŭ Mihale să arunce aceasta asupra neguţătorilorŭ, zicăndŭ că ieste înŭ mănile *(sic)*. Veĭ ruga dumneata atuncĭ dinŭ parte-mĭ pă toţĭ neguţători, poftindu-ĭ ca pentru hatăru mieŭ să nu-lŭ bage înŭ cislă, ci să rămăie nesupăratŭ seulŭ dă la caprele luĭ, şi foarte voiŭ rămănea îndatoratŭ a sluji şi ieŭ înŭ vreme.

Luaĭ ştire de la uniĭ alţiĭ dinŭ părţile loculuĭ că dumneata aĭ fi făcutŭ cerere neguţătorilorŭ căprarĭ ca să-ţĭ plătească pentru iezi ce rămănŭ dă la capre, căte treĭsprezece parale dă fieşcare, şi nu să cuvenea să facĭ dumneata această chinimă pănă nu luaĭ sfatu şi dă la mine. Ci să staĭ pă locŭ, că poate să vie vre uniĭ dinŭ neguţătorĭ aicĭ cu jalbă, şi apoĭ înŭ urmă poate să să întămple cevaşĭ. Ci fără de zăbavă aşteptŭ frăţescu răspunsulŭ dumitale, ce pricină iastă aceasta şi cu ce cuvăntŭ să cerŭ aceste căte treĭsprezece parale dă ied. Şi sîntŭ 1820, Noemvr. 1.
alŭ dumitale ca unŭ frate şi slugă
Scarlatŭ Caminarŭ.
Παρακαλῶ, ἀδελφέ, περὶ τούτου (= mă rog, frate, pentru aceasta).

130. Cu plecată scrisoare săntŭ a face rugăčune dumitale pentru întreiala Sarŭhatuluĭ Diuluĭ, pentru untulŭ ce amŭ datŭ luĭ Isufŭ-Aga, omulŭ dumneluĭ Hagi-Mustafa, după cumŭ şi dumneta m'eĭ scrisŭ astă vară, ca, cătŭ untŭ voĭ

face estimŭ, să-lŭ daŭ maĭ susuluĭ numitŭ capanlăŭ, iarŭ nu altuluĭ, să nu mă încurcŭ. Amŭ urmatŭ cinstiteĭ scrisorĭ dumitale: cătă marfă amŭ pututŭ face, amŭ datŭ toată numituluĭ. Acuma viŭ a face rugăčune dumitale ca aștez să nu fiŭ înŭ baguba ča de anŭ. Ci estimŭ, dă va fi bunăvoința dumitale a mi se face musăahà pentru întreiala Diuluĭ, ca și eŭ înŭ zile dumitale să nu rămăĭ înŭ bagubă. Și, cu toată plecăčune rămăindŭ 820, Nov. 4.

alŭ dumitale ai mică plecată slugă
Ianache Ioanŭ Stoenescu
(către «bivelŭ Caminarŭ Scarlatŭ Stoienescu»).

131. 6 Novembre 1820. Scarlatŭ Căm. (Stoenescu) către Aman. Pentru dooă jălbĭ ce mi le-aĭ lăsatŭ aicĭ, însă una pentru pricina moșii și alta pentru vamă, le-amŭ datŭ dă atuncĭ la Sărdaru Răducanu, darŭ pănă acumŭ nu s'aŭ făcutŭ nimicŭ, ci ieŭ cătŭ pociŭ mă silescŭ, atătŭ pentru aceste dooă, cătŭ și pentru Caradima amŭ datŭ jalbă, și, ce voiŭ putea isprăvi, te voiŭ înștiința; cu toate că; și astăzĭ întălnindŭ pă Sărdaru Răducanŭ, l-amŭ pusŭ înnaintea pentru aceste jălbĭ. Și dumneata nu trebue să te paraponiseștĭ, căcĭ eŭ mă silescŭ, darŭ amŭ camŭ multe înŭ capu. Cartea pentru Caradima amŭ dat-o la dumnealuĭ Căminaru Polizache, dă care pricină s'aŭ făcutŭ anaforà a dumnealuĭ Velŭ Logt. către Măriia Sa Vodă. Și, întărindu-să, îțĭ voiŭ trimite-o, cumŭ și, pentru celelalte dooă, orĭce poruncĭ va eși, ți le voiŭ trimite și pă acelea. Cu toate că pentru a moșii văzŭ mare discoliie, fiindŭ orănduită la dumnealorŭ velițiĭ boerĭ, și pricinĭ văzŭ că nu să caută, ca să ia izbăvire.

Cumnatulŭ Petrache mi aŭ trimisŭ doo înștiințărĭ dă la Gorjĭ pentru jafurile ce să facu asupra negoțuluĭ rămătorilorŭ, dă către boeriĭ ispravnicĭ și dă către vătași dă plaiurĭ, scriindu-mĭ că și la Mehedințĭ totŭ asemenea să urmează. Ci, fiindŭ-că și chirŭ Mamu dă la Căinenĭ și Costandinŭ Logt. dă acolo m'aŭ înștiințatŭ că și la Vălcea și la Oltŭ să urmează aceste jafurĭ, să știĭ dumneata că, din cea ce amŭ primitŭ scrisoarea dă la cumnatulŭ Petrache,

găsindŭ vreme la Măriia Sa Vodă, amŭ făcutŭ arătare pentru acestea, și s'aŭ făcutŭ poruncĭ, atătŭ către ispravnici dă Mehedințĭ, Gorjĭ, după înștiințarea cumnatuluĭ Petrache, i către ispravnici dă Vălcea și Oltŭ, cătŭ și către dumnealuĭ Caimacamulŭ,—după care iată îțĭ trimiseiŭ și copii. Ci, fiindcă ieŭ dă aicĭ le-amŭ pornitŭ dă atuncĭ către dumnealuĭ Caimacamulŭ înŭ plicŭ, veĭ merge dumneata la Căimăcămiie și veĭ cerceta pă 3ti logt. ce urmare s'aŭ făcutŭ, și să mă înștiințezĭ, căcĭ ieŭ dă aicĭ cătŭ pociŭ mă silescŭ pentru aceasta. Și n'amŭ avutŭ vreme, că dă atuncĭ era să-țĭ scriŭ, și să-țĭ trimițŭ și copiile. Ci dumv. fițĭ cu îngrijire acolea pentru toate, și mă înștiințațĭ.

Văzŭ că-mĭ scriĭ pentru prostico[1] seuluĭ dă capră. Văzŭ că-mĭ trimițĭ și o scrisoare a luĭ chirŭ Anastase și alta a luĭ chirŭ Mihale Coca, înŭ care îmĭ scrie că nu numaĭ seŭ dă la unsprezece surecurĭ aŭ rămasŭ, care zicŭ dă capanlăĭ, și aŭ prostico îndăstulŭ dă seŭ dă capră iestimpŭ toțĭ neguțători, cerăndŭ voie ca să-lŭ treacă peste Dunăre, darŭ și dinŭ anulŭ trecutŭ aŭ seŭ în dăstulŭ rămasŭ. La care și ieŭ, dăndŭ credință, văzăndŭ că mi le trimițĭ înŭ pliculŭ dumitale, amŭ făcutŭ arătare Mării Sale luĭ Vodă. Și iată îțĭ trimiseiŭ această carte deschisă către dumnealuĭ Caimacamulŭ, după cumŭ veĭ vedea. Dar să îngrijeștĭ dumneata foarte la aceasta, sĭ nu care cumva aceștiia care vorŭ să treacă seulŭ dă capră peste Dunăre înŭ Țara Turcească, să fie vorbițĭ și alcătuițĭ ca, trecăndu-lŭ peste Dunăre, să-lŭ dea Vidinliilorŭ pentru trebuința dă acolò, și să-lŭ dea cu treĭ, patru parale maĭ susŭ, după hotărărea dă cinzecĭ dà par. ce s'aŭ făcut aicĭ, și suma seuluĭ ce-lŭ avemŭ noĭ popritŭ să rămăie josŭ, să vie vre o pagubă asupra noastră; căcĭ amŭ cumpăratŭ cincĭ miie dă leĭ, după cumŭ știĭ. Dă aceia zicŭ că acelŭ ce va voi să treacă seŭ peste Dunăre, să dea vrednică chezășiie și așa să i să dea voie să treacă. Ci dumneata să ocărmueștĭ treaba bine, să nu să întămple unele ca acestea, că ieŭ dă aceia îĭ trimiseiŭ cartea către dumnealuĭ Caimacamulŭ dășchisĭ, și, dă veĭ lua, veĭ lua

[1] Προστικόν, obiectul.

vre o siguranţiie dă la toţĭ ceĭ ce aŭ prostico dă seŭ de a-lŭ trece peste Dunăre, că nu ne vorŭ face vre o hazmodiie cu Vidinlii. Aşa să scoţĭ cartea dinŭ mănă, şi să o pecetluieştĭ, şi să o daĭ la dumnealuĭ Caimacamulŭ.

Iarŭ, dă veĭ vedea bănuelĭ şi drăciĭ la mijlocŭ, ca să ne joace vre o festă şi să dămŭ şi cu Stăpănirea dĭ belea şi dă pagubă cu punga, atuncĭ cartea dinŭ măna dumitale să nu iasă, ci să o ţiĭ, şi să-mĭ scriĭ toată pricina pă largŭ, ca să facŭ arătare unde să cuvine.

Arhonŭ Sărdarŭ, datoriia mea ieste să-ţĭ scriŭ şi să-ţĭ daŭ προϊπάρχουσαν εἴδησιν[1] şi să te dăşteptŭ; apoĭ toată ocărmuirea şi bunŭ sfărşitul trebiĭ stă înŭ măna dumitale. Şi maĭ multŭ nu-ţĭ scriŭ.

Orĭce banĭ va fi strănşĭ acoleà dinŭ avaetulŭ Mării Sale Doamni pănă înŭ ceasul ce veĭ priimi această scrisoare, să-ĭ profthacseştĭ negreşitŭ la găzdiie, şi socotelile, căndŭ vorŭ veni dinŭ judeţe, atuncĭ să vorŭ trimite, cu rămăşiţa ce maĭ ieste,—fiindŭ-că acumŭ să cerŭ banĭ la casa domnească dinŭ avaetŭ.

Vămile s'aŭ apropiat sfărşitulŭ, căcĭ avemŭ Noemvrie şi Dechemvrie şi să înplineşte anulŭ; apoĭ dumv. nu trebuie să-mĭ daţĭ şi mie vr'o ideie şi parigorie ce sumă aŭ prinsŭ pănă acumŭ, ce maĭ ieste să iasă capetalu, căcĭ căştigu ieste nădejde? Ci fără dă zăbavă aşteptŭ pliroforiie, şi nu trebue să vă înleneviţĭ la aceasta, căcĭ ieŭ dă aicĭ m'amŭ silitŭ şi mă silescŭ spre folosulŭ vămiĭ, — că numaĭ dă la madeaoa vitelorŭ aŭ întratŭ vámă la casă piste treĭzecĭ, patruzecĭ dă miie dă leĭ, şi nu numaĭ acestŭ ajutorŭ amŭ făcutŭ, ci şi altele multe, după cumŭ ieste cunoscutŭ dă toţĭ dumv., şi nu o puteţĭ tăgădui. Că, dă nu eram ieŭ la mijlocŭ să orgonasescŭ[2] acestea, casa vămilorŭ toate le păgubea; λοιπὸν parigorisiţi-mă ce facemŭ şi unde ne aflămŭ.

Frate, arhonŭ Sărdaru, ţe-amŭ trimisŭ unŭ plicŭ cu poruncĭ pecetluite către toţĭ ispravnici dintr'acele cincĭ judeţe pentru madeaoa slobozenii porumbuluĭ şi altŭ tacămŭ dă

[1] Ştiinţă maĭ de 'nnainte.
[2] Organisez.

poruncĭ slobode către lăcuitorĭ și îțĭ scriiamŭ ce urmare să facĭ. Și dumneata, nu numaĭ că nu mă înștiințezĭ ce urmare s'aŭ făcutŭ, ci nicĭ dă priimire măcarŭ; apoĭ mă mirŭ cumŭ dă nu-mĭ scriĭ într'atâte pitace ce mi-aĭ trimisŭ. Ci dumneata știĭ prea bine câtŭ de încarcatŭ sîntŭ aicĭ, și totŭ îngrijăscŭ pentru acestea; ci dumneata nu trebuie să te înlenevești de a-mĭ scrie și a-mĭ da măcarŭ o pliroforiie, că sîntŭ la bănuială că nu țe-aŭ venitŭ plicurile înŭ mână, saŭ, dă le-aĭ priimitŭ, le-aĭ pusŭ suptŭ saltea.

Amŭ văzutŭ și ceia ce-mĭ scriĭ pentru Zamfirache, că s'aŭ dăsfăcutŭ cu dumneata cinstitŭ, și mi aŭ părutŭ bine. Iarŭ, pentru Tudorache, că țe-aŭ rămasŭ datorŭ tl. treĭ miie șapte sute și că i-aĭ trecutŭ înŭ socoteala mea, mi aŭ părutŭ răŭ, arhonŭ Sărdarŭ, că ieŭ mufluzŭ nu eramŭ, și i-aŭ trecutŭ aceștiia în socoteală-mĭ; nicĭ omulŭ stricatŭ nu ieste, după chezășiia ce țe-amŭ datŭ. Cu toate acestea ieŭ, aducându-lu aicĭ, căcĭ erĭ aŭ venitŭ și Zamfirache și ielŭ, după zorulŭ ce i-amŭ făcutŭ, câtŭ pentru șapte sute, mi aŭ datŭ făgăduială că iĭ va răspunde aicĭ, la dumnealuĭ Căminarŭ Polizache, și, luândŭ adeverință, îțĭ va trimite-o. Iarŭ pentru treĭ miie mi-aŭ arătatŭ o adeverință a Măcesculuĭ că i-aŭ lăsatŭ dipozitonŭ acolò, și dumneata trebuie să fi priimitŭ adeverința aceia, cândŭ o videaĭ scrisă chearŭ cu slova Măcesculuĭ, căcĭ ți-ĭ răspundea dumitale. Cu toate acestea ieŭ iĭ voiŭ pune sula înŭ coaste, ca orĭ singurŭ să viie, saŭ să-șĭ trimiță vechilŭ să scoată bani dă la Măcescu și să ți-ĭ răspunză. Ci fiĭ odihnitŭ, și nu te căzni, că chezășiie înŭ vântŭ nu-țĭ daŭ nicĭodată.

Auzu că capre s'aŭ tăiatŭ la Gorjĭ, la Mehedințĭ, la Vâlcea, și mi-aŭ părutŭ răŭ. Cu toate acestea, fiindcă auzirea aceasta ieste adevărată, dumneata scoate mumbașirŭ dă la Căimăcămie și trimite cu unŭ omŭ dă aĭ noștri dă acoleà ca să înplinească avaetulŭ, fără a rămânea rămășiță, nicĭ la Mehedințĭ, nicĭ la Gorjĭ, nicĭ la Vâlcea, măcarŭ unŭ banŭ măcarŭ, și avaetulŭ, atâtŭ dă la capre, câtŭ și dă la vitele marĭ, să să strângă bani la dumneata, și să mă înștiințezĭ; și dă zorŭ mumbașirilorŭ zalh[analeĭ] să strângă toțĭ bani

avaetuluĭ şi să-ĭ răspunză la dumneata, fără a-ĭ îngădui la maĭ multă întărziere. Şi aşteptŭ răspunsŭ curatŭ dă la dumneata pentru această madea.

Cărţile ce mi-aĭ trimisŭ, însă una către Postelnicu Nicolache şi alta către Spătarŭ proinŭ Caimacamŭ, le-am datŭ. Şi iată răspunsŭ dă la Postelnicu Nicolache. Iarŭ dumnealuĭ Spătaru aŭ datŭ făgăduială că să va agrichisi cu dumneata pentru nooă sute şi atăţea dă leĭ ce aŭ rămasŭ cusurŭ datorŭ dinŭ avaetulŭ vămilorŭ şi alŭ untuluĭ; ci orĭce-ţĭ va maĭ scrie pentru aceasta mă veĭ înştiinţa, şi, dă care cumvaşĭ nu-ţĭ va răspunde bani, scrie-mĭ iarăşĭ, ca să daŭ zorŭ. Pentru Doljŭ, pentru dooă sute dă ocă untŭ ce aĭ scrisŭ Agheĭ Alecache că le-aĭ răspunsŭ cu greşală la socotelile Diiuluĭ, nu trebuia dumneata să-ĭ scriĭ pănă nu-mĭ scriiaĭ întăĭ miie pentru aceasta; căcĭ ieŭ, căutăndŭ perilipsisŭ alŭ Doljuluĭ, să arată 13.427, iarŭ nu 13.227 ocă, după cumŭ îmŭ scriĭ miie acumŭ, şi la Aga Alecache; dinŭ care să înţelege că aŭ intratŭ şi acele dooă sute ocă. Ci ieŭ cartea n'amŭ pututŭ să o oprescŭ, ci i-amŭ dat-o, şi, întrebăndu-mă pentru aceasta, i-amŭ zisŭ ca să-ţĭ dea răspunsŭ, ca să-ţĭ cauţĭ cu mine; căcĭ socotelile domneştĭ nu să maĭ potŭ întoarce după chefulŭ dumitale; şi aşa cu acest cuvăntŭ l-amŭ adormitŭ. Ci să vede că nu ieste nicĭo greşală, ci numaĭ o idee a dumitale; ci pentru acestŭ felŭ dă lucrurĭ întăĭ mie să-mĭ scriĭ; căcĭ apoĭ greşăştĭ. Şi bani orăndueli ce ţe-amŭ trimisŭ pentru untŭ, care s'aŭ datŭ înŭ priimirea beceruluĭ, dă nu i-aĭ priimitŭ pănă acumŭ şi vezĭ întărziere, scrie-mĭ ca să-ţĭ profthacsescŭ cărţĭ, să ţi-ĭ răspunză maĭ curăndŭ şi fără zăbavă.

Priimeşte şi această carte dă la chirŭ Manu. Şi sînt alŭ dumitale ca unŭ frate, slugă,

Scarlatŭ Căm. 820, Noemvrie 6.

132. Προσκυνῶ (= mă închinŭ cu plecăciune). Amŭ priimitŭ scrisoarea ce mi aĭ trimisŭ dă la tata Hagiu, care scrisoare amŭ arătat-o, atătŭ dumnealuĭ Velŭ Post., cătŭ şi Mării Şale luĭ Vodă, ca să-lŭ îndreptezu dă catigoriile ce i să

făcea maĭ nainte, şi mi-aŭ datŭ răspunsŭ pe cheĭ *(sic)*; ci ieŭ amŭ datŭ chezăşie că tata Hagiu nu ieste acelŭ felŭ dă omŭ. Ci într'acelaşĭ chipŭ veĭ arăta tati Hagiuluĭ, şi să n'aibă nicĭo grijă, că cinstea dumnealuĭ o cautŭ ca luminile ochilor mieĭ, şi îĭ voiŭ fi bunŭ prietenŭ pănă înŭ sfărşitu vieţiĭ, fără făţăriie. Îngrijăscŭ cu totŭ dinadinsulŭ şi pentru muşteriŭ ca să-ĭ găsescŭ pentru seŭ, de a-lŭ da, şi cu alŭ doilea voiŭ scrie. Arhonŭ Sărdarŭ, nu să putea maĭ multŭ răŭ să-mĭ facĭ, şi maĭ multŭ necazŭ să-mĭ pricinueştĭ dă cătŭ ceia ce mi-aĭ făcutŭ, adecă căcĭ mi-aĭ zăbovitŭ plicurile luĭ Zamfirache maĭ multŭ dă 30 dă zile la dumneata şi i le-aĭ datŭ întocmaĭ după ce aŭ venitŭ înŭ Craiova. Dinŭ care pricină mi-aŭ rămasŭ toate trebile mele acolò baltă, şi nişte scutelnicĭ nefăcuţĭ, şi altele. Cu toate acestea dumneata îngrijaşte şi nu înceta de a scriie luĭ Neagoie pentru baniĭ vămiĭ după vite i pentru avaetulŭ viteloŭ marĭ, şi pentru avaetulŭ rămătorilorŭ, căcĭ să adună banĭ îndăstuĭ asupră-ĭ, şi să nu să încurce omuluĭ; şi îĭ maĭ trimite vre unŭ ajutorŭ, pă cine veĭ socoti. Fă-ĭ şi osebitŭ ajutorŭ dă la Căimăcămiie, şi mă înştiinţează şi pe mine, ca să amŭ ştire.

Ieŭ peste doo, treĭ zile plecŭ afară, unde amŭ să zăbovescŭ zece zile; dă care nu lipsiiŭ a-ţĭ da dă ştire. Această carte către cumnatu Petrache şi acest răvaşŭ către chirŭ Mihale Coca şi către chirŭ Anastase Zoie să le daĭ; şi le veĭ arăta şi dumneata prinŭ graiŭ cele ce-ţĭ scriŭ. Şi sîntŭ

Alŭ dumitale ca unŭ frate, slugă

Scarlatŭ Căm. 820, Noemvr. 7.

133. Te veĭ pliroforisi dumneata dinŭ alăturata carte a luĭ chirŭ Ianache Stoienescu dă cele ce-mĭ scrie; pentru care te rogŭ pentru hatărulŭ mieŭ să iconomiseştĭ a să maĭ scădea dinŭ datoriia ce are să dea, şi şi ieŭ dă aicĭ voiŭ iconomisi cătŭ voiŭ putea, pentru că voiŭ să slujăscu dumisale H. Mustafà capanlău, carele aŭ ridicatŭ acestŭ untŭ. Ci dumneata veĭ chema pă chirŭ Ianache, şi îĭ veĭ arăta cele ce scriŭ, şi, ajungăndu-te cu dănsulŭ, mă veĭ înştiinţa ce iconomie i s'aŭ făcutŭ şi cătŭ s'aŭ scăzutŭ, ca şi eŭ aicĭ şi

dumneata acolea cătŭ vomŭ putea să iconomisimŭ.
Alŭ dumitale ca unŭ frate şi slugă
Scarlatŭ Căminarŭ. 820, Noemv. 7.
Însă iconomiia să fie foarte pă taină, să nu să vădească şi la alţiï şi să ne aprindemŭ pae înŭ capŭ.

134. Pentru aceï tl. treï mie dă la Măcescu, ce i-aŭ lăsatŭ dipozitonŭ Tudorache ca să ţi-ï trimiţă şi nu ţi i-aŭ trimisŭ, şi, după zorulŭ ce i-amŭ făcutŭ lu Tudorache ca să să dăsfacă cu dumneata, era chearŭ singurŭ să viie ca să ia bani dă la Măcescu şi să ţi-ï aducă, darŭ, întâmplându-să dă aŭ muritŭ unchi-săŭ într'aceste zile, aŭ rămasŭ ca să dăsfacă nişte socotelï ce aŭ avutŭ cu mănăstirea Colţiï, şi trimise vechilu în locu-ï pă frati-săŭ. Ci veï scrie şi dinŭ partea dumitale Măcesculuï dă ce nu ţe-aŭ trimisŭ bani, ce i-aŭ ţinutŭ la dănsulŭ; ci acumŭ să ţi-ï răspunză cu dobănda lorŭ dinŭ ceasulŭ ce i-aŭ priimitŭ, dă vreme ce i-aŭ ţinutŭ pănă acumŭ. Iar ceïlalţï şapte sute dă leï i-aŭ răspunsu la dumnealuï Căminaru Polizache, şi aŭ luatŭ şi răvaşu, pă care îlŭ aduce frate-săŭ. 820, Noemv. 8.
Săntŭ a dum. slugă: Scarlatŭ C[ă]m[inariŭ].

135. 15 Decembre 1820. «Gïobe cojocar, Nicolae sinŭ Ştefu, Dumitru sinŭ Gavrilŭ, Mitraiche Ungureanu» se învoiesc cu Aman «ca să-ï facemŭ straşina la gardu unde săntŭ casăle dumisale, şi noï să facemŭ straşina cu mărăcini noştri, cu cue, cu parï, totŭ aï noştri, gardu jurŭ înprejurŭ; să facemŭ straşina bună, cu mărăcinï de porumburï, şi totŭ lucru bunŭ să fiie; cu tocmală tl. 60, adecă o sută şaïzăcï, cu sorocŭ pănă la Paştï să-ï dămŭ straşina făcută. Iarŭ, trecăndŭ peste sorocŭ şi nu va fi straşina făcută şi să va întămpla cu noï vre o zăčuială saŭ cheltuială, să fie totŭ de la noï».

136. 27 Decembre 1820. Dimitrie Zătreanu către Aman, despre ceï 1.160 de leï «din baniï vinăriciuluï» de la Gorj, aduşï cu Costachi Măldărescul.

137. 27 Decembre 1820. A. Vellaras către Aman, cerînd

«scrisoarea dumisale Mareluï-Postelnic către capuchehaiaua Vidinuluï»; să ceară bani pe unt de la capuchehaià. Să-ï comunice şi luï cît a dat pentru cetate şi pentru Paşă.

138. C. 1820-30.

Foiţă pentru viie a cocoaniï Pipicăï, cheltuiala ce să arată la vale

tl.	pr.	
13	20	tăiatu vieï.
9	30	la săpa[tul] vieï.
16	10	ipacŭ totŭ la viie, la săpatŭ.
3	10	doo cară de moricinï.
10	15	doo cară dă nueli.
24		ce amŭ datŭ la zidarï pentru meremetu hanuluï.
1½	15	ce amŭ datŭ legumi la Ţăganï.
10		ce amŭ datŭ pă cuie de ferŭ.
9		pentru dulgheri ce aŭ făcutŭ uşile i la fereste.
13	20	ce amŭ datŭ la praşila vieï alŭ doilea.
	24	se amŭ datŭ lecumă la viie.
16	20	amŭ datŭ la blane pintru trebuinţa grajduluï.
7		ce amŭ datŭ la dulgheri ce aŭ făcutŭ esli greajduluï.
76		ipacŭ pă cuie de fier.
132	30	

139. 15 Ianuar 1821. Ordin către Aman de a da luï Isuf-Aga 12.000 de ocă de unt şi căruţe de-ale Vidinuluï, până la schelea Nicopoleï, dînd Turcul chirie. — Greceşte.

140. După pofta sănătăţiï.

Dintr'o altă alăturată carte a Mării Sale luï Vodă pe largŭ pliroforie veï lua dumneata, şi îndată să-ï daï totŭ felulŭ mănă de ajutorŭ aducătoruluï ca să ridice această marfă, făcăndu-ï înlesnire spre săvărşire a i să face şi cară dinŭ satele Diiuluï ce săntŭ orănduite spre ridicarea aceştiï mărfï

fără de zăbavă, a nu cerca vre-o discoliie, şi să plătească chiriia lăcuitorilorŭ. Şi săntŭ '821, Ghenarŭ 16.
alŭ dumitale gata:
Vel Vist.
Cinstituluĭ dumnealuĭ bivŭ Velŭ Sărdarŭ
Dimitrie Amanŭ cu întreagă sănătate.

141. 6 Februar 1821. Ordin către Aman de a da omuluĭ unuĭ capanlîŭ 14.000 de «ocă de unt şi căruță» de la cele şapte sate (χωρία) ale Vidinuluĭ.

142. Craiova, 17 Februar 1821. Mihali Coca către Aman. «Pentru madeaua untuluĭ»: un om al luĭ Ienachi Mimì a cerut 14.000 de ocă. S'a trimes o parte cu carăle. «Căcĭ sînt treĭ zile de cînd mă caută Văcărescu şi Caimacamul, şi, care e pricina, nu ştiŭ». Maĭ dase «înnainte» 12.000 de ocă. — Greceşte.

143. Craiova, 27 Februar 1821. Mihali Coca către Aman. A răspuns luĭ Scarlat că «de la 6 Dechemvre aŭ ieşit 50 de tulumurĭ cu 10.300 ocă de unt, şi săŭ 12.000 de ocă: untul aud că a început a se împărți; din care a luat şi Paşa 2.000 de ocă, iar dumnealuĭ Nicola nu-mĭ scrie hotărît, ci numaĭ din auzite; iar săul nu vreaŭ să-l primească. Şi scrie şi pentru cît unt a luat cu o întreială şi cît avem aicĭ în Craiova: i-am răspuns că pentru întreială am luat numaĭ de la dumnealuĭ Ianachi Stoienescu, iar de la altul n'am luat. Pentru unt, ni-aŭ rămas acolo 31 de tulumurĭ, care s'a pus în pimniță (πίμνιτζα) tot, şi a închis uşa pimnițeĭ cu scîndurĭ (σανίδια), şi s'a bătut în cuie (ἐκαρφώθη) ca să nu rămîie bănuială că se va părădui de la ceĭ din afară (ἐξωτερικούς). De la chir Nicola din Calafat n'am nicĭo ştire, nicĭ nu-mĭ scrie... Voiam să merg eŭ însumĭ, dar drumul nu e practic (πατρικῶς; *sic*), şi mă tem. Omuluĭ dumisale Ianachi Mimì i-am făcut teslim unt 14.024 de ocă. Tot atîta, adecă 14.024 ocă, 200 de dramurĭ, a luat şi polcovnicul Petrachi cu el la Izlaz, ca să iea adeverință de la acelaşĭ, căcĭ aicĭ n'aŭ vrut să-mĭ dea adeverință. (Fiiĭ săĭ aŭ fugit de la

Drăgăşanĭ peste Olt.) Eŭ aş vrea bucuros, de altfel, să merg la Vidin, dar mă tem pe drum.» — Greceşte.

144. 1821, 7 Mart. Polizachi către Aman. Vorbeşte de «ἀκαταστασίαι τοῦ καιροῦ: τὰ τοῦ δάμματος ὅσα μοὶ γράφετε, δὲν εἶναι πλέον καιρὸς διὰ νὰ σᾶς εἴπω τίποτε, καθ'ὡς καὶ ἐδῶ πάσχομεν χειρότερα: τὸ Βουκουρέστι ἔκλασε (?) δι' ὅλον: οἱ ἄρχοντες ἔφυγαν· μόνον ὁ Βιστιάρης Φιλὶπ ἔμεινεν καὶ οἱ κονσοῦλοι, οἵτινες καὶ αὐτοὶ ἑτοιμάζονται· εἶναι φόβος, κυριεύει, καὶ διὰ τὶ δὲν ἠξεύρομεν· ἀπὸ τὰ σαρχάτια μανθάνομεν ὅτι Τοῦρκοι δὲν εἶναι. Ὁ Βασίλειος Καραβιᾶς εὑρίσκεται εἰς Φωξάνι καὶ εἶναι νὰ ἔλθῃ, ὡς λέγουσι, καὶ τότε φεύγουν καὶ οἱ καϊμακάμιδες· ἐγὼ εἰμὶ ἕτοιμος ὡς ἀμέσως ὅθαν φεύγουν οἱ κονσοῦλοι νὰ φεύγω καὶ ἐγώ. («Neaşezările vremiĭ: ale Vămiĭ cîte îmĭ scrieţĭ, nu maĭ e vreme să-ţĭ spun ceva, precum şi aicĭ şi maĭ şi: Bucureştiĭ s'aŭ pustiit cu totul; boieriĭ aŭ fugit; numaĭ Vistierul Filip a rămas şi consuliĭ, cari şi eĭ se gătesc; e teamă, stăpîneşte şi, pentru ce nu ştim: de la serhaturĭ aflăm că Turcĭ nu sînt. Vasile Caravia se află la Focşanĭ şi e să vie, cum se zice, şi atuncĭ fug şi caimacaniĭ: eŭ sînt gata ca îndată ce vor fugi consuliĭ, să fug şi eŭ.»)

145. Cinstită scrisoarea dumitale dă la cincĭ ale următoriĭ lunĭ cu plecăčune amŭ priimit-o, şi amŭ văzutŭ cele scrise; la care daŭ răspunsu dumitale că pă aicĭ s'aŭ făcutŭ mare turburare dă frica hočomanilorŭ ce aŭ călcatŭ Piteşti: asnoapte aŭ fostŭ cea maĭ mare frică, dă nu ştiia nimenea care unde fuge şi unde se duce. Şi dintr'această pricină nu poču înştiinţa pă dumneata pă largŭ pentru cele după aicĭ ale vămi; însă şi catastişele le-aŭ luatŭ tovarăşu, dă s'aŭ dusŭ cu ele la Sibiiŭ, înpreună şi cu nahtu de banĭ ce s'a afla aicĭ, atătŭ aĭ vămi, cătŭ şi aĭ havaetuluĭ. Atătŭ poču înştiinţa dumitale cu perilipsisŭ pă dăn afară ce aŭ prinsŭ vama pă luna luĭ Ghenarŭ şi Fevruarŭ: Ghenarŭ aŭ prinsŭ tl. şapte miĭ, nescoţăndu al nostu ce este orănduitŭ; Fevr. aŭ prinsu tal. şase miĭ, iarăşŭ nescoţăndu alŭ nostu ceia ce este orănduitŭ. Darŭ dintr'aceste şase miĭ avemŭ datoriĭ

multe: vama pămăntuluĭ la pieile dă epure. Iarŭ pentru Martŭ nu poĉu da dumitale nicĭo pliroforie, că Domnulŭ ştie cumŭ ne aflămŭ. Pă această lună a luĭ Martŭ aŭ trecutŭ până astăzĭ pă doo tărgu[rĭ] şapte sute şase rămătorĭ iarŭ celelalte negoţăturĭ n'aŭ trecutŭ nimicц. Şi săntŭ
alŭ dumitale plecată slugă '821, Martie 10
Costandinŭ Goliianu. Căinenĭ.

[V-o:] 1821, γράμματα τοῦ Κωσταντίνου δαμεσίου Κυνιενίου; Scrisorile luĭ Constantin vameşul de la Cîinenĭ.]

146. Rîul-Vaduluĭ, 11 Mart 1821. Const. Golia ~~Pr.~~ (?) către Mamos[1].

Δὲν ἔχω ἄλω τὶ νά σας γράψω παρὰ μόνον αὐτῷ δοξάζω τὸν Παντοδύναμον ὅτι μὲ ἐχάρισεν τὴν ζωὴν ὁ τίρανος Καπιτὰν Γιωργάκης Κάρζιαλης· τὰ δὲ ἄλα ὅσα ἔπαθα, ἕνας ὁ Θεὸς τὸ γινόσκυ. («N'am alta să-ţĭ scriŭ decît numaĭ mulţămesc Atotputerniculuĭ că mi-a dăruit viaţa tiranul căpitan Iordachi Cîrjaliul, iar celelalte ce le-am suferit, unul Dumnezeŭ le cunoaşte»). Cîţĭ banĭ domneştĭ şi aĭ vămiĭ ce am strîns la lipsa (εἰς ἔλιψιν) luĭ chir Luca, precum şi ale mele, mi le-aŭ luat toate, precum şi hainele mele; am rămas numaĭ cu ce se găseşte pe mine: cîteva catastişe ce aveam la mine, mi le-a dat fără să facă vre-o pază; dar de treĭ orĭ am îngenunchiat ca să mi le dea... Mîna mea cea dreaptă mi-aŭ luat-o puţin cu iataganul... Tiranul m'a legat cu mînile d'innapoĭ cu cingătoarea mea; şi m'aŭ dus între eĭ (ἀνὰ μέσα) de la Cîinenĭ..., şi m'aŭ aruncat în temniţă sus în iatac, cu celebi Lucachi şi cu Băjescu (Μπεζέσκο)... În acest ceas a venit un Romîn aicĭ la Rîu-Vaduluĭ, şi-mĭ spune că n'aŭ rămas la Piteştĭ, ci aŭ tras (ἐτράβηξαν) spre Cîmpulung.»

147. Dass ich Endesunterfertigter am heutigen Tage von dem in meinem, in der Fleischergasse gelegenen Hause wohnenden Inwohner Bojari Demeter Aman an bedungenen Quartiersgeld ein hundert Rfl. louw. Münze richtig emp-

[1] Fratele luĭ Aman.

fangen habe, bestättige hiemit. Hermanstadt, den 11-ten Aprill 1821. Mathias Pilder

Tot astfel, până la 22 April 1822 (pentru terminul April-Iulie), chitanțe de la Susana Greger. Închiriase de la ea (19-20 Octombre 1821) «die ganze obere Gelegenheit durch die Weise, sammt Pferdestall, Wagenschopfen, Heubehältnisse und Holzmagazin in meinem in der Zwerggasse befindlichen Hause», pentru 100 de florinĭ lunar.

147. Brașov, 19 April 1821. Petru Apostolos către Aman. «Atîta numaĭ din Craiova că, în săptămîna cea mare a Pașteluĭ, nu era nimenĭ în Craiova; toțĭ fugiseră, rămăsese cu totul pustiŭ; și ceaușul care o cîrmuia (διευτέραν) după Paștĭ, aștepta pe Caimacam cu Turcĭ, cum zic cu siguranță, că aŭ năvălit (ἐμβίκαν). De la Bucureștĭ tot aceleașĭ, numaĭ pentru ceĭ doĭ Turcĭ carĭ aŭ venit cu firmane spun, dar n'a ieșit pentru ce veniră. Pentru Ipsilanti, alțiĭ zic că numaĭ la Tîrgoviște se află, și alțiĭ zic că a fugit.

Un altul tot acolo se plînge că n'are haine pe el. «Ceaușul din Craiova cu Logofătul Petrachi mi-aŭ scris numaĭ o scrisoare, dîndu-mĭ de știre că se află în Craiova, și atuncĭ Serdarul Diamandi, eforul Craioveĭ, a pus telal pretutindenĭ și a spus cum că vamă nu maĭ e de plătit de către cineva, și astfel s'a făcut oprirea (στάσις) a toată vama.»

148. 30 Maiŭ 1821. Socoteala «dă milele vinericĭuluĭ Vlahseraĭ ce are la județele Romanațuluĭ i alŭ Gorjuluĭ, și suma ce aŭ prinsŭ înŭ lt. '820»: 1108, 64.

149. Vidin, 21 Iunie 1821. Mihali Coca către Aman. N'a primit banĭ din aĭ săuluĭ. Cere 10.000 de leĭ prin Vasilachi Papadopulo și Slugerul Mihalachi pentru o afacere.

Pe dos e iscălit: Stamati Paris (romănește).

150. Vidin, 2 Iulie 1821. Mihali Coca către Aman. N'a putut lua banĭ de la Pașă, care a declarat că-ĭ trebuie săul pentru mutpac; «nu m'a lăsat să-l daŭ Ienicerilor». Pentru

unt, strînge baniĭ capuchehaia şi-ĭ trimete Caimacamului. Iscălitura romănească a luĭ Stamati Paris.

151. Vidin, 12 Iulie 1821. Mihali Coca către Aman. Pentru afacerea celor 10 000 de leĭ. Paşa nu dă «nicĭun ban». «Nu pot să scriŭ cîte mă îngrijesc» (ἀσχολοθοῦν). Caimacamul îl cere pe Coca la Craiova pentru socotelĭ. Acolo-ĭ sînt copiiĭ şi casa. Salută pe «κοκόνα Πιπὴ καὶ τὰ ἀρχοντοπουλά σας, ὁμοιῶς καὶ τὸν Τζελεμπὶ Κωστάκη» («pe cocoana Pipì şi pe copiiĭ d-tale, şi pe Celebì Costachi»).
Contrasemnat de Stamati Paris, romăneşte.

152. Vidin, 23 Iulie 1821. Mihali Coca către Aman. Pentru ceĭ 10.000 de leĭ. A primit 2.750 de la Slugerul Mihalachi Hagi Costa. Contrasemnat de Stamati Paris, romăneşte.

153. Vidin, 26 Iulie 1821. Mihali Coca către Aman. Pentru ceĭ 2.750 de leĭ. «De la prea-înnălţatul Paşă nicĭ pînă acum n'am luat nicĭun ban, şi nu ştiŭ ce să facem; iar săul ce era în magazie, azĭ am căpătat voie să-l daŭ Ienicerilor cu 42 de parale; să facă Dumnezeŭ mila să strîngă aceĭ banĭ!» Îl calomniază la Craiova pentru său Stanciu Vlad: să cerce el a lua baniĭ de la Paşă! — Contrasemnat de Stamati Paris, romăneşte.

154. Adecă noĭ, satu Almăj[u]luĭ, dămŭ adeverinţa nostră la mănile luĭ Dicu sănŭ Stanŭ otŭ Almăjŭ precumŭ sĭ ştie că i-amŭ datŭ acastă adeverinţă a nostră la măna luĭ ca să dia orĭunde va găsi locŭ ca să puslușască, şi de către noĭ să fie odihnitŭ, findŭ omŭ cu capŭ, fără p[ă]rinţĭ. Şi ni-am iscălit maĭ jos ca sĭ criază. 1821, Agust 15.

Eŭ, Dumitraşcu Truşcă adevăr[e]zĭ
» Mărinŭ Buhăilă »
» Ionŭ Grinducu »
» Stanŭ Grădinarŭ »
» Mateĭ Părcălabu »
» Ionŭ părcălabu, cu totŭ satu».

155. 18 Septembre 1821. Împrumut de la Aman (230 de leĭ) cu termin «dă șasă lunĭ după eșirea înŭ țara noastră», cu 5 talerĭ dobîndă pe lună.

156. [Mihaĭ Lăcusteanu către Aman.] Cu prea-plecată scrisoare înștiințĭzŭ dumitale că la magazie aicĭ, la Carvasarà, nu s'aŭ firositŭ maĭ nimică, nicĭ la prăvăliie n'aŭ umblatŭ pănă acumŭ nimini. Darŭ la casă numaĭ sobele staŭ, darŭ fereștile, hiar[e]le s'aŭ prăpăditŭ. Și săntŭ și Turcĭ înŭ casă. Darŭ vinu care aŭ fostŭ aicĭ, la hanŭ, ce aŭ scăpatŭ, vre o doa sute de vedre, și l-aŭ văndutŭ Costi cu ridicata, vadra pă tl. unŭ leŭ, și pă Costi nu l-amŭ găsitŭ aicĭ ca să-lŭ întrebŭ și să-ĭ iaŭ bani. Că zice că este la Ocnă, acolo șade. Ce voiŭ să mă ducŭ eŭ acolo ca să vorbescŭ cu elŭ și să-ĭ iaŭ bani. Iarŭ raichiu s'aŭ prăpăditŭ. Cătŭ pentru viile de aicĭ, s'aŭ culesŭ și aŭ eșitŭ doa buțĭ cu vinŭ. Cătŭ pentru moșiia Zănoaga, amŭ fostŭ : cătŭ pentru bucatele de anŭ, le-aaŭ datŭ Dumitru pă la oamenĭ; adecă bucate aŭ datŭ, iarŭ bucate să ia, totŭ oca pă oca; iarŭ dijma de estimpŭ n'aŭ străns-o pănă acumŭ; și eŭ le-amŭ datŭ lorŭ de știre pentru banĭ, ce ș'aŭ pusŭ soroace; iarŭ la Corlățălŭ nu aŭ fostŭ pănă acumŭ, pănă căndŭ mă voĭ întoarce de la Drăgășanĭ; că acumŭ săntŭ aicĭ la viie, la culesŭ, la Drăgășanĭ. Caru și unŭ boŭ care s'aŭ lăsatŭ aicĭ, la Vasilie Cărčumaru, s'aŭ luotŭ, și nu s'aŭ maĭ găsitŭ. Ce numaĭ unŭ boŭ l-aŭ găsitŭ. Cătŭ pentru scutelnicĭ, amŭ începutŭ ca să iaŭ bani. '821, Octomvr. 4.

157. [Aceleașĭ către același.] Cu prea-plecată scrisoare iarŭ facŭ știutŭ dumitale că amŭ triimesŭ pănă acumŭ treĭ scrisorĭ și acumŭ te înștiințăzŭ de aicĭ, dinŭ Drăgășanĭ, că amŭ scosŭ o bute de vinŭ ca de vre-o sută de vrede *(sic)*, și eŭ vinu l-amŭ așăzatŭ cu vinu dumnealuĭ Șătraruluĭ Ștefanŭ Deșliu ca să mă înștiințezĭ orĭ de să aridică vinu și unde să-l puĭ. Și viia trebue săpată și gardu trebue făcutŭ, că prăpădește viia vitele și porci. Că eŭ, căndŭ amŭ venitŭ, pă nicĭ unŭ vierĭ nu amŭ găsitŭ aicĭ, la Drăgășanĭ, și acumŭ

aŭ venitŭ vierĭ doĭ, iarŭ Stancu Curcă este totŭ fugitŭ; nu l-am pututŭ găsi. Că amŭ datŭ de ştire şi la zapciĭ ca să mi-lŭ găsască, şi să mă înştiințăzŭ. Şi pentru Vasilică vičoru *(sic)* de la Craiova, ce o să-ĭ facŭ, că nu-mĭ dă nicĭo parà dinŭ bani vinuluĭ, că-mĭ arată că tl. 84 i-aŭ luotŭ Turci, iarŭ ceĭlanțĭ i-aŭ cheltuitŭ, şi-mĭ zice că, pănă căndŭ veĭ venĭ dumneata, atuncĭ să-ĭ eĭ socoteala. Dar miie îmĭ arată alțĭ oamenĭ că nu i-aŭ luotŭ Turci nicĭo parà, darŭ minte. Ci dumneata să-mĭ scriĭ ce voĭ să-ĭ facŭ, că, să fiie vremile ca maĭ nainte, eŭ aşĭ şti ce să-ĭ facŭ, darŭ îmĭ stă înpotrivă: numaĭ cu bine umblu pă lăngă eĭ. Că eŭ acumŭ plecŭ ca să străngŭ bani scutelnicilorŭ şi să văzŭ şi pentru socotelile moşiilorŭ. Că pănă acumŭ abiia amŭ văzutŭ. Pentru culesu viilorŭ, că, peste totŭ, vinu aŭ eşitŭ treĭ buțĭ, adecă una bute de aicĭ, dinŭ Drăgăşanĭ, şi doau buțĭ dinŭ Craiova. Şi să luămŭ cinstitŭ şi stăpănescŭ răspunsu dumitale... 821, Octomvrie 7... Şi tl. 10 să priimeştĭ de la dumnealuĭ Şătraru Ştefanŭ Deşliu, că amŭ datŭ la omu dumisali Costi, că nu avea cu ce să culeagă viiele, şi să-mĭ scriĭ dacă veĭ priimi banĭ saŭ dacă nu-ĭ veĭ priimi, ca să ştiŭ. Cătŭ pentru vinŭ, unde-lŭ va duce dumnealuĭ Şătraru, să-lŭ ducemŭ şi noĭ.

158. [Acelaşĭ către acelaşĭ.] Cu prea-plecată scrisoare înştiințăzŭ dumitale că pănă acumŭ nu amŭ trecutŭ la Corlățălŭ, că amŭ avutŭ alte trebĭ; ci socotescŭ curăndŭ să mă ducŭ. Cătŭ pentru viia de la Drăgăşanĭ amŭ cules-o, şi aŭ eşitŭ numaĭ o bute de vinŭ ca de vre-o sută şi maĭ bine de vedre de vinŭ, şi amŭ lăsatŭ vinu cu alŭ dumnealuĭ Şătraruluĭ Ştefanŭ Deşliu la unŭ locŭ, şi amŭ triimisŭ scrisoare către dumneata, unde să-lŭ ducŭ. Cătŭ şi pentru viia de aicĭ, s'aŭ, culesŭ, şi aŭ eşitŭ ca la o sută optŭ-zăcĭ de vedre de vinŭ; ci nu l-amŭ pututŭ să-lŭ vănzŭ, că nu dă la prețĭ niminĭ. Iarŭ, pentru stupĭ, căndŭ eŭ amŭ venitŭ, i-amŭ găsitŭ ucişĭ de Dumitru isprăvnicelu, şi aŭ eşitŭ patru vedre de miere, cu prețĭ vadra căte tl. 11,—şi încă bani nu i-amŭ priimitŭ pănă acumŭ toțĭ, numaĭ după miere. Iarŭ, pentru datoria lorŭ, staŭ pă

locŭ și zicŭ că nu aŭ banĭ să-mĭ dea. Că le-amŭ datŭ felĭ de felĭ de zorŭ, și nu amŭ ce să le facŭ. Câtŭ pentru viieri dă la Drăgășanĭ, i-aŭ pusŭ satu la birŭ. Câtŭ și pentru scutelnicĭ, de aicĭ, dinŭ sudŭ Doljŭ, cariĭ îĭ pusasă la birŭ, ci amŭ umblatŭ, și iarŭ s'aŭ îndreptatŭ totŭ cumŭ aŭ fostŭ. Iarŭ, pentru calabalăcu ce este lăsatŭ la carvasarà josŭ, amŭ căutatŭ, și staŭ pănă acumŭ bine. Iarŭ la prăvălie șade unu Antonie Neamțu Cizmaru, și nu s'aŭ fărmatŭ nimicŭ pănă acumŭ.

Iarŭ, pentru lăzile ce săntŭ cu marfă înŭ prăvăliie, nu pocĭ ca să deșchizŭ eŭ acumŭ, că nu e vreme, că nu-mĭ forŭ *(sic)* fi stricatŭ nimicŭ, că văzŭ că săntŭ ușile bune, după cumŭ le-ațĭ închisŭ dumneavoastră. Iarŭ, pentru casa de la Sfănta Troiță, săntŭ Turcĭ înŭ casă, și ușĭ, fiiar[ă] aŭ giamurĭ nu aŭ rămasŭ; numaĭ sobele staŭ pănă acumŭ. Și pă mine aŭ umblatŭ ca să mă prinză Turci, să le dregŭ casăle, și eŭ amŭ prinsŭ dă veste și m'amŭ păzitŭ pănă acumŭ. Și să arățĭ coconuluĭ Costachie că amŭ fostŭ eŭ dinpreună cu copii la Cĭuturoaiia, și staŭ calabalăcu dumisali bine, ci numaĭ săntŭ lăzile deșchise; ci să mă înștiințăz[e] ce voĭ să-lŭ *(sic)* facemŭ. Iarŭ, pentru čară, amŭ dat-o la chirŭ Ispirŭ ca, cu ce prețĭ să va rupe, să o plătească; că amŭ cercatŭ la săpunarĭ și m'aŭ lovitŭ numaĭ cu cincĭ leĭ pă ocă, și acolo șoareci o prăpădiia, și așa amŭ dat-o, și, cățĭ banĭ amŭ strănsŭ, totŭ la Ispirŭ amŭ datŭ. Veĭ ști, pentru Pană, că nu va să viie, zice că nu-șĭ lasă elŭ copii la vreme de răzmiriță și să plece la dumneata, ci nicĭ eŭ nu pocĭ ca să-ĭ daŭ zaptŭ; iarŭ de la Vasilie vieru de la Craiova nu amŭ luotŭ nicĭo parà; că nu ți le pocĭ scriie căte blestemățiĭ săntŭ asupră-ĭ. Ci numaĭ să vă aducă Dumnezăŭ sănătoșĭ, ca să maĭ vorbițĭ. Și, pentru vinu de anŭ, l-aŭ văndutŭ Costi cu prețĭ tl. 1 vadra, și aŭ eșitŭ vede *(sic)* vre *(sic)* 221, și săntŭ și raichiŭ vedre patru, și treĭ ocă eșite dinŭ drojdie, și s'aŭ văndutŭ vadra cu tl. 5. Iarŭ raichiu de anŭ s'aŭ prăpăditŭ. Și să amŭ cinstea și stăpănescŭ răspunsulŭ dumitale. Și čară săntŭ ocă 26.

'821, Octomvr. 9.

[La 8 scrie grecește Ioan Poroineanu.]

160. 4 Novembre 1821. «Staicu Brătiia», «Căpitanu Evanŭ» și «Mateĭ Slătaru», chezașĭ, arată că aŭ luat de la Aman 80 de talerĭ «cu sorocŭ pănă la Paștĭ».

161. Amŭ priimitŭ dooa cinstite scrisorĭ ale dumitale: una de la Ocmvr. 20, iaru alta de la Noemv. 4, și amŭ văzutŭ cele ce-mĭ scriĭ. Că eŭ amŭ scrisŭ pănă acumŭ cincĭ scrisorĭ dumitale: ci să vede că nu aŭ venitŭ. Cu toate că iată te înștiințăzŭ acumŭ pentru cele ce amŭ putută de amŭ făcutŭ pănă acumŭ, că la Zănoaga la moșiie amŭ fostŭ de do orĭ pănă acumŭ, și nu amŭ pututŭ ca să scoțĭ maĭ multŭ de tl. 20 de la Dumitru; iarŭ stupi i-amŭ ucisŭ, și aŭ eșitŭ numaĭ patruzăcĭ și patru ocă miere, înŭ care s'aŭ văndutŭ cu prețŭ vadra tl. 11. Iarŭ cănepă nu e, că aŭ bătutŭ piiatra; cătŭ și viile Rumănilorŭ. Iarŭ, pentru porumbĭ, s'aŭ dijmuitŭ, și săntŭ la Zănoaga doaĭ vacĭ și o mînzată, și amŭ triimisŭ și bou care aŭ rămasŭ de la Craiova totŭ la Dumitru. Denŭ fănŭ, elŭ nu aŭ cositŭ, numaĭ patru care aŭ făcutŭ; că zice că n'aŭ pututŭ, că i-aŭ fostŭ frică. Iarŭ, pentru casăle de la Craiova, de la Sfănta Troiță, săntŭ totŭ Turcĭ într'ănsele; adăvăratŭ că săntŭ sobele și paturile, cătŭ și ușile, iarŭ numaĭ unu Dumnezăŭ știie cumŭ săntŭ făcute. Cătŭ pentru lucrurile ce săntŭ înlăuntru la carvasarà, amŭ cercatŭ ca să le scoțĭ, să le iaŭ înscrisŭ, darŭ nu amŭ pututŭ, cătŭ și la prăvălie; ci eŭ, căndŭ voĭ vedea că-mĭ vine miie, amŭ purtare de grijĭ. La Cornățălŭ amŭ fostŭ, și omeni săntŭ toțĭ sănătoșĭ: n'aŭ peritŭ nicĭunŭ omŭ. Iarŭ vinu care aŭ fostŭ, ce aŭ băutŭ panduri, iarŭ care aŭ maĭ rămasŭ, s'aŭ înpărțitŭ pă la omenĭ; care ți le voĭ arăta maĭ josŭ,—cumŭ și porumbu l-aŭ luotŭ Turci cu totŭ, și ce aŭ rămasŭ, s'aŭ înpărțitŭ totŭ la oamenĭ. Optŭ boĭ și doua vacĭ și o mănzată săntŭ, și oĭ treĭzecĭ și treĭ, căte săntŭ, că șaĭsprezece oĭ aŭ muritŭ. Iată că-țĭ arătŭ cățĭ porumbĭ săntŭ la oamenĭ, după arătare isprăvnicelului la Corlățălŭ: ocă porumbŭ 3980 săntŭ dațĭ la oamenĭ, și săntŭ și 408 ocă de grăŭ, totŭ la oamenĭ. și săntŭ 188 de vedre de vinŭ, totŭ la oamenĭ date. Cătŭ pentru dijma de estimpŭ, amŭ

dijmuitŭ eŭ, cătŭ porumbu i fănu. Darŭ nu amŭ strănsŭ pănă acumŭ dijma; iarŭ ferdele aŭ eşitŭ 431. Cătŭ, şi fănu, căţĭ banĭ aŭ eşitŭ la dijmă, tl. 90, şi bani săntŭ totŭ la oamenĭ. Şi grău l-aŭ dijmuitŭ Mateĭ, şi săntŭ 900 zinopĭ; cătŭ şi cănepa, ca *(sic)* n'aŭ dijmuitŭ, că n'aŭ vrutŭ Rumăni ca să lase pă Mateĭ. Iarŭ Gheorghie Cărčumaru aŭ văndutŭ doa buţĭ cu vinŭ, butea căte patruzăcĭ şi optŭ de vredre *(sic)*, şi şase ocă, una cu parale 8, iarŭ alta cu parale 6, şi raichiŭ, vedre 24, cu parale 32 oca, şi bani săntŭ totŭ la elŭ; numaĭ Mateĭ aŭ luatŭ tl. 150, şi, cerăndu-ĭ eŭ bani, aŭ zisŭ că nu are ca să mi-ĭ dea acumŭ. La vie amŭ găsitŭ ştiru cătŭ omu de mare, şi amŭ pusŭ oamenĭ de aŭ săpat-o, cu vierĭ cu totŭ. La Bibescu amŭ fostŭ, şi nu amŭ avutŭ nicĭunŭ folosŭ, ci, după cumŭ amŭ pututŭ, amŭ făcutŭ, cu destulă grijă, că toţĭ care săntŭ la moşiĭ, sănt dinpreună cu Turcĭ, de scotŭ datoriĭ, iarŭ eŭ amŭ umblatŭ sănguru pănă acumŭ. Ci dumneata să-mĭ triimeţĭ foae pentru căţĭ banĭ săntŭ aĭ cailorŭ, ca să ştiŭ; că aşa nu ştiŭ pă cine să apucŭ, că nicĭ Mateĭ nu ştiie bine cătŭ şi pentru bani săriĭ, care săntŭ la Rumănĭ. Şi să maĭ scriĭ şi cătră dumnealuĭ Spătaru Bibescu ca să-ţĭ maĭ dea mănă de ajutorĭ la moşie, că aşa săntŭ moşiile cu propè *(sic)*. Şi să spuĭ coconuluĭ Costaiche că amŭ fostŭ eŭ la Cĭuturoaia şi amŭ văzutŭ calabalăcu dumisale acolo: stă bine pănă acumŭ. Şi aceste de la moşie le amŭ luotŭ scrisŭ eŭ; toate treĭ clăĭ cu fănŭ le aŭ luotŭ Rumăni, dinpreună cu scutelnici. Ci iată că-ţĭ arătŭ căţĭ banĭ amŭ scosŭ pănă acumŭ, şi grău l-aŭ luatŭ Turci de anu trecutŭ.

talerĭ	
150	De la Cluceru Ioniţă Puroineanu.
35	Gheorghie Căntaragiu scutelnicu.
70	Gavril scutelnicu.
16	Ştefanŭ sinŭ Gherghie otŭ Almăjŭ.
15	Dincă.
35	Dragomirŭ Stăněulescu otŭ Corlăţălŭ.
35	Ilie alŭ Mare.
35	Ionŭ bătrănu.

17,20	Dicu Prună.
35	Stoianŭ Ma[n]ta.
25	Nicola Brătiia.
35	Efta Sărbu.
37,20	Ionŭ Caraţoiu.
24	Radu Caraţoiu.
20	Sava Rotaru, din bani cailorŭ.
56	Vasilie Văgăĭ, dinŭ bani săriĭ.
40	Dincă Cebucă, dinŭ bani săriĭ.
20	Ionŭ Drănčanu, dinŭ bani epurilorŭ.
41	Dinu Văgăĭ, bani săriĭ.
40	Mihaĭ Močolcă (?), bani săriĭ.
30	Iliie Stănčulescu, bani epurĭ.
16	Marinŭ Grecu bani epurĭ.

878 Aceştĭ banĭ amŭ priimitŭ până acumŭ, şi i-amŭ datŭ la chirŭ Spirŭ, nepotu lu chirŭ Anastasie Vărvoreanu, şi să amŭ cinst. răspunsulŭ dumitale. Şi săntŭ

alŭ dumitale '821, Noemvr. 30

plecată slugă

Mihaĭ Lăcusteanu.

Şi Costi să află aicĭ, şi să închină cu multă plecăčune, sărută cinst. măna dumitale. Pe viziteŭ l-a băgatŭ la Silitaru, şi nu ştiŭ ce va face.

162. Doau cinstite scrisorĭ de la *(sic)* ale următoare *(sic)* lunĭ trecute ale dumitale le amŭ priimitŭ, şi văzŭ cele ce-mĭ scriĭ, că nu aĭ priimitŭ de la mine nicĭo scrisoare. Darŭ eŭ ţ'amŭ triimesŭ căndŭ amŭ venitŭ dă la moşieia Corlăţălu, te-amŭ înştiinţatŭ că porumbu l-amŭ dijmuitŭ şi aŭ eşitŭ patru sute treĭzecĭ de ferdele, cătŭ şi fănu l-amŭ dijmuitŭ, pă banĭ, că să grămădisă fănurile, şi aŭ eşitŭ tl. 90; vitele staŭ toate, i oile treĭzăcĭ şi treĭ săntŭ, că şaptesprezece aŭ muritŭ. Viia amŭ pusŭ oamenĭ vierĭ de aŭ îngropat-o. Iarŭ, pentru bani ce săntŭ Rumăni datorĭ, n'amŭ ce să le facŭ, fiindŭ că nu ne îngădueşte niminĭ, că amŭ pătipitŭ *(sic)* cu cărŭsărdarĭ de amŭ şăzutŭ şi la opreală, cerăndŭ ca să-ĭ daŭ foile de datoriĭ ca să-şĭ ia de la oamenĭ zăčuiala, cătŭ şi

de la mine, şi să te laşĭ pe urmă cu mine, ca să scoţĭ bani, înŭ care şi Turculuĭ să-ĭ plătescŭ sămbrie, pă lună tl. 25. Eŭ, dacă amŭ văzutŭ aşa, i-amŭ spusŭ că nu amŭ nicĭo datoriie, că, de o parte, nu mă îngădue zapcii; iarŭ, pentru porumburile cele veichĭ, le aŭ luotŭ Turci, şi ce aŭ maĭ rămasŭ, săntŭ la oamenĭ, date de Mateĭ, darŭ eŭ i-amŭ luatŭ luĭ socoteala, şi săntŭ la mine socotelile.

Eŭ, aflăndu-mĭ totŭ satu Corlăţălu, aŭ eşitŭ Turcĭ tulimenĭ de la Diĭ pentru ca, unde vorŭ găsi grăŭ, să-lŭ aridice ca să-lŭ ducă la Diĭ şi, unde găsiia oamenĭ boereştĭ, îĭ bătea şă-ĭ lega ca să spue grău pă unde este, şi, neîngăduindu-mă ca să scoţĭ bani, m'amŭ sculatŭ şi eŭ de la Ghenarie şi amŭ trecutŭ la Zănoaga, şi amŭ şăzutŭ acolo, şi n'amŭ pututŭ ca să maĭ scoţĭ nicĭ măcarŭ o parà de la Dumitru. Zăcŭ că, pănă nu vorŭ vinde cai, eĭ banĭ nu aŭ. Socoteala cărčumeĭ de la Cornăţălŭ i-amŭ luatŭ, iarŭ banĭ n'amŭ luotŭ nicĭo parà, şi este datorĭ cărčumaru peste treĭ sute de leĭ, şi n'amŭ ce-ĭ să-ĭ facŭ, că bani i-aŭ măncatŭ elŭ. Şi, căndŭ amŭ plecatŭ, amŭ pusŭ eŭ altŭ cărčumarĭ. Dinŭ vinu ce aŭ fostŭ acolo, ce au maĭ rămasŭ, este datŭ la oamenĭ, şi amŭ luotŭ eŭ foaie de căte vedre săntŭ i raichiu, totŭ aseminea vinurile. De estimpŭ nu i-amŭ datŭ, că mi i-aŭ datŭ numaĭ tl. 35, ci şade pănă acumŭ bani de la scutelnicĭ, nu i-amŭ pututŭ ca să-ĭ scoţŭ pă toţĭ, ci maĭ săntŭ rămăşiţĭ. Ce veĭ şti că scutelniciĭ de aicĭ, dinŭ judeţu Dolju, i-aŭ datŭ la birŭ, zicăndŭ că, dacă eştĭ pămănteanŭ, de ce nu eşĭ ca să-ţĭ cauţĭ trebile, după cumŭ aŭ eşitŭ toţĭ boeri, şi noĭ amŭ rămasŭ acumŭ, ştiĭ ca unŭ čurezĭ ce-lŭ bade *(sic)* čorile dă toate părţile. Cumŭ şi oameni dumitale toţĭ pănă acumŭ amŭ scosŭ o miie de leĭ, şi săntŭ la chirŭ Ispirŭ daţĭ, şi adeverinţile săntŭ la mine, că nu îndrăz[n]escu dă a ţi le triimite; cătŭ şi pentru adeverinţa dă la Costi amŭ luotŭ de tl. 166, şi săntŭ bani totŭ la chirŭ Ispirŭ, şi eŭ, dinŭ cătŭ am pututŭ, amŭ făcutŭ şi, dinŭ cătŭ pocĭ, mă silescŭ, ci să amŭ cinst. răspunsulŭ dumitale de priimirea aceşti scrisorĭ, fiindcă zice că noĭ prinŭ doa scrisorĭ ce te-amŭ înştiinţatŭ de la Corlăţălŭ, ca să-mĭ ştiŭ şi eŭ ce

să maĭ urmezŭ. Mă rogŭ, boerule, ca să-ĭ puĭ vre unŭ băiatŭ ca să maĭ scuture hainele mele, că poate o fi putrezitŭ. Pentru carte ce amŭ datŭ la chiră Ispirŭ, văzŭ că-mĭ zice ca să o socotescŭ şi luăndŭ numaĭ tl. 6, pl. 20, ci eŭ voĭ ca să o socotescŭ şi să iaŭ răvaşĭ pă banĭ. Veĭ şti că dumnealuĭ Caimacamu aŭ răposatŭ. Şi săntŭ

alŭ dumitale plecată slugă '822, Feurari 1.
Mihaĭ Lăcusteanu.

Şi copii să află aicĭ, înŭ Craiova, şi să închină cu multă plecăciune şi sărută măna. Pentru Pană, veĭ şti că s'aŭ dusŭ cu căleaşica a Silitaruluĭ înŭ Ţara Turcească, iarŭ Iancu şi ceĭlanţĭ săntŭ pănă acumŭ aicĭ.

163. Treĭ cinstite scrisorĭ ale dumitale le-amŭ priimitŭ: una de la Ghenari 12, alta 17, totŭ ale luĭ Ghenarie, alta la Ghenarie 24, şi amŭ văzutŭ cele ce-mĭ scriĭ. Eŭ ţ'amŭ scrisŭ cele ce amŭ urmatŭ pănă acumŭ; ce veĭ şti dumneata că scutelniciĭ i-aŭ datŭ la birŭ, după cumŭ săntŭ şi aĭ altorŭ daţĭ. Ci eŭ amŭ fostŭ la dumnealuĭ Cluceru Puroineanu şi m'amŭ rugatŭ, şi aŭ zisŭ că nu să poate, că săntŭ daţĭ de la Visteriie; şi amŭ fostu şi la dumnealuĭ Logft. Dumitraiche Bibescu, şi totŭ aşa mi-iaŭ zisŭ. Amŭ mersŭ la dumnealuĭ Paharnicu Nicolăiţă, şi aŭ mersŭ la Căimăcămiie, şi aŭ făgăduitŭ că să vorŭ îndrepta fiindŭ-că stă coconu Nicolăiţă pentru scutelnicĭ, de a să îndrepta. Darŭ văzŭ că săntŭ pănă acumŭ 10 zile de căndŭ umblu după făgăduiala dumnealuĭ, că nu ştiŭ maĭ pă urmă cumŭ va rămănea treaba, şi încă nu s'aŭ îndreptatŭ. Pănă acumŭ nicĭ banĭ n'aŭ luotŭ zapcii de la eĭ, că m'amŭ rugatŭ ca să-ĭ maĭ păstuiască pănă căndŭ oĭ vedea cum rămăne. Ci dumneata scriie către boierĭ la Bucureştĭ şi către boeri care săntŭ aicĭ ca d-voastră, de vorŭ răm[ăn]ea; că toată pricina doară este că de ce nu eştĭ dumneata. Că acumŭ aŭ zisŭ dumnealuĭ Logofătulŭ Dumitraiche Brăiloiŭ că orŭ face o scrisoare către dumnealuĭ Spătaru Ştefanŭ Bibescu, la Cerneţĭ; şi, ducăndu-mă, oĭ vedea, şi iarŭ te voĭ înştiinţa. Rămăşiţă maĭ este la scutelnicĭ, ci iată că voĭ însămna cari banĭ amŭ

scosŭ, de la scutelnicĭ, cătŭ şi din bani cailorŭ şi dintr'aĭ săriĭ, pentru care amŭ socotitŭ şi amŭ priimitŭ adeverință, ocao căte tl. 6, pl. 30, înŭ care să face cu dobăndă 180 tl., 30 p. Şi îmĭ scriĭ pentru lucrurile care săntŭ înŭ magazie: nu sintŭ numaĭ ale noastre acolo, ci este magaziia plină, şi nu să poate pănă căndŭ să vorŭ aduna toţĭ; cătŭ şi pentru lucrurile ce săntŭ lăsate înŭ boltă, nu amŭ vrutŭ ca să spargă, fiindŭ-că nu e locŭ înŭ magazie. Ci văzŭ că-mĭ scriĭ că nu umblu; darŭ eŭ aşa socotescŭ că umblu eŭ: numaĭ să fiĭ aicĭ, atuncĭ aĭ vedea umblarea mea. Ci nu amŭ sporĭ, fiindcă nu amŭ ajutorĭ, că nu vorŭ să ştie nimenĭ acumŭ. Maĭ scriie cătră Spătaru Bibescu ca să maĭ ocrotească pe la moşiia Cornăţălu, că eŭ amŭ fostŭ la dumnealuĭ şi n'amŭ avutŭ nicĭ măcarŭ cătú de puţinŭ ajutorĭ. Şi ţ'amŭ scrisŭ şi o scrisoare cu scrisorile nepotuluĭ Anastasiie Vărvoreanu; ci nu ştiŭ priimit-aĭ? Amŭ datŭ tl. 30 la omu dumnealuĭ Şătraru Deşliu, şi te-amŭ înştiinţatŭ ca să-ĭ priimeştĭ, şi nu amŭ răspunsu. Iarŭ însămnarea banilorŭ, tl. 60, o amŭ scosŭ: de la scutelnicĭ tl. 50, de la dumnealuĭ Cluceru Puroineanu tl. 97; dinŭ bani cailorŭ tl. 227, dinŭ bani săriĭ, de la Dumitru isprăvnicelu, numaĭ tl. 20; înŭ care te-amŭ înştiinţatŭ că n'amŭ ce să facŭ, că mi s'a urătŭ totŭ mergăndŭ la elŭ, şi n'amŭ ce să-ĭ facŭ. Înŭ care iată că-ţĭ arătŭ şi printr'acastă scrisoare; căcĭ bani amŭ datŭ la chirŭ Spiru. Fiindcă-mĭ scriĭ că n'aĭ priimitŭ nicĭo scrisoare, ci să vede că să răpunŭ pă drumurĭ.

talerĭ

1000 săntŭ daţĭ la chirŭ Ispirŭ, după cum a[mŭ scrisŭ].
180 banĭ după sare, totŭ la dum.
166 banĭ după vinu ce l-aŭ văndutŭ Costi, şi adeverinţăle săntŭ la mine, şi mă [rogŭ] să amŭ cinste şi stăpănescŭ răspunsu dum., şi săntŭ 1822, Feu. 7.

alŭ dumitale plecată slugă,
Mihaĭ Lăcusteanu.

164. Cerneţĭ, 17 Februar 1822. Ştefan Bibescu către Aman. N'a răspuns la scrisoarea adusă prin Ruşava, avînd multe grijĭ: fusese silit a merge la Vidin pentru afacerĭ. — Din greceşte.

165. 6 Mart 1822. Ştefan Bibescu către Aman. Pentru scutelnicĭ,—cu P S., tot grecesc, foarte frumos scris, de Ştefan.

166. Amŭ priimitŭ treĭ cinstite scrisorĭ care le aĭ triimisŭ cu jupânŭ Anastasiie Vărvoreanu, şi amŭ văzutŭ cele ce-mĭ porunceştĭ. Ci veĭ şti şi dumneata pentru scutelniciĭ ceĭ de la Mehedinţĭ, că-ĭ deteară la birŭ, la Fevrai întâĭ, înŭ care le luoasă pecetluiturile, şi câte tl. 16 de omŭ, şi amŭ mersŭ la dumnealuĭ Spătaru Ştefănică Bibescu, la Cerneţĭ, şi cu o scrisoare de la dumnealuĭ Logf. Dumitraiche Brăiloiŭ, şi l-amŭ întrebatŭ pă dumnealuĭ Spătaru dinŭ ce pricină s'aŭ datŭ scutelnici la birŭ, şi aŭ zisŭ că aŭ fostŭ porunca Visterii. Şi amŭ mersŭ la toţĭ boeri ceĭ marĭ de aicĭ, şi totŭ aşa mi i-aŭ spusŭ. Ci, pentru scutelnici dinŭ Mehedinţĭ, mi i-aŭ făcutŭ poruncă către zapciĭ de mi-iaŭ datŭ pecetluiturile. Darŭ pentru banĭ c-amŭ trasŭ pănă i-amŭ scosŭ şi le-amŭ datŭ pecetluiturile la măinile scutelnicilorŭ, cătŭ şi bani ce-ĭ luoasă zărăhiia şi le amŭ datŭ şi bani, iarŭ, pentru sfertu lorŭ, şi l-aŭ plătitŭ. Iarŭ, pentru scutelniciĭ dinŭ Doljŭ, şade lucru josŭ, că erea ca să le ià pecetluiturile, ci, umblăndŭ eŭ pă la boerĭ, văzŭ că nu-ĭ supără, darŭ nicĭ poruncă nu amŭ pututŭ ca să le scoţĭ de la Căimăcămiie; ci nu-mĭ pocĭ pricepe din ce pricină. Ci dumnealuĭ Paharnicu Nicolăiţă este mijlocitorĭ pentru scutelnicĭ. Veĭ şti că pentru la Drăgăşanĭ, la viie, amŭ fostŭ, şi amŭ pusŭ oamenĭ de aŭ lucratŭ viia, amŭ tăiat-o, amŭ arăcit-o şi amŭ săpatŭ cătăva dinŭ vie, amŭ pusŭ să facă gardu unde erea arsŭ; vinu l-amŭ aridicatŭ şi l-amŭ adusŭ aicĭ, şi l-amŭ băgatŭ înu pimniţă; ci nu l-aŭ aridicatŭ totŭ pănă acumŭ, numaĭ o sută doazecĭ de v[ed]re aŭ luatŭ. La bălcĭ la Corlăţălŭ amŭ fostŭ, şi amŭ făcutŭ toate cele trebuincoase; oboru că-lŭ ară satŭ *(sic)*, Rumăni, darŭ cătŭ numele de bălcĭ. Şi s'aŭ văn-

dutŭ o sută şi cincĭ vede *(sic)*, şi amŭ luoatŭ eŭ căte parale patru de vinŭ, şi amŭ făcutŭ vănzare de vinŭ 35 de vedre şi ceva rachiŭ. Pentru zahireao ce s'aŭ luoatŭ de către ispravnicĭ, n'aŭ datŭ nicĭo adeverinţă lu Mateĭ, nicĭ elŭ nu ştie cătŭ s'aŭ luoatŭ, căcĭ aŭ vrutŭ ca să facă răbojŭ. Pentru vinu ce este la Rumănĭ, aŭ să dea iarŭ vinŭ. Pentru oile care aŭ murit, de chelbează aŭ muritŭ, şi încă aŭ muritŭ şi acumŭ 6,—că morŭ la toţĭ. Pentru cărčuma de la Craiova, n'amŭ pusŭ, de la Vasiliie nu amŭ putută să scoţĭ dinŭ socoteala vinuluĭ, că l-aŭ văndutŭ maĭ nainte, nimicŭ. Ci amŭ văzutŭ că nu e nimicŭ. Pentru dijma din Zănoaga, aŭ eşitŭ 130 leĭ ferdele de estimpŭ porumb. Ţigăncile le-amŭ priimitŭ la Zănoaga: Rada este dusă [la] neamurile eĭ, de căndŭ aĭ plecatŭ de aicĭ. Ci amŭ întrebat, şi aşa mi i-aŭ spusŭ; Pană n'aŭ maĭ venit la prăvăliie: este unŭ cizmarĭ fără chiriie, cătŭ să nu să prăpădească prăvăliia. Pentru Dinu Ţiganu nu să ştiie; lu Anastasie i-amŭ zisŭ, şi nu va să vie. Amŭ maĭ datŭ la chirŭ Anastasie tl. 300. Cĭara amŭ socotitŭ pă tl. 6, pl. 30 ocaoa, şi amŭ luoatŭ răvaşĭ; ci dumneata să maĭ scriĭ către boeri ceĭ de aicĭ pentru scutelnicĭ; şi săntŭ alŭ dumitale plecată slugă

Mihaĭ Lăcusteanu. '822, Mart 15.

La Pătrachi nu amŭ fostŭ pănă nu-mĭ scrisasăşĭ dumneata, şi aŭ zisŭ că nu are acumŭ banĭ.

167. Craiova, 10 April 1822. Mihali Coca către Aman. Pentru rosoliu. S'a întors dinŭ Turcia ὁ Πάνας Κατζιβέλος («Pană Ţiganul»). — Greceşte.

168. Sibiiŭ, 29 August 1822. Aman şi Vasilie Pavlovicĭ încheie «toate prigonirile şi socotelile ce amŭ avutŭ între noĭ pănă acumŭ... şi ne-amŭ izbrănitŭ unul de către altul, spre mulţămirea amîndurora părţilor, şi n'avemŭ a maĭ ceare unul de la altul nimic, pentru că ne-amŭ înpăcatŭ şi ne-amŭ exoflisitŭ de toate. Şi de acumŭ înnainte orĭce scrisoare saŭ adeverinţă saŭ socoteală deşchisă pentru orĭce pricină urmată pănă acumŭ între noĭ să va găsi la vre unul din noĭ

saŭ la altcinevaş, să n'aibă nicĭo puteare, ci să fie ca o hărtiie albă; dreptŭ aceia s'aŭ făcutŭ doao asemenea cărţĭ de exoflisisŭ, întărindu-să cu iscăliturile şi peceţile noastre şi adeverindu-să şi de către mărturiile ce aŭ fostŭ de faţă la aĉastă izbrănire a noastră. Şi amŭ luatŭ fieştecare câte una la mînă, ca să fiie ştiutŭ că ne-amŭ exoflisitŭ şi n'avemŭ a maĭ pretendălui unul dela altul nimica.»

169. Sibiiŭ, 20 Decembre 1822. Testament al Eliseĭ Dimo. Executor Mihail Adam Manio. Legate pentru capela grecească, pentru şcoala Companieĭ; se face parte suroriĭ, contesa Barkowitz, în Caşovia, frateluĭ, Grigore Sfungaras, din Viena. Martorĭ: Stan Popovicĭ, Nicolae Panaiot Sterio, Friedrich Rietz, dr. Ludwig. — Greceşte şi nemţeşte.

170. 1-iŭ Ianuar 1823. Polizachi, Scarlat Stoienescu, Stolnicul Lahovari şi Aman ieaŭ «vămile celor 5 judeţe de peste Olt, împreună cu scala Ciinenilor», cu 201.000 de leĭ, dînd şfertul Ianuar, de 35.800 (partea luĭ Aman e de leĭ 11.755 a celorlalţĭ de cîte 8.015). Restul îl vor plăti «gazdieĭ vămilor» lunar. La Ciinenĭ va fi fratele luĭ Aman, cu polcovnicul Panaioti, la disposiţia carvasaraleĭ din Craiova, luînd dijma pentru osteneală. — Greceşte.

În aceiaşĭ zi Aman plăteşte părtaşilor săĭ la vama Craioveĭ.

171. 20 Ianuar—30 Maiŭ 1823. Socotelĭ greceştĭ pentru Aman. Pomeniţĭ Clucerul Dincă Brăiloiŭ, cocoana Elenco Brăiloaica, Hagioglu bacalul, dascălul Tzigara, Vistierul Constantin Sănătescul, «ceĭ doĭ Evreĭ», Dimitrachi Roset, Ianachi Stoienescu, Fischer zaraful, «oborul de la Corlăţel, cîte 4 parale vita (ζῶον), la 1264 vite».

172. Craiova, 11 Maiŭ 1823. Comisul Eustatie împrumută de la Clucerul Ioan Gănescu 27.427 leĭ, ce-ĭ va da în «monedă a firmanuluĭ, adecă în mahmudiele, de cîte 25 de leĭ, şi în rubiele, cîte 3 leĭ». Ioan B. Moshu, martur. — Copie. — Greceşte.

173. 2 Iunie 1823. Socoteala luĭ Constantin Dimitrie Aman pentru tatăl săŭ. Pomenițĭ: Neagu vameşul Gorjuluĭ pentru (διὰ) Albeştĭ, Slugerul Chinezu, care merge la Bucureştĭ.

174. 31 Iulie 1823. Socoteală grecească a luĭ Const. Dimitrie Aman. Pomenițĭ Mardiros Armeanul, Catinca Brîncoveanca, Isaac şi David Evreiĭ, Anghel Braşoveanul, Gheorghe Cantaragiul.

175. Sibiiŭ, 1-iŭ August 1823. Socotelĭ greceştĭ ale luĭ chir Mammos. Pentru o cutie de argint (σενδοῦκι ἀσιμηκὸ) al Sfinteĭ Treimĭ şi pentru lucrurĭ ale frateluĭ, «pe care le-am luat de la cocoana Pipica, cumnată-mea (νύμφην μου)».

176. Zapisulŭ nostru la măna dumnealuĭ Sărdaru Dumitru Amanŭ precumŭ să să ştiie că ne-amŭ tocmitŭ cu dumnealuĭ ca să acoperimŭ de iznovă biserica Sfinteĭ Troițĭ cu şindilă măruntă, lucrată bine, bătută înŭ patru, şi, cățĭ căpriorĭ saŭ alte lemne vorŭ fi putrede, să avemŭ a le schimba, să punemŭ altele noĭ; asemene şi turnurile. Pentru care lucru are dumnealuĭ să ne dea şindila, lănteţĭ *(sic)*, căpriorĭ, cuiele, cătŭ va fi de trebuință, iarŭ noo, pentru lucru, are să ne plătescă la totă miia de şindilă căte tl. 4,20. Iarŭ alta nimicŭ. Şi noĭ să fimŭ silĭtorĭ a face lucru bunŭ, sănătosŭ, şi înŭ sorocŭ pănă la Sfete Dimitriie să avemŭ să o isprăvimŭ. Iarŭ, nefiindŭ următorĭ, orĭce să va întămpla biserici, să fimŭ noĭ răspunzătorĭ. Şi pentru maĭ bună încredințare ne'mŭ pusŭ degetulŭ înŭ locŭ de pecete, ca să ştiie.

1823, Septv. 24.

Eŭ, Runcea dulghieru.
Eŭ, Marinŭ dulghieru.

177. Bucureştĭ, 10 Octombre 1823. Fleischhackel von Hakenau către Frid. Alexander, agentul din Craiova. «Slugeru Băluță este orănduitŭ vechilŭ alŭ dumnei văduvi Mariia Goga de aciia: are înŭ măna sa dumnealuĭ Slugerul şi zapisele de datorie, atătŭ ale dumisali Sărdarulŭ Dimitrie Amanŭ,

cătŭ şi a chirŭ Anastasie Calaigiu, de datorie către casa luĭ Goga; este dumnealuĭ însărcinatŭ de a plăti, atătŭ şi datoriile dumnei văduvi Mariia Goga, ce aŭ făcutŭ la Sibiĭ, cătŭ şi partea ce să cuvinea luĭ Dimitrache Goga, de la moarta soră-sa.» Să cetească deci porunca sa celor doĭ epitropĭ, cerîndu-li plata. «Să-şĭ ia zapisele exoflisite şi vidimuluite de dumneata... Să zicĭ dumnealorŭ Amanŭ şi Calaigiu că ferpotulŭ la Sibiĭ s'aŭ arădicatŭ, şi bani săntŭ slobozĭ: de aceia să-şĭ plătească zapisele dumnealorŭ».

178. 20 Novembre 1823. Polizachi Dimitriu către Aman. Περὶ τῶν δαμμάτων εἶδον τὰς σκέψεις σας, ὁποῦ κάμνετε ἐπάνω εἰς τὰς καρτζουλίας καὶ σακνάσιδων, πλὴν ὁ αὐθέντης ἐπιμένει ὁποῦ μόνον οἱ πωληταὶ νὰ ὑποχρεοῦνται, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸ τῶν Τουρκῶν δαβαζιλίκι· μ'ὅλον τοῦτο ἐβάλθη οὕτως ὡς σᾶς περικλείεταί ἡ σημείωσις (= Cu privire la vămĭ ţi-am văzut observaţiile, ce facĭ sus, la cărţuliĭ, şĭ ale sacnasizilor (?); decît Domnul stăruie în aceia că numaĭ vînzătoriĭ să se îndatorească, ca să fugă davagîlîcul[1] Turcilor; totuşĭ s'a pus cum ţi se închide aicĭ însemnarea). — Copie.

179. Cu frăţească dragoste.

Arhonŭ Cĭauşŭ Istrate, amŭ luatŭ înŭ ştire că dumneata aĭ isprăvitŭ cu casa răposatuluĭ Calaigiu şi te găteştĭ a pleca la Cerneţĭ şi, pentru ce amŭ să priimesc de la casa răposatuluĭ, ce cararĭ *(sic)* amŭ datŭ, nu ştiŭ, ci mă rogŭ înştiinţiază-mă, fiindŭ-că destulă freme *(sic)* amŭ fostŭ adăstătorĭ; şi dumneata bine arŭ fi să nu plecĭ, pănă nu aĭ isprăvi cu creditori casi, ca să nu fie maĭ mare bătae de cap. Că creditori čara, căndŭ fa *(sic)* prisosi afară dinŭ zăstre, căndŭ nu, să ştie că č-aŭ să ia pe samă. Şi mă rogŭ să amŭ răspunsŭ.

Alŭ dumitale '823, Noem. 26.
ca unŭ frate
Δημήτριος 'Αμάν.

---

[1] Pîra.

180. 1823. Socoteala luĭ «Celebì Nicolachi Mihail Chiru, fost capuchehaie a Vidinuluĭ. «Iratul scaleĭ Florentinuluĭ, pentru vamă» (237 l., 3). — Din greceşte.

181. Craiova, 6 Ianuar 1824. Constantin Comisul către Aman. Sinete ale luĭ, de 20.000 leĭ, aŭ ajuns «εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα τοῦ ἁγίου Βιδίνων, κυρίου Παϊσίου» («în stăpînirea episcopuluĭ de Vidin, chir Paisie»).

182. Vidin, 9 Ianuar 1824. Eustatie Comisul către Aman. Pentru urmărirea unuĭ datornic, fără a şti el, Coressi (Κορέσσιος). «Pot să cumpăr sinetele de la Preasfinţitul din Vidin». — Greceşte.

183. 21 Ianuar 1824. Nicolae M... către Aman. Anunţă «mazilia prea-înnălţatuluĭ efendiuluĭ mieŭ, Muhafizul Vidinuluĭ, şi în curînd va pleca spre Adrianopol». Merge în Rumelia cu dînsul. A luat parte din vama Florentinuluĭ: să-ĭ trimeată socoteala generală şi restul.—Greceşte.

184. 12 Februar 1824. Dimitrie Zaharof către Aman. «Capuchehaia a luat numaĭ 3.000 de ocă de miere în vremea (καιρὸν) ta la Vidin.» — Greceşte.

185. Vidin, 3 April 1824. Eustatie Comisul către Aman. «Nu ţi-am dat făgăduială cu azĭ şi cu mîne, ca să-mĭ scriĭ aşa. Eŭ, cum amu văzut slujba mea că se întoarce anapoda şi pretextul (ἀπόφασις) ce mi-aŭ dat Turciĭ acum o lună, ţi-am scris prieteneşte că n'am chip a face banĭ... Eŭ acum n'am chip să-ţĭ trimet baniĭ, de oare ce n'a venit Hagì-Mihalachi de la Rahova, Bercovcĭa şi Lom, pe care-l aştept în fiece ceas, şi, îndată ce va veni, cîţĭ banĭ va aduce, ţi-ĭ voiŭ trimete îndată cu ştafete (σταφέτια)». — Greceşte.

186. 14 April 1824. Mărturie după zapisul dat de Aman «pentru dumnealuĭ Serdarul Ştefănescu», care s'a învoit cu «Vistieria domnească pentru întreiala untuluĭ Vidinuluĭ». Se pune chezăş scriitorul. — Greceşte [1].

[1] La 16 Iunie Scarlat îĭ scrie pentru unt. — Greceşte.

187. Corespondenţă grecească cu «prietenul şi fratele» Eustaţie Comisul pentru o datorie a acestuia. — Greceşte.

188. 13-30 April 1824. Socoteala generală a vămiĭ judeţelor celor cincĭ de dincoace, în anul 1823.

		lei par.
Cît s'a strîns în luna	Ianuar	15.521, 24
» » »	Februar	14.677, 36
» » »	Mart	24.748, 72
» » »	April	46 819, 06
» » »	Maiŭ	18.915, 81
» » »	Iunie	16.485, 03
» » »	Iulie	14.393, 75
» » »	August	12.004, 48
» » »	Septemvre	14.650, 09
» » »	Octomvre	10.916, 78
» » »	Noemvre	18 245, 06
» » »	Dechemvre	32.347,102
'824 April 13.		255.237, 42

Cumpărarea vămilor anuluĭ 1823	201.000, —
Adausul (προσθήκη) la cumpărare	9.000, —
Cheltuielile scrisuluĭ, cîte 2 par. la leŭ	10.050, —
Cumpărarea bîlciurilor Rîurenĭ, Işalniţa şi a casapilorŭ (κασαπίων) Craioveĭ, împreună cu diferenţa lor la 1.050 de zile	10.732, 60
Cheltuielĭ, lefĭ şi havaeturĭ şi γορινα[?]ρῖτο. Apoĭ însemnarea părţilor luĭ Polizachi, Căminarul Scarlat Stoienescu, Stolnicul Lahovari şi Aman	2.445,102
	255.237,42

189. Bucureştĭ, 12 Maiŭ 1824. Socotelĭ pentru Scarlat Stoienescu de la 17 Maiŭ 1820 pănă la April 1824. Pomeniţĭ: Isuf Capanlîul, «Costachi ce era la salhanale», «Dumitru Arvanitul ('Αλβανίτης), care era să fie trimes la Vidin».

190. 20 Maiŭ 1824. Polizachi Dimitriu către Aman, despre întîlnirea acestuia cu Postelnicul Filip şi discuţia cu privire la «δερεσίδια Βιδινίου», ce nu se pot strînge. — Greceşte.

191. 30 Maiŭ 1824. Acelaşĭ către acelaşĭ. Pentru datoria luĭ Zaharianos. Să scrie şi Comisuluĭ, la «lazaret orĭ la băĭ». Ἐδῶ κατὰ τὸ παρὸν ἄλλο νέον δὲν ἔχομεν ει μὴ ἐχθὲς ἐφόρεσεν καβάδι ὁ πεϊζαδὲς τῆς Μεγάλης Ποστελνιτζίας καὶ στέκεται ἔμπροσθεν τοῦ αὐθέντου μὲ τὸ σημεῖον εἰς χεῖρας ὀρθός· σήμερον ἐφόρεσεν καβάδι Μεγάλης Καμαρασίας ὁ τζελ. Ἀλέκος Γήκας (= «Aicĭ deocamdată n'avem alt lucru noŭ decît că ierĭ a îmbrăcat caftanul Mariĭ-Postelniciĭ beizadeaua şi stă înnaintea Domnuluĭ cu semnul în mînă, drept; azĭ a îmbrăcat caftanul Mariĭ-Cămărăşiĭ celebì Alecu Ghica».)

192. 3 Iunie 1824. «Nicolae Radovicĭ» dă zapis luĭ «chirŭ Ioniţă Panteli, orăndoitulŭ vechilŭ dumnealuĭ Cloceruluĭ Nicolae Treznăĭ», că s'a «simfonisitŭ de l-a siguripsitŭ cu doaă zapise ale vii de la Drăgăşanĭ, zapisă caseĭ, zapisulŭ cărĉumeĭ, cu sorocŭ de patruzecĭ şi una de zile», pentru 200 de galbenĭ şi 2.400 de talerĭ. Altfel, poate face ce vrea cu «aceşte acareturĭ». «Dela Vătăşia Căimăcămii», întărire iscălită de Iordache Vătafu.

193. Polizachi Dimitriu către acelaşĭ; 12 Iunie 1824. Pentru călătoria luĭ Aman la Cerneţĭ; să fi mers până la lazaret, unde e Comisul, care ar fi plătit, de avea banĭ cu el. A scris luĭ Opran să caute la lazaret de-ĭ are. Să plătească şi apoĭ să plece la băĭ. Pentru afacerĭ de banĭ cu Gănescu şi Căminarul Scarlat. Nu se poate opri Comisul prin Agenţie la Ruşava, căcĭ, «după datina Nemţieĭ», ar trebui să aibă la eĭ sinetul.

194. 13 Iulie 1824. Dimitrie Aman către Polizachi. Pentru Zaharianos şi datoria Stolniculuĭ.

195. 16 Iulie 1824. Polizachi către Aman. Eustatie Comisul e gata, cum scrie Aman, a da 8.000 de leĭ şi vine în zece zile la Vidin. «Dar ţi-a spus dumnealuĭ Postelnicul Filip că a venit cu slujba Paşeĭ, şi n'aţĭ făcut nimic.»

196. 18 Iulie 1824. Acelaşĭ către acelaşĭ. Speră cât Eustatie va fi venit la Vidin, şi Zaharianos îl va aduce la Craiova pentru plata stabilită.

197. 26 Iulie 1824. Acelaşĭ către aceleşĭ. Pentru Comis, ce vine «în mînile d-tale» şi socoteala ce trebuie să facă acesta cu Lahovari.

198. Încredinţămŭ cu acestŭ zapisŭ alŭ nostru unulŭ la măna altuia spre a fi ştiutŭ că amŭ cumpăratŭ căte treĭ înŭ tovoroşie huzmetulŭ vineričuluĭ dinŭ sudŭ Mehedinţŭ pă acestŭ următorĭ an, dreptŭ tl. 60.000, adecă şaizăcĭ de miĭ, cu toate cheltuelile; pentru care banĭ amŭ datŭ eŭ Sărdr. Amanŭ chezăşie după obiceiŭ. Şi avemŭ a fi căte treĭ tovaroşĭ de o potrivă, atătŭ la căştigŭ, dă va da Dumnezăŭ, cătŭ şi la pagubă, ferească Dumnezăŭ. Huzmetulŭ amŭ să-lŭ cautŭ eŭ, Stolniculŭ Zătreanu, şi bani să amŭ a-ĭ trimite la dumnealuĭ Sărdr. Amanŭ, č-arŭ da şi tovaroşulŭ nostru. Şi amŭ iscălitŭ căte treĭ, rămăindŭ acest zapisŭ la mine, Sărd. Amanŭ, pănă la desfacerea între noĭ.

'824, Avgust 4.

Vasile (?) Brăiloĭ, Costandinŭ Zătreanu, Δημήτριος 'Αμάν.

199. 13 August 1824. Polizachi către Aman. Pentru o poliţă.

200. 14 August 1824. Νικ. Πρ. către Aman. «Am dat dumisale Vorniculuĭ Manu scrisoarea fiuluĭ dumitale Iancu, şi n'a fost chip să primească rugăciunea luĭ». Pomeniţĭ «zarafiĭ evreĭ». «Căcĭ fără banĭ nu e nicĭo slujbă.» Plîngere pentru lipsă de ploaie la vie. — Greceşte.

201. 20 August 1824. Acelaşĭ către acelaşĭ. Pentru vinăriciul Mehedinţuluĭ. Moise Zaraful n'a vrut să dea banĭ, zicînd că n'are. «Mare greutate de banĭ, frate!» — Greceşte.

202. 20 August 1824. Scarlat către acelaşĭ. Pentru «ἡ ῥαμασίτζα τοῦ χαβαετίου τῶν μοχθηρῶν τοῦ 1820» (= rămăşiţa

havaetuluĭ răilor de plată din 1820»). I se scrie din Cîmpulung că toate «ἔγιναν ταγάλι»: baniĭ s'aŭ adus la Carvasară. — Grecește.

203. 23 August 1824. Νικ. Πρ. către Aman. N'a găsit «banĭ pentru ca să răspundă cîștiul vinăriciuluĭ către gazdă. A dat și zece la sută în zădar. «Nimenĭ nu vrea să împrumute un ban.» Să facă el un împrumut pentru a plăti luĭ Jianu: «aĭ atîția prietenĭ negustorĭ!» «Din pricina banilor mi-aŭ ieșit din mînĭ și milele mănăstirilor, pe care, să fi avut banĭ, puteam să le ieaŭ foarte ușor». Să-ĭ scrie «pentru cîțĭ banĭ pe an aĭ avut milele de la Megaspileon». — Grecește.

204. 20 Decembre 1824. Polizachi către Aman. Pentru polița adusă de Iancu Oteteleșanu, pe care el n'a primit-o. Explicațiĭ supărate. Pentru partea luĭ Aman la Ocne. Și pentru «δερεσίδια».

205. C. 1824. Jalbă către Domn «că dumnealuĭ Comisu Hagi Efstate, dă aicĭ, înŭ leatŭ 823, Noemvr. 16, apucatŭ fiindŭ la Craiova de către dumnl. bivŭ Velŭ Clucerŭ Gănescu cu unŭ zapisŭ dă tl. 27.427 ce l-aŭ fostŭ înprumutatŭ la trebuință, la ce va fi avutŭ, și, văzăndu-să străintoratŭ..., m'aŭ fost rugatŭ ca să daŭ chizășie..., și, știindu-lŭ în ce tovăroșie și cu cine să afla duml. Comisu, siguripsindu-mă prinŭ deosebitŭ zapisŭ după cumŭ să va vedea, m'amŭ fostŭ făcutŭ și eŭ la duml... chizașĭ răspunzătorĭ pă aceĭ banĭ» A plătit la soroc. N'a luat în loc decît 6.054 leĭ de la alt chizăș, «iarŭ dă ceĭlalțĭ mă aflu răbdătorĭ pănă astăzĭ, purtăndu-mă cu vorba prelungitoare și cheltuindu-mă înŭ atătea rändurĭ cu venirea pă aicĭ.» Cere a fi înfățișat la judecată pentru plată.

206. Craiova, 8 Ianuar 1825. Socoteala meșteruluĭ Ioan Baumann, fierar. — Nemțește.

207. Bucureștĭ, 23 Mart 1825. Scrisoare de afacerĭ, amicală, a luĭ Ștefan Meitani.

208. 80 talerĭ adecă optzăcĭ s'aŭ primitŭ de la dum[nea]luĭ Sărdariŭ Dumitru Amanŭ arenda moşiorĭ Slătioara a sfinti mănăstirĭ pă acestŭ următorŭ anŭ cu leatu 1825 şi spre a fi ştiutŭ că s'aŭ primitŭ banĭ s'aŭ datŭ la măna dumnealuĭ această adeverință.
(iscălitura.) '825, Apr. 30.

209. 14 Maiŭ 1825. Teodor Paglamelis (?) către Aman, pentru zăbava plățiĭ datorieĭ către acesta. Pomenițĭ όι βλάχοι ἀπὸ τὰ πλούγγορα (= «Rumîniĭ de la plugurĭ»). Şi pentru o vînzare de vinurĭ. — Greceşte.

210. 29 Maiŭ 1825. Departamentul de Patru. «Dum. Nicolae Rusănescu de aicĭ, dinŭ Craiova», se plînge de «unŭ Tuduranŭ Gherlanŭ, totŭ de aicĭ». Rusănescu arată că la Vălcăneştĭ avea «multe viĭ părăsite dă căte 10, 15 şi 20 de anĭ, altele şi dă maĭ multă vreme, încătŭ nu să maĭ ştiŭ nicĭ cine le-aŭ avutŭ după vremĭ»: le-a dat la uniĭ şi alţiĭ «să curăţe năsada de mărăcinĭ şi luncă ce aŭ crescutŭ păntr'ănsăle, să puie viţă dă iznoavă, a face viĭ, ca să să folosască şi otaştina, să nu stea pămăntulŭ sterpŭ şi să să isterisască dă dreptăţile moşii». Dă o parte luĭ Ioniţă Pandeli, negustor. Gherlan goneşte oamenii ce lucraŭ. Se păgubeşte şi de «bani ce detese pă la lucrătorĭ». Gherlan spune ca via fusese a luĭ: «ar fi lăsat-o dă la apostasie încoacĭ nelucrată», de şi avea de gînd s'o lucreze. I se obiectează că n'a lăsat-o «numaĭ dă la răzvrătire încoacĭ»: e de 15 anĭ părăsită, «fiindŭ crescuţĭ şi mărăcini marĭ păntr'ănsa». Gherlan are şi altă vie, «şi chearŭ pă aceia nu poate d'a o munci precumŭ să cade, cu cătŭ maĭ vărtosŭ să maĭ dăstupe şi acestŭ locŭ dă iznoavă». Pandeli să învoieşte «că la toamna viitoare va umplea totŭ acelŭ locŭ cu viţă noaoă şi la treĭ anĭ îĭ va da şi otaştină dintr'ănsa». Luase via Rusănescu de la Constandin Viişoreanu. Se hotăreşte că după atîta părăsire «nu să maĭ poate numi sadŭ dă vie, ci dă ţelină şi pămăntŭ slobodŭ alŭ moşii, care poate să-lŭ întrebuinţeze stăpănu orĭcumŭ va voi» (1825, 29 Maiŭ).—La

Divan se aduce martur și «Păun Gheorghe Docuzul, neguțătorulŭ ce este și însușî vecinŭ acolo înŭ plaî cu viia sa», și pe «Mihaî Rogojanu».

211. 5 Iulie 1825. Constantin Otetelișanu dă zapis lui Aman «că i-amŭ datŭ moșiia Breasta, cu podulŭ stătătorŭ pă apa Jăiŭ înŭ arendă pă treî anî» de la 1-iŭ Iulie, pe 22.000 de leî, scăzîndu-se 12 465 «datoriia casiî», «cu a lor dobîndă pravilnică», «dîndu-mî zapisulŭ ce l-aŭ avutŭ, dă l-amŭ spartŭ și l-amŭ exoflisitŭ». «Ce maî rămîne de răspundere..., m'amŭ așăzatŭ cu dumnealuî» a-î plăti la 1-iŭ Iulie 1826, «de o dată cu a lor dobîndă po tl. cincî, fără altă prelungire; iarŭ, de să va îndemăna dumnealuî a mi-î răspunde și maî curîndŭ din sorocul ce să pune, să amŭ a-î primi; cîndŭ dumnealuî nu să va ținea de această legătură..., atuncî să fie lipsitŭ dumnealuî dinŭ arenda moșii, și eŭ să fiŭ slobodŭ a-mî da moșiia la altŭ arendașî, și să n'aibă a maî cere nimicŭ dă la casa mea saŭ vre o întoarcere de banî cu numire de analogonŭ. Decî să aibă a stăpîni și a strînge totŭ venitu moșii, dijmurile bucatelorŭ și a altorŭ semănăturî, zilele de clacă dă la fieșcare clăcașŭ, cîte dooăsprezece zile pă an, i carulŭ de lemne alŭ Crăčunuluî, precumŭ săntŭ hotărîte după pravilă, i ghinda dinŭ pădure, i venitulŭ vii ceî bătrîne, cu zece oamenî vierî, totŭ care i-aŭ avutŭ și ceîlanțî arendașî (afară dinŭ coliba cu clăcași eî; viia cea nooă, grădina caselor dinŭ vale cu dooăzecî și cincî vierî și dîrvarî ce săntŭ deosebițî aî casiî, nu are dumnealuî să se amestice, după cumŭ nu aŭ avutŭ treabă nicî alțî arendașî. Și aceștî oamenî vierî și dîrvarî numaî de clacă aŭ să fie apărațî, iarŭ dijmurile să și le răspunză; precumŭ și unŭ purtătorŭ de grijă omŭ ce-lŭ amŭ orănduitŭ din parte-mî aciî, la Breasta, pentru paza păduriî și alŭ trebilorŭ mele, are să fie nesupăratŭ, atătŭ de clacă, cîtŭ și de dijmurî dinŭ drepte bucatele sale ce va face numaî acesta. Și deosebitŭ să-mî stăpînesc și ieŭ toate locurile de arătură și curăturile ce le-amŭ făcutŭ i livezile ce le amŭ poprite pentru trebuința casiî și le voiŭ maî face, cîte aŭ fostŭ ne-

supărate şi la ceĭ de maĭ nainte arendaşĭ) şi întru toate ca unŭ arendaşŭ are să-şĭ ia toate veniturile şi zečuelile cîte să coprinde prinŭ pravilă. Iarŭ moara cu moraru ieĭ rămîne pă seama mea, ca să portŭ grija de dînsa, şi să nu aibă amesticŭ. Şi pentru cîte bucate va măcina numitu arendaşŭ, dă oemulŭ moriĭ să nu fie supăratŭ pentru drepte bucatele dumisale. Iarŭ cîrčuma este a dumisale, să-şĭ pue vinŭ într'însa; şi, ieŭ n'amŭ amestec la dînsa. Să aibă voe a tăia dinŭ pădure şi a vinde şi lemne de focŭ, tufanĭ, întocmaĭ după măsura ce este la capulŭ poduluĭ, şi uscate, din dărămăturĭ, cu slobozenie, la ceĭ ce vor avea trebuinţă să meargă înŭ pădure, să-şĭ ia lemne pentru focŭ, după învoiala ce va face cu dînsulŭ, luîndŭ şi avaetu treceriĭ poduluĭ dă la toţĭ ceĭ ce vorŭ urmà pă dînsulŭ, precumŭ să însemnează maĭ josŭ. Iarŭ la copacĭ roditorĭ şi la tufanĭ maĭ groşĭ decîtŭ măgura, nu are dumnealuĭ voe a da slobozenie la nimenĭ altuia, nicĭ groşĭ după josŭ a-ĭ rădica, fiindŭ popriţĭ. Şi, orĭcîţĭ dinŭ oamenĭ la elŭ, vierĭ, dîrvarĭ şi Ţiganĭ aĭ curţi, i carăle cele pentru trebuinţa casiĭ cariĭ vorŭ veni de acolo şi să vorŭ întoarce înnapoĭ, nu aŭ să [să] supere de plata poduluĭ. Orĭce ecareturĭ va face pă moşiia mea într'aceştĭ treĭ anĭ, aŭ să rămîe pă sama moşii, fiindcă cheresteaoa acelorŭ acareturĭ să tae dinŭ pădurea moşii mele. Să fie satulŭ cu îngrijire a păzi şi hotarăle moşii, ca sĭ nu să calce de către veciniĭ răzaşĭ. Altŭ, pentru podu celŭ stătătorŭ pă apă, săntŭ îndatoratŭ ca să aducŭ la capulŭ poduluĭ, înŭ marginea Jăiuluĭ, cheresteaoa trebuinčoasă, dinŭ destulŭ lucrată, să fie gata, cîndŭ, ferească Dumnezeŭ, să va întîmpla să să rupă podulŭ, ca cu acea cherestea să-lŭ facă dum[nealu]ĭ cu plată dela dum. Nu doar că este îndatoratŭ, ci ca să nu rămîe păgubaşŭ de venitu poduluĭ şi să mă apuce pă mine de analoghiia venituluĭ. Şi, pentru odihna şi lăcuinţa dumnealuĭ, slobodŭ este să şază înŭ casele mele cele marĭ de la moşie cu coprinsulŭ curţiĭ, purtîndŭ grija întru toate pentru dănsele, să nu să strice cevaşĭ; şi, căndŭ voiŭ merge şi ieŭ la moşie, să-mĭ rămîe doaoă odăĭ slobode şi deosebite pentru odihna mea.

Iarŭ pătulele, bîmniţa *(sic)* şi pimniţe ce săntŭ înŭ curte pentru trebuinţa mea, aŭ să fie nesupărate. Şi spre toată încredinţarea, ca să-şĭ aibă temeiulŭ acestŭ zapisŭ şi legătura ce amŭ făcutŭ cu dumn., m'amŭ iscălitŭ însumĭ cu mîna mea, puindŭ de mărturie şi pă maĭ josŭ arătatele obraze. (Două alte iscăliturĭ.)

Avaetu poduluĭ ce urmează a să lua dă la trecătorĭ după anaforà:

O parà, omulŭ pă josŭ.

Treĭ parale omulŭ călare.

Şase parale carulŭ cu doĭ boĭ, golŭ.

Doăsŭprezece parale carulŭ plinŭ cu doĭ boĭ.

Optŭ parale carulŭ cu patru boĭ, golŭ.

Şeĭsprezece parale carulŭ cu patru boĭ, plinŭ.

Doaoăzecĭ de parale caru cu sare saŭ altă marfă maĭ scumpă.

Doaoă parale vita mare: calŭ, boŭ, vacă, bivolŭ.

Orĭcare de vitele mărunte, adecă oĭ, capre, rămătorĭ şi altele.

212. 6 Iulie 1825. Teodor Paglamelis (?) către Aman. Pentru vînzare de vin. — Greceşte.

213. Προσκυνῶ. Arh. Sărd. Dimitrie Aman.

Cu acestŭ răvaşŭ alŭ mieŭ să numerĭ dumnealuĭ Vistierului Alexandru Cruţescu tl. doaoă mie doaoăzecĭ şi cincĭ dinŭ bani arenzi moşii Bresti, ce-ĭ aĭ la dumneata, şi cu dobînda lorŭ, ce va cădea analogonŭ, dă la întîiulŭ Iulie şi pînă înŭ zioa răspunderi, şi cu acestŭ răvaşŭ la socoteală veĭ fi scăzutŭ dumneata, adeverindu-să în dosulŭ acestuĭ răvaşŭ şi de dumnealuĭ Vistierŭ Alexandru că i-aŭ priimitŭ. Spre încredinţare sîntŭ

A dumitale ca o soră,
Cat. Oteteleşanu. '825, Iulie 11.

Adeverinţa de primire e din 20 Ianuar 1826 (dobînda de la 1-iŭ Iulie la 20 Ianuar se socoate 135 leĭ).

214. 4 Octombre 1825.

Noĭ, aceştĭ ispăşitorĭ care maĭ josŭ ne vomŭ iscăli, chemăndu-ne logofătu Florea i cu Efta isprăvnice[lŭ] la unŭ locŭ de porumbŭ boierescŭ ce aŭ făcutŭ stricăčune aceşte vite ce înŭ dosŭ să arată, şi mergăndŭ acolo, la faţa loculuĭ, amŭ luoatŭ cu amăruntu şi aşa amŭ găsătŭ cu cale stricăčune: ferdele treĭzăcĭ şi cincĭ,—care face de vită o jumătate ferdelă.

Eŭ Ionŭ Bătrănu ispăşitorŭ
Eŭ Gheorghie Dănčanŭ »
Eŭ Dinu Măteica »
Eŭ Ionŭ Cărăgĭoiu »
Eŭ Ionŭ Tatomirŭ »
Eŭ Lăpâdatŭ Căzanŭ »
Eŭ Dumitru Gheorghinoiŭ »

Ş'amŭ scrisŭ eŭ, popa Mihaĭ, cu zisa maĭ susŭ numiţilorŭ ispăşitorĭ, şi amŭ fostŭ şi faţă.

215. Dumitru Amanŭ arată Domnuluĭ că are de luat de la Comisul Hagi-Eustatie 21.614 leĭ, pentru care a şi fost condamnat. Dar datornicul moare, lăsînd însă averea la nepotul Mihalachi şi la Polcovnicul Dimitrie Zaharianos, precum şi luĭ Ghiţă Μπεντζέσκος (Bengescu) în Craiova şi nepotuluĭ Atanasie din Craiova. Cere poruncă de împlinire. (Greceşte.)

«Dumv. boerilorŭ ce sănteţĭ orănduiţĭ la Departamentulŭ epitropii obştirilorŭ, urmăndŭ buiurdizmiĭ ce s'aŭ datŭ la jalbă părătuluĭ, să faceţĭ catagrafiie de toată periusiia aceluĭ mortŭ şi să ne arătaţĭ în scrisŭ. 1825, Dechemv. 8.»

216. Bucureştĭ, 29 Decembre 1825. Serghie Diamandi Prasàs către Aman. «Dumnealuĭ Hatmanul mi-a făgăduit să mă înfăţişeze la cel d'intăiŭ Divan domnesc ce va fi; decĭ nădăjduiesc să ieaŭ drepturile mele.» — Greceşte.

Κατὰ τὰς προχθεσινὰς βεβαίας παρτικουλάρε εἰδήσεις ἐκ Βιέννης προσεκλήθησεν διὰ τὴν Πετρούπολιν ὅτε πρώην πρέσβυς Κωνσταντινουπόλεως κύριος Στρόγονοβ καὶ ὁ Ἰγνάτιος πρώην Μητροπολίτης

Οὐγγροβλαχίας: πολλαὶ εἰκασίαι γίνονται περὶ τῶν δύω τούτων ἀντικειμένων.» (= «După ştirile particulare de alaltăierĭ din Viena, aŭ fost chemaţĭ la Petersburg fostul ambasador la Constantinopol, d. Strogonov, şi Ignatie, fost Mitropolit al Ungrovlahieĭ: multe conjecturĭ se fac cu privire la aceste două persoane».)

217. De la Zănoaga, 1825.

obroace

100 de obroace dinŭ grău de casă.
20 de dijmă.
90 ferdele de porumbŭ dijmă.
30 car[e] fănŭ.
8 ½ obroace ovăşŭ.
40 ocă brăn. *(sic)* de suhatŭ.
3 ½ ocă cănepă.
21 obroace orzŭ.

218. 2 Ianuar 1826. St. Jianu (Ζιάνος) către Aman. Pentru baniĭ ce-ĭ e dator Portărescul. — Greceşte.

219. Bucureştĭ, 15 Ianuar 1826. Prasàs către Aman. A deschis scrisorile răposatuluĭ Comis către Departamentul τῆς Ἐπιτροπῆς, pentru a copià unele părţĭ. Salutărĭ şi de la soţia luĭ, Catinca, luĭ şi τῇ κοκόνα Πιπῇ. — Greceşte.

220. 21 Ianuar 1826. Prasàs către Aman. A căpătat ordin domnesc către Caimacam. E vorba de moştenirea luĭ Eustatie Comisul. N'a putut înfăţişa Domnuluĭ «afacerea untuluĭ»; Hatmanul şi-a făgăduit sprijinul. «Νέα... δὲν ἔχομεν: τὰ τῶν ἡμετέρων εἰς τὴν Ἑλλάδα κακῶς ἔχουσι, καὶ μοῖ φαίνεται ὅτι ἐγγίζουν τὸ τέλος των.» (= «Veştĭ... n'avem; lucrurile alor noştri în Grecia staŭ răŭ, şi mi se pare că se apropie de sfârşitul lor»).

221. 9 Februar 1826. Nicolae M... către Aman. Pentru o datorie şi cerînd «socoteala vămilor».—Greceşte.—Pentru vamă scrie şi alt Grec la 26 Mart. — La 21 Octombre o scrisoare grecească, din Bucureştĭ, de la N. Patzuras.

222. Proschinò.

Arh. Sărdarŭ Dimitrie Amane. Dinŭ baniĭ ce-ĭ amŭ a lua de la dumneata dinŭ cusurulŭ arenziĭ moşii mele Breasta, să daĭ cu acelŭ răvaşŭ alŭ mieŭ tl. cincĭ mie leĭ dumnealuĭ Sărdaruluĭ Polihronie, în socoteala ce amŭ cu dumnealuĭ; care banĭ numărîndu-i-să şi priimindu-ĭ, să adevereze dum. Sărd. Polihronie înŭ dosulŭ răvaşuluĭ mieŭ că aŭ priimitŭ prinŭ dumneata dă la casa mea tl. cincĭ mie, dinŭ capetele banilorŭ, ce-ĭ sîntemŭ datoare, cu acestŭ sănetŭ adeveritŭ înŭ dosŭ precumŭ s'aŭ zisŭ maĭ susŭ. Veĭ fi scăzutŭ şi dumneata dinŭ zioa ce să vorŭ număra. Şi sîntŭ

A dumitale ca o sor '826, Ghenr. 19.

Cat[inca] Ot[ete]l[e]ş[anca].

(Polihronie adevereşte greceşte.)

223. Tal. 144, adecă una sută patruzecĭ şi patru leĭ amŭ priimitŭ ugiretŭ la doĭsprezece caĭ de poşte până la Bucureştĭ, şi amŭ iscălitŭ. '826, Fevr. 15.

Barbu Logofeţelŭ.

224. Cu frăţească dreptate mă închinŭ dumitale,

Arhonŭ Serdarŭ,

Aseară aĭ zisŭ dumneata că mergĭ la podulŭ otŭ Breasta, zicîndu-mĭ ca şi eŭ să trimiţŭ astăzĭ unŭ omŭ alŭ mieŭ să ia toate zaloagele ce s'aŭ opritŭ de oamenĭ dumitale la podŭ, de la oameniĭ mieĭ ceĭ ce aducŭ cele trebuincĭoase ale casiĭ, şi eŭ amŭ zisŭ să să facă socoteală de cîte săniĭ aŭ trecutŭ după răvaşele fiu-mieŭ, ce sîntŭ date la oameni dumitali de la podŭ, şi, cîţĭ banĭ vorŭ face, de locŭ voĭ plăti dumitale, după luminatele ponturĭ domneştĭ ce sîntŭ date pentru rîndulŭ celorŭ ce trecu pe la acelŭ podŭ, saŭ precumŭ dumneata aĭ cumpăratŭ podulŭ de la Clucereasa Oteteliş anca, cîndŭ Stăpînirea va hotărî şi va anerisi luminatele ponturĭ ce sîntŭ date până acumŭ. Ci pohtescŭ pă dumneata, zăloagele ce să însemnează maĭ josŭ să să trimiţă cu acestŭ omŭ, fiindŭ trebuincĭoase toate păzitorilorŭ de la dobitoace, maĭ vîrtosŭ saci cu care amŭ vrutŭ să le trimiţŭ merinde.

Şi acestŭ răvaşŭ alŭ mieŭ pentru plată va fi sinetŭ înŭ mîna dumitale. Şi sîntŭ 1826, Fevr. 2.

alŭ dum' ca unŭ frate şi slugă

Dimitraiche Portărescu Med[elnice]r.

Şi pohtescŭ pă dumneata, dă poruncă orănduiţilorŭ dum[ital]i de la podŭ a nu maĭ prăda pă oameni mieĭ cu loarea zăloagelorŭ cîndŭ li să va trimite răvaşulŭ fiu-mieŭ, şi eŭ, precumŭ maĭ susŭ zicŭ, după cumŭ să va hotărî dela Stăpănire, plătescŭ.

Zaloagele.

Doĭ sacĭ noĭ, cu care aŭ venitŭ să ia mălaĭ într'înşi pentru păzirea dobitoacelorŭ, s'aŭ luatŭ înŭ doaă rîndurĭ.

O săcure.

Unŭ fedeleşŭ mare legatŭ cu cercurĭ de fierŭ.

O şubă, darŭ această şubă înţeleseĭ că, plătindŭ omulŭ mieŭ trecătoarea, ş'aŭ luat-o înnapoĭ.

225. (Rupt începutul.)

...la unu jupănu Năstasăe, şi şedea cu el pe păslă şi cu plosca cu vinŭ şi cu rachiŭ lăngă elŭ şi cu puĭ de găină fripţĭ. Darŭ acumŭ numaĭ să alerge degĭaba... Apoĭ acuma, dacă o face elŭ aşa, eŭ aşa, apoĭ să ne băgămŭ slugĭ, domnu (?) nostru să alerge! Totŭ zice către toţĭ că aleargă degĭaba, şi pănă acuma aŭ luatŭ o sută şi noosprezăce zile de clacă, numaĭ ce amŭ văzutŭ eŭ, darŭ ce n'amŭ văzutŭ! Că n'aŭ vrutŭ Postelnicu Mihaĭ să-mŭ lasă catastihu de clacă la mine, ci l-aŭ lotŭ de la mine şi l-aŭ datŭ luĭ, şi amŭ zisŭ Postelniculuĭ să iaŭ şi eŭ o foea de pe catastih ca să ştiŭ şi eŭ căţĭ oamenĭ lucrează la Efta; şi nu m'aŭ lăsatŭ, ca să nu văzŭ. Apoĭ, dacă-ţĭ pare bine dumitale, boeriule, bine să fie; dară, cinstite boeriule, amŭ lotŭ şi eŭ patru omenĭ odată la vie, şi zăce la grăŭ şi unsprăzece iarŭ la grăŭ, că rămănea nesăceratŭ, că trecusă vreamea; iarŭ, dacă va fi maĭ multŭ decătŭ atăta unu, oĭ fi ruşinatŭ înnaintea dumitale cătŭ o treace. Şi-ţĭ spuiŭ, boeriule, ca să fie ştiutŭ dumitale dinŭ vreme.

Şi iată că trimisăĭ una ocă şi cinzăcĭ de dreamurĭ de untŭ şi doozăcĭ de oo de găină, şi vă rogŭ, cinstite boeriule, ca să amŭ unŭ cinstitŭ răspunsŭ alŭ dumitale. Şi săntŭ
alŭ dumneavoastră slugă maĭ mică,
eŭ, Florea. '826, Fevrarĭ 24.

226.

Lefile cămăraşilor ocneĭ şi scalelor	25 350.
Cheltuielile scalelor	8.467.
Plata (ζημία) porumbuluĭ (πορουμπίου)	10.750.
Cîntărirea (κανταριατικὰ) Lomuluĭ	1.715.
Restanţe pierdute (χαμένα δερεσέδια)	2 429.
Cheltuielĭ ale luĭ Zaharianos la socoteală	28.359,60.
Ξεκοπάρικα ale Lomuluĭ	3.800.
Cheltuielile mele	5.800.
Peste acestea la Măcescu (Ματζέσκον)	7.546,105.
Cheltuielile gazdieĭ	308,60.
Diferenţa de curs (διάφορον γροσίων)	91.803,38.
(Greceşte.)	778.964,60.

227. 13 Mart 1826. Chitanţa de la Jitian pentru 80 de talerĭ, «arenda moşii Slătioara dinŭ sudŭ Mehedinţĭ» pe 1826, «care cu acestŭ anŭ să înplineşte arenda aceştiĭ moşioare, şi de la leatu '827, Apr. 23, rămăne slobodă pă sama mănăstiri».

228. Foie de căte plugurĭ ară la ogradă cu plată, după cumŭ la vale se arată; 1826, Maĭ

plugurĭ		talerĭ
1	Pătru Floca	5
1	Mircea Alagriu	5
1	Spiridon Alădan	5
1	Popa Gravilă	
1	Spiridonŭ Sănicaşŭ	
	. . . .	
	Vladu Dumitru	
	. . . .	

Stanŭ Petco
Popa Pătru: n'aŭ eşitŭ.
2 la Dumitru isprăv.: unu n'aŭ eşitŭ.
12
1 Dinu Turcea.
1 Gligoriie sinŭ Dumitru isprăv[nicelul].

Tl. 24 amŭ primitŭ de la Postelnicu Mihaĭ pentru trebuinţa plugurilorŭ. 1826, Mart 5.
Dumitru ispră̆vnicelu.

229. Încredinţăzĭ cu acestŭ zapisŭ alŭ mieŭ la cinstită măna dumnealuĭ Sărdariuluĭ Amanŭ precumŭ să să ştie că, trebuindu-mĭ mie stăpănŭ şi dumnealuĭ slugă, m'amŭ băgatŭ la dumnealuĭ, eŭ şi cu nevasta mea, însă eŭ cu caru mieŭ şi cu boi, să amŭ a sluji orĭ la ce îmĭ va porunci, cu caru şi cu boi, şi nevasta mea să şază în curte la Breasta, şi să aibă şi ia a sluji în casă, la cele ce i să va porunci. Şi dumnealuĭ să aibă să ne dea sămbriia nostră tl. 120, adecă ona sută şi doozăcĭ, cătŭ şi încălţăminte, şĭ noĭ să avemŭ să-ĭ slujimŭ dumnealuĭ pănă la anu cu dreptate. Iarŭ neslujindŭ pănă la numitu sorocŭ, să fimŭ lipsiţĭ de totă simbriia nostră. Şi cele ce ni să va da în sama nò, şi să vorŭ pierde, să fimŭ răspunzătorĭ. Şi pentru maĭ adevăra[tă] credinţă amŭ iscălitŭ, puindŭ şi degetulŭ în locŭ de pecete. 1826, Maĭ 8.

Eŭ, Mihaĭ Înpuşcatu, sinŭ Iovanŭ Oprişorŭ, dipreună cu soţiia mea Rada, ce ne-amŭ băgatŭ [să] slujimŭ, otŭ Oprişorŭ.

Eŭ, Ionŭ isprăvnicelŭ *(sic)*, zetŭ Oregŭ, mar[turŭ].

Şi amŭ scrisŭ eŭ, popa Barbu, cu zisa maĭ susŭ numiţilorŭ, mar[turŭ].

230. Catagrafie pentru sfite, arginturĭ i cărţĭ di cetanie grăcescŭ şi rumăneştĭ, i odejdiĭ, care să găsescŭ la Sfînta Troiţe, precumŭ la vale să arată. 1826, Maĭ 12.

1 unŭ petihsapŭ dă argintŭ cu treĭ păhare i treĭ sfesnice i unŭ tatosŭ de argintŭ.

5 cincĭ candele dă argintŭ la iconă Sfinteĭ Troiţĭ i alŭ Domnuluĭ H. i alŭ Maichi Preceşti i la Năstăra *(sic*[1]*)* Maichi Preceşti i la Răsticnire.
1 unŭ ipacŭ dă argintŭ la iconostasŭ.
7 şapte ipacŭ dă argintŭ, care săntŭ slobode, care nu săntŭ puse la nicĭunŭ locŭ, dram. 536.
1 o cădelniţă dă argintŭ.
1 unŭ potirŭ de argintŭ cu totŭ tăcîmulŭ luĭ, adică cu discŭ i cu văzduhŭ, linguriţa, sfintă copie.
1 o cruce mare dă argintŭ cu bobe dă mărgĭanŭ.
1 o cruce ipacŭ dă argintŭ, maĭ mică.
2 doăo părechĭ dă paftale dă argintŭ, cu colanele lorŭ.
1 o iconă a Maichi Preceşti înbrăcată înŭ argintŭ, împreună cu curona eĭ.
5 cincĭ coronice dă argintŭ la iconă Sfinteĭ Troiţĭ.
3 treĭ corone la icona Domnuluĭ.
2 dooă măinĭ dă argintŭ, totŭ la Domnulŭ.
1 o coroniţa dă argintŭ la iconă Domnuluĭ H. dă la femeĭ.
2 dooă picĭoruşe dă argintŭ la iconă Maichi Preceşti la Domnulŭ H.
1 o evanghelie legată cu argintŭ.
1 unŭ potirŭ dă cositorŭ, cu totŭ tacămulŭ luĭ.
1 una Evanghelia rumănească sadeà.
1 unŭ Oftoihŭ mare rumănescŭ.
12 dooăsprazaci Mine[e] rumăneştĭ.
1 unŭ Pandicostarŭ grăcescŭ.
2 dooă Apostolĭ, unulŭ rumănescŭ şi altulŭ grăcescŭ.
1 unŭ Oftoihŭ mare grăcescŭ.
1 unŭ Pendicostarŭ rumănescŭ.
1 unŭ Triodŭ rumănescŭ.
2 dooă Triode greceştĭ.
3 treĭ Cĭaslove, dooă rumănescŭ *(sic)* şi unulŭ grăcescŭ.
1 o Psaltiria rumănescă *(sic)*.
1 unŭ pomelnicŭ mare alŭ biserici.
1 Liturghiia rumănească.

---

[1] Naşterea.

1 o Liturghie grăcească.
1 unŭ Molitfelnicŭ rumănescŭ.
12 dooăsprazece iconice pentru iconostasŭ.
4 patru sfesnice dă mademŭ.
3 treĭ sfesnice dă alamă micĭ, la Sfîntulŭ Altarŭ.
4 patru sfesnice marĭ dă lamu *(sic)*, pătate.
4 patru ipacŭ, micĭ.
3 treĭ discurĭ proaşte.
1 o cutia dă hierŭ pentru sfînta precestania.
1 o colimvithra dă alamă pentru bodezĭ.
1 unŭ stiharŭ dă mătasă ve[r]de· cu florĭ.
1 unŭ stiharŭ dă maldefŭ albŭ înŭ vergĭ.
1 unŭ stiharŭ dă stofa galbină cu florĭ.
1 unŭ stiharŭ albŭ dă maldefŭ cu chenarŭ înpregĭurŭ.
1 unŭ stiharŭ dă maldefŭ cu vergĭ albastre i albe.
1 unŭ stiharŭ dă stambă albastru cu florĭ.
1 unŭ stiharŭ atlazŭ negru.
1 o sfita dă sarasirŭ galbenă.
1 o sfita ipacŭ dă sarasirŭ albă.
1 una ipacŭ dă maldefŭ cu florĭ.
1 una sfita dă maldefŭ neagră.
1 una ipacŭ sfita dă stambă verde cu florĭ.
3 treĭ arverĭ *(sic)* dă mătasă verzĭ cu florĭ.
1 o polă la iconostasŭ, totŭ asemenea.
4 patru pole la sfintele icone, totŭ asămene, maĭ micĭ.
1 una epitafie bună.
1 una ipacŭ maĭ proastă.
1 una părechi rocavițĭ roşi cu florĭ de firŭ galbene.
1 una procovecĭ dă stofă galbină şi cu Sfincĭ pă dinsa.
1 unŭ haerŭ de sarasirŭ galbinŭ.
1 unŭ haerŭ verde cu florĭ.
1 unŭ procovecĭ albŭ.
1 unŭ ipacŭ dă sarasirŭ.
2 dooă ipacŭ dă stabă verzĭ.
1 unŭ haerŭ dă stambă.
1 unŭ patrahirŭ cu siretŭ de firŭ înpregĭurŭ i cu čucurĭ totŭ de firŭ.

2 dooă patrahire dă sarasirŭ.
3 treĭ părechĭ rucaviţe.
2 dooă prosoape.
1 o poală dă citŭ pă sfintulŭ prastolŭ.
1 unŭ stagŭ.

A se compara cu:

Insămnare pentru toate odorăle ce săntŭ înŭ biserică la Sfănta Troiţă dinŭ Craiova, cumŭ arată la vale.

3 coroane la Domnuluĭ Hs. şi 2 micĭ de argintŭ.
Maica Precesta înbrăcată peste totŭ cu argintŭ.
22 rubiele la Maica Precesta, salbă.
5 coroane de argintŭ la Sfănta Troiţă.
4 coroane de argintŭ la Naşterea Maiciĭ Preceste̮ĭ.
1 candelă mare de argintŭ, cu 2 candele maĭ micĭ alăturĭ, la icona Sf. Troiţĭ.
3 candele de argintŭ la Domnulŭ Hs., la Maica Precesta şi la Naşterea Maicăĭ Preceste̮ĭ.
1 candelă de argintŭ la iconostasŭ.
1 candelă de mademŭ cu patru sfeşnice, la răspetie.
1 policandru mare de alamă.
4 candele de argintŭ, totŭ asemene una ca alta, la patru icoane, la fămeĭ.
1 candelă de argintŭ la mormăntulŭ răposateĭ coconeĭ Ştirboicăĭ.
2 coroane de argintŭ la naşterea Maicăĭ Precesteĭ, la fămeĭ.
2 coroane de argintŭ la icona Sfinţilorŭ Voevozĭ, totŭ la fămeĭ.
1 coroană de argintŭ la Domnu Hs., totŭ la fămeĭ.
4 sfeşnice de mademŭ la patru sfinte icoane, totŭ la fămeĭ.
2 sfeşnice de mademŭ pă sfăntulŭ preastolŭ.
1 cruce mare ferecată cu argintŭ, cu grăunţă de mărgeanŭ, 5 pietri de cele bune.
1 cruce de argintŭ maĭ mică.
1 sfăntŭ potirŭ pă dinŭ lăuntru poleitŭ.
1 discosŭ de argintŭ.
1 agneţĭ de argintŭ.
1 cădelniţă de argintŭ.

2 părechĭ paftale de argintŭ.

Odăjdiele.

1 sfită de serasirŭ cu firŭ galbenŭ, cu stiharulŭ eĭ, de canavățŭ negru cu florĭ de firŭ.
1 sfită de serasirŭ iarŭ şi cu firŭ şi cu mătasă, cu stiharulŭ de atlazŭ albă cu florĭ dă firŭ.
2 epetrahile cu sfitele asemene.
2 părechĭ rucaviță, totŭ asemene cu sfitele.
3 procovețe, unulŭ mare, doă micĭ, totŭ asemene cu sfitele.
1 păreche rucaviță cusute cu sirmă şi cu mărgăritare.
1 procovețŭ cusutŭ iarăşĭ cu sărmă şi cu mărgăritari.
1 procovețŭ cusutŭ cu florĭ dă firŭ pă maltehŭ.
1 Evanghelie înbrăcată cu catifea şi ferecată cu argintŭ şi poleită.
1 artr. crasie (*sic*) de argintŭ, cu toate ale eĭ.
3 advere de stofă albastră cu florĭ.
1 poală la iconostasŭ, asemene.
4 poale la 4 icoane, totŭ asemene; acestea sănt noaă.
3 advere maĭ vechĭ.
4 poale la icoane, totŭ asemene.
1 poală la iconostasŭ, totŭ asemene.
1 sfită de stofă de cele grele de firŭ, cu stiharulŭ totŭ asemene, şi unŭ aerŭ totŭ asemene.
1 epetrahilŭ iarăşĭ asemene, de canăvățŭ greŭ cu florĭ de peteală.
1 sfită albastră cu florĭ, cu stiharulŭ, iarăşĭ asemene, cu florĭ de mătasă.
1 sfită ipacŭ şi eptrahirulŭ iarăşĭ albastru, maĭ ponositŭ.
1 stiharĭ roşulŭ, maĭ ponositŭ.
1 stiharĭ de belacoasă, maĭ ponositŭ.
1 sfită şi unŭ stiharĭ albe, slabe.
5 epetrahile ponosite.
1 urarĭ de diiaconŭ.
2 perechĭ rucaviță.
2 aere, însă unulŭ cu florĭ dă firŭ şi altulŭ de altă materie.

2 procoveţe şi unŭ aerŭ.
2 Evangheliĭ, dinŭ care una s'aŭ dăruitŭ la o sf. biserică săracă.
12 Minee de lună româneştĭ.
2 sfinte antimise, dinŭ care unulŭ s'aŭ hărăzitŭ înpreună cu Evanghelia.
1 Molifetnicŭ.
1 Mineĭ mare.
1 Liturghie.
1 Apostolŭ bogatŭ.
1 Oftoicŭ mare, bogatŭ.
1 Cĭaslovŭ.
1 Psaltire de cele marĭ, bogate.
1 Cazanie.
5 cărţĭ greceştĭ.
1 bederniţă.
12 iconiţă prăznicerĭ alŭ anuluĭ, cu toculŭ lorŭ de mademŭ
3 părechĭ rucaviţă maĭ proaste.
3 petrahire ipacŭ firŭ, şi maĭ proaste.
1 colivithră dă aramă pentru botezulŭ copiilorŭ.
2 candele maĭ micĭ de argintŭ maĭ săntŭ înŭ ladă, totŭ ale bisericiĭ.

Care cu acestea 2 să facŭ 103 candele, afară dinŭ candela de la mormăntu cocoaneĭ Dumitraniĭ Farfaroaicăĭ.

Cat. Ştir[beĭ]. 1814, Ap. 23.

231. Aceste patru cară care aŭ trecutŭ aseară, ale dumnealuĭ coconuluĭ Matache Portărescu, s'aŭ întorsŭ înnapoĭ: să nu să supere pentru plată la podŭ, că va plăti odată peste totŭ. '826, Iunie 1.

Eŭ, Maricuţa Portăreasa.

cară	
2	cu doĭ boĭ, lemne.
2	cu patru boĭ.
4	

232. Foe de rămăşiţă de clacă; leatŭ '826.

Zile	
5	Ionŭ Sorea,
4	Mateĭ Tătarŭ,
12	Stoica Ivaşcu,
2	Duţ[ă] Manolea,
1	Dinu Neghină,
1	Ionŭ Tuciĭ
3	Stancu Sfărlează,
6	Ionŭ Fotoiŭ,
8	Ionŭ Zgodea,
4	Barbu Spătaru,
4	Niţă alŭ Voichiţăĭ,
6	Călinŭ Răpanŭ,
7	Ionŭ Cojocarŭ,
70.	

233. 1826. Socoteala luĭ Ioan Lahovari către Aman.

		leĭ banĭ
3.442.340	vînzarea săriĭ cu căruţa şi μυρούντου	214.662,108
34.510	la vînzarea făcută prin Saftu vătaful la Rahova	1.929,30
401.320	Vînzarea la călăreţĭ (καλαρέτζους).	28.092,66
12.120	trimes cu Hristu la Calafat.	848
3.883	Λίψεις Λομίου (lipsa la Lom) a luĭ Hagi Mihalachi Cămăraşul . . .	848
3.344	Lipsă de la Cimbru şi Lom a luĭ Gheorghe	334
	de la σαμισήν των vînzare de caĭ, funiĭ (σχοινίων) vechĭ şi alte διενήτων, după foaia arătată	117.147
1.335.027	Vînzarea la Lom şi Rahova . . .	117.147
1.041.129	ἐξ ἀποτζοκανάσικον[1]	5.206
1.366.400	vînzarea la Vidin	166.719,60
451.912	şi la Belgrad	

[1] Darea ciocănaşilor.

165.447	vînzarea la Nicopol	12.844,52
3.993	ἔτι χωματῶδες	
6.000	ἔτι εἰς γοτζάδες	

În față:

Cumpărătura	
Avaeturile boierilor	11.200
Darea ciocănașilor	6.406
Peşcheş (φιλότιμον) la o față sfîntă (γνωστὸν μέρος)	5.000
Cheltuiala cu lîna (λιανικὰ) ocneĭ tot timpul .	67.299,27
Chiriĭ (κουράδες) pentru sarea ce a mers la scale	84.076
Mila Colțeĭ şi a celorlalte mănăstirĭ. . . .	7.300
Γαζδιατικά	10.000
Ugireturile (οὐζουρέτια) menzilurilor.	

234. F. d. Stamatie către Aman.

Iată că însemnaĭ într'acestŭ răvaşŭ, atîtŭ doaă cară cu cîte patru boĭ ce aŭ fostŭ maĭ de multŭ pe la acelŭ podŭ şi aĭ popritŭ zalogŭ unŭ lanțŭ şi unŭ toporŭ pentru că n'aŭ avutŭ răvaşŭ, precumŭ şi acumŭ iarăşĭ doaă cu cîte patru boĭ. Te poftescŭ să daĭ dumneata lanțele şi altă dată să nu ieĭ zălogŭ lanțu şi toporu, care este maĭ de trebuința carălor, căcĭ, de să întîmpla vre o pagubă pă urma lanțuluĭ, ne făceamŭ vrăşmaşĭ.

Fiĭ cu critică, nu lăsatorĭ (?); că ieŭ nicĭodată nu voescŭ a mînca dreptul cuivaşŭ. 1826, Ocm. 21.

Sîntŭ al dum. ca unŭ frate
Dimitrii Portărescu.

235. Sibiiŭ, 28 Octombre 1826. M. Mammos către Aman Despre scrisorile ce i s'aŭ trimes cu Safta Deşlì. Despre intervenția Cluceruluĭ Dresna (Trăsnea) în afacerea uneĭ sume de luat. Salută (Dresna) τὴν νύμφην μου κοκκόναν Πιπίκαν καὶ κοκκόναν Λουξίτζαν (= «pe cumnată-mea, cocoana Pipica, şi pe cocoana Luxița») şi pe nepotul Costachi. — Greceşte.

236. 24 Novembre 1826. «Cat. Oteteleşanu» arată că a primit 2.000 «de leĭ turceştĭ» de la Aman.

237. Acestŭ carŭ cu doĭ boĭ i cu doaă Țigăncĭ și unŭ Rum. mergŭ la Pleșoĭ: supărare să nu aibă la podŭ; iar dum. să țiĭ acestŭ răvașu la măna dumnealuĭ.
Mariuța Portăreasca. '826, Iunie.
Cu bucate și cu calabalăcŭ.

238. Orînduitule otŭ Podulŭ Bresti. Unsprezece săniĭ cu cîte doĭ boĭ și una cu patru, ce aŭ venitŭ cu lemne dă la moșiia noastră, să nu-ĭ superĭ dă plată, că să va plini după acestŭ răvașŭ. '826, Săp. 14.
Dimitrii Portărescu Medelnicer.

239. Doaă cară cu lemne cu cîte 6 boĭ dă la moșiia noastră fiindŭ ale noastre, să li se dea zalogŭ ce li s'aŭ luatŭ. '826, Noemvr. 24.
(Același.)

240. 20 Ianuar 1827. Catinca Oteteleșanu arată că a primit 600 de leĭ «din arenda Breste».

241. De la sfănta mănĭstire Jit[ianul]. Adeverința mea la măna dumnealuĭ Sărdaruluĭ Dimitrie Amanŭ ca să să știe că i-amŭ văndutŭ arănda cureluși ce să numește Slătiora-de-susŭ, care curelușă este alăturĭ cu moșiia coconiĭ Catincăĭ Crucereaseĭ Otetelișancăĭ, și, fiindŭ totŭ dumnealuĭ... și moșia dumneaeĭ Brasta, i-amŭ dat-o dumnealuĭ maĭ susŭ numitŭ boerĭ cu arendă într'unŭ anŭ, de la leatŭ '827, Aprilŭ 23, pănă la leatŭ '828, Aprilŭ 23, cu tl. 80, adecă optŭ-zecĭ întru unŭ anŭ. Decĭ se aibă dumnealuĭ se ia venitu pe acestŭ anŭ ce să va agonisi, dinŭ tote rodurile zeciuială și toate după pravilă, îngrijindŭ a nu să strica copaci verzĭ de către nimenĭ, strejuindŭ omeni dumnealuĭ de a nu se cĭlca hotarăle de prenŭ prejurŭ. Și spre încredințare amŭ iscălitŭ, priimindu-mĭ și bani ce să numescŭ maĭ susŭ acumŭ înŭ măna mea. '827, Marth *(sic)* 1.
Grigorie ecclisiarh Jit[ianuluĭ].

242. 23 Mart 1827. Catinca Oteteleșanu recunoaște că

a luat 500 de leĭ de la Aman, «dinŭ bani arenziĭ moşii Bresteĭ».

243. «Elenca, fiica Raduluĭ Mihale Goga, de aicĭ, dinŭ Craiova», către Domn. «Încă înŭ aniĭ nevărsnicĭ fiindŭ, m'aŭ logoditŭ maică-mea cu chirŭ Iancu Ioanulŭ, nepotul dumnealuĭ Slugeruluĭ Băluță Ioanulŭ dinŭ Craiova, căndŭ atuncĭ aŭ şi făcut teslimŭ numituluĭ Slugerŭ, atătŭ acareturile, cătŭ şi zapisele de banĭ ce aveamŭ să iaŭ după la uniĭ, alțiĭ, cu care aŭ şi ridicatŭ patru, cincĭ zecĭ de miĭ de leĭ, şi, întămplăndu-să de s'aŭ stricatŭ logodna, înŭ anulŭ trecutŭ aŭ cerutŭ maică-mea socoteala, şi aŭ şi paradositŭ. Acumŭ, viindu-mĭ înŭ vărstă şi căsătorindu-mă, văzŭ că mi să daŭ acelŭ catastihŭ ce l-aŭ paradositŭ numitulŭ Slugerŭ, care theorisindu-lŭ, mă văzŭ cu totulŭ năpăstuită, trecăndŭ pe de o parte înŭ catastihŭ condee care n'aŭ avutŭ ordinŭ să dea, iar, pă de alta, căte lucrurĭ s'aŭ întămplatŭ să-mĭ aducă nepotulŭ săŭ în diiastima logodniĭ, cu prețurĭ îndoite şi întreite, şi alte lucrurĭ neînființate, păgubindu-mă de o sumă de banĭ.» Cere a se da carte de blestem, «să-şĭ paradosească de alŭ doilea socoteala, că va fi cu păcatŭ să rămănŭ năpăstuită de dreptulŭ mieŭ». — Domnul porunceşte Caimacamuluĭ Costache Ghica şi «boerilor divanițĭ de acolo» să cerceteze (26 Mart 1827)[1].

244. «Mariia, soția răposatuluĭ Mihale Goga de aicĭ», către Hatmanul Ghica, Caimacam al Craioveĭ. «Pentru prigonirea ce curge între mine cu chirŭ Nicola Dumba de aicĭ, după zorurile ce-mĭ făcea numitul», a dat jalbă la Domn, de unde vine «buiurdizmă» a se judeca la «Departamentulŭ Pricinilorŭ Străine». Anaforaua de acolo s'a întărit de Vodă, hotărîndu-se cercetare de Căimăcămie «aicĭ, înŭ fața loculuĭ». O cere. — Ordin în acest sens la 14 Maiŭ 1827.

245. Aceiaşĭ către acelaşĭ. S'aŭ judecat la Departamentul de Patru, îndatorindu-se Dumba «să-şĭ facă răspunsŭ ce va

[1] La 1826 (Septembre) Aman dase însuşĭ o explicație.

avea să dea la tacliru ce i s'aŭ datŭ, puindu-ne sorocŭ judecăţiĭ ca astăzĭ, Marţĭ, să ne înfăţişămŭ spre a să izbrăni pricina dintre noĭ». El cere zăbavă, «vrăndŭ cu acestŭ mijlocŭ să viclenească prelungire». Să fie silit a veni acum chiar. Ordin de înfăţişare «prin orănduitulŭ zapciŭ, vătafu de Divanŭ» (24 Maiŭ 1827).

246. Iunie 1827. Judecata «Departamentuluĭ de Patru». Vechilul Marieĭ e Costi Pavlovicĭ. Casa luĭ Goga, la socoteala «rămasuluĭ», se socoate la 50.000 de talerĭ: ea are a lua partea eĭ şi a treĭ copiĭ, Dumba a cincea. Acesta este epitrop, ea «parte fămeiască fiindŭ, şi copii aflăndu-să nevărznicĭ». Cere despărţirea: «căcĭ de a şădea amăndooă părţile înŭ casă, nu este mijlocŭ: intăiŭ, că nicĭ croiala caselorŭ nu-ĭ sufere şi, alŭ doilea, că, la dihoniia şi vrajba care între dumnealorŭ s'aŭ zămislitŭ, este cu neputintă a lăcui la unŭ locŭ fără de a nu avea apururea gălcevurĭ şi judecăţĭ». Dumba nu vrea să vîndă a cincea parte, fiind de zestre, nicĭ a cumpăra celelalte patru, «neavăndŭ trebuinţă nicĭ să vănză, nicĭ să cumpere casă, făcăndŭ cerere ca să să înparţă casele înŭ curele şi a stăpăni fieşcare partea sa... Casa o ţine dreptŭ amanetŭ pentru partea clironomii ce cere... A să înpărţi casa (zice Costi), înŭ curele este peste putinţă, fiindŭ zidire, iarŭ nu moşiie, şi, căndŭ cu chipulŭ ce cere dumnealuĭ să să înparţă, atuncĭ toată casa, cu înprejmuirile eĭ, să preface dinŭ fiinţa înŭ care să găseşte.» Maria e gata a primi «partea dumisale de prăvăliĭ după preţuire ce s'aŭ făcut», oprind casa, «fără de a să strica dinŭ fiinţa eĭ». Dacă nicĭ aşa, «vrănd să o zmacine prinŭ judecăţĭ», se oferă ea a stăpîni de patru orĭ cît el. Se aduce copia dieţiĭ, din 16 Mart 1815, care cerea catagrafia «averiĭ, faţă cu doĭ neguţătorĭ cinstiţĭ». Se vede că «cele maĭ multe odăĭ săntŭ slobode... Cu chipulŭ ce este clădită, atătŭ casa, cătŭ şi grajdiu i cuhniia, de să vor înpărţi, să zminteşte cu totulŭ şi aduce fieşcăruia multă supărare».

Se hotăreşte: orĭ să iea Dumba «pe lăngă patru bolte, ce le are de zestre, o boltă de ale jăluitoari», «fieşcare boltă după

a dumnealorŭ zisă este cu preţulŭ de tl. dooăsprezece miĭ», orĭ «să să mute părătulŭ Nicola într'acelelante odăĭ, dinŭ odăile întru care se apropiie de căndŭ şade într'ănsele doĭ anĭ», împărţind şi beciurĭ şi pivniţĭ. Altfel, va sta cel ce va da maĭ mare chiria.

(Iscăliturile.)

247. 22 Iunie 1827. Acelaşĭ Departament. Maria, «trăgăndu-să dinŭ părinţiĭ săĭ raele othomaniceştĭ, au luatŭ după lege bărbatŭ pă Mihale Goga de aicĭ, suditŭ c. c., cu care cătŭ aŭ vieţuitŭ, aŭ avutŭ şi dănsa numire de sudită c. c., iarŭ după moartea soţuluĭ săŭ aŭ rămasŭ iarăşĭ suptŭ ocrotirea legilor pămăntuluĭ». Se judecase cu ginerele Dumba pentru averea fiiceĭ a treia, moarte; ea cerea dreptate la judecata ţeriĭ. El are vechil pe Constantin Ghimpa; fiind «suditŭ rosescŭ», asistă şi «dragomanu cinst. consulatŭ». Se vede la Divanul domnesc că Ghimpa n'are «vechiletŭ». Se cercetează la Craiova: răposata Sultana era soră după tată cu soţia luĭ Dumba. Maĭ era un frate, Dumitrachi. Dumba cerea ca jumătate din averea copileĭ să o iea mama, iar restul să se împartă la ceĭ treĭ fraţĭ. Şi un Băluţă e vechil al Marieĭ.

248. Maria Goga către Domn, pentru procesul cu Dumba. S'a judecat la Departamentul de patru. Dumba cere termin a-şĭ face «tacrirŭ». Dar apoĭ, «ca să mă cheltuiască», cere «alŭ doilea sorocŭ». Trece şi acesta. Se roagă a se da de Caimacam «sfărşitŭ pricini», ca să nu se împlinească «cugetulŭ părătuluĭ, pornitŭ ca să mă stîngă cu cheltuiala şi ca să-mĭ stăpănescă casele». Poruncă de cercetare e de la 21 Iulie 1827.

249. Prinŭ această carte să face ştiutŭ şi cunoscutŭ că dumnealuĭ Sărdarulŭ Dumitru Amanŭ dănŭ Craiova, avăndŭ trebuinţa să facă o livadie pă moşiia mea Cernele dinŭ sudŭ Doljĭ, adecă să cură dumnealuĭ lunca cu toporulŭ, amŭ datŭ dumnealuĭ voia să cură de la livadiia luĭ Dă-

nuțŭ Cozocaru de spre podŭ, adecă viindŭ de la Craiova înŭ draptă, cătŭ va pofti, atătŭ înŭ lungŭ, cătŭ şi înŭ latŭ. Însă are sĭ o stăpănească, atătŭ dumnealuĭ, cătŭ şi copii dumnealuĭ, şi copii copiilorŭ dumnealuĭ, şi într'unŭ cuvăntŭ totŭ neamulŭ dumnealuĭ, înŭ vecĭ, plătindŭ numaĭ pă totŭ anulŭ dizma pămăntuluĭ după pravilă, iarŭ, înpotrivindu-să a nu plăti draptă dizma pă cătŭ fănŭ va face, să fie lipsitŭ dă această stăpănire. Şi, ca să fie dumnealuĭ nesupăratŭ, amŭ datŭ această carte suptŭ iscăliturea *(sic)* mea, ca să să creză. '827, Iulie 28, Breasta.

Cost. Viişoreanŭ (?) polcovnicŭ adeverezŭ.

250. 1-iŭ Augustŭ 1827. «De la Divanulŭ Craioveĭ.» Maria Goga, representată prin Lăceanu, se judecă la eĭ cu Dumba. Acesta cere «să să înparță casele cu loculŭ lorŭ cureleşte, şi vorŭ despărți cu zidŭ, a nu maĭ avea vre unŭ amestecŭ uniĭ cu alți... Hanulŭ ce aŭ rămasŭ, fiindŭ unsprezece bolte, aŭ venitŭ de parte cîte doaă bolte şi pă cea de a unsprezecelea aŭ prețuit-o înŭ banĭ, rămîindŭ asupra răposateĭ Sultaneĭ... Această casă avăndu-şĭ clădirea numaĭ pentru o familie.» Dacă «mînă judecata», i se va cere chirie de 3.000 de talerĭ pe an. Împărțirea în cincĭ, «cureleşte», «să află strîmtŭ». Se hotăreşte, orĭ să dea ceĭ 40.000 de leĭ, orĭ patru bolte; de nu, să primească 10.000 saŭ o boltă «spre a-ĭ fi andipriconŭ[1] dreptŭ aceste case».

Iscăliturĭ: şi «Cost. Zgv. Log.» (?).

251. 7 August 1827. «De la Divanulŭ Craioveĭ.» Nouă judecată a celor de maĭ sus. Maria e representată prin ginerele Grigorie Lăceanu. Se arată că ea a rămas sudită până în anul trecut, aşa că bine i-a judecat Agenția. Se întreabă dacă părăsirea de «protecsie» s'a comunicat de ea Agențieĭ la 1816. Aduce dovadă. Maria nu vrea să dea nimic Zincăĭ luĭ Dumba, ca vitregă, din averea Sultaneĭ.

---

[1] Ἀντιπροικόν, despăgubire pentru zestre.

Întrebat Dumba «de aŭ răspunsŭ numita vre o dajdiie către cinstita Aghenție saŭ la vre o cumpanie sudițască pentru a eĭ ocrotire, după urmarea și a altorŭ sudițĭ, și răspunsă că vre o altă dare verĭunde n'aŭ făcutŭ, făr' de numaĭ, pentru vinulŭ dinŭ viia ce aŭ, aŭ plătitŭ vinăricŭlŭ sudițește» (dar se vede că și el are parte și că o îngrijia). Decĭ aserția luĭ «i se dăfaimă». Nicĭ copiiĭ eĭ nu sînt sudițĭ. «Cuvăntulŭ plateĭ vinăriculuĭ» n'are putere. Se întărește decĭ hotărîrea Departamentuluĭ: din averea Sultaneĭ parte, «partea sufletuluĭ, să să dea înŭ lucrurĭ mișcătoare părăteĭ Marii Gogăĭ, mumiĭ sale», restul fiind al Eleneĭ Lăceanu, soră bună. Dumba va plăti pagubele pentru judecata de la Sibiiŭ.

Iscălesc Constantin Ghica, Constantin Brăiloiŭ, Iordache Oteteleșanu și încă unul.

252. 7 August 1827. «Dă la Divanulŭ Craioveĭ.» Dumba reiea procesul. Maria cerea 16.000 de leĭ chiria pe bolțĭ, pe doĭ anĭ (1817-9): el pretinde că a dat seama. Să o maĭ dea odată ca epitrop. Și «pentru odaia după poartă, care aŭ fostŭ dată cu chirie uneĭ Nemțoaichiĭ». Arată el că n'a aflat chiriaș, ci doar «s'aŭ ținutŭ dă dănsulŭ coase într'ănsele căte odată»; nicĭ Nemțoaica n'a plătit. Maria observă că a ținut coasele «tocmaĭ pă la April, căndŭ putea să le închirieze la alțiĭ». Și pentru odaie, «măcar de și zice» altfel. «Dă la ltŭ 817 și pănă la ltŭ 823, precumŭ și pentru cătŭ aŭ șăzutŭ duml. Logt. Raletŭ într'acele case ..., chiriia dă la leatŭ 823, căndŭ aŭ șăzutŭ duml. Log. Cămpineanu» (Dumba pretinde că fără chirie). «Jăluitorulŭ n'aŭ voitŭ ca să închirieze casăle, ca unŭ epitropŭ ce aŭ fostŭ nevărsnicilorŭ, nu numaĭ la altă parte, ci nicĭ la dumnealuĭ Logt. Aleco Ghica, carele le arvunise dă la Bucureștĭ, și l-aŭ stănjănitŭ, stăpănindu-le însușŭ elŭ, iarŭ părăta aŭ șăzutŭ cu chiriie pă aiurea înŭ cursulŭ aceștiĭ vremĭ ... Odăile cele dă susŭ, cele maĭ multe și maĭ bune, aŭ fostŭ și săntŭ pănă acumŭ coprinse dă jăluitorŭ, iarŭ odăile dă josŭ, adecă magaziĭ, pivnițĭ, cămărĭ, grajdurĭ, grădinĭ și cu unŭ cuvăntŭ toate le are înŭ zaptulŭ săŭ, încătŭ și anulŭ

trecutu, trimițăndŭ părăta pă slujnica sa ca să ia numaĭ poame dinŭ grădină, aŭ bătut-o dă moarte.» Se decide a-șĭ lua Maria analogon din chirie, socotită pe jumătate cît a luĭ Ralet.

Pentru vie, Maria crede socoteala greșită, ca și «pentru vinulŭ ce zice jăluitorulŭ că s'aŭ arsu înŭ leatŭ 821, — că nu este cu putință ca să să fi arsu totŭ». Cere a stăpîni și ea șepte anĭ ca și dînsul. El se oferă a aduce «răvașele vinăriceri'orŭ cărora le-aŭ plătitŭ vinăric pă fieșcare anu». Maria nu primește, «căcĭ poate jăluitorulŭ pentru alŭ săŭ interesŭ să să fi ajunsŭ cu slujbași și să fi luatŭ răvașe pentru sumă maĭ puțină denŭ ceia ce aŭ fostŭ, saŭ să fi luatŭ răvașe maĭ multe; căcĭ dă multe orĭ aŭ trimisŭ vinurĭ și înŭ Trasivaniia și la Bucureștĭ și, ca să nu să supere de către alțĭ slujbașĭ acele buțĭ la drumŭ, pă suma buțilorŭ ce va fi pornitŭ, pă acelea va fi luatŭ deosebitŭ răvașŭ, și, pentru căte buțĭ vorŭ fi rămasŭ, acelea altŭ deosebitŭ răvașŭ, pĭ care acumŭ voiește a-lŭ arăta spre a luĭ îndreptare.» Divanul hotărește ca ea să-șĭ oprească tot «rodulŭ ce va fi agonisitŭ» în ceĭ patru anĭ de cînd ține via: «să fiie numaĭ înŭ dreptulŭ roduluĭ ce aŭ luatŭ și jăluitorulŭ pă aniĭ dă maĭ nainte; care măcarŭ că este cu deosebire și cu folosŭ dă doĭ anĭ maĭ multŭ, darŭ i s'aŭ făcutŭ musaadeà aceștĭ doĭ anĭ, ca să nu maĭ rămăie cuvăntŭ. Iarŭ, pentru vinulŭ ce arată jăluitorulŭ că aŭ arsu înŭ anu răzvlătiri, înŭ leatŭ 821, neputăndu-să precurma într'altŭ chipŭ», să se facă o «carte de blestemŭ asupra vierilorŭ și acelorŭ ce vorŭ fi fostŭ epistațĭ la culesŭ». Din lăzĭ și argintăriĭ n'a «sfeterisit» Dumba. «Măcarŭ că arŭ fi fostŭ cu cuviință ca să-ĭ fi rădicatŭ toate lăzile căte aŭ avutŭ, dă vreme că să amestecase la rădicarea calabalăculuĭ eĭ, darŭ, judecăndŭ furia vremiĭ dă atuncĭ, credemŭ că nu aŭ făcut-o dinŭ vre unŭ vicleșugŭ, ci pă cătŭ aŭ pututŭ aŭ rădicatŭ». Va fi «apăratŭ dă această cerere». Dacă dovedește ea că la el «să găsește celŭ maĭ puținŭ», va plăti. Pentru «lăzile cu broaște galbene i fiară dă ferestre și acele doaă butoaie cu cuie de fierŭ», — «să să analoghi-

sească». Pentru butoaie, pănă se va vedea cine le-a luat, «vorŭ rămănea amăndoĭ prigonitori răbdătorĭ». «Tl. 1800 ce zicea că aŭ datŭ oamenilorŭ ce aŭ păzitŭ boltele» şi ceĭ cheltuiţĭ «la pomenirile morţilorŭ, şi ceia ce maĭ săntŭ, are să-ĭ cheltuiască totŭ într'acestŭ felŭ dă pomenire.»

(Iscăliturile.)

253. Maria Goga către Hatmanul Caimacam. Se plînge că Dumba n'a venit la apel în Bucureştĭ. — Se decide a-l sili (30 Octombre 1827).

254. Căte oĭ i berbecĭ aŭ fostŭ astă primăvară şi căte (?) săntŭ acumŭ; 827, Noenvr. 15.

Oĭ	Mieĭ	
12		oĭ fătătoare.
4		sterpe.
3		berbecĭ.
19		
12	12	mieĭ.
31		

cu oĭ, mieĭ şi berbecĭ, însă

		Oĭ	Mieĭ	
		1		oia starpă aŭ muritŭ, piele s'aŭ trimisŭ.
		2		s'aŭ trimisŭ la curtea dumitale.
		1		s'aŭ furatŭ.
		2		aŭ muritŭ, pieile săntŭ la tabacĭ.
8	2			berbecĭ s'aŭ văndutŭ.
23	3	5		rămănŭ bunĭ înŭ samă luĭ Ionŭ is., după socoteală ce amŭ luatŭ acumŭ čobanuluĭ.

255. 16 ... 1827. Grigore Dimitrie Ghica-Vodă pentru Grigore Lăceanu, «carele dinŭ mica sa copilărie s'aŭ aflatŭ slujindŭ stăpîniriĭ şi patrii, atîtŭ Logofeţelŭ la Divanulŭ Domnii Mele i condicarŭ şi sameş pî la judeţe, cumŭ şi la alte osebite trebuinţe după vremĭ»: e scutit de orĭce dare pe drepte bucatele sale: «dă vinăričŭ şi dijmăritŭ, cumŭ

şi o pivniţă dreaptă a sa înŭ oraşulŭ Craioviĭ, apărată dă toate dările ce daŭ alte pivniţe.»

256. 23 Ianuar 1828. «De la Divanu Craioveĭ. «Sandu Guranŭ, zapciu celŭ orănduitŭ», e în judecată cu Maria Goga pentru o sumă de banĭ pe care el o arată cheltuită prin Dumba cu pomenĭ şi «răscumpărare de robĭ după moartea răposateĭ». Declară că «s'aŭ amăgitŭ încredinţărilorŭ ce i s'aŭ datŭ de către Dumba». «Numaĭ ca dinŭ rodulŭ dobinziĭ să-şŭ poată apandisi răposata cheltuiala şi trebuincĭoasa hrana vieţiĭ, iarŭ capitalulŭ să arată curatŭ că este alŭ clironomilorŭ».

La urmă, socotelĭ dobînda pe zece anĭ «după pravilă» la 5.000 de talerĭ face alţĭ 5.000.

257. Adecă eŭ care maĭ josŭ mă voĭ iscăli încredinţăzŭ printr'această adeverinţă a mea precumŭ să să ştie că înŭ zilele trecute răvlătirĭ aflăndu-mă totŭ vecinŭ cu viia răposatuluĭ Goga, unde mă aflu şi pănă acumŭ, dinŭ suma vinurilorŭ ce să afla pă acea vreme înŭ dealŭ la vie, patru buţĭ cu vinŭ le-aŭ rădicatŭ jupănŭ Ene cu frate-săŭ, omeni dumnealuĭ jupănŭ Nicola Dumba, şi l'aŭ dusŭ la Craiova, iarŭ celŭ-laltŭ aŭ rămasŭ aciia şi s'aŭ şi prăpăditŭ. De aceia darŭ după ştiinţa ce amŭ, daŭ acestŭ înscrisŭ suptŭ iscălitură mea, puindu-mĭ şi degetu înŭ locŭ de pecete. Eŭ, Barbu Panţucu, vieru otŭ Amărăştiĭ, adeverezŭ. (Scrie un Drăgăneanu) 7 Februar 1828.

258. Numele înscrisă ale clăcaşilorŭ; '828, Aprilie 17. Buşe Croitoru, Pătru bratŭ Buşe, Stancu Bratia, Costandin Iordănesculŭ, Mateĭ Milie, Mihali Iacov, Dinu Iacovŭ, Gheorghe Tărtea ..., Dunărenţu, Dumitraşcu Olaru, Barbu Leatu, Ionŭ Brezniceanu, Preda Tutu, Marinŭ Rotaru, Mihaĭ Vrăjitoru, Părvu Guju, Sava Stuparu, Andreĭ zătŭ Sava, Ilie Stănculescu, Mateĭ sinŭ Avramŭ, Sava Ivaşcu, Dincă Cĭubucŭ, Dincă Manole, Ghiţu Cĭubucŭ, Iordache Cĭubucŭ, Mihaĭ Bucaru, Vasile Văgăĭ, Vladŭ Văgăĭ, Dinu

Stănculescu, Nicola Bratia, Ionŭ sănŭ Mihaĭ, Ionŭ Sorea, Mateĭ Močolcă, Dinu Slătaru, Ionŭ Mohora, Dinu Cĭonte, Ionŭ Covachi, Vasile Bulaiŭ, Badea Ivaşcu, Pătru Mihăilă, Dumitru Cocoloşu, Gheorghe Pătraşcu, Ionŭ Cĭolacu, Ionŭ Pătraşcu, Mateĭ Pătraşcu, Mateĭ Pătraşcu, Costandin Rotaru, Nicola Cătănuță, Dragomirŭ Stănčulescu, Ilie Alămarŭ, Dincă Stuparu Dumitru Gherghinoĭ, Ionŭ alŭ Bătrănicăĭ, Preda Panduru, Stanŭ Pârtea, Ionŭ Bătrănu, Preda Mustăța, Ionŭ Stănculescu, Lăpădatŭ Cazanŭ, Ionŭ Čazanŭ, Vasile Prună, Stancu Prună, Dumitru Boŭ-Roşu, Mihaĭ Sărbu, Desca Sărbu, Ioanŭ Milia, Pătru Răpanŭ, Pătru Zmilaru, Barbu Păsatŭ, Radu Carațoĭ, Stoian Milia. Petcu Sărbu, Marinŭ Olaru, Păunŭ Olaru, Călinŭ Croitoru, Enaicheĭ Şandru, Dinu Mateĭ Cană, Ionŭ Carațoĭ, Mihaĭ Močolcă, Ionŭ Dămčanu, Costandinŭ Uricheanu, Vasile Drinčanu, Ionŭ Tutu, Nicola Barosă ..., Manole, Stancu Călțonŭ, Toma Prună, Dumitru Boba, Nicola Mohora, Mirea Stănčulescu, Din Luțoĭ, Radu Bulaiŭ, Radu Spulberŭ, Dumitru Mateĭ Cană, Radu Costanțoră, Ionaşcu sănŭ Udrea, Dumitru sinŭ Badea, Stanŭ Butaru .., Efta Sărbu, Ionŭ sănŭ Efta, Dumitru Ormeanu, Lăpădatŭ Bulaiŭ, Gheorghe Trăilă, Gheorghe Tătaru, Dinu Novacŭ, Preda Văduva, Barbu Măndricĭ, Dumitrache Mustăția, Dumitru Lelu, Aldea Moraru, Gheorghe Strinu, Ionŭ Ganča, Vasile a B.., Pană Mazilu, Tudorŭ To..., Stoianŭ Puzoica (?), Stoica Pierdevară, Mihaĭ Toma, Radu Puiu, Stanca Mančuluĭ, Ionŭ al Ştefănoicăĭ, Mihaĭ Dumbravă, Pătru Vrăjitoru, Dinu Cimpoĭ, Dumitru Micu, Nicola Micu, Pârvu Voichițiĭ, Preda sănŭ Stanŭ, Gheorghe Piele, Ionŭ Lazărŭ, Ilie Piele, Lăpădatŭ Cĭocoiu, Ionŭ Goe, Barbu Buză, Vasăle Vănjanu, Iona Puținica, Nicola Comanŭ, Niță alŭ Voichițeĭ, Gheorghe Bondocŭ, Barbu Negru, Ionŭ Mavlea, Vasile Pațiga, Iancu Sărbu, Stancu Hoțu, Sanda Miculuĭ, Dumitru Costanțoră, Dumitru Tatomirŭ, Ionŭ Guțu, Ionŭ Vişanŭ, Stancu Năvlugu, Vilea Sărbu, Gheorghe sănŭ Stoianŭ, Barbu Močoncă, Dumitru sănŭ Dinu, Ionŭ zătŭ Marică, Petcu sănŭ Mihaĭ, Stan a luĭ Pătru Carațoiŭ, Dumitraşcu Văcaru,

Păunŭ Novacŭ, Brănduşa Raduluĭ, Maria Sfrinţoica, Mariia Şchiopa, Sanda Cĭonta, Stanca Badicatar, Florica Paunu, Ilinca Striţa, Preda luĭ Ştefanŭ Tătarŭ, Radu sănŭ Ionŭ Drinčanu, Mihaĭ sănŭ Sava Stupariu, Ionŭ sănŭ Mateĭ Pătraşcu, Stanca luĭ Tudorŭ Zărinčanu (?), Ionŭ Zmilaru, Micu Manolea, Rada Duducoia, Ion a Dinuluĭ Văgăĭ, Tănasie Novacŭ, Radu Olaru, Dumitraşcu Drinčanu, Dinu Bulata, Părvu Călinicŭ, Dinu sănŭ Dincă, Dumitru sănŭ Mateĭ Pătraşcu, Gheorghe Duduča, Ionŭ Fălcăŭ, Paraschivu Manolea, Ionŭ Şirodă, Pătru sănŭ Sava Stuparu.

259. Sărutŭ cinstită şi stăpănească măna dumitale, cinstite boerule, cu plecăčune. Priimiĭ cinstitŭ răspunsulŭ dumitale şi văzuĭ cele scrisă şi tocmaĭ după cumŭ amŭ văzutŭ şi eŭ cu ..., că m'amŭ găsitŭ aciĭ la Craiova, că, de atăta frică ce amŭ avutŭ, n'amŭ putută să maĭ şezŭ, ci amŭ datŭ şi eŭ fuga la Craiova şi, înŭ zio care aŭ venitŭ cinstitŭ răspunsulŭ dumitale, m'amŭ găsitŭ aicĭ, şi, văzăndŭ că aŭ plecatŭ Muscali la Calafatŭ, astăzŭ mă întorcŭ şi eŭ la Corlăţelŭ pentru ca să nu facă vre o zminteală, dinŭ cele ce me-aĭ poruncitŭ dumnata, şi săntŭ următorĭ pentru totŭ după cumŭ mă porunceştĭ, şi acuma, şi în viiaţa mea; şi, ducăndu-mă la Corlăţelŭ, pe tote le săvărşescŭ. Pentru vinu celŭ stricatŭ, mă apucamŭ să-l facŭ, şi amŭ şi făcutŭ cătva, şi amŭ datŭ veste acasta în lume—şi aŭ venitu Hăncicu Cazacu de şi l-aŭ lotŭ, şi eŭ ce l-amŭ făcutŭ, nu l-a[m] măsuratŭ, că treĭ săptămănĭ eŭ satulŭ nu l-amŭ văzutŭ cu ochiĭ, că nu maĭ ierea la satŭ omenĭ, numaĭ cu trupurile; darŭ acuma, vrăndŭ Dumnezeŭ, totŭ să vorŭ îndrepta. Boerule, de te va aduce Dumnezăŭ orĭ veĭ trimite vre o scrisore maĭ înnainte, mă rogŭ să-mĭ trimiţĭ unŭ cinstitŭ răspunsŭ, că-mĭ este frică şi de Cazacĭ, să nu-mĭ zică ceva. Ci mă rogŭ mili şi bunătăţi dumitale ca să amŭ cinstitŭ răspunsulŭ dumitale pentru tote.

Şi săntŭ alŭ dumneavostră slugă maĭ mică.

Florescu (?). '828, Maĭ 23 (?).

260. În ĉasulŭ acesta iată că sosăĭ iarăşĭ aicĭ; ducându-mă la Corlățelŭ, amŭ găsătŭ satulŭ fugit, că venisă la unŭ satŭ, Vănju, o sută de Turcĭ, şi aŭ lotŭ cinzăcĭ de vacĭ şi nişte omenĭ legațĭ, pănă vorŭ bate porumbu de dijmă, şi să trimită porumbu bătutŭ, şi apoĭ atuncĭ va slobozi omeni. Darŭ, dacă nu va trimite porumbu, să să tae. Şi vorba le-aŭ fostŭ că să vie şi la Corlățelŭ, şi nu ştiŭ în ce va sta lucru, boerule, de nu să va robi pe aci,—că totŭ aşa le este vorba. Şi cumŭ va fi porunca dumitale.

'828, Iunie 20.

261. 3 Septembre 1828. Un vechil către Aman. «Cu multă plecăĉune amŭ priimitŭ cinstită scrisoarea dumitale și amŭ înţălesŭ toate cele cuprinzătoare, că, de cândŭ ațĭ plecatŭ dumv., nu ştițĭ pentru mine unde mă aflu. Eŭ amŭ şăzutŭ la Mischiĭ, după cumŭ mi-eaĭ poruncitŭ dumneata; amŭ şăzutŭ Joĭ pănă la namiiazi, şi, întrebăndŭ pă uniĭ şi pă alțiĭ pă drumŭ pentru carăle cu calabalăcŭ, aşteptŭ dă atăta vreme,—şi furie înŭ vremea aceia, cătŭ nu ştiiamŭ încotro să apucŭ. Aşa dacă amŭ văzutŭ, amŭ plecatŭ peste dealu Mischiilorŭ, cu socoteală că mă voĭ întălni cu carăle pă drumŭ, şi nicĭ nu ştieamŭ pă ce drumŭ aŭ apucatŭ, ca să le ajungŭ după urmă. Şi, văzindŭ că n'amŭ nădejde ca să maĭ găsăscŭ carăle, amŭ şăzutŭ şi eŭ cu băjăniia pă Olteţĭ optŭ zile, şi la optŭ zile amŭ venitŭ aiciĭ la hanŭ, la jupânŭ Gligoriia, şi m'amŭ întălnitŭ cu Iacovaiche; mie-aŭ spusŭ că s'aŭ întălnitŭ cu dumneata la Oltŭ, şi mie-aŭ arătatŭ şi o voe care e-aĭ dat-o dumneata pentru lucrurile ce aŭ rămasŭ la casăle lu jupănŭ Nicolae Blicarŭ: eŭ nu amŭ văzutŭ voia de locŭ; m'amŭ sculatŭ şi amŭ găsitŭ unŭ omŭ, şi l-amŭ pusŭ cu părale şi le-am căratŭ la jupănŭ Fişărŭ Ovreu, şi să triimitŭ şi foe, căte lucrurĭ; numaĭ dulapu alŭ mare nu l-amŭ dusŭ, că nu amŭ găsitŭ carŭ, că caru lu Mitranŭ Portaru l-aŭ luatŭ Logft. Dumitru şi l-aŭ triimesŭ la Gĭorocŭ. Şi, căndŭ va veni caru, voĭ îngrijii a-lŭ duce. Şi m'amŭ dusŭ cu scrisoarea la jupănŭ Fişărŭ, şi nu l-amŭ găsitŭ aciĭ: s'aŭ dusŭ la Călimă-

neştiĭ, şi amŭ datŭ scriisoarea lu Ioniţă, băiatu dumitale, şi mi i-aŭ datŭ o tinichea cu tabacŭ, care o triimesăĭ pă omulŭ acesta, şi răspunsŭ voĭ aduce eŭ, dacă va veni jupănŭ Fişărŭ până atuncĭ. Porumbiĭ, care aŭ rămasŭ la casăle lu jupănŭ Nicoe, 171 ocă, amŭ datŭ lu Iacovaiche, că mi i-aŭ spusŭ că i-aĭ poruncitŭ dumneata ca (să) să-Ĭ vănză, darŭ prețu cumŭ veĭ vrè dumneta. Amŭ lotŭ talerĭ 12, adecă doĭsprezece, de la Iacovaiche, pentru culesulŭ vii, fiindcă n'aŭ fostŭ jupănŭ Fişărŭ aicĭ. Pentru dodicaru de la Ionŭ Ţiganu otŭ Mischiĭ, mă voĭ răpeziĭ şi l-oĭ lua.

Boerule, văzŭ că-mĭ scriĭ şi pentru Logft. Florea de la Corlăţălu, ca să cercetezŭ unde să găseşte şi cum să află: m'amŭ înt[ălnitŭ] cu zapciu care [a] venitŭ cu dănsulŭ la dumneta pentru fănu de la Corlăţălŭ, şi mi i-aŭ spusŭ că s'aŭ prădatŭ la Turciĭ, şi le'ŭ pusŭ zapciŭ acolo înŭ partea loculuĭ. Darŭ, cătŭ voĭ maĭ şădea aicĭ, voĭ cerceta pentru dănsulŭ unde să află şi, găsăndŭ vre unŭ omŭ de la Cornăţălŭ, îĭ voĭ scri unŭ răvaşŭ, ca să priimiţĭ răspunsŭ pentru tote lucrurile moşii, în ce stare să află.

Boerule, grău de la Brasta l-aŭ loatŭ săteniĭ pentru zaherea. M'amŭ întălnitŭ şi cu Marinŭ isprăvnicelu de la Zănoaga, şi mi-aŭ spusŭ că easte optŭ [săptă]mănĭ de căndŭ l-aŭ loatŭ la Saraolŭ, şi, atuncĭ căndŭ aŭ plecatŭ elŭ, pus-aŭ zapciŭ Saraolŭ ca să bată porumbiĭ dumitale de la Zănoaga. Amŭ datŭ şi scrisorea dumnealuĭ Medelniceru Iiordache Măcescu, şi mi i-aŭ datŭ unŭ călăraşŭ, şi amŭ rădicatŭ pă Ancuța şi pă Floarea, surorĭ, Ţigăncĭ amăndoo, şi le-aŭ pusŭ la închisoarea pocomnicii. Şi Floarea Ţiganca, fiindŭ bolnavă dă sfriţiie, amŭ spusŭ dumnealuĭ coconuluĭ Iordaiche Măcescu că easte bolnavă, şi amŭ dat-o pă sama Ancuţăĭ luĭ Pană ca să fiie în paza eĭ şi să o caute ca să o vindece, pănă căndŭ ne vomŭ găti toate lucrurile de aicĭ, şi atuncĭ vinŭ eŭ şi jupănŭ Gligorie, înpreună cu Ancuţa şi cu Floarea, surorĭ ţigăncĭ.

Badea trimisu aŭ venitŭ cu doĭ caĭ, darŭ cu unu aŭ venitŭ şcopŭ de unŭ picorŭ dinŭ dărătŭ. Şi l-amŭ întrebatŭ pă numitu dinŭ ce pricină easte calu şcopŭ: aŭ zisŭ că

l-aŭ potcovitŭ căndŭ aŭ plecatŭ şi l-aŭ ajunsŭ Ţiganu cu cuiu căndŭ l-aŭ potcovitŭ. Aşa dacă amŭ văzutŭ, m'amŭ dusŭ cu calu la unŭ nălbanŭ, şi i-aŭ trasŭ potcoava, şi e-aŭ slobozitŭ sănge dinŭ picorŭ, şi l-aŭ arsŭ cu catranŭ, şi e-aŭ bătutŭ altă potcovă, turcască, şi mi-aŭ loatŭ talerĭ 1,20, adecă unu şi părale doozăcĭ, pentru calŭ, şi şi l-amŭ opritŭ aicĭ, şi nu ştiŭ de s'o vindeca curăndŭ, că merge numaĭ în treĭ picoare; şi l-amŭ opritŭ aicĭ cu tacămu. Astăzĭ, Lunĭ, amŭ începutŭ la vie, şi căte vase dă vinŭ va eşi, cu venirea noastră vomŭ aduce răspunsŭ.

Boerule, pentru moşiia Corlăţălu amŭ auzitŭ că s'aŭ prăpăditŭ multe lucru[rĭ] dinŭ ale Curţiĭ. Curtea aŭ ars-o, bivoliĭ i-aŭ loatŭ, darŭ nu amŭ auzitŭ cu adevaratŭ.

Boerule, arată şi dumnei coconiţăĭ că scrie unŭ răvaşŭ către jupănŭ Gligorie pentru doo bucăţĭ dă pănză: una grosă, alta supţire. M'amŭ dusŭ înpreună cu jupănŭ Gligorie la cocoana Stăncuţa şi e-amŭ cerutŭ bucăţile dă pănză, şi dumnei ne-aŭ datŭ numaĭ o bucată dă pănză groasă, că bucata dă pănză supţire aŭ zisŭ că e la ţară, îngropată cu hainele dumnei, şi să tri[metŭ] numaĭ o bucată dă pănză groasă pă vadea. Trimite jupănŭ Gligorie şi cincĭzăcĭ dă piiarsăcĭ, că maĭ multe nu s'aŭ găsitŭ, că s'aŭ trecutŭ. Dumnei cocoana Stăncuţa să închinĭ dumneavoastră cu plecăcune şi vă sărută măna şi să roagă să nu uitaţĭ. Pentru ale vremiĭ dă aicĭ, veţĭ luò prìroforie dinŭ scrisoarea coconuluĭ Costaiche. Şi cu toată plecăcunea săntŭ alŭ dumitale prea-plecată slugă: *Hristea*

Pănza aŭ pecetluit-o cocoana Stăncuţa [cu] numele dumnei; tinicheo cu tabacŭ aŭ fostŭ pecetluită de la jupănŭ Fişărŭ: aşa mi-eŭ dat-o Ioniţă b'iatu dumnealuĭ. O scrisoare a coconuluĭ Dumitraiche către coconu Iancu Ghimpeţianu fiindcă dumnealuĭ nu s'aŭ aflatŭ aicĭ.

[I se trimete luĭ Aman la Cîmpulung[1].]

---

[1] Pretutindenĭ *oa* e scris *ò*.

262. 3 Septembre 1828. Eugeniu Pap... către Aman. Despre lucrurile ce a lăsat în urmă acesta. «Τὰ τρέξαντα δεινὰ φανερά. Κατὰ τὸ παρὸν εἴμεθα μέσον φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας. Εἰς τὰ τέλη τοῦ μηνὸς εἰς δύο στάσεις ἦλθον τραγωνικὰ στρατεύματα: τῇ πρώτῃ τοῦ ἄρξαντος ἦλθε πεζικὸν στράτευμα ἀπὸ πεντακοσίους συνιστάμενον — γιάγαρ ὀνομαζόμενον; τῇ ἰδίᾳ ξεκινήθησαν τὰ πρῶτα στρατεύματα εἰς τὸν πρῶτον δρόμον των, διαμερισθέντα εἰς τρία σώματα καὶ τὸ νέον ἔμεινεν εἰς φύλαξιν τῆς πολιτείας; χθὲς ξεκινήθη καὶ ὁ ἀνθηγεμὼν μὲ ἐνδυματισμὸν καὶ ζατζίδων (ἀφ'ὠ ἦλθε εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας) διὰ τὸν λόγον.» (Împrejurările zileĭ sînt vădit grozave. La sfârșitul luniĭ în două rîndurĭ aŭ venit dragonĭ; la 1-iŭ a' luniĭ acesteia a venit pedestrime, alcătuită din 500 de așa-zișĭ iegărĭ; în aceiașĭ zi aŭ plecat cele d'intăiŭ oștirĭ la cel d'intăiŭ drum al lor, împărțite în treĭ corpurĭ, și cea nouă a rămas pentru paza orașuluĭ. Ierĭ a plecat și vice-comandantul cu îmbrăcămintea și zapciĭ (?) (după ce a fost la biserica noastră), la corpul săŭ».)

263. 1828. Cheltuielĭ ale caseĭ Aman.

tl.	par.	
16	20	la muerĭ, la trasu borangiculuĭ

Triĭ ofițărĭ: le-amŭ cumpăratŭ vinŭ căndŭ aŭ venitŭ.

264. Craiova, 10 Septembre 1828. Gligori Hangiu și încă unul arată că aŭ luat 30 de talerĭ în seama luĭ Aman de la «dumnealuĭ chirŭ Fișerŭ zarafu».

265. Cheltuiala vii dă la Drăgășanĭ; 1828.

tal.	par.	
25		doo buțĭ noĭ.
13		ipacŭ o butie noo.
8	32	culesu vii.
9	20	otaștina vinuluĭ.
1	26	amŭ datŭ măsurătorilorŭ.
11	5	culesu vii, partea lu Ionŭ.
—	8	cheltuiala nostră pĭ optŭ caiale, amŭ bătutŭ la calŭ.
69	11	
30	29	
69	11	

tal.	par.	
4		legatu buțilorŭ.
2		cercurĭ.
	30	teĭ.
2	20	patru oamenĭ aŭ căratŭ cu hărdău.
7		patrusprezăce oamenĭ la culesŭ.
1	—	călcatu linuluĭ.
17	10.	

266. Oltu-dă-susŭ, poporulŭ Drăgășanĭ.

Dumnealuĭ Sărdar Dumitru Amanŭ aŭ plătitŭ otaștina sfinteĭ Episcopiĭ pă vedre vinŭ treĭ sute noozecĭ și doao înŭ patru vase, dă vadră o pară.

(iscălitură.) '828, Octomvrie 2 [1].

267. Cu plecăcune.

Sărutŭ cinstite și prea-dorite mănușițele dumneavostră, prea-cinstițĭ stăpăni mieĭ. Cinstite boerule, priimindŭ cinstită scrisorea dumitale cu Logofătu Hristea, mi s'aŭ maĭ luminatŭ inimă că după totŭ necazulŭ mieŭ și frica ce amŭ avut-o pe vară și cinstea stăpănească, prinzăndu-mă vrăjmași de Turcĭ, după păcatulŭ care l-amŭ avutŭ, m'aŭ dusŭ la Calafatŭ și m'aŭ ținutŭ zăce zile închisŭ, și venea căte unŭ Turcŭ la mine în toate zilele de-mŭ zicea că măine mă tae. Cinstite boerule, și după aceia m'aŭ slobozitŭ, și m'aŭ lotŭ unŭ Turcŭ, Usainŭ Bairaitarŭ, care umblase și astă vară după mine pe la Corlățelŭ, și m'aŭ purtatŭ cu elŭ treĭ săptămănĭ, și atuncĭ me-aŭ ajutatŭ Dumnezeŭ într'o nopte de amŭ scăpatŭ dinŭ mâinile păgănilorŭ, și m'amŭ dusŭ singurŭ la Cĭoroĭ, și m'amŭ arătatŭ la ghinăraru și la Caimăcamu, și me-aŭ datŭ drumu la Sulgeru Solomonŭ, ca să maĭ fiŭ cu dumnealuĭ, și, sculăndu-să o coconă, Maria Vlădăianca, aŭ băgatŭ jalbă pentru mine cinstiteĭ Căimăcămiĭ că i-aŭ lotŭ Turci nește vite, și zicea că, dacă amŭ fostŭ eŭ cu Turci, să le plătescŭ eŭ. Și, nea

[1] Și la 2 Noembre 1829 „vina ce are pa moșia episcopii Drăgașani".

văndŭ pe niminea, m'aŭ închisŭ la grosŭ. de săntŭ acuma doosprezăce săptămănĭ de căndŭ staŭ închisŭ, şi nu mă ştiŭ vinovatŭ, cinstite boerule, nicĭ cătŭ vărfu aculuĭ. Ci mă rogŭ mili şi bunătăţi dumitale că numaĭ cătă pomană ţ'aĭ făcutŭ cu mine de m'aĭ scosŭ dinŭ cătŭ aŭ fostŭ, nicĭ acumŭ să nu mă laşĭ, că mă prăpădescŭ. Dreptŭ, dacă nu-mĭ veĭ ajuta dumneata cu nescaĭ cinstite scrisorĭ către boeri de aicĭ, întorce-ţĭ mila către mine, cinstite stăpăne. Iară pentru de ale moşii, logofătu Hristea aŭ fostŭ pe acolo: va spune încă şi dinŭ gură, că porumbŭ, grăŭ, vinŭ, raichiŭ, bivolĭ, stupĭ, acestea tote le-aŭ lotŭ Turci de la Ostrovŭ până a nu mă prinde pe mine, şi, după ce m'aŭ prinsŭ, m'amŭ dusŭ la Cheia[1]-begŭ Turculŭ care erea la Calafatŭ, şi le-aŭ făcutŭ carte la Paşa de la Ostrovŭ, şi amŭ triimisŭ doĭ Rumănĭ cu aca carte de amŭ scosŭ bivoli amăndoĭ, dar bivoliţa n'aŭ găsit-o. Darŭ pentru tote ale moşii, pentru toate, amŭ fostŭ: viia amŭ cules-o, ce s'aŭ găsitŭ, că, fiindŭ vremea după cumŭ şi dumneata ştiĭ, era jafŭ în vie totdeauna, şi, fiindŭ-că ereamŭ într'ača vreme cu Turci şi erea vremea lorŭ atuncĭ, amŭ pusŭ omenĭ de aŭ cules-o, că vierilorŭ le erea frică să o culeagă, că zisase unŭ Dărvişĭ turcu de la Cladova că pe cine va găsi înŭ vie culegăndŭ dinŭ partea mea, până nu va veni elŭ, lŭ înpuşcă, că zicea să o culeagă elŭ, să o ducă la Cladova; eŭ zičamŭ că o s'o culegŭ eŭ Paşi de la Diĭ, şi cu acele vorbe abia amŭ cules-o, şi, căndŭ amŭ isprăvit-o de culesŭ, amŭ şi fugitŭ. Cătŭ o fi eşitŭ, nu ştiŭ, că la alte moşi viile boereştĭ totŭ Turci le-aŭ culesŭ. şi la altele le-aŭ ruptŭ gardurile. de le-aŭ măncatŭ porci şi vacile. Cinstite boerule, de mă veĭ ajuta dumneata şi Dumnezăŭ să mă văzŭ scăpatŭ, tote le voĭ face teslimŭ în măna dumitale. Şi cumŭ va fi mila dumitale asupra pedepsi mele.

'828, Dechemvrie 2.

Şi, săntŭ alŭ dumneavostră slugă maĭ mică:
Florea Braiia otŭ Corlăţelu.

[1] Chehaia.

268. Grigorie Lăceanu către Hatmanul Caimacam. Pentru procesul cu Dumba, privitor la «înpărțirea vii de zestre de la Drăgășanĭ». Se *legătuise* Dumba, după împărțire, înnaintea Clucerului Glogoveanu, «unde ne-amŭ desfăcutŭ», a plăti neşte cheltuielĭ. «Acumŭ, aşternăndu-ĭ socoteala şi cerăndu-ĭ baniĭ, văzŭ că cu pricinuirĭ deşarte să înpotriveşte şi nu voeşte a mi-ĭ plăti». Ordin din 12 Decembre 1828.

269. 12 Ianuar 1829. Scarlat Căminarul către Aman. «Pentru untul ce a scos de la dumneata în 1821 Isuf-Aga şi Ienachi Procopiu.» — Greceşte. Răspuns grecesc la Februar. — Nouă scrisoare a luĭ Scarlat la 20 ale luniĭ.

270. Cu plecăčune sărutămŭ cinstită măna dumitale, cinstite boerule. Ne rugămŭ mili şi bunătățiĭ dumitale ca să-țĭ facĭ pomană cu noĭ pentru zălele de clacă care vomŭ rămănea rămăşiț[ă] şi nu le vomŭ face, să plătimŭ zăo dă clacă căte par. 20. pecumŭ ne şi făgăduisăşĭ dumneata şi maĭ nainte vreme. şi noĭ, car[e] de pe unde săntemŭ înprăştiiațĭ, fugițĭ dănŭ sălişte dumitale dă astă tomnă, că n'amŭ pututŭ ținea de rău oştirilorŭ, că amŭ rămasŭ cu copii muritorĭ de foame, că aŭ fostŭ astă vară lipsă, şi, ce amŭ maĭ avutŭ, ni-aŭ lotŭ Turci totŭ. Noĭ la altă parte nu maĭ ştimŭ unde să ne maĭ rugămŭ, fără cătŭ la Dumnezăŭ şi la dumneta. Ne rugămŭ mili şi bunătăți dumitale ca să ne maĭ aşteptĭ pentru toate pănă vomŭ eşi şi noĭ la o lume cu copii denŭ foamete şi denŭ necazurĭ. şi ne vomu strănge şi la sălişte, care de unde săntemŭ înprăştiiațĭ. Şi, pentru fînu ce săntemŭ datorĭ cu zapisŭ, ne scriĭ dumneata că nu este plătitŭ cu tl. 25: cumŭ va fi mila dumitale! Pentru o clae dă la oboru bălculuĭ avăndŭ trăbuința satu, amŭ lot-o cu tl. 25, pr. 12 cu zapisŭ. Acestŭ fănŭ ce maĭ susŭ să arată, săntemŭ datorĭ ca să plătimŭ, şi, neavăndŭ banĭ acumŭ. ne rugămŭ de dumneata ca să ne maĭ adăştĭ; pentru plastele *(sic)* de fănŭ dă la oboru bălculuĭ, ce l-aŭ măncatŭ Turci, însă şi vitele, noĭ nu săntemŭ datorĭ, cin-

stite boeriule. Şi vedemŭ, cinstite boeriule, că ne scriĭ şi pentru neşte čapă: nu n'e prenŭ ştire. Şi cumŭ va fi mila dumitale asupra săr|ă|č|ieĭ| nostre. Şi săntemŭ aĭ dumitale clacaşĭ (?).

Eŭ Ionŭ Bătrănu otŭ Corlăţălŭ, eŭ Gheorghe Drincanu otŭ tamŭ, eŭ Micu Sărbu, eŭ Iliie alŭ ..., eŭ Ionŭ Stănculescu, eŭ Dragomir Stănculescu, eŭ Ionŭ Cărjoiŭ, eŭ Gheorghe Bonđocŭ, eŭ Ionŭ Breznicanu, eŭ Lirea (?) Stănculescu, eŭ Dragomirŭ sănŭ Ionŭ Cătreanu, eu Iliie Stănculescu, eŭ Radu Cărtăţorŭ, eŭ Toma părcălabu şi cu totŭ satulŭ, eŭ Radu ...lăţoiu, Corlăţeanulŭ. 829, Mar. 26.

271. De la taxildăriia venitulŭ judeţuluĭ Mehedinţŭ, '829.

Dumnealuĭ Grigorie Laceanulŭ aŭ plătitŭ la taxildărie adaosulŭ venituluĭ pe capre, una mie dooă sute, ce l-aŭ avutŭ dă strănsură; pentru care i s'aŭ datŭ acestŭ răvaşŭ dă plată.

Pentru dumnealuĭ taxildarŭ.

Ioanŭ Buescu.

272. Amŭ priimitŭ cinstită scrisoarea dumitale şi amŭ înţelesŭ toate cele cuprinzătoare. Văzŭ, boerule, căĭ-mĭ scriĭ că să mă ducŭ la Corlăţelŭ înpreună cu Hristea, şi eŭ nu m'amŭ pututŭ duce dinŭ pricină că amŭ fostŭ bolnavŭ. Şi zacŭ de săntŭ duo luni. Şi nicĭ acumŭ nu m'amŭ sculatŭ. Şi, de cheltuială, Dumnezăŭ mă ştiie ce amŭ cheltuitŭ cu Muscali, că i-amŭ ţinutu înu casă cu de măncare, că amŭ văndutŭ totŭ, pănă încătŭ şi pănza dinŭ ladă; şi, boerule, şi dacă oĭ trage şi la iarnă ce amŭ trasŭ pănă acumŭ, eŭ aicĭ nu maĭ pocĭ şădea. Că eŭ, cîtŭ pentru dumneata, aşŭ şădea, iarŭ dă rău Muscalilorŭ nu maĭ pocĭ şădea. Darŭ acumŭ pă vară voĭ să şăzĭ, ca să lucre viia, că aŭ fugitŭ altŭ felĭ dă negustorĭ, de ş'aŭ năpustitŭ casăle. cu puteare, nu ca mine. Darŭ eŭ. văzăndŭ că aŭ datŭ şi casălorŭ focŭ şi de abiia le-amŭ stinsŭ, că putea să arză pănă înŭ pămăntŭ, şi, pentru vinu dă aicĭ, văzăndŭ că nu să găseşte muştereŭ ca să-lŭ vănzŭ maĭ susŭ, l-amŭ

slobozitŭ eŭ pă şaĭzăcĭ dă părale vadra, că amu rugatŭ cu 60 părale vadra şi nu aŭ vrutŭ să-lŭ ia nimene. Văzindŭ că vine ordiia dă tunurĭ lăngă gardu nostru, amŭ datŭ şi eŭ drumu optŭ părale ocaoa, şi s'aŭ văndutŭ o butic cu aceia Muscalĭ cătŭ aŭ şăzutŭ aciia, şi butieia amŭ ţăncuit-o căndŭ amŭ slobozit-o, şi acumŭ s'aŭ măsuratŭ, şi amŭ găsitŭ 78, 5, 1 dă vedre; şi bani amŭ datŭ luĭ Hristea, tale. 117,32, adecă una sută şaptesprezeace şi părale treĭzăcĭ şi dooă. Sare amú văndutŭ 2000 dă ocă, că *(sic)* tale. 9 sute, luĭ Mihaĭ Arnăutu, şi nu i-aŭ priimitŭ cu tale. 80,20, adecă optŭ zăcĭ şi parale doozăcĭ, zicîndŭ aŭ eşitŭ o sută oc. sare lipsă. Şi eŭ, fiindŭ bolnavŭ, nu amŭ pututŭ să-mĭ cautŭ. Şi săntŭ alŭ dumitale plecată slugă

Gligorie Hangiu. '829, Aprilie 3.

Amŭ trimisŭ 40 oaoă dă găină şi dă raţă.

273 Foc pentru cheltuiala Sfinteĭ Troiţă de căndú aŭ plecatŭ dumnealuĭ Sărdariŭ la Cămpulungŭ, şi aştĭ banĭ s'aŭ număratŭ de dumnealuĭ jupănŭ Pavelŭ, omulú dumnealuĭ jupănŭ Nicola Domba; 1829, Ghenar 1.

	tal.	par.
Ghenar 1 o litră untŭ de lemnŭ	1	20
Ghenar 27 cincĭzăcĭ dreamurĭ tămăe	1	10
» 27 o litră unt-de-lemnŭ	1	20
» o litră tămăe	2	20
Fev. 26. Amŭ luatŭ o litră de cara înpreunată inŭ făcliile ce le-amŭ prefăcutŭ dinŭ stră[n]surĭ dinŭ bisearică	4	
doĭ leĭ ipacŭ pentru făcutulu făcliiloru	2	
. . . . .		
Apr. 21 doao ocă faclii pentru Paştı în şaısprezeace făclii mari, o litră unt-de-lemnŭ totŭ la Paştı	1	20
. . . . .		
Iunie 1. Amŭ luatŭ triĭ ocă şi o litră cară în faclii doaozăcĭ, marĭ şi maĭ micĭ, pentru hramulŭ Sfinteĭ Troiţă	54	—

. . . . .

Amŭ maĭ cheltuitŭ la hramulŭ Sfinteĭ Troiţă pe colivă i zăharurĭ şi celelalte 15 17

. . . . .

274. Tal. 40, adecă leĭ patruzecı tocmaı, am priimit de la dum[nea]luĭ jupănu Nicola Dumba, leafa pentru patru lunĭ de zile de la Mart întiĭ pănă la Iulie întiĭ, pentru slujba ce slujim la Sfinta Troiţă, şi am iscălit.

Popa Ilie. 1829, 1 Iulie, Craiova.

(Tot aşa popa Dumitru.

Dascălul Costandin iscăleşte pentru 100 de leĭ, leafa pe un an.

În seama parastasuluĭ pentru ctitorĭ se trece şi «coptul pituştilor la preocĭ».)

275. Craiova, 3 April 1829. Nicolae Dumba către Aman. Şi pentru boala Pipicăĭ. Arată starea bisericii Sf. Troiţă, unde a pus psalt pe πάτερ Ἀθανάσιον; preotul e ἀπὸ χωρίον Μπάδια («din satul Badea»). Salutărĭ ale luĭ şi Zincăĭ către Pipica, apoĭ către «cocoana Portăreasa» şi «chir Mammos».

276. Craiova, 24 Maiŭ 1829. Nicolae Ioan Dumba către Aman. «Să ştiţĭ şi aceia că Bibescu τὸν ἀνάσασαν τὸ μοῦλκ[1] γρό. 1000, care a făgăduit că mi-ĭ va da.» Pentru datoria Slugeruluĭ Sophianos. A făcut plăţĭ la Sf. Troiţă, popei Ilie; Dinu a murit; cel noŭ are pe lună 10 leĭ Psalt e Constantin. Preţurile de vin la Drăgăşanĭ şi în Craiova (2, 2, 10, 10, 3 leĭ, ba chiar $3^1/_2$). «Ieau din noŭ toate casele pentru spitale ... Aŭ luat casa luı Gănescu, şi a luĭ Γιργκοβάνου şi a Almă anceĭ ..., aceia ce era din iarnă hanul mieŭ, acuma de la χεινόπορον au făcut-o spital. Ἀκρίδια ὅμως.., πόλεμον καὶ πανώλον, τρία κακὰ εἰς τὴν Βλαχίαν ἔχομεν» («lăcuste, războiŭ şi ciumă, treı rele avem în Ţara-Românească»); dar lăcustele sînt acum maĭ puţine, din iarnă. Se vinde cu 45-50 par. τὸ μαλάι, făina cu 50-60. «La Vîlcea e ispravnic Ştefan Bibescu şi Iancu Bengescu, la Mehedinţĭ Iancu Otetelişanu şi G. Creţeanu, la Gorj Chiţu

(Κήτζος?) şi Barbu Πραστάνος, la Dolj N. Brăiloiŭ şi Πετρι-σιόρος, la Romanaţĭ Petrachi Obedeanu şi Alecu Popescu, εἰς τὸν δὲ ξένεν (*sic*) εἶναι ὁ Σκαρλάτος Ῥωσσέτος... Veşmintele bisericiĭ sînt la Călimăneştĭ, iar Preasfînta εἰς τὸ νησίον (în ostrov).» Salută pe Mammos şi pe cucoana Pipica. Greceşte.

277. Maria Goga către biv Vel Hatmanul (Caimacam al Craioveĭ), despre «învoirea ce amŭ fostŭ făcutŭ cu chiru Nicola Dumba de aicĭ înŭ anulŭ trecutŭ pentru prigonirile ce aveamŭ între noĭ: aŭ rămasŭ să înpărţimŭ şi nişte fieră ale prăvăliilorŭ i alte hierotichi, şi numitulŭ, după a sa firească iubire de gălcevurĭ şi prigonirĭ, le-aŭ ţinutŭ suptŭ zaptulŭ săŭ, nedăndu-mi-le la sorocŭ, cu pricinuire că nu le are la îndămănă.» Refusă a îndeplini cele învoite. Poruncă a «îndrepta»; 4 Maiŭ 1829.

278. Amŭ priimitŭ o scrisoare de la Ristea Logt. ca să te înştiinţăzŭ pentru tote lucrurile ce săntŭ aicĭ. Ştiiutŭ să fiie dumitale că, pentru vinulŭ veichĭ, nu s'aŭ văndutŭ, dinŭ pricina că nu vorŭ să dea tl. 3, pl. 20, după cuvăntulŭ dumitale, că s'aŭ pornitŭ vinurĭ de la Drăgăşanĭ, şi săntŭ maĭ eftine, pănă la doĭ leĭ şi jumătate. Iarŭ, pentru vinu noŭ, o bute ce maĭ erea s'aŭ văndutŭ cu doĭ leĭ, însă şi acelŭ vinŭ cu v[ad]ra l-amŭ văndutŭ, că erea să rămăie. Că, de rămănea pă vară, nu ţinea, că bine ştii dumneata că nicĭ drojdiile nu le amŭ scosŭ pănă acumŭ, că ţ'aşĭ fi triimesŭ căte vedre aŭ eşitŭ, aflăndu-mă bolnavŭ. Iarŭ bani ce aŭ eşitŭ, săntŭ la mine. Pentru lucru vii, şi căndŭ ne vomŭ socoti, pă ce amŭ datŭ şi ce va rămănea, îţĭ voĭ răspunde. Iarŭ pentru sare nu s'aŭ maĭ văndutŭ niciŭ oca: la jupănŭ Fişalŭ amŭ fostu, şi staŭ bine tote lucrurile ce aĭ lăsatŭ la dumnealuĭ. Văzŭ că-mĭ scriie coconiţa pentru găndacĭ: sămănţa aŭ dezdărat-o (?) şi amŭ lăpădat-o, că m'aŭ scosŭ dinŭ casă Muscali. Darŭ amŭ cumpăratŭ alti

---

[1] „I-aŭ ridicat moşia."

vii, și nici la aceia nu le aŭ mersŭ bine, după cumŭ și la alți, și, ce maĭ săntŭ, nu s'aŭ învălitu păna acumŭ, că nu știu ce răspunsŭ să dau dumitale. Iarŭ ce să voru agonisi mătasă, va fi la mine la pastrare. Cătŭ pentru Uspitalu celŭ veichĭ, să lucrează. Florea de la Corlățălŭ aŭ scăpatŭ de la închisore, și să află pandurŭ cu dumnealuĭ Sulgeru Solomonŭ. Dă la Corlățălŭ nu avemŭ nicĭo știre, fiindŭ și coconu Costaiche aicĭ, la mine, la hanŭ. ci amŭ maĭ înțelesŭ că săntŭ oamenĭ de la Corlățălŭ totŭ răspăndițĭ pă la conace. Iarŭ Turci săntŭ totŭ la Vărcorova. Viia dă aicĭ amŭ lucrat-o, și să vede rodŭ : pentru tote amŭ purtare de grija, ci ajutorĭ nu amŭ de la nicĭunŭ boerĭ, și mă supără zapcii, păzile, la podvezĭ. Ci, de voĭ pătimi ca astă iarnă, să fiie știutŭ dumitale că nu maĭ șăzŭ, că m'amŭ spăriiatŭ, că săntŭ totŭ bolnavu ; ci tragu nădejde că veți veni maĭ curăndŭ sănătoșĭ, și vomŭ mai vorbi. Și săntŭ

alu dumitale '829, Maĭ 30.

plecată slugă

Gligoriie Tărgujăianu.

De la Zanogă nu amŭ văzutŭ nicĭ pe isprăvnicelŭ, fără de cătŭ au venitŭ fecoru luĭ Stoianu pentru suhatu de iarbă de acolo și cu zapisulu dumitale de anu trecutu, și erea înŭ zapisŭ tl. 30, iarŭ eŭ l-amu datu cu tl. 37; și bani săntŭ la mine.

(Adresa la Cîmpulung.)

279. Cu dorită dragoste mă închinu dumitale.

De la 30 ale trecutei lunĭ Iunie dorita dumitale scrisoare amu priimitŭ la 15 ale aceștiĭ lunĭ Iulie, întorcăndu-mă de la Piteștĭ aicĭ, la Ghinpațĭ. Amŭ văzutŭ cele ce-mi scriĭ, că cumpărătorulŭ loculuĭ cere a avea de la fiiu-mieu și frați scrisoare de protimisisŭ : priimește de la fiiŭ-mieu și de la frate-mieu Iordăchiță, căci frate-mieu Dincă nu este înŭ Bucureștĭ, ci dusŭ pân județe pentru cara de zaherea, și Bijăscu omosu. Cumŭ să va întoarce, să iaŭ și de la dumnealuĭ carte, să o trimețŭ ; cartea de la frate-mieŭ Iordăchiță este înpunsă de s'aŭ afumatŭ de frica molimiĭ. Ci să

le daĭ cumpărătoruluĭ pă amăndoaă, cumŭ și acastă carte, și să nu maĭ aibă nicĭo grijă. Isprăveşte cu vănzarea acestuĭ locŭ. Şi rămîiŭ

alŭ dumitale doritŭ soțŭ '829, Iulie.
Nicolae Golescu.

Cinstiteĭ și a meale prea-iubită și dorită soție, dumnei Dvornicesiĭ Bicăĭ Goleascăĭ, cu dorită dragoste.

De la Ghinpațĭ la Craiova.

280. Cinstite boerule. Amŭ priimitŭ cinstită scrisoarea dumitale, și amŭ văzutŭ cele ce me-aĭ scrisŭ cu Logofătŭ Hristea. Amŭ văzutŭ că-mĭ scriĭ că amŭ părăsătŭ moșiia dumitale Cornățelu și până a nu-mĭ da socoteala amŭ plecatŭ: întocma o pășiĭ (tășiĭ; ms). Dreptŭ că amŭ plecatŭ, neavăndŭ ce să facŭ, dumneata fiindŭ foarte departe și eŭ înpresuratŭ de necazurĭ, neavăndŭ nicĭ cuĭ să daŭ foile moșii. Ci, viindŭ acuma trimisulŭ dumitale. iată că toate foile cele ce le-amŭ avutŭ, le-amŭ datŭ Logofătuluĭ Hristea: claca, dijma fănuluĭ, asămene și a graului, cu toate rămășițurile. Darŭ, cinstite boerule, pentru socotelile cărcumilorŭ, nimicŭ n'amŭ, fiindŭ-că anŭ pe tomnă me-aŭ spartŭ pimnița, Joĭ, și me-aŭ spartŭ lada care aveamŭ hărtiile într'ănsa și zapisă și foĭ de însămnare pentru banĭ la cine ce amŭ avutŭ și eŭ: nimică nu mi-aŭ lăsatŭ, ci toate le-aŭ băgatŭ pe josŭ, socotindŭ că va fi clăcĭ și nescaĭ rămășițurĭ acele hărtiĭ; nicĭ una nu me-aŭ scăpatŭ. Apoĭ cumŭ Dumnezăŭ te va luminà spre maĭ bună dreptate! Macarŭ că dumneata prea bine știĭ că prea puțintică socoteală este de asupră cărcumilorŭ, fiindŭ-că nicĭ vinŭ, nicĭ raichiŭ n'amŭ maĭ cumpăratŭ, de cătŭ ce au fostŭ făcutŭ după vinulŭ celŭ stricatŭ, și acela s'aŭ prăpăditŭ prinŭ becĭurĭ, descuindu-le cine vrea, ca la o vreme ce erea atuncĭ. Vinu ce aŭ fostu, totŭ asămene l-aŭ beutu și l-aŭ luatŭ, fiindŭ toate becĭurile sparte: numaĭ nădejduescŭ dumitale ca Înpăratuluĭ cerescŭ, că nu mă veĭ omor[î] de totŭ, ci adăstŭ milostivirea dumitale, doară nu va fi uitată și alergătura mea innaintea dumitale. Dreptŭ că multŭ voĭ

fi şi greşitŭ înnaintea dumnitale, darŭ multŭ amŭ ostenitŭ, şi pentru treabă călare pe calu mieŭ şi fără nico para de cheltuială, după cumŭ prea-bine ştiĭ şi dumneata: apoĭ cumŭ va fi mila dumitale! Văzŭ, boerule, o scrisoare pentru banĭ, că săntŭ apucatŭ. Apoĭ dumneata, boerule, bine aĭ auzi de ce amŭ datŭ, că nicĭo scrisoare pentru mine ne-aţĭ maĭ scrisŭ dumneata, de nu mi s'arŭ fi întămplatŭ aşa. Ştiutŭ să fie dumitale, boerule, că de la popa Mihaĭ amŭ priimitŭ o sută de leĭ, şi aceia săntŭ totŭ asupră-mĭ, şi acuma n'amŭ altă să răspunzŭ, darŭ, vrăndŭ Dumnezăŭ, în scurtă vreme mă voĭ plăti, că pentru acastă datorie slujescŭ şi eŭ.

Văzŭ, boerule, că Logofătu Hristea întreabă pentru stupĭ; spune că aĭ fi zisŭ dumneata că săntŭ stupi aĭ dumitale. Dumneata ştiĭ că înhilamĭ *(sic)* unŭ stupŭ amŭ avutŭ şi anŭ s'aŭ făcutŭ treĭ, şi i-aŭ loatŭ Turci ca şi pe aĭ mieĭ. Şi eŭ amŭ maĭ cumpăratŭ alţi, de le-amŭ prinsŭ ruda. Şi săntŭ alŭ dumitale slugă maĭ mică.

Florea Logt., Cornăţălŭ. '829, Săptemvre 4.

Boerule, dinŭ cărcumă, dinŭ vinŭ şi raichiŭ ce s'aŭ loatŭ de către părcălabu pentru trebuinţa satuluĭ, fiindŭ vremea înpotrivă, amŭ apucatŭ acestŭ zapisŭ, şi l-amŭ datŭ Logft. Hristi.

281. Cu multă plecăcune amŭ priimitŭ doo scrisorĭ, una dă la Drăgăşanĭ şi alta cu unŭ surugiŭ de la poşta Paia. şi amŭ înţălesŭ toate[1] cele poruncite. Viindŭ aicĭ, la Corlăţălu, amŭ pusŭ în lucrare şi aŭ cosătŭ fănu dinŭ livezile boereştĭ, aŭ eşitŭ cincĭzăcĭ de plaste, şi s'aŭ făcutŭ ceĭ la locurile lorŭ, şi fănu dă dijmă, dijmuindu şi porumbu, aŭ eşitu ferdele 268,2, iarŭ, pentru grău dă dijmă, n'aŭ eşitŭ nimicŭ, că aŭ bătutŭ piiatra. Pentru vinu dă anŭ,s'aŭ văndutŭ; estimpŭ s'aŭ făcutŭ rodŭ înŭ vie, şi aŭ bătuţ-o piiatra puţintelŭ, şi aŭ eşitŭ vinŭ: poate să fie maĭ multŭ decătŭ anŭ. Cărcumile umblă amăndoo: a dinŭ satŭ şi a di la Bărcacĭ, le-amŭ mărtăcitŭ alŭ doilea şi le-amŭ coperitŭ

[1] oa—ó.

bine. Iarŭ pentru curte, aŭ ars-o oameni. Catagrafie amŭ făcutŭ pentru căţĭ lăcuitorĭ să află acumŭ şăzătorı pă moşiia, şi pentru ceĭ fugiţĭ; dinŭ datoriĭ amaĭ *(sic)* scosŭ. Pentru Florea amŭ cercetatŭ, şi amŭ auzitŭ că e la Cerneţĭ, şi m'amŭ dusŭ la dănsulŭ şi i-amŭ cerutŭ catastihŭ dă clacă i foile dă dijmă, şi mi l-aŭ datŭ toate, supuindu-lŭ căpitanu Solomonŭ cu scrisoarea care mi'ĭ dat-o către dumnealuĭ, şi mi-aŭ datŭ şi răspunsŭ, iarŭ dinŭ datorie nu mi i-aŭ datŭ nicĭo para, zicăndŭ că n'are acumŭ. Scrisoarea către dumnealuĭ coconu Iancu Oteteleşanu, amŭ dat-o. şi răspunsŭ nu mie-aŭ datŭ, zicăndu-mĭ prinŭ graĭ că, ce trebuinţă voĭ avea, îmĭ dă toată măna dă ajutoriŭ. Şi dumnealuĭ aŭ zisŭ că să dea bumbaşirŭ, şi eŭ n'amŭ luatŭ fiindŭ-că nu me'ĭ poruncitŭ dumneata ca să scoţĭ bumbaşirŭ pentru datoriile moşii. Cu po[lco]vnicu Pistriţu m'amŭ întălnitŭ căndŭ amŭ fostŭ la dumnealuĭ coco[nulŭ] Iancu Oteteleşanu, şi i-aŭ zisŭ şi dumnealuĭ pentru calŭ. Şi au zisŭ că dumnealuĭ nu ştie pentru pricina caluluĭ, darŭ zice că aŭ venitŭ aicĭ, în satŭ, în Corlăţălŭ, şi aŭ mersŭ pănă la Străhaia, şi de acolo aŭ întorsŭ cai îndărătŭ, care aŭ fostŭ dă satŭ, iarŭ calu dumitale nu l aŭ întorsŭ, ci l-aŭ opritŭ unŭ pandurŭ, şi amŭ aflatŭ că panduru este a lu Vasile Crăpatu. Şi pocomnicu Pistriţu aŭ zisŭ că nu este prinŭ ştirea dumnealuĭ.

Boerule, pentru altele îţĭ voĭ arăta căndŭ voĭ veni, că aşĭ fi venitŭ de căndŭ amŭ priimitŭ scrisoare dă la Drăgăşanĭ, darŭ nu m'amŭ îndrăznitŭ a pleca dinŭ pricina boalcĭ aceştiia ce să aude, că nu voĭ putea răzbi de lăzăreturĭ; darŭ peste doo zile plecŭ şi eŭ de aicĭ, de la Corlăţălŭ, ca să viĭ la Cămpulungŭ, şi mă veı povăţui ce să facŭ. Şi cu toată plecăcunea săntŭ

alŭ dumitale — Corlăţălŭ, '829,
prea-plecată slugă — Noevr. 9.
Hristea ... (pecete cu Sf. Gheorghe).

282. Cu plecăcune sărutămŭ cinstită măna şi stăpănească a dumitale, cinstite boerule. Primirămŭ scrisorea dumi-

tale pe Logofătu Hristea, și văzurămŭ cele ce-mĭ scri pentru ale dumitale, ce știmŭ că săntemŭ datorĭ: cumŭ n'amŭ îngrija?, ci atăta ne rugămŭ mili și bunătățiĭ dumitale, să-țĭ fie milă de noĭ, că să răsăpiră omeni toțĭ, cătŭ ne găsimŭ în Săliște numaĭ optŭsprăzăce birnicĭ: nu știmŭ și noĭ până căndŭ, că vedemŭ că ne prea înpresurară multe fără dă dreptate. Că, dă căndŭ te-aĭ dăpărtatŭ dumneata dă noĭ, săntemŭ ca unŭ mărŭ în drumŭ: care vine, ne zburătureşte. Bașca dinŭ cele multe, ne-aŭ apucatŭ arendașu moșii Orevși *(sic)* de plugŭ, de amŭ plătitŭ și pe tl. 4; ne rugămŭ mili și bunătăți dumitale să-țĭ parĭ răŭ dă așa satŭ ce aveaĭ pă moșiia dumitale, că, pă de o parte, vedemŭ că ne bătu piiatra dă nu ne maĭ rămăne nimicŭ dinŭ grăŭ, dinŭ fănŭ; pentru clacă, vedemŭ că prea săntemŭ înpovărațĭ de toate părțile. Ce atăta ne rugămŭ: cu[mŭ] plătescŭ omeni la răzaș[iĭ] dumitale, să plătimŭ și noĭ dumitale, zio de clacă căte parale doozăcĭ, ce rămăne rămășița. Iarŭ, de nu te veĭ milostivi dumneata asupra nostră, care de unde săntŭ dușĭ, nu maĭ vinŭ, și n'e frică că n'o să maĭ putemŭ ținea și noĭ, că prea rămăsără ai[cĭ] puținĭ.

Și săntemŭ aĭ dumitale plecațĭ '829, Noevr. 14.

Părcălabu și cu totŭ satu Corlățălulu.

283. Craiova, 14 Ianuar 1830. Nicolae Ioan Dumba către Aman. Ἡ εἰρήνη εἶναι βέβαια καὶ στερεά: ὅλαις αἱ σκάλαις πλέον ἀνηχθησαν καὶ δουλεύεται μετὰ τὴν Τουρκίαν· τὸ θανατικὸν εἰς τὴν πόλιν μας πλέον, εὐχαριστία νὰ ἔχῃ ὁ Κύριος, ἐλαττώθη: ἔχωμεν χοντὰ πενῆντα ἡμέραις ὁποῦ δὲν ἠκούσθη δι' ὅλον διὰ νὰ περαχθῇ καὶ ἠμπορεῖται νὰ ἔλθῃ χαὶ ἐλεύθερα ... Ἀπὸ τὴν Βουλτζορόβαν ἐσηκώθησαν οἱ Τοῦρκοι καὶ ἔβαλαν οἱ ἐδικοί μας κορδόνι. ἄδεται ὅτι κατ' αὐτὰ νὰ ἀδειάσουν τὸ Κλάδοβον καὶ λοιπὰ ἕξ θέματα νὰ τὰ περιλλάβουν *(sic)* οἱ Σέρβοι. Τὸ μόλευμα ἔξω ἐκ τὰ χωρία ὁποῦ ἦτον ἐλαττώθη καὶ ἐκεῖ εἶναι κόμποσος καιρὸς ὁποῦ δὲν ἠκούσθη. Καὶ ἡ εὐγενίαν της ἂς μὴν φοβηθῇ περὶ τοῦτο καθ' ὅτι ἐλπίζω εἰς τὸν Θεὸν νὰ ἐτόνσθῇ ἀπὸ τὰ πέντε καδιλίκια μὲ τελιώσιτα. (Pacea e sigură și solidă; toate scalele s'aŭ deschis și slujesc cu Turcia, moartea în orașul nostru, slavă Domnuluĭ,

s'a împuținat: sînt vre-o cinzecĭ de zile de cînd nu s'a auzit de loc să bîntuie, și poate că și scăpăm cu totul... De la Vîrciorova aŭ ieșit Turciĭ și aŭ pus aĭ noștri cordoane (?); se spune că vor părăsi cu totul Cladova și cele șese județe, ca să le iea Sîrbiĭ. Molima afară la țară, pe unde era, s'a împuținat și aicĭ e oarecare vreme de cînd nu s'a maĭ auzit; și d-ta să nu te temĭ de aceasta, căcĭ nădăjduiesc cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ să se stîngă cu desăvîrșire din cele cincĭ județe.)

«De cînd s'aŭ scos vămile, a început să vie zahereà la tîrg, încît a ajuns malaiul (ὁ μαλάϊ) 15 leĭ, iar făină (ἀλεύρι) 50 de leĭ.

«Papugiiĭ din mahalale» aŭ scăpat de moartea ciumiĭ. Iarna e grea. De ar fi maĭ fericit anul cel noŭ!

«Însemnare cîțĭ aŭ murit de ciumă.

Ghiță Burița (Μπουρίτζας) cu fiica luĭ Coca (Κόκκα).

Tata Nițu (ὁ τάττα Νίτζος).

Hristu Tunuslì cu nevasta.

Calaigĭ (Καλαϊτζῆς) cu 5, 6 robĭ de la casa luĭ.

Dimitrie Constantin cu 2, 3 robĭ.

Stoian Bacalbașa.

284. Copilul luĭ popa Iordachi cel maĭ mic și cu alțiĭ din casa luĭ Ilie Brașoveanul.

Trică (Τρικάς) Brașoveanul.

Din partea boierilor.

Fetița luĭ Fetrișor (τὸ κορίτζι τοῦ Πετρισσόρου).

Dincă Moinescu (Μοϊνέσκος).

Brătășanu cu fetița luĭ (κορίτζι του) și copilul (παιδὶ) luĭ.

285. Însămnare pentru căte lucrurĭ să găsescŭ la hanŭ; '830, Iulie 18.

2 sănĭĭ.

4 blănĭ de nucŭ.

1 săpetŭ golŭ.

5 buțĭ marĭ.

6 butoe și

2 roate[1] dă bacŭ.
4 cauce dă dăvarniță *(sic)*.
2 putinĭ săntŭ în vale.
2 butoe micĭ, însă unu este la dascălu Costandinŭ.
7 putinĭ dă mijlocŭ.
1 vadră.
1 hărdăŭ micŭ.
4 putinĭ micĭ.
4 cutiuțe.
3 hărdae marĭ.
2 cercurĭ dă ferŭ dă buțĭ
1 cercŭ dă ferŭ micŭ.
4 bleaurĭ dă ferŭ.
2 păinĭ dă pente *(sic)*.
2 scărĭ dă raftŭ.
1 căntarĭ mare.
2 cutiuță dă bradŭ.
1 vedriță dă teĭ (saŭ dă tisă).
1 ploscă.
4 clondire: treĭ s'aŭ datŭ înŭ vale.
4 capace dă sticlă dă focaale *(sic)*.
1 sticlă lungă.
1 capacŭ dă farfuriie.
1 borcanŭ dă pămăntŭ.
6 găinĭ marĭ.
33 puĭ dă găină.
2 rațe.
28 blănĭ dă brad: zice că le-aŭ luatŭ căpitanu Andreĭ dă antileri.
3 piroe da ferŭ lungĭ.

286. Bucureștĭ, 11 Februar 1831. Constantin Aman către tată. Pentru călătoria la Sibiiŭ, în afacerea moșteniriĭ unchiuluĭ. Grecește. — Copie.

---

[1] oa *б*.

287. Craiova, 26 Februar 1830. Nicolae Ioan Dumba către Aman. Pentru o arendă și pentru cercetarea chitanțelor la Bucureștĭ, de o comisiune, după ἡ βλαχικὴ γκαζέτα. «Cele maĭ marĭ case sînt spitale și lazareturĭ»: ar putea lua cu chirie totușĭ pe «a Clucerulu Constantin Brăiloiŭ, care e ispravnic la Romanațĭ și lipsește acolo». Să ceară Presidentuluĭ altă casă pentru a luĭ, care e de doĭ anĭ spital. Așa ar fi a răposatuluĭ Κότζιου, murind și bătrîna Κοτζουλέσα. «Ἡ Βουλτζορόβα ἀδιάσθη πρὸ πολλοῦ, τὸ Κλάδοβον ὅμως ὄχι ἔχόμε, θὰ ἀδιασθῇ ὅμοι, ὁ Ἀδὰ μένει τῶν Τουρκῶν τὸ κακόν τῆς πανόλης ἔσβυσεν μὲ τελειότητα...». (Vîrciorova a fost părăsită de mult, însă nu știm dacă s'a părăsit și Cladova; Adà[-calè] rămîne a Turcilor... Boala ciumeĭ s'a stîns cu totul.»)

(Aman era încă la Cîmpulung.)

288. Cu multă plecăcune sărutŭ cinstită măna dumitale. Cocoane, adu-țĭ aminte și de sluga dumitale, ca să mă desfacŭ dinŭ socoteala care avemŭ între noĭ, că socotescŭ că va fi îndestulŭ răzimată (?) cu adăstare și răbdarea mea de atăta vreme, care socotescŭ că de la altu nu veĭ fi avut-o. Pentru aceia mă rogŭ cu umilință ca să mă desfacĭ, că amŭ și eŭ păsu și trebuință mea. Că va fi cu păcatŭ să maĭ adăstŭ, că săntŭ acumŭ peste zeace anĭ trecuțĭ dă căndŭ totŭ adăstŭ. Și cu toată plecăcunea săntŭ alŭ dumitale plecată slugă

Δημήτριος Ἀμάνης. '830, Agustŭ 11.

289. Cu părintească dragoste mă închinŭ dumitale arhonŭ Sărdarŭ.

Pentru dă a me dăsfața dă datorie roposatuluĭ fii-mieŭ Gligorasco, ieŭ am vrutŭ dumneata că te-amu rugatŭ cu moșăia Lăisachi *(sic)*, să ț'o daŭ în arendă, și ațĭ pretenderisătŭ contractu, care n'aŭ fost cu cuviință, nițĭ le maĭ pretenderisitŭ alțiĭ.

Te 'mŭ rugatŭ cu vinŭ, și dă la dumnealuĭ Postelnicu Arghiropolu loĭ cu doĭ leĭ și 4 ort vadra și dă la mine

n'aĭ vrutŭ; ieŭ cuĭ amŭ [avutŭ de] plătitŭ, am plătitŭ cu moşăi şi arendă şi cu vinŭ şi cu rachiŭ. Dă ţe? Zestrea copiilor n'am pututŭ s'ă o vă[n]z; fetele a nu le mărita, să plătescŭ datoriile, n'am pututŭ. După cum alalteirĭ măritaĭ una, şi ieste dat şi astălalta dă măritatŭ. Dă Dumnezăŭ să mă curăţ şi dă asta, şi tot ieŭ plătescŭ, şi, d'oĭ muri, las casa mea să plătească.

Sănt a dumitale
ca o mumă
Zmaranda Brăiloaica (?).

290. 4 Octombre 1830. Constantin Aman către tată. Inceputul grecesc, apoĭ se adauge acest proiect de zapis: «Aflăndu-mă la stenohorie, la întrebuinţarea cheltuelilorŭ copiilorŭ m'amŭ înprumutatŭ de la dumnealuĭ Serdarul Dimitrie Amanŭ, după cumŭ se coprinde înŭ deosebitul zapisŭ alŭ mieŭ de talerĭ 200, care aceştĭ banĭ rogŭ cinstita epitropiia de a exoflisi acestŭ zapisŭ cu dobănda lorŭ dinŭ bani ce este a triimite cinstita epitropiia pentru trebuinţa cheltuelilorŭ copiilorŭ, şi se va ţinea înŭ seamă la desfacerea socotelilorŭ.»

In acest sens şi scrisoare deosebită «către cinstita epitropiia a sărmanilorŭ evghenisĭ».

291. 11 Octombre 1830. «Alexandru Scarlatŭ Ghica, bivŭ Velŭ Dvornicŭ, Caimacamulŭ Craioveĭ.» «Pentru acele 235 vite ale cuviosuluĭ egumenŭ Polovrăceanulŭ, [care] aŭ muritŭ dă boală.» Să meargă la Rîmnic Grigore Lăceanul în cercetare. Pecetea din 1830 a Caimacamuluĭ, cu mărcile judeţuluĭ şi stema sa; «t[li] Logt. Calotescu».

292. In numele Tatăluĭ şi al Fiuluĭ şi al Stîntuluĭ Duh, amin.

Stînta Evanghelie ni spune: rugaţĭ, că nimenĭ nu ştie ceasul morţiĭ. Decĭ şi eŭ, ca un om şi păcătos, m'am hotărît să fac această diată pentru toată averea mea.

1) Rog pe toțĭ creştiniĭ să mă iertațĭ dacă am greşit precum şi eŭ iert pe toțĭ duşmaniĭ meĭ.

2) Las jumătate din averea mea frateluĭ mieŭ Serdarul Dimitrie Aman.

3) Las cealaltă jumătate din averea mea nepotuluĭ mieŭ Costachi Dimitrie Aman, pentru deosebita iubire ce am față de dînsul.

4) Pentru îngrijirea sufletuluĭ mieŭ las pe ceĭ doĭ clironomĭ să facă eĭ ce voiesc, şi, care nu va vrea să urmeze fără greş toate cele de maĭ sus, să aibă blăstămul (κατάραν luĭ Dumnezeŭ.

Aceasta este cea din urmă voință a mea şi astfel mă iscălesc, puind şi pecetea mea.

Mihail Mammos. Rîmnic, 4 Septembre 1828.

N. B. Nepoateĭ mele Catinca Radovicĭ îĭ las 100, adecă leĭ o sută, să i se dea; la biserica unde mă vor îngropa leĭ 100, adecă leĭ o sută, îĭ las să se dea; robiĭ meĭ să fie liberațĭ cu mulțămire.

(Pecetea.) Ca maĭ sus M. Mammos.

Copie din 5 Ianuar st. v. 1831. De la Compania privilegiată a Grecilor de aicĭ (τὸν ἐδῶ Γρεκόν; *sic !*), Stan St. Popovicĭ, acum προεστὸς. Pecete cu un negustor cu cumpănă şi sabie, jos în scut, supt coroană, între ramurĭ un leŭ cu ancoră şi: «sigil. fori privilegiati graec. Cibin. 1818».

293. Protocol de la «Hermanstädter Unterstadt Heilamt» (17 Ianuar 1831). Se adună la Stan Popovicĭ, în Fleischergasse pentru averea, aflătoare la el, «des unterm 10 Novemb. 1830 sich entleibten, seit mehreren Jahren in Hermanstadt in Handlunssgeschäften sich niedergelassenen Griechen Michael Mamo aus Mazedonien gebürtig». De față Costachi Aman. Arată această scrisoare a tatăluĭ:

«Ich grüsse dich väterlich!

Dein Schreiben vom 1-sten December habe ich erhalten und sah dass du mir schreibest, der Herr Postelnik hätte

dir gesagt dass, wenn es Zeit sein würde, er werde mir schreiben per Estafette. Es ist recht gut.

Den Brief, den du mir in deinem Biriefe schicktest aus Herrmanstadt, erhielt ich und sah was man mir schreibt ohne mir bekannt zu machen ob er etwas schriftliches hinterlassen habe. Das Nehmliche schreibt mir auch der Poharnik Siano; welche Briefe ich dir nun überschicke zu deinem Wissen, denn der Herr Sztánn schreibt dass du der Erbe wärest; wie so aber, weiss ich nicht, wenn nichts schriftliches da ist. Was man dir aus Herrmannstadt, schreibst du mir nicht, wesswegen ich nun keine Antwort nach Herrmannstadt gebe; du aber correspondire mit dem Herrn Sztánn von dorten, und, wenn du selbst Gelegenheit hast zu geben, gut, wenn aber nicht, schreibe mir dass ich von hier dem Busche *(sic)* schicke. Und, wenn du es gewiss weiss dass er dich zum Erben gelassen hat und dass er eine Schrift hinterliess, durch welche er seine Sache gesetzmässig vermacht, musst eine offene Vollmacht schicken ohne Namen, denn sonst könnten dem Buscho verschiedene Umstande entgegen stehen.

Allso, entweder so oder anders, sorge dass die Anslagen für seine dortige Wohnung, für seine Dienstbothen (wie der H. Sztánn schreibt) nicht sich in die Länge verziehen und fortlaufen. Wenn man dir aber weitläuftiger aus Herrmannstadt schreibt, so folge und, nach der Ubernahme der Sachen des Seeligen, werden wir entweder seiner Verordnung nach, wenn so eine schriftlich hinter lassen hat, befolgen; im Gegentheile aber verfahren wir dem Gesetze nach. Aber verlasse du dich nicht auf mich und ich auf dich, und so verläuft die Zeit, daraus Auslagen entstehen können in Herrmannstadt. Du hättest sollen schon längst die Briefe von Herrmanstadt die an mich waren, eröffnen, oder, wenn man dir es bekannt gemacht hat, hättest du mir es auch bekannt machen können. Somit verbleibe ich dein dich liebender Vater

Demeter Aman.»

Urmează inventariul: un mare număr de inele, etc., ta-

bachere, ceasornic de aur cu smalt, «ein goldgeschnürter Beutel, ein Beutel von Gold und Silberstoff, eine Haarkette mit Quästen, eine grosse goldene Taschenuhr, eine grüne Dose, ein mit Gold eingefasstes Portrait des entschlafenen Mich: Mamo.» Argintărie: «2 vergoldete Salzfassel mit 3 Füssen, ein Suppenlöffel, 12 Esslöffel, 2 kleine Zuspeisslöffel, 12 Koffelöffel, 12 Paar Messer und Gabeln, 12 Messerunterlagen, eine Pfefferbüchse, 5 Koffelöfferl»; cositor şi fier: «ein Begeleisen sammt Stagel, ein kleiner Messingleuchter, eine messingene Handlaterne, ein gemahlte Tatze, ein Degen sammt Scheide, ein Morser sammt Stössel, eine Koffemühle.» Lucrurĭ de casă şi haine: «Eine Landcharte von Europa, ein Spiegel mit Griff, eine kleine schwarze Tatze, 10 Messer und 6 Gabeln mit weissen Schalen, ein kurzes Perspectiv, 2 Ducattenvaagen mit Futteral, ein schwarz eingefasstes Bild die drei Regenten enthaltend, eine schmahle Brieftasche, ein rundes Brennglas, 2 verschiedene gestrickte Beutel, eine bisfarbes Kragel mit Franzen und eine Weiberbeutel, ein gelbes Tüchel (alias Oksa), ein langer geblümter Schaal. 2 Städen und ein Parisoll, ein blaues und rothes Koffetüchel, ein weiss Musseline Frauenkleid, ein schwarzer Caputrok mit granatfarbenem Futter, nebst Hosen, ein schwarzer Frack, eine alte blaue Hose, eine gelb und roth geblümte Weste, eine gelb und blau gestreifte detto, eine kammertüchene dto ein Hosenträger, eine blaue Kappe, eine kaffebraune dtto, ein Paar grüne Handschuh, ein Paar Stiefelzieher, 2 Wachskerzen, eine Badscheibe, ein gebrauchter feiner Hut, eine Stadtuhr mit Säulen, 2 glatte Säulenleuchter, ein massiwer dto, zwei alte Westen roth, etc., ein altes schwarzes Halstuch, 2 weisse Westen, eine dto rothgestreifte, ein franzblauer Rock mit Sammet-Kragen. ein alter schwarzer Frack, ein franzblauer Frack mit gelben Knöpfen, ein dto Mantel, ein dto dto alter, ein dto dto sehr alter, ein blauer Polster, ein langes schwarzes Halstuch, eine Brieftasche, eine Paar schwarz seidene Strümpfe, 4 » » weisse, 2 » » blaugeblümte » », 4 weisse Krowattel, ein Perspectiv

roth eingefasst, 2 kleine Beutel, ein seidener Glockenzieher, eine weiss knocherne Nadelbüxe, ein roth gestreifter zerrissener Schlafrock, 2 weisse Westen, eine schwarz pariserzeuchene Weste, eine roth geflammte dto, 3 gelbe Angineuthosen, 22 Pare feine Strümpfe a 15 x., 18 » gröbere » » a 10 x, ein mit Perlen gestrickter Beutel, ein weisser Pudermantel, eine grüne und eine blau seidene Couvert, 6 Stück Frauenhemden, 3 weisse Weiberunterröcke, eine hölzerne Flasche und 5 Tegel, 19 St. Mannshemden, ein grosses Tafeltuch mit 12 Servietten, 3 alte ordinaire Tuchschtücher *(sic)*, 11 Stück Servietten, 11 Stück weisse Polsterzüchen a 30 x., 9 Leintücher, ein Strohsack, 6 St. gebrauchte Handtücher, ein weisses Schlafleibel, 2 Schlafhauben a 15 x., ein ruinirter Bettwarmer, eine blecherne Laterne, eine Federschneidmaschine, 8 verschiedene Rosogliobecherl, ein Fexirglas in Form eine Vogels.—Hauseinrichtung: ein Spiegel mit braunen Rahmen, ein grosses heiliges Bild mit Goldrahmen, ein Portrait der Gräfin Barlovski, ein alter zerrissener Teppeich, ein Sopha (Kanapee) mit 6 Stühlen ans hartem Holz, ein Tischel » , 2 braune Tischel von weichem » , 2 ordinaire Stühle, ein fornirter Schubladkasten, eine braune Bettstatt, eine lange alte Truhe, ein lederner Koffer, eine lederne Tasche, 80 St. verschiedene Bücher.

294. 1-iŭ Mart 1831. Departamentul de patru. Grigore Lăceanu cere de la Nicola Dumba 1.347 leĭ, 34 parale, pentru mărfurĭ din 1820: «450 tl. pentru 5.000 coase, căte trei la sută, suta po tl. 300; 66 pentru 22 ocă cărmăzŭ, căte tl. 100, 42; 16 pentru 212 scăndurĭ de bradŭ; 261, 36 pentru 455 ocă zahărŭ, căte tl. 6 oca; leĭ 8.730, 257 pentru 714 rife postavŭ po tl 12; leĭ 8.568, 77, 16 pentru 86 ipacŭ fino, căte tl. 30; leĭ 2.580, 77, 27, pentru 517 ocă cafea, căte tl. 5 ocă; leĭ 2.585, 81 pentru 15 bucățĭ pănză, căte tl. 180, 34; 20 ipacŭ pentru cincĭ bucățĭ, căte tl. 230». Cere şi «fiiară ale prăvăliilorŭ i alte fierotiĭ ce aŭ rămasŭ căndŭ s'aŭ desfăcutŭ cu casa Gogăĭ». — Răspuns: va plăti

coasele «după tarifŭ». Aduce însemnarea «grămăticuluĭ carvasaraleĭ». «De multe orĭ neguţătoriĭ mărfurile câte aducŭ, nefiindŭ toate ale lorŭ, ci şi ale altora, cerŭ de la carvasară însemnărĭ pentru câte o partidă deosebĭ.» «Obiceiul vămiĭ este de-şĭ ia fieşcare neguţătorŭ siguranţie înscrisŭ de la carvasară suptŭ iscălitură, după ce plăteşte vama pe marfa ce aŭ adusŭ.» Se arată «ponturile vămiĭ suptŭ pecetiia gospodŭ, înŭ care văzurămŭ coprinzindŭ la pontulŭ alŭ 9-lea sudiţiĭ streinilorŭ Curţĭ pentru orĭcâte mărfurĭ vorŭ aduce dinŭ ţările turceştĭ, orĭce marfă, turčască saŭ marfă a streinilorŭ Curţĭ, şi o va avea cumpărată dinŭ Ţănutulŭ Ţăriĭ Turceştĭ ca să o vănză înŭ Ţara Rumănească, cumŭ şi orĭce marfă vorŭ rădica de aicĭ şi o va duce înŭ Ţara Turčască, să plătească vamă treĭ la sută, iarŭ pentru câte mărfurĭ vorŭ aduce dănŭ alte ţărĭ streine şi le vorŭ vinde cu rădicata, la câte să coprindŭ înŭ tarifă, să plătească după tarifă, iarŭ câte nu să vorŭ coprinde înŭ tarifă, să plătească treĭ la sută.»

295. Slatina, 10 Mart 1831. I. Cătuneanul, în numele judeţuluĭ Olt, pentru plîngerea luĭ Grigore Lăceanul din Craiova că are a lua banĭ de la Vasilache Papadopolu: cere sechestrarea banilor de la Costantin Isailof.

296. Adecă noĭ care maĭ josŭ ne vomŭ iscăli, încredinţămŭ cu adeverinţa noastră la măna dumnealuĭ Sărdariŭ Dumitru Amanu precumŭ să să ştie că, avăndŭ noĭ în satulŭ nostru unŭ omŭ anume Gheorghe i unŭ copilŭ cumnatŭ, anume Sămionŭ, şi eĭ avăndŭ frică pentru tălharĭ, şi eĭ neavăndŭ arme pentru paza casălorŭ lorŭ, aşa şi noĭ ne rugămŭ cinstituluĭ Divanŭ ca să li să dè voe ca să ţină arme în casă. Că, de să va dovedi că va eşi vre o cuvăntŭ de hoţie de la dănşi, vomŭ fi noĭ răspunzătorĭ. Şi ne iscălimŭ. 1831, Iuni 28.

Eŭ, Ionŭ bătrănu otŭ Corlăţălŭ, adeverezŭ.

Eŭ, Gheorghe Drinčanulŭ, adeverezŭ.

Eŭ, Preda Panduru adeverezŭ.
Eŭ, Dinu Stănčulescu, adeverezŭ.
Popa (?) Mihaĭ.

297. Foiţă pentru câtă dijmă de porumbŭ aŭ eşitŭ pe moşiia Corlăţălu, înŭ ltŭ 1831, Octoverŭ 20.

Nume: Bondoc, Barbu Negru, Cĭocînă, Tătaru, Rotaru, Guţu, Sărbu, Ilinca Epăriţa, Pistolea, Boegiu, Luţoiul, Bulata, Panduru, Butaru, Văgăĭ, Gugu, Olaru, Ţiganu. Stuparu, Cocoloşu, Cătăniţa, Căzacŭ, Moţolca, Leafu, Tatomir, Ionŭ alŭ Bătrănoichi, Călinescu, Chelaru, Tărtea. 87 nume, 579 de ferdele.

298. Pentru lunca şi opritura de la capu dealuluĭ după moşiia noastră Bîcleşu şi pădurea de la Zamadoviţa, ce s'aŭ tăiatŭ de Polcovnicul Dimitrache Zahariianò, pentru caprele ce aŭ avutŭ dumnealorŭ de strînsură acolo, în vremea care aŭ ţinutŭ dumnealuĭ Grigore Lăceanu moişiile noastre cu arendă, m'amŭ învoitŭ, şi driaptŭ această stricăčune amŭ priimitŭ de la dumnealuĭ Grigorie Lăceanu astăzŭ leĭ 877, adică leĭ optŭ sute şaptezecĭ şi şapte, şi dumnealuĭ îşĭ va căuta pentru aceasta cu polcovnicu Dimitrie, rămîindŭ de pricină pădurea ce s'aŭ tăiatŭ pă moşiia Corzulŭ de nişte Ţiganĭ înŭ vremea cîndŭ să afla polcovnicu Dimitrache la moşiie, şi nu i-aŭ popritŭ; pentru care aŭ rămasŭ să să apuce pă aceĭ Ţiganĭ prin judecată, şi dumnealorŭ să mă desfacă pă mine pentru paguba acaia.

Bica Brăiloĭ. 1831, Noem. 25, Craiova.

299. Cu multă plecăčune mă închinŭ, sărutŭ cinstită şi stăpânească măna dumitale. Boerule, iată untulŭ cătŭ amŭ găsitŭ, amŭ cumpăratŭ, 13 ocă untŭ şi 150 dramurĭ, oca căte talr. 2, care facŭ banĭ tal. 26 şi parale 30, să trimăt şi 10 puĭ dă găină. Iată să trimătŭ şi foe pentru dijma fănuluĭ, cătă aŭ eşitŭ la finŭ, şi care nume dă omŭ, darŭ clăi s'aŭ făcutŭ dă dijmă şase, iarŭ de casă s'aŭ făcutŭ patru, cu celŭ dinŭ oboru băleuluĭ cu totŭ. Insă s'aŭ fă-

cutŭ înŭ curte 12 clăĭ şi înŭ oborŭ optŭ, şi n'aŭ maĭ rămasŭ rămăşiţă nicĭunuluĭ: totŭ l-aŭ adusŭ în natură. Văzŭ că-mŭ scriĭ ca să spălŭ grău totŭ, dar de sămănătur[ă] să maĭ poprescŭ nespălatŭ. Prunele cele albe s'aŭ făcutŭ rachiŭ, şi aŭ eşitŭ vedre 14 şi ocă 7. Iarŭ, de ce[le] vinete, prea puţine săntŭ, şi amŭ pusŭ ca să afume vre o căteva oca. Pănă acumŭ de la mila luĭ Dumnezeŭ toţĭ săntemŭ sănătoşĭ şi bucatele săntŭ frumoase, darŭ pentru bâlcĭ înştiinţază-mă: face-să saŭ nu să face; că amŭ văzutŭ poruncĭ la zapciĭ ca să nu să facă. Ci dumneata înştiinţază-mă curatŭ, ca să ştiŭ.

Boerule, te rogŭ, la Ovreiu care aĭ cumpăratŭ dumneata cazanu, de va maĭ fi vre unu şi maĭ mare, pănă la 40 ocă aramă, şi căte tal. 12, precumŭ aĭ luatŭ dumneata, aşŭ luò şi eŭ unu. Ci mă veĭ înştiinţa pentru ačasta de voĭ trimite banĭ, de va fi. Şi cu toată plecăčunea săntŭ

alŭ d-l[e] plecată slugă: '831, Avgustŭ 21.
Mateĭ Popescu.

300. Cu plecăčune sărutŭ cinstita şi stăpânească mănuşiţa dumitale.

Cinstite boierule, mă rogŭ să mă erţĭ că nu putuĭ veni de rău munci, că bucaate amŭ bune, darŭ n'are cine le căuta. Că amŭ, boerule, pe moşia dumitale porumb bunŭ, de nu să maĭ încaape, şi mănăncă vitele satuluĭ, că nu e făcută ţari[na] nicĭ de cumŭ, şi păzescŭ ca pe omu mortŭ; că, de voĭ lăsa, apoĭ rămănŭ de nimică. Darŭ eŭ datorĭ săntŭ a veni la dumneta orĭcum. Ci pricina, boerule, că, dacă voĭ pleca eŭ, n'are cine maĭ rămănea, că totŭ plecatŭ amŭ fostŭ, de nu s'aŭ alesŭ nimică de mine. Darŭ eŭ de la nădejdea dumitale nu mă depărtezŭ; apoĭ cumŭ te va milostivi Dumnezeŭ! Lucrămŭ (?) cu o bucăţică de păne dinŭ mila dumitale, a te lumina Dumnezăŭ în zilele dumitale a nu mă lăsa atăta de îngreuiatŭ cu atăta datorie, ci doară să mă plătescŭ şi eŭ dinŭ ajutoru dumitale, că peste destule amŭ datŭ; doară-mĭ voĭ fi maĭ fi venitŭ şi eŭ acuma în fire. Că eŭ la altă parte nu ştiŭ să rogŭ pe

nimenĭ, fără de cătŭ pe dumneata şi pe Dumnezăŭ. Dară, lăsăndu-mă dumneata, eŭ nu ştiŭ altă uşă să deşchizŭ, findŭ şi eŭ alu dumitale. Boerule, pentru bani care i-amŭ priimitŭ dăunăzŭ, doĭ înpărăteştĭ, şi pe urmă patruzăcĭ de leĭ, să însămnezŭ dumneata, să nu să uite, pănă voĭ veni eŭ. Mă rogŭ, boerule, pentru pricina cu unŭ lanŭ ce l-aŭ cositŭ Ionŭ Guguanŭ, l-aŭ cositŭ şi acuma, şi l-amŭ chematŭ de ne-amŭ judecatŭ la zapciŭ, şi zapciu l-aŭ îndatoratŭ de me-aŭ plătitŭ fănulŭ de anŭ, faţă cu Postelnicu. Darŭ pentru acelŭ locŭ aŭ rămasŭ cumŭ veĭ zice dumneata, că aŭ eşitŭ omeni şi popa Mihaĭ faţă înnaintea zapciuluĭ şi aŭ arătatŭ că pănă a nu 'ntra eŭ pe moşia dumitale, l-aŭ cositŭ care aŭ vrutŭ. Pentru acasta rogŭ bunătatea dumitale ca să mi să dea voe să curăţŭ, să facŭ livadie bună, mare, de cătu să stea tufă degĭaba, că acela nicĭ nu e vrednicŭ să curăţe, nicĭ nu e alŭ luĭ, boerule,—că este unŭ locŭ numaĭ curăţitŭ de Dumnezăŭ. Boerule, trimisăĭ şi eŭ o oca de untŭ şi doĭ puĭ de găină. Şi să amŭ şi eŭ unŭ cinstitŭ răspunsŭ alŭ dumitale. Şi săntŭ

alŭ dumitale ca unŭ robŭ: '831, Avgustŭ 21.
Florea Brătiia.

301. Cu multă plecăcune mă închinŭ, sărutŭ cinstită şi stăpănească măna dumitale.

Boerule, iată o scrisore de la coconu Scarlatŭ, findŭ-că să află cu polcu la satulŭ Pătulele. Viia de la Iovanŭ s'aŭ culesŭ, şi aŭ eşitŭ vedre vinŭ 18, însă vedre marĭ, şi l-amŭ storsŭ şi l-amŭ pusŭ în cărcumă, ocao căte parale 10, să să vănze. Iarŭ, culegăndu-să viile, o să-lŭ punemŭ maĭ josŭ, findŭ-că este vinŭ multŭ înŭ plaiurĭ. Prunele cele vinete aŭ fertŭ, şi le-amŭ făcutŭ rachiŭ, şi aŭ fostŭ prea puţintelŭ; iarŭ amŭ făcutŭ vedre marĭ 7, de rachiŭ. Văzŭ că uni dinŭ poslujnicĭ zicŭ că nu vorŭ ca să maĭ fie la vii, zicăndŭ că vorŭ să fie cu satu. Darŭ văzŭ poruncile (?) zapcii că Divanu hotăraşte ca să să dea la suta de clăcaşŭ căte 4 omenĭ moşii să slujească. Ci pentru acesta să amŭ povă-

ţuire de la dumneata ca să luomŭ alţi, să punemŭ înŭ locŭ, saŭ nu.

Numaĭ vre-o doĭ, treĭ pricinuescŭ dintre dănşi, iarŭ ceĭlalţĭ îşĭ caută slujba lorŭ. Pără acumŭ pe aicĭ este forte bine: săntŭ toţĭ sănătoşĭ; grău s'aŭ spălatŭ totŭ, cănepa s'aŭ bătutŭ toată, culaci (?) s'aŭ meliţatŭ, iarŭ porumbi şi via ća mare, că, căndŭ să vorŭ culege, te voĭ înştiinţa pe dumneata, cu măsură cătă aŭ eşitŭ Şi cu toată plecăčunea săntŭ 831, Săpt. 13.

alŭ dum. plecată slugă
Mateĭ Popescu.

302. [Acte date de Aman, în calitate de inspector de măsurĭ.]

Maĭ 8, 1831. Otnăşenie închipuită ecstrucţiie a îndestulări politii Bucureştilorŭ şi a îndreptări măsurilorŭ cu coprinderea ce într'însa să arată.

Deosăbită foaie pentru mămulari ce să neguţătorescŭ prin sate, să li să dea coturĭ (17 Iunie).

Însămnare de tacîmurile măsurĭ care s'aŭ triimisú de la Bucureştĭ şi să teslimatisăscŭ de Maghistratŭ.

1 cîntarĭ.

1 cumpănă cu dramurĭ de doă oca în darapurĭ şapte.

2 peceţĭ: una pentru ocale de aramă şi alta pentru cîntare, palanţă şi dramurĭ (20 Februar 1832)

303. Maghistratu oraşuluĭ Craioveĭ, anulŭ 1832, luna Fevr. 11, N. 39.

Cinstituluĭ dumnealuĭ Sărdaruluĭ Dimitriie Amanŭ, fostulŭ comisarŭ alŭ măsurilorŭ şi cumpenelorŭ.

Să face ştiutŭ dumitale acu cămŭ priimirămŭ porunca cinstiteĭ Marĭ-Dvorniciĭ a trebilorŭ dinŭ lăuntru suptŭ no. 797, prinŭ care însărcinează pă Maghistratŭ cu îngrijire măsurilorŭ şi cumpenelorŭ drepte, care îngrijire fiindŭ asupra dumitale, s'aŭ dăsfiinţatŭ, şi ne porunceşte ca să chemămŭ pă dumneata a paradosi aicĭ la maghistratŭ, atîtŭ socoteala de bani ce s'aŭ luatŭ ştrafŭ de la ceĭ ce ş'aŭ pă-

zitŭ dreptulŭ lorŭ după poruncă, a întrebuința măsurĭ şi cumpene drepte, cîtŭ şi de bani ce săntŭ adunațĭ înŭ nahtŭ, precumŭ şi de toate hîrtiile ce săntŭ în pricina aceştiĭ îngrijirĭ, şi, cu toate că dumnealuĭ Ocîrmuitoru înştiințează că după poruncă aŭ făcutŭ dumitale arătare ca să paradoseştĭ aicĭ aceste ce să arată, darŭ şi maghistratu după datoriie nu lipseşte a face dumitale cunoscutŭ, pă acumŭ, poimîine, Sămbătă, la 13 ale aceştiia, negreşitŭ să viĭ dumn. la Maghistratŭ a paradosi socotelile şi hîrtiile ce maĭ susŭ să arată.

(Două iscăliturĭ neînțelese.)

304. Adecă eŭ, celŭ înŭ josŭ iscălitŭ, încredințăzu cu acestŭ zapisŭ alŭ mieŭ la cinst. mîna dumnealuĭ Sărdariuluĭ Dumitru Amanŭ otŭ Craiova ca să să ştiie că de a mea voe m'amŭ tocmitŭ vierŭ la viia dumnealuĭ ce o are aicĭ, înŭ diialu Dräg|ă|şanĭ, pentru acestŭ următorĭ leatŭ 832, înŭ dreptă sîmbriie tl. 35, adecă leĭ treĭzăcĭ şi cincĭ, pentru care mă îndatorezŭ că voĭ |fi| sîlitorŭ ca să lucrezĭ viia cu oamenĭ cu plată, cărora lucrătorĭ să le plătescŭ cu banĭ de la dumnealuĭ. Şi, cîndŭ voĭ fi cu lucrători înŭ lucrul vii, să-mĭ plătească şi mie zioa precumŭ şi la ceialalțĭ lucrătorĭ, şi, la orĭce va privi asupra folosuluĭ vii, să fiŭ alergătorĭ şi trepădătorĭ. Iarŭ, cîndŭ, dinŭ pricina nesîlințiĭ mele, să va întîmpla vii vre o pagubă, să fiŭ răspunzătorŭ pănă la o parà. Şi, spre a fi crezutŭ orĭ la ce arătare că-mĭ voĭ urmà datoriia vierii mele, precumŭ şi alțĭ vierĭ urmează, m'amŭ rugatŭ de scriitorulŭ acestuĭ zapisŭ de m'aŭ iscălitŭ, şi eŭ mi i-amŭ pusŭ degetu în locŭ de pecete, şi spre maĭ bunŭ adevărŭ daŭ chezaşŭ şi pă tatămieŭ Ionŭ, care în josŭ să iscăleşte, ca la orĭce a mea rea urmare să fie elŭ răspunzătorŭ. '832, Iuli 10.

Eŭ, Păunŭ sinŭ Ionŭ Soare otŭ Drăgăşanĭ, adeverezĭ. Eŭ, Ionŭ Soare otamŭ, tatalŭ alŭ luĭ Paunŭ, chezaşŭ, răspunzătorŭ pentru numitulŭ fii-mieŭ.

Acestŭ zapisŭ l-amŭ scrisŭ cu zisa şi învățătura de maĭ susŭ numituluĭ, sîntŭ şi martorŭ.

Nicolae dascălu otŭ Drăgăşanĭ, martorŭ.

305. Dumnealuĭ bivŭ Velŭ Serdarŭ Dimitrie Amanŭ de sintŭ 48 de anĭ să află lăcuindŭ în patria nostră, în politia Craiovi, carele în multe rându̇rĭ aŭ fostŭ cumpărătorŭ de husmeturĭ şi mărfurĭ, aŭ slujitŭ şi la câte însărcinărĭ iĭ s'aŭ pusŭ asupră-ĭ de stăpânire locală şi la tote şi în totă vremia în diastimă de anĭ 48 s'aŭ purtatŭ pria cinstitŭ şi cu bună orânduială, fără nicĭo abatere, şi, cunoscuto fiindu-ne bunele urmărĭ şi cu credinţă către patrie, s'aŭ şi cinstitŭ de Domnŭ cu cinu Sărdării. Ci, fiindu-ĭ urmările precumŭ arătăm maĭ susŭ, dămŭ la mânile dumisale acesta înscrisŭ încredinţare spre a să cunoşte de stăpânire de cinstitŭ şi credincĭosŭ patrii; 1832, Avgust.

Τιμόθεος ἀρχιμανδρίτης. Κωσταν. Λογ., Στεφ. Μπιμπέσκος, Νικόλαος Μπραϊλόη, Γεώργιος Κοτζοφάνος, Στεφ. Γγενέσκος, Κωστάκης Μπραϊλόη, Δίνκας Σατράρης (?), Νικόλαος Πρισιτζιάνος.

Οἱ ὑπογραφή.

(Partea grecească e scrisă de Aman.)

Socoteală de cheltuielile făcute «cu hanulŭ coconiţi».

306. Boerule, amŭ primitŭ doă scrisorĭ ale dumitale pentru măsurătorea porumbuluĭ, şi, neavândŭ cu cine, la nicĭuna n'amŭ pututŭ ca să-ţĭ daŭ răspunsŭ. Porumbu s'aŭ măsuratŭ şi aŭ eşitŭ ferdele 725 îndesate bine, precumŭ i-aŭ plăcutŭ Postelniculuĭ Mihaĭ. Iarŭ nu le-aŭ lăsatŭ precumŭ le-amŭ primitŭ eŭ, şi aŭ maĭ eşi[tŭ] de eĭ maĭ mărunţeĭ la urmă, cu bobe cu totŭ, ferdele 14, care face totă suma 739. Iarŭ ferdelu nu l-amŭ măsuratŭ până acumŭ, că nu ne-aŭ venitŭ, ca să vedemŭ de câte oca iasă. Ci cu venirea Postelniculuĭ te voĭ înştința de câte oca va eşi. Şi cu totă plecăcĭunea săntŭ 1832, Octomvre (?) 18.

a dumitale plecată slugă

. . . . . (neînțeles).

(Însemnare grecească că a ieşit ferdelul de 14 ocă.)

307. Boerule. Ferdelu de dijmă cu care amŭ [p]rimitŭ. eŭ l-amŭ măsuratŭ după [s]crisorea dumitale, şi aŭ eşitŭ

cu căntaru celŭ mare alŭ dumitale de ocă patrusprăzece, de bobe, şi cu toată plecăčunea săntŭ alŭ dumitale plecată slugă 1832, Octomvre (?) 20.
. . . . . (acelaşĭ).

308. Cu scrisorea acasta nu lipsiĭ a înştiința dumitale pentru moşiia Broscarĭ, a Sfinteĭ Troițĭ, că înŭ multe răndurĭ aŭ făcutŭ cunoscutŭ dumitale frate-meŭ, Logft. Stanŭ, că ačastă moşie să calcă de veciniĭ răzaşĭ, care maĭ josŭ însamnă. Maĭ vărtosŭ că moşineni inovenĭ ş'aŭ loatŭ hotarnicŭ de la Cernețĭ ca să-şĭ hotărască moşiia lorŭ şi 'ntră cu o sumă de stănjinĭ înŭ moşiia Sfinteĭ Troiță. M'aŭ făcutŭ cunoscutŭ ca să mă arătŭ cu sineturile moşii Broscarĭ. Şi, fiindŭ-că aicĭ, la Pătule, avemŭ ingînerĭ pă unŭ Iniţă Druiulescu de la Tărgu-Jiiuluĭ, şi amŭ loatŭ vorbă cu dumnealuĭ, m'aŭ cerutŭ de stănjănŭ căte pr. 60 şi, puindu-ĭ eŭ multe înnainte, că ačastă moşie este a biserici Sfinteĭ Troiţă şi biserica nu maĭ are altŭ venitŭ dăcătŭ atăta, aşa darŭ aŭ lăsatŭ şi dumnealuĭ pă 30 galbenĭ înpărăteştĭ. Ci bine arŭ fi ca dumneata să mergĭ la dumnei coconiţa ca să scoţŭ toate sineturile moşiĭ şi să scoteţĭ o foie şi să o opriţĭ la dumv. cu leaturile lorŭ, şi toate bucăţile dă hărtie ale aceştiĭ moşiĭ să pecetuiască coconița şi se mi le trasmeteţĭ *(sic)* făcăndu-mĭ şi vechilimea dinŭ partea coconiţi saŭ dinŭ partea dumitale, ca înŭ puterea aceia să mă raz[i]mu şi eŭ ca să daŭ jalbă la cinstitulŭ trebunalŭ alŭ acestuĭ judeţŭ, cu toţĭ vecini răzaşĭ să scoță sineturile , şi maĭ vărtosŭ că ingineru să pricepe de ceteşte şi slavoneşte şi sărbeşte şi poate să tălmăcască. De aceia nu lipsiĭ a face cunoscutŭ dumitale ca măine poimăine să nu amŭ bănuială, căcĭ eŭ n'amŭ cu ce să mă arătŭ la vecini răzaşĭ. Şi cu plecăčune. '832, Noevr. 3.
alŭ dumitale
maĭ micŭ şi slugă
Dumitru Palevŭ (?).

Vecini răzaşĭ.

1 Rogova, moşiia dumnei cc. Anuţiĭ Murgăşancăĭ.

1 moşiia Poroina, moştenească.
1 moşiia Izvoru a lu Ioniță Izvoranu.
1 moşiia Inova, moştenească.

4

309. Sibiiŭ, 16 Novembre 1832. Constantin Aman către tată. A fost μὲ τὴν Μαρίτζαν μου la lazaret pentru afacerĭ de casă. Salută pe ceĭ de casă, transmite salutărĭ de la soția Marița şi de la fiul Dumitrachi, a căruĭ drăgălăşie o descrie. «Πηγαίνω εἰς τὸν διδάσκαλον καὶ μανθάνω τὸν τρόπον πῶς γράφει νὰ γίνωνται αἱ χάρται. Ἡ Μαρίτζα καὶ ὁ Δημετράκης φιλοῦν τὸ σεβαστὸν χεράκι της καὶ ἀμφότεροι ἀσπαζόμεθα τὴν δεξιὰν τῆς νενέκας. Τὰ ἀδελφάκια μου γλυκοφιλῶ.» Cere măsura lor pentru a li face pantofĭ (παντόφια) şi haine. Trimete scrisoare către πενθερός. Τῇ φανερώνω πρὸς τούτοις ὁ Δημετράκη μας ἄρχισεν νὰ κάθεται εἰς τὸν κῶλον του, ὅλα τὰ ἐννοεῖ, γνωρίζει ὅλους; τρώγει ὅτι τύχῃ: μ ύρκολα, σπανάκι καὶ κάθε ἄλλο ζαρζαβάτι, τὸ ὅωζὶ τὸ ἔχει πάραργον, γελᾷ μὲ φωναῖς μὲ τὴν ὥραν: τῇ ἀληθείᾳ νὰ μᾶς τὸ χαρίσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς μκαὶ ἡ παναγία δέσποινα, εἶνα χαριτωμένον παιδί, ὅλοι οἱ ἐδῶ, καὶ Γραικοὶ καὶ Νέμτζοι, χαίροντα νὰ τὸ παίζουν ὡς νοστιμότατα: ἡ μόνη μας χαρὰ καὶ διασκέδασις εἶναι αὐτό.

310. La anu 1832. Amŭ fostŭ noĭ cu dulgherie la Craiova, şi amŭ lucratŭ la mănăstire la Sfănta Troiță la acoperiş, şi dumnealuĭ Sărdariŭ Amanŭ, epitropu mănăstiri, ne-aŭ datŭ voe să beinŭ în credință şi măncare ce ni s'o trebui de la cărčumariŭ şi Iona soțiia luĭ, şi aŭ şi chiematŭ d-luĭ Sărdariŭ pe Mihaĭ Cărčumariŭ ca să ne dea în credință ce ni s'o trebui. Darŭ la isprăveniia lucruluĭ ne-aŭ închisŭ cărčumariu la poliție pentru tal. 36, ne-aŭ trasŭ la poliție, care făcusămŭ datorie pe vinŭ şi măncare, şi d-luĭ Sărdariŭ ne-aŭ scosŭ de la poliție, şi ne-aŭ socotitŭ, şi ne-aŭ opritŭ aceĭ banĭ, maĭ susŭ arătați bani aĭ cărčumariuluĭ.

Şi pentru adĭvărată credință ne-amŭ iscălitŭ maĭ josŭ, ca să să crează şi, neştiindŭ carte, rugaĭ pă scriitoriulŭ de ne-aŭ iscălitŭ, iară noĭ amŭ pusŭ degetu înŭ locŭ de pecete ca să să crează.

Eŭ, Dinu Șerdoiŭ (?), dulgheriŭ.
Eŭ, Dumitru Stăvariŭ, dulgherĭ.
Eŭ, Ghiță Istratie, dulgherĭ.
Eŭ, Drăguță, dulgherĭ.
Eu Dincă săteanŭ, martorŭ.

311. Prea înnălțate Doamne. Ca către unŭ capŭ alŭ Stăpâniriĭ noastre i ca cela ce eștĭ lumina i păzitorulŭ acestuĭ Prințipatŭ, precumŭ și la iubirea de dreptate ce de obște este cunoscută și mărturisită că aĭ Înnălțimea Ta asupra celorŭ năpăstuițĭ, a le asculta plângerea și a-ĭ ajutora spre îndreptare, dintre cariĭ fiindŭ și eŭ unulŭ, cu totulŭ înnotândŭ înŭ lacrimĭ, alergŭ la aceiașŭ iubire dă dreptate, jăluindu-mă că la trecutulŭ leatŭ 820, prin contractŭ fiindŭ eŭ însărcinatŭ la magazie cu priimirea untuluĭ și darea la cetatea Diiuluĭ, cândŭ atuncĭ, totŭ într'acelŭ anŭ, dinŭ poruncă viindŭ aicĭ, mi amŭ și paradositŭ socoteala la dumnealuĭ Postelniculŭ Slugearoglu și la dumnealuĭ bivŭ Velŭ Agă Alexandru Vilarà, răfuindu-mă, și maĭ rămâindŭ prisosŭ 26.000 ocă unt, așteptâmŭ poruncă de urmare, dinŭ care 12.000 ocă s'aŭ și rădicatŭ dinŭ poruncă. Asemenea și pentru celelalte 14.000 ocă ce maĭ rămăsese, la luna luĭ Fevruarŭ, leatŭ 821, aŭ venitŭ la Craiova unŭ mumbașirŭ, anume Petre, zetŭ protopopŭ Luca, carele acumŭ să află capichehaia la Gĭurgiŭ, cu poruncĭ și cu cartea dumnealuĭ Postelniculuĭ Rizul către dumnealuĭ Caimacamulŭ Craiovi pentru aceste 14.000 ocă untŭ, a-lŭ rădica, care untŭ l-aŭ și rădicatŭ prinŭ ajutorulŭ cinstiteĭ Căimăcămiĭ, și l-aŭ dusŭ la Izlazu, unde erea poruncitŭ a-lŭ face teslimŭ, luĭ Ianache Procopiu, și a lua teșcherea a o duce la Stăpânire, însă această dare de untŭ s'aŭ făcutŭ de către omulŭ mieŭ Mihale Cocare (carele acumŭ este mortŭ), fiindŭ eŭ fugitŭ dinŭ Craiova dinŭ pricina răzvrătiri. Acumŭ, după jalba ce aŭ datŭ Mării Tale chirŭ Ștefanŭ Meitanŭ, apucândŭ pă dumnealuĭ Căminaru Scarlatŭ Stoenescu și pă chirŭ Ianache Mimì, ca să-ĭ plătească tl. 15.750 ce are să ia Luminățiia Sa Doamna Efrosini Calimahi, după car-

tea de vechilimea ce i s'aŭ datŭ, și zapisulŭ numituluĭ Mimì suptŭ chezășiia dumnealuĭ Stoenescu, pentru maĭ susŭ arătata sumă de ocă 14 000 untŭ, orănduindu-să înŭ cercetarea cinstiteĭ Logofeţiĭ a Pricinilorŭ Streine, unde ne maĭ fiindŭ și eŭ, amŭ arătatŭ că s'aŭ rădicatŭ acestŭ untŭ dinŭ Craiova dă către numitulŭ mumbașirŭ și că spre maĭ bună plirofărie a judecăţi să să întrebe dumnealuĭ Aga Vilarà, carele și întrebăndu-să, aŭ datŭ răspunsŭ că pentru aceste 14.000 ocă untŭ știe că după moartea răposatuluĭ Domnŭ Alexandru Șuţu Vvd. prinŭ maĭ susŭ arătata simfoniie și chezășiie s'aŭ făcutŭ tocmală a priimi Mimì acestŭ untŭ cu preţulŭ ce să coprinde într'acea simfoniie, și a plăti și bani căţĭ va face și că, după venirea dumnealuĭ dinŭ Brașovŭ aicĭ, cătăndŭ pe Mimì la dumnealuĭ acasă, l-aŭ întrebatŭ și n'aŭ tăgăduitŭ, arătăndŭ că l-aŭ priimitŭ. Asemenea și pentru banĭ aŭ zisŭ că nu are deocamdată de unde să-ĭ plătească, ci să fiie adestare pănă îĭ va veni de la Ţarigradŭ nește banĭ ce are acolo, și atuncĭ îĭ va plăti negreșitŭ,—care această întrebare i s'aŭ făcutŭ de către dumnealuĭ Aga Vilarà, fiindcă atuncĭ avea această vechilimeà dată de la Lumināţiia Sa Doamna Calimahi, pentru priimirea acestorŭ banĭ. Judecata aceasta a Pricinilorŭ Streine, după ce aŭ văzutŭ maĭ susŭ arătatulŭ răspunsŭ al dumnealuĭ Agă[ĭ] Velarà, și după ce aŭ văzutŭ și alte dooă destoinice și temeinice dovezĭ ce le-aŭ arătatŭ chirŭ Ștefanŭ Meitani, însă una chearŭ înștiinţarea aceluĭ Petre Mumbașărulŭ de atuncĭ către dumnealuĭ Rizu, prinŭ care arată ritosŭ că, după poruncă ce aŭ avutŭ, aŭ priimitŭ dinŭ Craiova 14.000 ocă untŭ, și aŭ plecatŭ însușĭ să-lŭ ducă la Izlazu, ca să-lŭ teslimatisească la numitulŭ Ianache Procopiu, care înștiinţare aŭ priimit-o maĭ susŭ numitulŭ omulŭ mieŭ dă la măna numbașăruluĭ dreptŭ adeverinţă. Altă dovadă înștiinţarea omuluĭ mieŭ ce face iarășŭ către dumnealuĭ Postelnicŭ Rizu, cu asemenea coprindere, trimiţăndŭ și scrisoarea numbașiruluĭ, amăndooă fiindŭ scrise totŭ dinŭ ltŭ. 821 și totŭ într'o zi, Fevr. 18. Văzŭ că mă năpăstuește prinŭ anaforao ce s'aŭ făcutŭ, îndatorindu-mă ca, orĭ să

aducŭ eŭ teşcherea de la acelŭ Ianache Procopiu, saŭ să plătescŭ arătaţi banĭ, cu cuvântŭ că aveamŭ datorie să îngrijescŭ a lua teşcherea ca să mă apărŭ căndŭ mi să va cere. Luminate Doamne, căndŭ săntŭ aceste treĭ dovezĭ de faţă şi arătate prinŭ numita anaforà, mi să pare că nicĭo vinovăţie asupră-mĭ nu maĭ rămăne, maĭ vărtos că dinŭ coprinderea scrisoriĭ mumbaşiruluĭ să face întreagă dovadă că aŭ priimitŭ untulŭ de la mine şi că elŭ a fostŭ într'adinsŭ trimisŭ şi poruncitŭ numai şi numaĭ ca, rădicăndŭ untulŭ dinŭ Craiova, să-lŭ ducă însuşĭ la Izlazu şi, acolo teslimatisindu-lŭ, să ià teşchereà şi să o aducă Stăpăniriĭ, căndŭ atuncĭ, fiindŭ vremea turburată de răsvrătitorĭ, să vede că i-aŭ fostŭ teamă numituluĭ Ianache Procopiu a da teşcherea la Craiova ca să nu pătimească untulŭ vre unŭ pericolŭ la drumŭ pănă la Izlazu. Şi asemenea să înţelege că le-aŭ fostŭ şi simfoniia şi urmarea. Apoĭ eŭ ce săntŭ vinovatŭ, avăndŭ sinetulŭ mumbaşăruluĭ dă priimirea untuluĭ după cumŭ maĭ susŭ pă largŭ să arată? Nu maĭ rămăne darŭ altŭ nimicŭ decătŭ numaĭ şi numitulŭ mumbaşărŭ să dea seamă de urmarea ce va fi făcutŭ. De aceia fierbinte mă rogŭ Innălţimeĭ Tale ca cu fireasca Mării Tale blăndeţe să priveştĭ asupra dreptăţiĭ şi să nu fiŭ osanditŭ la năpăstuirea ce mi să face de către cinstita Logofeţiie, fără dă a fi vinovatŭ. Acĕasta mă rogŭ, şi cumŭ va fi mila Mării Tale.

Prea-plecată slugă
Dimitrie Amanŭ Sărdarŭ otŭ Craiova.

312. Noĭ, ceĭ maĭ josŭ iscăliţĭ, încredinţămu printr'acestu înscrisŭ alŭ nostru, ce-lŭ dămŭ unulŭ la măna altuia, precumŭ să să ştie că, la prigonirea ce avemŭ pentru hotarulŭ din spre moşiia Metcu şi dintre Odolenĭ, la capulu acestor dooă moşiĭ de spre Apusŭ, ca să lipsască jurămăntulŭ de la mijlocŭ şi cheltuielile prinŭ judecăţĭ, ne-amŭ învoitŭ între noĭ într'acestaşŭ chipŭ, adecă: fiindŭ-că avemŭ într'aceste doaă moşiĭ doaă semne netăgăduite, însă loculŭ pietri ce este la obărşiia Almăjuluĭ şi vălĉaoa Săc-

şoareĭ, care este înŭ faţa Ruşeţuluĭ, pănă unde s'aŭ şi trasŭ moşiia Odoleni, să să tragă printr'aceste doaă semne linie dreaptă pănă înŭ matca Almăjuluĭ şi acolo unde va veni dreptulŭ, adecă unde va tăia liniia, acolo să să pue piiatră despărţitoare într'aceste doaă moşiĭ, şi noĭ să nu maĭ avemŭ a maĭ pricinui cu niciun felŭ de cuvăntŭ, şi. orĭ la ce judecată vomŭ maĭ merge peste acastă învoială ce este întemeiată pă dreptate, sĭ nu maĭ fie ascultatŭ, şi spre încredinţare ceĭ ce amŭ ştiutŭ carte ne-amŭ iscălitŭ cu chiarŭ măinile noastre. Iarŭ ceĭ ce n'amu ştiutŭ carte, amŭ rugatŭ pă ceĭ ce aŭ ştiutŭ dintre noĭ de ne-aŭ iscălitŭ. şi noĭ amŭ pusŭ degetele în locŭ de pecete.

. . . . . stăpănu moşii Meteuluĭ.

Eŭ, popa Dumitraşco Hodoleanu, adeverezŭ.

Eŭ, popa Ionŭ, adeverezŭ.

Diiaconŭ Gheorghe Hodoleanŭ adeverezŭ.

Diiaconu Barbu »

Popa Mateĭ »

Diiacŭ Dumitraşcŭ adeverezŭ.

Tuţică »

. . . . .

Faţă fiindŭ şi noĭ la facerea acestuĭ înscrisŭ, amŭ iscălitŭ de martorĭ.

Tache Filişanu, martorŭ.

Ştefanŭ Gioroceanu, scriitoru acestuĭ înscrisŭ, martor.

Raicu Peale otŭ Breasta, martor.

Dragomirŭ Căclariŭ, martorŭ, otŭ Răcarĭ.

Mateĭ Mititelu » ipacŭ.

Gheorghie Sărbu » »

Nicola Puşcăşoiŭ » »

Hotarnicĭ Filiiaşuluĭ şi Meteŭ.

Acestŭ înscrisŭ ce de bună voe aŭ datŭ maĭ susŭ iscăliţĭ, făcăndu-să înnaintea noastră, îlŭ adeverimŭ

Grigorie Oteteleşanŭ '833, Maiŭ 26.
hotarnic Filiaşuluĭ.

. . . bivŭ vt. Logt.,
hotarniculŭ Meteuluĭ.

313. 26 Mart 1834. Judecătoria de Dolj. «Doaăzecĭ şi şapte moşnenĭ hodolanĭ dintr'acestŭ judeţŭ după jalba. . . înpotriva d. Manolache Poenarŭ, vătafu dă aprozĭ, s'aŭ înfaţăşatŭ înŭ judecata cu pârâtulŭ Manolache.» «Eĭ de la strămoşi lorŭ aŭ viĭ, pometurĭ, cumŭ şi siliştea dă satŭ, iarŭ acumŭ să să vaza încutropiţĭ fără nicĭo dreptate.»

Se arată: act din 1776, prin care Brădeştiĭ, Constantin, Nicolache şi Petru, daŭ zapis «unuĭ Băluţă Brădescu, moşulŭ Poenaruluĭ», pentru partea lor de Meteŭ, «dinŭ podu purcaruluĭ la dealŭ», pe care o răscumpără, «ca un caminŭ părintescu»;

Hotarnica din 7243 pentru Radu Brăiloiŭ, Ionŭ Podbăniceanu şi «alţĭ moşnenĭ hodolenĭ», între Hamaradia şi Almăj.

Cuvinte: «zăstraşĭ».

314. 21 Decembre 1834. «Prezedentulŭ judecătorii judeţuluĭ Doljŭ, secsiia 1-», către «dumnei Sărdăreasa Pipi Amanŭ», pentru cererea luĭ «Gheorghe Mihailŭ Coca şi fraţĭ» ca «orĭ să înplineştĭ arătaţi banĭ jeluitorilorŭ, saŭ, avîndŭ înpotrivă a răspunde, orĭ însuşŭ dumneata saŭ prinŭ vechilŭ orînduitŭ să viĭ spre înfăţişare la judecată după sîrbătorile Sfinteĭ Naşterĭ.»

315. [Către Lăceanul, Craiova].

Văzăndŭ cele scrise în scrisoarea dumitale cu zahareouò, iată închizŭ răspunsurile sale de priimirea anaforaleĭ şi altŭ bazisŭ ce maĭ pune înnainte, care nu-şĭ aŭ loculŭ, ce dumneata veĭ face aceia ce să cuvine maĭ departe. Pă mine să mă iubeştĭ şi să mă erţĭ căcĭ nu amŭ răspunsŭ dumitale de locŭ. Iarŭ, cîndŭ te veĭ înprileji, binevoindŭ mă veĭ înpărtăşi şi cu vre o ştiinţă dinŭ partea loculuĭ. Domnule, cocoana Catinca Farfaroica încă scriindŭ Sărdr. Ştefanŭ Miculesculŭ aŭ spusŭ că s'arŭ fi aflăndŭ înŭ hîrtiile (?) dumnei nişte hrisove ale biserici Sfinte Troiţă de-aice, încă dinŭ vremea răposatuluĭ boeruluĭ dumnei, cîndŭ să afla ispravnicŭ aicĭ, şi dinŭ întîmplare nu le-au

maĭ cerutŭ. Şi, pentru că acumŭ ne-arŭ fi foarte trebuincoase, pentru multe supărărĭ ce cearcă biserica şi noĭ dinŭ partea mînăstiri Govoriĭ, te rogŭ dinŭ sufletŭ sĭ binevoeştĭ a-ĭ face întrebare de aceste sineturĭ, care, de să vorŭ afla, să-şĭ facă o nesăvîrşită pomenire a le da dum. şi a mi le trimite, căce dumnei nu-ĭ sîntŭ trebuincoase, iarŭ noo foarte de lipsă poate şi folositoare. Eŭ, neavîndŭ cunoştinţă, nu îndrîzniĭ a o rugà, ce dumneata pentru hatîrulŭ mieŭ veĭ face acastă osteneală, arătîndu-ĭ cuvenitele plecăcunĭ şi că eŭ mă aflu şi epitropŭ alŭ aceştiĭ bisericĭ.

Pentru care de urmare voĭ avea şi frăţescŭ răspunsŭ, fiindŭ alŭ dumitale ca un frate şi slugă

. . . Bu . . . 834, Maiŭ 19.

316. Prea-înnălţate Doamne.

(Petiţie către Domn) Totă omenirea alcătuită în sănul acestuĭ pravoslamnecŭ pămăntŭ mărturiseşte prinu organu sămţitoreĭ făcătorele de bine, înnaltele şi măritele fapte ce aţĭ înfiinţatŭ în patrie spre folosul şi luminarea naţii romaneştĭ, atătŭ maĭ nainte, cănd v'aţĭ aflatŭ mare propetarŭ alŭ patrii, cătŭ în vremea acasta, de căndŭ denŭ iubirea Pronii cereştĭ aţĭ primitŭ strămoşesculŭ tronŭ al oblăduireĭ prinţipatuluĭ... (?). fiind sprijănită şi sorta mea nu puţinŭ, cu inimă curată veselă dum. de înflorirea neamuluĭ firescŭ patriotŭ, şi mulţumescŭ cu glasŭ ferbinte Înpăratuluĭ cerescŭ care ţine statornicŭ cărma milostiviriĭ Înnălţimeĭ Vostre către supuşi acesteĭ patriĭ, şi ceĭ asămenea lorŭ în petrecere de văduvie, şi acumŭ îndrăznescŭ a zice către Innălţimea Ta pentră aŭ răsăritŭ sorele adevăratu, lumina întrece în fel-re *(sic)* năpăstuiţĭ. De acìa, covărşită de şărul uniĭ acestŭ felŭ de nepreţuite bucuriĭ, cu rugăciune ferbinte năzuescŭ la picoarele Domnesculuĭ tronŭ ca să vă milostiviţĭ pentru dragostea ca nepreţuită a Corone Înnălţime Tale a fi cu băgare de samă alăturateĭ delă, copleşită de atăta focŭ a ... noşti săntemŭ nevoeţĭ a ne jălui şi.. nepărtenire amŭ cercatŭ la săcfestru cerutŭ prinŭ jalbă cătră Înnălţimea Vostră ca să fiia pentru asăgurarea celeĭ cu zapisŭ

... de leĭ 17 580 capete. şi dobăndă. şi osăbitele 'sămțitore cheltuele pă venitulŭ, nemişcătorele lucrurĭ ale d. Stolnicu Ionŭ Lahovari, după cumŭ dovedeşte dezvoltŭ corespodația ce amŭ văzutŭ în cornele dela dele. Şi, pentru că dumlr. judecători părtin[ir]e dă cu totulu d. Stolniculuĭ pentru dă greutate (?) persana sa, i-aŭ supusŭ la încredințare pravilnicĭ pă arendaşu hanuluĭ i pă alŭ moşii Gărdeştiĭ, ce l-aŭ plăzmuitu pă numirea pomocniculuĭ Cațalarieĭ, ca să să descopere adevărulŭ de săntu arendate aceste doo lucrurĭ şi de aŭ răspunsŭ bine înnainte înfățişăriĭ reclamații mele de la 10 Iuni, şi totŭ de odată aŭ lăsatŭ nesăcfestruite jumătate leafa prezidenții dum. Stolniculuĭ i o droşcă cu telegarĭ de 80 doo *(sic)* ce are.

După cumŭ ne rugămŭ şi m'aŭ ținutŭ cu prelungire 16 zile în Rămnicŭ, adecă de la 10 şi pănă la 26 Iuni. denŭ care pricină amŭ fostŭ silită de m'amŭ arătatŭ cu plăngere şi la cinstita Mare Logf. şi la 19 ale acesteĭ lunĭ. Să binevoeştĭ, ca unŭ iubitorŭ de dreptate stăpănitorĭ prețipatuluĭ a-mĭ face cuvenita îndestulare şi răsplătirea celorŭ abătuțĭ de la canon[it]ele însărcinările. după încredințarea ce să pote luo de Innălțimea Vostră dinŭ chiarŭ raportulŭ cu n-o 122. trimisŭ la cinstita Mare Logofeție la 26 Iunie, de către d. procuroru pomeniti judecătoriĭ.

835. Iuni 26.

317. 2 Iunie 1834. «Manolache Poenaru de aicĭ» către «prizidentu alŭ Divanuluĭ judecătorescŭ, secsiia țivilă», în procesul cu moşneniĭ Hodolenĭ pentru «unŭ codru de pămîntŭ ce mă cunoscŭ că sîntŭ încutropitŭ de aceĭ moşnenĭ, dinŭ hotaru moştenescŭ».

318. 26 August 1834 «Cinstita suptŭ-otcărmuire a plăşi Hamăradiia». Pentru aceiaşĭ pricină. «Tăgăduiescu doĭ dinŭ patrusprece care săntu iscălițĭ în zapisulŭ de învoire, anume Vasile Meghiri şi Costandinu ..., ca să să apere de osănda lorŭ.»

319. August 1834 Manolache Poenaru către «cinstita prezidenţie a jud|e|ţĭ Doljŭ, secsiia 1.» In aceiaşĭ afacere.

320. 25 Iunie 1835. Judecătoria Vîlciĭ, pentru cererea de sechestru contra averiĭ Stolniculuĭ Ioan Lahovari făcută de Pipica Aman. Sechestrul se întinde pe leafa de president, pe baniĭ scutelnicilor, «pă rodulŭ vii dă la Malŭ», «pă rodulŭ vii dă la Suteştĭ», «pă venitulŭ moşi, Gredeştiĭ, ce este a dumnealuĭ Stolniculuĭ», «pă venitulŭ Ţiganilorŭ», «pă venitul casălorŭ unde să află cinstitulŭ trebunal», «pă venitulŭ moriĭ cu doă rote dinŭ oraşulŭ Rămniculuĭ», «pă venitulŭ hanuluĭ dinŭ oraşŭ», «pă venitulŭ moşii Răstoca», «pă o calească cotŭ *(sic)* dă Viena, cu doĭ armăsarĭ murgĭ.»

321. Lahovari obiectează, la Iunie 1835, că datoria, în adevăr, este, din 1825, către «raposatulŭ Serd., soţulŭ dumnei»; cere înfăţişare cu ea, «orĭ, de nu este putincoasă a se maĭ zăbovi», cu vechilul eĭ. Maĭ era dator Păharniculŭ Matache Greceanu. Moşiile şi via «amŭ de zestre». Hanul e arendat «întru întîmpinarea cheltuelilorŭ copiilorŭ ce săntŭ înŭ slujba miliţii cătŭ şi a deputăţii».

322. La 12 Iunie 1835. răspunde Pipica. «Netrebuincoasă maı multă alilografie», judecătoria fiind «părtenitoare înŭ persoana dumnealuĭ Stolniculuĭ cu zăbava îndepliniri cereriĭ mele i a porunci prea-înnălţatuluĭ nostru Domnŭ şi ţinerea aicĭ atăta zile zadarnicŭ înŭ grea cheltuială». A înştiinţat pe «procoror». Se va plînge şi Domnuluĭ «ca pentru o urmare de paracsenŭ la ramura judecătorească». Nicĭ procurorul «nu s'aŭ silitŭ a dezgărdina înpiezişerile pricinuite numaĭ dinŭ voinţa omenească. iarŭ nu şi după ertare de regulament.»

323. In aceiaşĭ zi petiţia Pipicăĭ către «procărator». Se judecă «de este trecutŭ unŭ anŭ». Se plînge de «înpletecirĭ şi înpiedecărĭ». Căpătase apoĭ «buiurdizma» Domnuluĭ. A plătit şi «legĭuitulŭ havaet, leĭ 20». Vede pe judecătorĭ «dogo-

rindu-se de persoana d. Stolnicŭ (maĭ vărtosŭ fiindŭ şi prezidentŭ): nu îndrăznescŭ a face nicĭo punere la cale». «Aşa darŭ, căndŭ şi dinŭ partea Domniĭ Tale, după această, voĭ cunoaşte asemenea adiaforie, silită săntŭ atuncea a mă arăta cu jalbă către Măriia Sa Vodă, chiarŭ pă numele dumitale, arătăndŭ atătŭ neorănduiala cinstiteĭ judecătoriĭ, cumŭ şi a d-le nepreveghere ce facĭ, către ceĭ asemenea mie, ce pierŭ prinŭ cheltuelĭ zadarnice.»

324. 13 Iunie. Judecătoria. «Pipichi Amanŭ» (răspuns la actul din 12).

Spre răspunsŭ la adresulŭ dumitale dd. 12 ale următoari să încunoştiințează că de prisosŭ este dv. a vă repezi cu atacurĭ prinŭ hărtiĭ, atătŭ către judecătorĭ, cătŭ şi către mine, căcĭ nimenĭ peste îndatoririle şi regulele slujbiĭ nu poate a păşi, precumŭ şi însumĭ, nu numaĭ înŭ această pricină a dv., ci către verĭcare, mă silescŭ a le îndeplini. Rămaneţĭ darŭ linişti̇tă şi nu vă grăbițĭ peste orănduiale. Procoratoru: Alecu Budişteanu.»

325. 13 Iunie. Pipicăĭ Aman. Judecătoria-ĭ arată că e de nevoie cercetare şi nu se poate pune sechestru pe lucrurĭ sechestrate şi pe veniturĭ. Se va face după legĭ, «fără a maĭ fi trebuință cătŭ dă puținŭ a arăta dum. judecătorieĭ prinŭ descriere zorită articurile dinŭ Regulamentŭ şi îndatoririle eĭ. Alecu Boioreanu. Grig. Ian. Hrisescu (?).»

326. Obiecţiile Pipicăĭ de la 13 Iunie. «Zadarnica şi neprapravilnica prelungire» o aduc în «mirare». «Iarăşŭ amŭ cinste a pune în băgare de seama cinst. judecătoriĭ» prescripţiile Regulamentuluĭ. «Iarŭ, dacă cinst judecătoriia nu voieşte să judece adăncimea şi delicatenţiia adevăruluĭ stăriĭ, înŭ adresulŭ mieŭ de la 12 ale următoareĭ, umblăndŭ meşteşugindŭ a da străină tălmăcire, atătŭ proectuluĭ pomenitŭ. cătu şi porunci cinst. Marĭ-Logofeţiĭ suptŭ n-r 865 cu înştiinţare de necuvenită prelungire înŭ părtenirea dumnealuĭ Stolniculuĭ, datorniculuĭ mieŭ, zicăndu-mĭ adecă ca orĭ eŭ

să mă nevoescŭ a dovedi pentru lucrurile ce am cerutŭ a se secvestrui, de nu sînt date maĭ de nainte cu arendă de catre dumnealuĭ Stolnicu şi bani priimiţĭ de dumnealuĭ, saŭ să fiŭ îngăduitoare până cinstita judecătoriia va cerceta prinŭ alte mijloace, urmare ce o socotescŭ pentru mine nepotrivită înŭ aceastĭ pricină .., şi pentru aceasta facŭ poftoritoare rugăcune cinst. judecătoriĭ ca sângură să ia înŭ băgare de seamă delele atingătoare de urmatele până acumŭ secvestrurĭ a cunoaşte dezvoltŭ că numaĭ la secvestru mieŭ s'au înfiinţatŭ de cinst. judecătoria atăta zadarnică alilografie, dovedită prin neunirea a doaă răspunsurĭ ce mi-aŭ trimisŭ, şi. fiindŭ-că toate secvestrurile întămplate până acumu pe avuturi de maĭ marĭ persoane s'aŭ săvărşitŭ la stănţiile judecătoreşti dinŭ Prinţipatŭ după pomenitŭ proectu ce este .alcătuitŭ pentru asemenea înprejurărĭ, nefiindŭ cunoscute alte noaă îndatorirĭ, cerŭ ca şi cinst. judecătoriia să precurme abaterea orăndueli şi să pue secvestru pă cele arătate înŭ adresulu mieŭ de la 11 Iunie... Pă cătŭ amu fostŭ putincoasă, m'amŭ arătat către dumnealuĭ cu omeneasca adăstare, şi dumnealuĭ îngrijirea cuvenită aŭ avut-o încuiată înu mormăntulŭ uitări. Iarŭ că maĭ adaoge cinst judecătoriia ca să nu maĭ arătŭ prinŭ descrierĭ zorite articolele dinŭ Regulamentŭ şi îndatoririle eĭ, mă mirŭ cu ce dreptu ia supărarea aceasta, căndŭ înnalta Stăpănire asemenea înprejurerĭ le are alcătuite pentru ştiinţa publiculuĭ şi a celorŭ întămplătorĭ ipotesisurĭ, şi maĭ vărtosŭ pentru ceĭ ce nu să ascultă la drepturile lorŭ, precumŭ eu cu luminată poruncă domnească cercŭ acestŭ felŭ de înpiedecărĭ. De aceia şi acumŭ, învitată de dreptate şi băgare de seamă a secvestrurilorŭ ce se facŭ fără asemenea prelungirĭ în Prinţipatŭ după puterea proectuluĭ, care nu deosibeşte haractirulŭ, ceru a să pune secvestru pe arătatele lucrurĭ. ce nu au nicĭo pravilnică înpiedecare, saŭ, de nu voeşte cinst. judecătoriia, pentru părtenire dumnealuĭ Stolniculuĭ, să-mi înnapoeze orighinalulŭ jalbi, cu porunca Mării Sale, ca să-mĭ cerŭ cheltuelile şi pagubele prinŭ plăngere la locurĭ cuvenite, de la dumnealorŭ judecători şi de la

dumnealuĭ procororu, carele și după adresulŭ mieŭ către dumnealuĭ nu s'aŭ silitŭ a întâmpina cu băgare de seamă stăngănirile, nicĭ a înnainta lucrare dupa povața proectuluĭ datoriilor obșteștĭ, articl. 6.»

327. 13 Iunie. Altă reclamație a Pipicăĭ către procuror. «Fiindŭ-că d-ta eștĭ orănduitŭ de Stăpănire înŭ postŭ de procororĭ la această cinstită judecătorie și cu îndatorire a întâmpina orĭce ivite stăngănirĭ. mă rogŭ a te propti înŭ căderile dumitale și a luoa înŭ băgare de seamă însoțitulŭ adresŭ către cinstita judecătoriia spre cunoștința neorănduelilorŭ urmate.» Aceasta «ca să mărgineștĭ de la mine o lucrare ce poate să aducă defăimare uneĭ sistimeĭ abătută dinŭ Regulamentŭ, articl. 218, și dinŭ proectulŭ datoriilorŭ obșteștĭ, articl. 6. Că eŭ nu amŭ venitŭ pentru înfățișare, și nicĭ porunca Stăpăniri mă supune la această, și nicĭ pocĭ să suferĭ maĭ multŭ mijlocita lucrarea cinst judecătoriĭ înŭ părtinirea d. Stolniculuĭ, care nu s'aŭ maĭ făcutŭ la secvestrurile altora, urmate până acumŭ. Iarŭ, căndŭ, înpotrivă cinst. judecătoriie nu va voi să pue secvestru pă pomenitele lucrurĭ, eŭ cerŭ de la d-ta silință spre luoarea jelbiĭ cu porunca Măriĭ Sale a mi sĭ da, ca după aceia să știŭ ce urmare să facŭ.»

328. 15 Iunie. Judecătoria către Pipica Aman «Judecătoriia poftește pe d-ta ca, maĭ întăĭ, potrivitŭ cu legĭuirea coprinsĭ înŭ pravilă și 'nŭ Regulamentŭ, să aducă vrednică chezășiia, și atuncĭ pă acelŭ temeĭ să va face cuviincoasă punere la cale.»

329. 15 Iunie. Răspuns. Pune chezășie «2 bucățĭ sineturĭ ale moșii mele Zănoaga dinŭ jud. Doljĭ», cerînd și sechestrul și «publicuirea luĭ prinŭ canalulŭ cinst. Ocărmuiriĭ și glasulŭ gazeteĭ redacsii naționale.. Căcĭ dreptatea și trebuințele mele nu mă iartă sĭ sufer peste aceasta și alte zadarnice prelungirĭ.» Dă actul din 1818 și hotarnica luĭ Grigore Oteteleșanu din 2 Mart 1827. Costache Aman în-

tăreşte că nu sînt «emanetarisite altŭ undevaşŭ» şi se pune chezăş.

330. 19 Iunie. Pipica Aman către Marea-Logofeție a Dreptățiĭ. Arată urmarea. A făcut apel la «talentulŭ judecătorescŭ». «Silită şi plină de paraponŭ». a tot stăruit. Cerea actele ca să plece la Craiova, «ca o dăznădăjduită că pentru mine nu este trebunalŭ înŭ județulŭ Vălciĭ». A «înfiinţat» chizăşia cerută, «întorcăndu-mă şi eŭ spre bucurie». Credea «că Proniia Cerească le va fi ridicatŭ perdeaoa părtiniriĭ, darŭ, dă vreme ce şi pănă astăzĭ. Mercurĭ, la 19, săntŭ totŭ înŭ cea d'intăĭ adăstare, îndrăznescŭ să zicŭ că bucuriia mea cu cererea chizăşii aŭ slujătŭ la mine numaĭ ca o măglisitore întămplare. De aceia, supărată pănă în sufletŭ de împrejurările văduvii mele şi dă neascultarea plăngeriĭ mele i a porunci cinst. Mariĭ Logofețiĭ înŭ pricina sicfestruluĭ d. Stolniculuĭ Lahovari, neştiindŭ de la cine să cerŭ îndreptare şi măngăere, alergŭ cu această răclamaţie iarăşŭ la cinstita Mare Logofeție, rugăndu-mă cu adăncă supunere ca să binevoiască a luoa înŭ băgare de samă urmata nedrepfăţime *(sic)* la pricina secfestruluĭ cerutŭ spre înfiinţare la tribunalulŭ Vălciĭ..., să poruncească straşnicú d[1] procororuluĭ ca să să pătrunză dă datoriile dumisale de cererea mea şi, izgonindŭ hatărulŭ, să silească neîntărziiatŭ pă d[r] judecătoriĭ a pune sicfestru pă doăsprezece articole înconoştiinţate cinst. Trebunalŭ, socotîndŭ că nu va fi priimitŭ cinst. Mariĭ Logofeţiĭ să-m ţie baniĭ păn publicuirea gazeteĭ şi chezăşiia fără săvărşire, nicĭ regulamentulŭ articolulŭ 331 îmĭ va da prilejŭ dă tăcere.»

331. 21 Iunie. Pipica Aman către procuror. Se plinge de «amorţirea adîncată». «Zicŭ fără îndoială că poate să fie de miratŭ înŭ totŭ prinţipatulŭ la ramura judecătorească, şi maĭ vîrtosŭ nesuferitŭ auzulŭ prea-milostivuluĭ nostru Luminatŭ Domnŭ, carele jerfeşte neadormită îngrijire de supuşiĭ săĭ, şi maĭ cu samă de ceĭ năpăstuiţĭ prinŭ asemenea trepte. Iarŭ, dacă dom. te sfieştĭ de persoana d. Stol-

niculuĭ, datorniculuĭ mieŭ, și poțĭ să-mĭ daĭ răspunsŭ formalŭ că nu eștĭ ascultatŭ la băgările de samă ale datorilorŭ Domnii Tale înŭ această pricină, mă rogŭ fă-mĭ cunoscutŭ ca să știŭ ce drumŭ să apucŭ pentru părțile părtenitoare, de vreme ce dumnealorŭ judecători pentru hatîrulŭ d. Stolnicŭ, înŭ locŭ de silință datorită, văzŭ că însușĭ [săntŭ] cu nebăgare de samă la propozițiile mele.»

332. 21 Iunie. Lahovari către judecătorie. «Lucrările și asigurarea ce va face cinstita judecătorie nicĭ cunoscŭ, nicĭ mă amestecŭ întru nimicŭ, decîtŭ numaĭ atîta o rogŭ ca, orĭcumŭ va socoti maĭ bine. să-mĭ facă asigurările cuviincoase.» Arată ce e slobod, ce e zestre și ce e sechestrat. Observă că averea luĭ face aproape 30.000 de leĭ și sinetul e de 8.000: «cinstita judecătorie, de o va găsi de cuviință, poate să le secfestrarisască».

333. 22 Iunie. Judecătoria către Pipica Aman. S'aŭ cerut de la Lahovari «contracturile» de arendă și se vor lua și alte informațiĭ.

334 23 Iunie. Pipica Aman către judecătorie. «Rodul vii de la Malŭ și celeĭ de la Troianŭ, de și sîntu slobode, nearăndate, ieŭ, pentru a omeniri iubire, i le lasŭ nesecfestruite înŭ folosulŭ d., fiindŭ și agonisire puțină pă lîngă totalulŭ datorii.» Pentru Țiganiĭ pe cari-ĭ declară a fi de zestre, să se caute și «la moșioara de lîngă Bujorenĭ i celorŭ de la moșiia Ludeștĭ». Cere «secvestru pă droșca cu 4 telegarĭ ce-ĭ are». Datoria, cu dobînzĭ, e de fapt 17.586 leĭ; obiecția luĭ n'are decĭ «rezon».

335. 23 Iunie. Pipica Aman către procuror. Recunoaște că prin el «îndestulare mi s'aŭ făcutŭ».

336. 5 Februar 1835. Judecătoria de Dolj către «Serdăreasa Pipi Amanŭ». Să se înfățișeze însășĭ saŭ prin vechil în procesul intentat eĭ de «Gheorghe Coca și fiiĭ, de aicĭ».

337. 25 Iunie 1835 Judecătoria către Pipica Aman. Arată ce se poate sechestra şi îndemnurile ce s'aŭ tăcut Ocîrmuiriĭ. Arendaşĭ aĭ luĭ Lahovari sînt Ceauş Gheorghe Capeleanu la Gărdeştĭ şi «chirŭ Radu Nenovicĭ» la han. Jumătate din leafă e sechestrată de Greceanu. «Iarŭ droşca cu patru telegarĭ să socoteşte unŭ bagatelŭ cu totulŭ pă lăngă veniturile de maĭ susŭ, ce i să secfestrarisescŭ.»

338. 7 Octombre 1836. Dobre Cojocaru ot Valea Merilor arată că a rămas dator luĭ Gligoricea Lăceanu, «dinŭ străngerea lăniĭ», «banĭ curaţĭ leĭ 858». Scrie Mihalachi Codrescu

339. Treĭ galbinĭ, adică treĭ galbinĭ înpărăteştĭ, am primit de la cocoana Pipica Sărdăreasa. carele a fost oprit răposatu la anul 1832 de la dulgheri care făcusă datorie pe vin la Mihaĭ Cîrcimaru, care vindea vinu meŭ.

Ştefan Telman. Anul 1837, Maĭ în 21.

Scrie ea: ραβαση του Τελμαν οπου επληρωσα τα γροσια.

340. Satul Corlăţălu. dinŭ plasa Blahniţi, judeţu Mehedinţu, alcătuitŭ pă propietatea dumneeĭ Sărdăreseĭ Amănoichi; 837, Iulie 15.

Preoţĭ înŭ slujbă.

Popa Dumitraşco sinŭ popa Dinu. la biserica cu hramu Sfăntuluĭ Nicolae.

Neamurĭ.

Gheorghe sinŭ popa Ionŭ, Simionŭ sinu Stoianŭ Mata.

Postelniceĭ.

Mateĭ sinŭ popa Nicolae.

Ertaţĭ cu cîrţile Stăpîniri.

Florea sinŭ Staico Bratiia.

Nevolnicĭ.

Nume: Mohora, Buză, Prună, Tătca. Boŭ-Roşu, Costăncoară, Stuparu, Gugu, Miliia, Bulate, Păvligu, Mavlea, Ivaşco.

Văduve («văduve dă birnicĭ»). Nume: Brezniceanu, Cĭubuc.

Scutiţĭ pentru militarĭ.

Paraclisierĭ («la biserica știută»): 2.

Mazilĭ.

Stoian Miliia.

Patentarĭ: 2.

Birnicĭ dă capitațiie. Nume: Puiŭ, Toțica, Vănjeanu, Bondoc, Iordăicel, Mateican, Mihaĭ alŭ Iacovi, Guțoiŭ, Luțoiŭ, Bulete, Bobeițĭ. Trăinochi, Cebucu, Mocĭolcă, Școblar, Cătoneanulŭ, Chirățoiŭ, Șandrea, Jugănaru, Ghierghinoiŭ. Măndrețĭ, Burcă, Dodecea, Ilere, Mustăția, Tărtea, Țărușĭ, Crețu. Pițiga, Ionŭ Tuci, Dinu Radulate. Răceanu, Zmadu Lășcuți, Conda Ducărințu, Dumbravă, Milicĭ, Bălu, Cĭocotă. Mitroĭ, Gărleanu, Popescu, Stoicanŭ, Scurtănescu. Uniĭ daŭ birul aiurea.

Spornicĭ și holteĭ ce sîntŭ intrațĭ înŭ socotelile cu plugŭ (?), ce plătescŭ căte leĭ 8, pr. 10 (și 5) la cutie Nume: Vănjeanu, Bondoc, Păun Puiŭ, Cĭochină, Dinu sinŭ Florica luĭ Badea Peu, Costd. Vlădoĭ a luĭ Barbu Măndrocĭ. Mihaĭ sinŭ Marica luĭ Ionŭ Breznicanu, Florea sinŭ Stoica Soroica.

Iscălesc: Mateĭ Popescu. epistatu moșii. preotul, «Gheorghe dascălu» și 5 sătenĭ.

341 15 Iulie 1837. C. Slătineanu către cumnatul săŭ Stamati Paris. Polița n'a presintat-o zarafilor, fiind Sîmbătă, «fiindcă eĭ Sîmbăta nu desfac asemenea lucrurĭ».

342. 1838. Socotelĭ ale luĭ Lăceanu. S'aŭ plătitŭ luĭ chirŭ Crăcunŭ abonamentu gazeteĭ «Romaniia» pe 6 lunĭ, 50 tal.

S'aŭ datŭ pentru «Gazeta Transilvanii» pentru 6 lunĭ, 26 tal.

1840. S'aŭ datŭ arhitectuluĭ Kraus...

S'aŭ datŭ zidaruluĭ Andreĭ Kraus...

1841. S'aŭ datŭ meșteruluĭ Andreĭ zidaru pentru făcutu tiparelorŭ, čubucele (Iosif pentru «lucrurile de ipsosŭ»).

1842. Luĭ Iosifŭ zugrafu aconto zugrăveliĭ odăilorŭ, tocmite 32 galbenĭ.

1853. Lăsat mameî de cheltuială pentru casă.
Dat luî C. Mihaileanu, restu pentru teatru.
Dat pentru portretu soacrămiî la Paris, 18 galbenî.
Pentru un portet al luî Leni Dumba, 35 fr.
Chelt. voiagîuluî la Paris, 7702 l.
Dat d. gineri-mieŭ Alecu Aman, în socoteala dintre noî.

343. Pentru moşia Corlăţelu, a domniaeî Serdăreasa cocoana Pipica, ce o am luatŭ cu arendă de la dumnei, cu contract între amăndoî, adecă unu la dumnei de către mine şi altu la mine de către dumnei, şi, întămplăndu-să de l-am pierdutŭ alŭ mieŭ, celŭ de către dumnei datŭ la mine, am rugatu pă dumnei cocoana de me-aŭ datŭ altu după alŭ mieŭ 'ce-lŭ am la dumnei, şi, pentru ca să fie crezutŭ, am datŭ acestŭ înscrisŭ. Iarŭ, găsăndu-lŭ pă celŭ pierdutŭ, să am a da iarăşŭ dumnei pă celŭ după urmă datŭ. 838, Apr. 8. (Iscălitură.)

344. 28 Decembre 1838. Chitanţă pentru 3.560 de leî daţî de «d. Sărdăreasa Pipica Amanŭ înŭ socoteala datorii către fraţiî Coca».

345 Erî m'amŭ înfăţişatŭ cu Costea Pavlu pentru bani d., şi, cătŭ pentru leî 1.500, nu s'aŭ înpotrivitŭ, iarŭ pentru galb. 50 dinŭ poliţă aŭ zisŭ că să-î trimiţî scrisoarea coprinsă înŭ poliţă şi aşa să vorŭ socoti priimiţî de elŭ în sorocŭ de 9 zile: jalba d. este pentru leî 4.020; apoî după aceste dooă dovezî să alege leî 3.100. Mă rogŭ: orî trimite-mî dovadă şi pentru cusuru pănă la leî 4.020 saŭ dăslușire cu ce îî ceremŭ fără zăbavă. Săntŭ frate şi slugă
I. Rafailă. 839, Iunie 10.
Pricina cu Steriianŭ este în consultate *(sic)*; vă zorescŭ cătŭ pocî.
[Către Grigorie Lăceanu.]

346. Jalba trimisă către cinstita Ocărmuire înŭ pricina tărguluî peste săptămănă amŭ dat o şi dă locŭ mi s'aŭ în-

făţăşat dela pricini aceştiia. unde amŭ văzut lucrare foarte plăcută, poruncĭ către toţĭ supt-ocărmuitoriĭ. otnoşaniĭ către învecinatele ocărmuirĭ, şi către mine în oraşŭ aŭ lucratŭ în pricina acasta. Foarte darŭ dă cuviinţă amŭ scrisŭ şi Postelniculuĭ Mateĭ să nu puie să strige la bălcĭ.. spre ştiinţă. Iarŭ eŭ săntŭ plecată slugă: Hristescu. 1839, Iunie 23; or. Cerneţĭ.

347. 20 Maiŭ 1840. Judecătoria de Mehedinţĭ către Pipica Aman. Îĭ aduce la cunoştinţă că «toate socotelile cutiilorŭ satelorŭ să fie formalisite şi cu iscăliturile dd. propietarĭ saŭ înputerniciţĭ dinŭ parte-le.» Să se supuie pentru Corlăţel.

348. 29 Maiŭ 1840. Judecătoria de Dolj către aceiaşĭ, înnaintînd cererea «dumnealuĭ Mareluĭ-Aga Ştefanŭ Bibescu».

349 S'aŭ scrisŭ răspunsŭ c. judecătoriĭ că eŭ nu cunoscŭ moşia ce aŭ pus-o dumnealuĭ la mezatŭ, ci c. judecătoria va aduce la îndeplinire dăsăvărşita hotărăre după cum glăsuieşte buletinu cu n-o 16.

Pe dos, de mîna eĭ: τοῦ Πηπέσκου Στεφανήκα.

350. Ştefan Bibescu către judecătorie. Avea proces cu Pipica «pentru bani ce am a-ĭ răspunde». A pus la mezat moşia Balta-Verde. Să aştepte «până va lua mezatul săvîrşire, cînd atuncĭ cea d'intîĭ grijă îm va fi a mă plăti de această netăgăduită datorie».

351. Cu plecăcĭune sărutŭ măinile d. Dumitre (arendaşul de la Corlăţel). Iată că trimisă[ĭ] liste de căţĭ banĭ s'aŭ cheltuitŭ cu mora coconiţ[eĭ] şi de căte scrisorĭ aŭ slobozitŭ la vre o căţva clăcaş. Veĭ şti că plugurile până acumŭ nu s'aŭ maĭ pornitŭ dinŭ pricina hoţilorŭ cari aŭ eşitŭ, că nu-ĭ slăbeşte stăpînirile nicĭ de cumŭ după 'n bungete, cu micĭ, cu marĭ, dar astăzĭ, Lunĭ, şi măine, Marţĭ, socotescŭ

că voĭ porni vre o 20 de plugurĭ; săptămăna aĉasta trebuie să facŭ ce voĭ face cu plugurile, că dinŭ pricina hoţilorŭ nicĭ dijma porumbuluĭ n'amŭ strănsu-o, şi stămŭ cu toate batalisite. Darŭ acumŭ le-aŭ datŭ drumu omenilorŭ, că amŭ auzitŭ că s'aŭ prădatŭ doĭ hoţĭ dinŭ cata luĭ Tărlă la Cernețĭ. Pă aica este bine: străngemŭ şi mărunţişurĭ şi dinŭ dijmă, şi, dacă voĭ isprăvi săptămăna aĉasta cu plugurile, în săptămîna viitore o să mă apucŭ să îngropŭ viile boereştĭ. Ghinda să păzeşte. Dorobanţĭ nu me-aŭ maĭ trimisŭ supt-ocărmuitor[ulŭ]: să-mĭ facĭ o scrisore către d. ca să-mĭ trimiță unu ca să scotŭ datoriile. Alta n'amŭ ce scrie de câtŭ: ce me 'ĭ maĭ scrie dt. de acolo, eŭ voĭ pune în lucrare. Şi cu totă plecăciunea săntŭ alŭ du. slugă

. . . Popescu 842, Octr. 18, Corlăţălŭ.

Peşte şi icre mi să pare că nu găsescŭ dinŭ pricina hoţilorŭ, că aŭ luatŭ luntrile toate şi unguţile le-aŭ scosŭ afară.

Însemnare din 20 Ianuar 1844 a Pipicăĭ.

352 1-iŭ Novembre 1842. Judecătoria de Dolj către Pipica Aman, în procesul cu d-luĭ «Enache Hagiadi» pentru luarea a nişte cherestea.

353. 13 Novembre 1842. Procesul luĭ «Dincă Andreiu, neguţîtoru otŭ Craiova», cu Anastasia Dumba.

354. 18 Ianuar 1843. Listă de câţĭ banĭ s'aŭ cheltuitŭ la mora d[ei] Sărdareseĭ, la prefacerea buduroiuluĭ, şi de căte scrisorĭ aŭ datŭ la vre o cățva clăcaşĭ de li s'aŭ ţinutŭ în samă în clacă.

355. Craiova, 26 Iunie 1843. Mihalachi Gheorghiu arată că a primit nişte banı de la Grigore Lăceanul, «dobînda banilorŭ sorimi Dimitrani Socoleascăı. ce aŭ priimitŭ dumnealuĭ de la dl. parucicu Ştefanŭ Bengescu, la care să află înŭ păstrare».

356. 25 August 1844. Judecătoria de Dolj către Pipica Aman, pentru baniĭ ce are a lua de la casa răposatuluĭ Mare-Logofăt Ștefan Bibescu. Să arăte de a primit ceva.

357. 25 Decembre 1844. Către «Κοκόνα Σερδαρ. Πιπή Ἀμμάνι», cerîndu-ĭ 3 galbenĭ și 50 dațĭ la Viena «prea-iubituluĭ d-tale Alecu». — Notă pe V° a Pipicăĭ.

ADAUS.

1. 179... Mihali Dimu către Dimitrie Mihali Dimu la Craiova. Pentru afacerĭ de negoț. Salută pe mamă-sa, pe soră, pe soțul eĭ, Kaludas.

La 26 Iulie 1793 încep facturile în condică. Se văd legăturĭ cu Vidinul.

2. 23 August 1797. Foaie de zestre a surorii Zoița, iscălită de Constantin Nicolau şi Καλούδας Κωσταντοίνου *(sic)*.

Pe dos: Τὸ... τοῖς ἀδελφῖς μου Ζοήτζας ὁποῦ ἔγινεν μετὰ τοῦ ἱου τοῦ κὺρ Κώτζιο λεγομ. Καλοῦδι Κωνστ. ἀπὸ ἐδῶ, Κραγιόβα. τῇ 31 Αὐγώστου. ([Foaia] surorii mele Zoița care s'a dus după fiul dumisale Cociu, ce-ĭ zic Constantin Caludi, de aicĭ, din Craiova, la 31 August.)

3. 10 Mart 1802. «Vălcu tabacu» dă zapis luĭ Aman. «jupănuluĭ Dumitru Amanŭ», pentru 130 de talerĭ, «banĭ bunĭ fără pricină, şi, apucăndu-mă cumnatu-săŭ Caluda ca să-ĭ daŭ bani, eŭ, neavăndu a-ĭ da, m'aŭ pus la închisorea, şi ca să nu pieĭ la închisoare, i-amŭ datŭ acestŭ zapisŭ». Va plăti cu dobîndă până la Sf. Gheorghe. Scrie «Logf. Dinu».

4. Viena, 16 Septembre 1803. Învoială bănească între Dumitru Mihali Dimo şi Mihali A. Mammos, care va iscăli el: Mihali Dimo. Cel d'intăiŭ are capital 8.765 de leĭ, cellalt 3.683.

5 Castoria, 1-iŭ Ianuar 1804. Chrysauge, fata luĭ Manoli Smernu, face epitrop pe Gheorghe Cristodor Nisli pentru a lua lucrurĭ de la Naum Nicolau Spaitzal. Arhimandritul Teofil e martor.

6. Bucureştĭ, 9 Decembre 1804. «Gheorghe Mihalovicĭŭ» scrie, greceşte, luĭ Aman că a fost la Bender şi a cumpărat, dînd arvună, tabanurile de acolo, de la Acherman, Chişinăŭ (Κισινόβι) şi Buicanĭ (Μποϊκάνι) Ar lua şi al Bîrladuluĭ, dacă-ĭ află baniĭ de nevoie.

7. Cu plecăčune mă închinŭ dumitale.

Cinstită scrisoare dumitale scrisă de la 27 ale acesteĭ lunĭ amŭ priimĭtŭ, şi cele scrise amŭ văzutŭ. Văzŭ că-mĭ scriĭ dumneata că alta amŭ vorbitŭ la Craiova şi alta facŭ. Eŭ ce amŭ vorbitŭ, aceia şi facŭ. Îmĭ scriĭ dumneata că să mă ducŭ să ridicŭ acele doaosprezece miĭ şi şapte sute ocă lănă; darŭ pă vremi asta să aduce lăna dinŭ Ţara Tatarească? Pote că să o maĭ cumpărămŭ alŭ doile cu chiria! Şi dumneata scriĭ de 12.700, darŭ pănă acumŭ poate să fie şi 30.000, că eŭ amŭ vorba cu eĭ că să facă peste 40 de miĭ, iarŭ maĭ josŭ, nu. Şi eŭ rămănŭ să plecŭ la fărşitu luĭ Fevruarie cu bani toţĭ, de aicĭ, şi cu ajutoru luĭ Dumnezeŭ viŭ la luna luĭ Aprilie cu totă marfa la Craiova. Şi pentru acasta nu trebue să porţĭ dumneata grijea, ci fiĭ odihnitŭ. că acastă treaba este legată de gătulŭ mieŭ şi la Lasatulŭ Seculuĭ de carne viŭ eŭ la Craiova că să vorbimŭ. Şi să te găsescu sănătosŭ; iarŭ eŭ săntŭ

alŭ dumitale 1805, Ghenr. 30, Piteştĭ.
plecată
şi slugă
Gheorghe Mihalovic.

Jupănŭ Gheorghe Castrişu m'o fi categorisătu către dumneata, darŭ ţ'oĭ spune eŭ pentru ce.

Cinstitul dumnealuĭ jupunŭ Dumitru Amanŭ cu plecăčune, la Craiova.

[Pecetea cu crucea şi Λ Γ Η Ε.]

8. Cu plecacune ma închinu dum., chirŭ Dimitre. Înştiinţezu că mi-aŭ opritŭ Hasan-Paşà Gezarli ocă lănă 13.000, miĭ, zăcăndŭ că are fermanŭ înpărătescŭ cum că nu e slobodŭ ca să meargă lăna la Evropie, şi eŭ vremŭ ca să miargu la Iaşŭ, la conţulŭ ca să jăluescŭ, şi, fiindŭ-că m'amŭ bolnăvitŭ de săntŭ zile 10, şi cu ajutoriulŭ luĭ Dumnezăŭ m'amŭ maĭ îndreptatŭ, şi este ca să mergu la Iaşŭ. Chirŭ Dimitre, amŭ cercatu şi cu dare de banĭ şi nu s'aŭ pututŭ ca să isprăvescŭ triaba. Vremŭ să maĭ scriŭ dumitale alte neagîunsă care mi s'aŭ făcutŭ mie, şi, fiindŭ-că coroerulŭ n'aŭ aşteptatŭ, şi în grabă amŭ scrisŭ acasta dumitale. Să arăţı acasta şi luĭ Hagì Dimitre. Sacĭ cu lănă 78 ţ'amŭ trimesŭ dumitale înnainte acesteĭ scrisorĭ.

Alŭ dumitale plecatŭ 1805, Iun. 24.

Gheorghe Mihalovicŭ.

Cinst. dum. chirŭ Dimitre Amanŭ cu plecăcune, la Cra-[i]ova.

9. Cu plecăcune mă închin dumitale, chirŭ Demitri Aman. Maĭ întăĭ cercetez pentru fericită sănătatea dumitale, ca, aflăndu-se pre deplin, forte să mă bucur. Şi eŭ de[n] mila luĭ Dumnezăŭ mă aflu sănătos. Şi vez, chiru Demitri, că cŭ rămăseĭ de mi[n]cună cu lănă, dar, frate, nu este grişala de la mine. ce este [a] tabacilor, bată-ĭ Dumnez[e]u pe eı că au işit preţ pe lănă maĭ mult, aŭ dat alţ nigostor[ĭ] tl. 48 şi eŭ tragŭ judecat[ă] la zabeţ, de este zile 20, şi nu pocu se scoto lănă cu judecată, niţ bani ce am la tabac, ca la tl 700, rămaşiţă la dăşi. Şi ştiţĭ dumitale că trimeseĭ ocă lănă 8.420, cu căruţa, care arată seama maĭ jos anume, cu dară cu totu. Şi săntŭ al dumitale plecat

Gheorghe Mihalovic.

La Ion Mustăţ, Alecŭsa[n]dru Mustaţ, Oprea Mucanu, Marin Gusu, Stan Bucică. Niţu Răsca.

De vor aduce sumă lănă, se daĭ dumneata ... *(rupt)* către chir Anghel Petru la cărăuşı, se răspu[n]z chiriia la Peteştı.

Piceta eu am stricat.

Cinstituluĭ dumnealuĭ chirŭ Demitriu Aman cu plecăcune, otŭ Be[n]derŭ la Craiova.

10. 28 Februar 1805. Sinet către Aman al luĭ «Dinu zetŭ Coj[o]veanu» pentru 40 de talerĭ, «iarŭ, cătu pentru osteneala banilorŭ săĭ, daŭ 100 de melcĭ».

11. Piteştĭ, 16 April 1805. Gheorghe Mihalovicĭ către Aman. N'a putut pleca la timp. N'a găsit căruţe, nefiind fîn (χορτάρι) pe drum. — Greceşte.

12. 17 April 1805. «Nicolae sinŭ Toma Cantaragiu» dă zapis luĭ «chirŭ Dumitru Amanŭ» că, «luîndŭ noĭ de la Sfinţiia Sa părintele arhimandritu tl. 500..., la leatu 1800, Iuli 28..., şi fiindŭ dumnealuĭ Armaşu Anastase chezaşŭ», împrumută 727 talerĭ de la Aman. Pune amanet prăvălia «care este la uliţa cea mare, de şedemŭ într'ănsa, zalogŭ».

13. Cu plecăčune mă închin dum., chirŭ Demitre Aman. Te ştiiţez pă dumneata că eŭ an avut forte multă supărare cu lănă aič, fide-că an dat pest[e] omin[ĭ] blestemaţ, ci pă dumneata te ştiinţ[ez] că măin[ĭ] încarc 13.000 de ocă lănă şi trimeţ la dumneata, şi cusuru voĭ aduč[e] eŭ. Şi sĭn[tŭ] alŭ dumitale 1805, Maĭ 18.
plecat

Gheorghe Mihalovič.

Dumnealuĭ chirŭ Hagi Demitrache mă închin cu frăţească dragoste.

Cestituluĭ dumnealuĭ chirŭ Demitri Amanŭ cu plecăčune se se dea, la Craiova.

14. Piteştĭ, 19 August 1805. Anghelis Petru către Aman. Pentru nişte rachiŭ de trimes din Piteştĭ.

15. Cu bună dimineaţa mă închinŭ dumitali.

Frate chirŭ Dimitre, iată maĭ trimisăĭ tl. 150 dinŭ cusuru butci şi pentru ceĭlanţĭ iată făcuĭ dumitali acestŭ răvaşĭ,

şi, cu toate că pusăĭ sorocŭ de treĭ lunĭ, darŭ mă voĭ sili a nu rămănea de ruşine. Şi săntu 805, Septm. 2.
alŭ dumitali ca unu frate
Mihali Gigărtu Medlc.

Frate, eŭ amŭ zisŭ să fie atătu, dar dum. adevăratu faceaĭ cerere de aceĭ tl. 25: între noĭ nu va fi pricină. Iarŭ dobăndă să fie la banĭ după cumŭ amŭ vorbitŭ, nu mă întorcŭ. Şi săntŭ fratele dumitale...

16. Cu plecăcune mă închin dumitale, chirŭ Dimitre Aman. Maĭ întăĭ cercetez pentru bună sănătate dumitale, ca, află[n]du-se pre deplin, forte se mă bucur. Care şi eŭ mă aflu sănătos, de este 20 zile, iar maĭ neinte totă vara an fost bo[l]nav. Şticez dumitale că trimeseĭ 21 sac cu lănă, ocă 3.400, cu dară cu totŭ, şi lăna este pluoate la drum. Ci vez dumneata se nu o trimeţ înlăuntru aşa, că e jilavă lăna. Şi maĭ este lănă pe urmă, cu cară cu boĭ, şi an lăsatŭ la Focŭşan. Iar pentru zăbavă mea voĭ scrie dumitale griceşte de la Piteşt[ĭ]; de la Focŭşan am tra[s] o poliţ[ă] de tl. 400 către chirŭ Gheorghe Castricu, se o plăteştĭ dumneat[a]. Voĭ răspunde eŭ dumitale. Şi acuma se daĭ cărăuşilor chiriie pă sută de ocă tl. 6 tucma. Şi rămăiu 1805, Septevr. 4.
al dumitale
plecat
Gheorghe Mihalovi[c].

Lănă ce este pă urmă e totă albă, aceia ce vine cu bane.

Cinstituluĭ dum[nea]lui chiru Dimitrie Aman cu plecăcune. la Craiova.

17. Craiova, 10 Octombre 1805. Plîngere către Agenţie. Plecînd «sinorŭ Alexandru» la vie, a fost însărcinat cu pricina luĭ Aman cu Gheorghe Mihalovicĭ din Piteştĭ. Căprarul nu aduce pe acesta, rămas în drum, ca să usuce nişte lînă; pecetluieşte 2 buţĭ cu rachiŭ şi face «ferpot» 2.000 de talerĭ la Nedea Gheorghiu.

18 Craiova, 10 Decembre 1805. Gheorghie Mihalovici dă zapis luĭ Aman că are a-ĭ da 7.045 de talerĭ, pentru carĭ va furnisa 5.320 de ocă «lănă spălata dinu lăna care este la coşarea dumnealuĭ şi la Piteştĭ, care lănă este să să spele la Aprilie»; va veni ca vechil Hagi Dimitrache Lîna ce va prisosi, se va plăti «pe parale doaăzecĭ şi cincĭ, după tocmeala ce avemŭ». Va trimete şi ceĭ 2.000 de leĭ de la Gheorghiu, «după apodiesis», şi alțĭ 1.595 se vor răspunde până la Sf. Gheorghe (acelaşi «chejas»; *sic)*, după adeverința luĭ Todor Ioan din Piteştĭ. 125 leĭ scade «pentru saci ceĭ de pănză». Martur şi Χορίζανος Ζαχαρίας.

19. Viena, 19 Decembre 1805. Pindo către Aman şi Mihali D. Kurti. «Τώρα ὅμως ὁποῦ ἔγινεν εἰρήνη καὶ οἱ Φραντζέζοι φεύγουν, ἄνοιξαν οἱ δρόμοι» («acuma că s'a tăcut pace şi Francesiĭ fug, s'aŭ deschis căile»). Să puie la jurămant pe τοὺς Τουνεσλίδες. Aflã de la Voicu că a venit vechilul unuĭ Clucer, κουρτεζάνη τοῦ αὐθεντὸς («curtezan al luĭ Vodă»), anume Costachi Teologul, pentru o datorie a luĭ Pihtu.

20. Viena, 12 Mart 1807. Dimitrie Mihali Dimo către Aman. «Spre Constantinopol au întrat Englesii prin Dardanele; înspăimîntă oraşul ca să facă a nu se încheia pace între Turc şi Rus.»

21. 1-iŭ Februar 1808. Zapis al lui «Patru Dovleacu, trestarŭ de la Troca», şi «Mihai Dovleacu, fratele Pătrului», către «dumnealuĭ jupănu Dumitru» pentru 20 de talerĭ: «să-ĭ facemŭ sacĭ pentru banĭ.»

22. Rosava (Orşova, Ruşava). 29 Maiu 1808 Petru Nicolae Kaludas, sudit chesaro-craiesc, face epitrop al săŭ pe Dimitrie Mihail Dimu, pentru a lua de la Compania din Craiova a negustorilor şi meşterilor (τεχνιτῶν) suma cuvenită pentru 621¼ ocă de zahereà (ζαχερέν) vîndută lor în Octombre 1806 cu 4 leĭ oca. Greceşte.

23. Scrisoare, cu aceiașı dată, a aceluiașı către acelașĭ Zahereaua s'a dat «cînd au năvălit Craiova pazvangiii și eĭ au dat-o» (*ὅταν ἐπλάκωσαν τὴν Κραιόβαν οἱ πασσαντζίδες καὶ τὸ ἔδωσαν αὐτουνούς*). A vrut să fie de ajutor orașuluĭ. Îl ceruse starostele Naum Gunare și bacalbașa [1].

24 24 Iunie 1808. Un om de la Albeștı iea de la «dumnealuĭ jupânŭ Dumitru Amanu» 200 de talerı pe o lună. Scrie «popa Neagu».

25. Foița de cele ce aŭ lotŭ de la jupânu Dumitru Mihal[i] Dimu de d. *(sic)*; 808, Septev. 2.

		lei	
100	dram. pesmetŭ cu zaharu		25
1	pătură prinŭ Bușa	5	
1	burghiŭ prinu dumnealuĭ		8
1	sticlă rozelŭ mică	1	5
2	păpușĭ sforă grosă prinŭ vizeteu		26
1	sită mistreață		35
1	sticlă razolŭ mare, prinŭ Pană	2	10
2	site do.	1	20
2	păpușĭ sforă la cusutu saciloru		8
100	dram. piperĭ	1	20
1	cănepă		20
	pentru cusutu saciloru		24
100	dram. piperı	1	20
1	cănepă		20
	pentru cusutu sacilorŭ		24
	pentru 2 cărțĭ legatu	3	20
1	țăsală i perie	2	30
1	sită de cafè	2	20
1	sită albă do. deasă	2	20
2	sticle baletă *(sic)* mare prinŭ Bușa	4	20
1	sticlă do.	2	10
1	testè hărtie tărcapelu		30

[1] Petru avea un frate Constantin și o soră Luta.

12	felegene prinu Bușa	6	
2	gurĭ de hamu prinu Bușa		24
1	păreiche mucărĭ prinŭ Pană		20
2	păturĭ prinu băiatu	11	
2	păreichĭ cărțĭ de jocŭ		30
2	păreichĭ cărțĭ de jocu do.		30
1	sticlă razolŭ mari, băiatŭ	2	10
	pentru hamuri, vamele i chiriia		
	leĭ	55	25
2	cămeșĭ prinŭ băiatŭ	4	
1	scatulca »	14	
		73	25

26. Rușava, 14 Octombre 1808. Petru Nic. Kaludas arată că a primit de la Vistierie plata pentru 621 ocă, 100 dramurĭ de zahereà (ζάχαρην) dat negustorilor Craioveĭ, «ca să se trimeată la Vidin» (διὰ νὰ σταλθῇ εἰς Βιδήνη) și deci îĭ declară scutițĭ de garanția lor. — Alțĭ doĭ Grecĭ ca marturĭ.

27. Viena, 9 Mart 1809. Mihali Dimu către Aman. Trimete «cărțile luĭ Brăiloiŭ și Gramatica luĭ Costachi» prin Gheorghe Manicati Safrano de la Sibiiu. «Se fac pregătirĭ marĭ; toate oștile au plecat asupra Francesuluĭ; aicĭ n'avem niciun soldat; străzile le păzesc burghesĭ (οἱ μπουργερέῃ); războiul e inevitabil. Bumbacul iar a început să scadă; lînile nu mi le cere nimenĭ; cursurile toate sînt slabe» (ψηλό).

28. Viena, 30 Mart 1809. Mihalis Dimu către «fratele» Dimitrie Mihail Dimu, cu veștĭ despre apropiatul războiu cu Francesiĭ și nesiguranța sa ce va face cu lîna. Salută cumnata (τὴν κόρα νίφι μου) și nepoțiĭ (ἀνεψιά).

29. 4 Ianuar 1810. «Enache otŭ Jitiianu» împrumută de la «nașulŭ Dimitrie» 90 de talerĭ.

30. 13 Iunie 1811. Mihaĭ C. Alexeivicĭ iea de la «dumnealuĭ chirŭ Dumitru Mihale Dimo Amanŭ (ultimul cuvînt adaus) 1.100 de leĭ, «care banĭ sănirŭ (!) care dedesămŭ luĭ Boia de acolo dinŭ porunca Exelenți Sale ghenăraluluĭ Zasŭ, și pă urmă, venindŭ poruncă dă la Bucureștĭ, i-amŭ triimisŭ înnapoi, și amŭ datŭ aéastă adeverință luĭ chirŭ Dumitru spre încredințare.»

31. 25 Iunie 1811. Νηκόλαος Γεωργίου iea 3.148 talerĭ, 40 de banĭ de la «dumnealuĭ chirŭ Dumitru Mihali Dimu» «banĭ care l-aŭ fostŭ pofŭtitŭ dumnealuĭ chirŭ Nicola Paĉure ca sĕ-ĭ priimeasca de la dumnealuĭ Theodorachi Pă-ĭanu».

32. Viena, 16/28 April 1812. M. A. Mammos către Aman. Trimete o scrisoare a luĭ Costachi, care se poartă maĭ bine. Salută pe cumnată (νίφι μου), care l-a felicitat. «Pentru dascălĭ francesĭ și de clavir, greŭ se află cine să știe franțuzește și clavir; ci voiŭ căuta să aflu una bună și să ți-o trimet.»

33. 21 April 1812. «Stoianŭ Bologa otŭ Rede» dă zapis luĭ «jupânŭ Dumitru» «că dinŭ orzu ce amŭ fostŭ datorĭ la dumnealuĭ» are a maĭ da 15 chile.

34. Viena, 24 Septembre 1813. M. A. Mammos către Aman. Pentru Costachi și dascăliĭ săĭ de nemțește și grecește. «Aicĭ din toate părțile ne găsim în războiŭ, însă armele noastre toate se găsesc în biruință.»

'Αδελφέ. λάβε τὴν ἀδελφικὴν συμβουλὴν μου καὶ μὶν πικρένεσε, ἀλὰ οὔτε νὰ βασανίζεσε, μόνον κάμε τὸ ἀνθρωπινὸ χρέος, ἤγουν νὰ κοτάξῃς νὰ πανδρευθῇς πάλε καὶ μὶν ἀφίνῃς τὸ σπιτάκι σου ἄδειο. ἐπειδὴς καὶ τοῦ λόγου σου ἦσε συνεθισμένος μὲ νικοκύρατο: διὰ τοῦτο διάλεξε μία καλὴ ψυχὴ καὶ ἐπάρθην αὐτήν. («Frate. primește sfatul mieŭ și nu te amărî, dar nicĭ nu te încerca, ci fă datoria omenească, adecă să cauțĭ să te însorĭ din noŭ și să

nu lașĭ căsuța ta fără îngrijire, căcĭ și tu însuțĭ eștĭ deprins cu nevastă: pentru aceia alege-țĭ un suflet bun, și iea-o.»)

35. Viena, 2/14 Octombre 1813. Același către același. Pentru buna purtare a luĭ Costachi. Aman cerea să învețe și italienește (τὰ ταλικά). Ἀδελφέ, βλέπω ὁποῦ μοῦ φανερόνετε ὅτι ἔχετε σκοπὸν νὰ ὑπανδρέφετε: αὐτὸ μὲ ἐχαροπίησεν ὑπὲρ τὸ μέτρο. Μοῦ φανερόνετε καὶ πία ἔχετε σκοπὸν νὰ πάρετε· αὐτό, ἀδελφέ, ἐγὼ δὲν ἐρωτῶ. Ἐγὼ ἀγαπῶ μόνον νὰ εἶστε πανδρευμένος εὐτυχὴς καὶ ευχαριστημένος, καὶ ἐπάρετε ὁπία σᾶς φοτίσῃ ὁ Θεός: οὕτως σᾶς εὔχομε καλὴν στερέοσην. Ἡ πρότη ὀνομάζονται Ζαφιρίτζαν, ἡ δεύτερην Ζμαραγδίτζαν. ἴσους ἡ τρίτη ὀνομάζετε Διαμαντίτζα: ὅθεν ἡ τρίτη θὰ εἶνε καλιοτέρη. («Frate, văd că-mĭ pare că aĭ de gînd să te însorĭ: aceasta m'a bucurat peste măsură. Mi se pare, frate, și care aĭ de gînd s'o ieĭ; frate, eŭ nu întreb. Îmĭ pare bine numaĭ să fiĭ însurat fericit și mulțămit, și iea pe care te va luminà Dumnezeŭ; eŭ îțĭ urez bună întemeiere. Cea d'intăiŭ se chiamă Zamfirița, a doua Smărăndița, astfel a treia se chiamă Diamandița; decĭ a treia e cea maĭ frumoasă.» Comandase și un degetar (δαχτυλίδη [1]).

36. Aman arată că a luat de la Vistierul Brîncoveanu, din «vămile a toată țara în anul de față 1813, de la împărătescul κουμέρκι», vămile oltene, vama Piteștilor și Cîinenilor, cu 140.000 de leĭ, pe riscul săŭ, dînd la început pentru șferturile Ianuar și Februar 23.333,40 leĭ, fără avaeturĭ; restul, la începutul fiecăriĭ lunĭ cîte 11.666,8. Va urmà ponturile domneștĭ fără înnoire.

In alt act face chezăș, pentru 1.500 de leĭ la fiecare termin, pe Polizachi. Grecește.

37. 10 Mart 1814. Divanul Craioveĭ pentru jalba luĭ

[1] Ὁ Κω[illegible]άκης κουμνάτος σας e pomenit și într'o scrisoare din 12 August 1820.

«Tudorache Boiangiu de aicĭ, din Craiova», în judecată cu «Dumitru Amanŭ neguţătoru», «arătăndŭ jăluitorulŭ că, de săntu patru anĭ, arŭ fi cumpăratŭ de la unŭ Ghiţă Boiangiu ergaliile meşteşuguluĭ boiagerii cu tl. 2.000, carele, plecăndŭ de aicĭ. s'au dusŭ la Bucureştĭ». Acum Aman cere de la el datoria luĭ Ghiţă, pe care o scoate «prinŭ închisoarea Polcovnicii». Se judecă boiangiiĭ la Bucureştĭ, «la departamentulŭ agiescŭ». Ghiţă declară că Tudorache nu i-a fost tovarăş orĭ chizăş şi că a luat de la Aman numaĭ 60 de talerĭ, ba că acesta are a-ĭ da tl. 92 după nişte haine ce i-aŭ văpsitŭ. Aman arată că, «avăndŭ tl. 500 la acelŭ Ghiţă Boiagiu, i-arŭ fi datŭ ceĭlalţĭ banĭ, maĭ rămăindu-ĭ tl. 184, şi hoţeşte aŭ plecatŭ la Bucureştĭ. neapucăndŭ să-ĭ facă înplinire, şi, ca unulŭ ce jăluitoruluĭ i-aŭ rămasu ergaliile meşteşuguluĭ, au avutŭ neştire de plecarea sa la Bucureştı şi nu i-aŭ făcutu veste ca să-lŭ fi apucatŭ.» Se strica sentinţa în folosul luĭ Aman (Nicolae . , Dim. Bibescu şi încă unul).

38. 14 Decembre 1814. «Badea Ioriiu.» «Mă rogŭ dumitale pentru tal. 500 ce i-amŭ fostŭ datu dumitale ca să să dea la madeao cea ţinută de dumeata. şi, fiindŭ-că nu s'aŭ datŭ, mă rogŭ să mi-ĭ daĭ pe acestŭ trimisŭ, că-mĭ săntu forte trebuincoşĭ. Şi altă dată, căndŭ veĭ pofti dumneata, voi sluji dumitale.»

39. Io Ioanŭ Gheorghiu Carageà Vvd., bjiiŭ milostiŭ gospodarŭ zemli vlahiscoie.

Cinstitŭ şi credincosŭ boerule Domnii Mele, dumneata Caimacamule alŭ Craioveĭ, sănătate. Neguţătoriĭ ce săntu însărcinaţĭ cu răspunderea zaherelelorŭ la Diiŭ, au făcutŭ cerere şi rugăcune către Domniia Mea ca să li să dea caĭ dă poste fară plata ugiretuluĭ căndŭ va fi trebuinţa să meargă la Diiŭ pentru trebile ce urmează asupra meseriiĭ aceştiia cumŭ asemenea şi la Bucureştĭ. A caroţa rugăcune fiindu priimită Domnii Mele, iată poruncimu dumitale, cîndu să voru arăta numiţiĭ cu acestŭ felŭ de cerere, să

cercetezĭ şi, pliroforisindu-te că întru adevărŭ aŭ să meargă la Diiŭ saŭ aicĭ la Bucureştĭ, pentru această maĭ susŭ arătată trebuinţă, să li să dea caĭ dă poşte după la menzilhanele înŭ socoteala inamurilorŭ domneştĭ. Şi fiĭ sănătosŭ. 815, Apr. 1.

[Pe dos]: Priimitŭ Martŭ *(sic)* 31. Şi făcutŭ răspunsŭ că să va păzi porunca întocmaĭ care este pentru madeaoa zaherelelorŭ ce săntŭ a răspunză *(sic)* la Diiŭ orănduiţiĭ neguţătorĭ ca să li să dea poşte cîndŭ işĭ va trimite oameniĭ lorŭ la Diĭ şi la Bucureştĭ după acele trebuinţă a zaherelelorŭ.

40. Dumv. neguţătorilorŭ ce sînteţĭ însărcinaţĭ cu untulŭ Diiuluĭ, priimindŭ această carte, să aveţĭ a da la dumnealuĭ Vornicu Samurcaşŭ, vechilu Căimăcămii Craioveĭ, dooă burduşe cu untŭ, înŭ care să fiie pănă la ocă treĭ sute cincĭzecĭ, ca să să dea dinŭ porunca Mării Sale luĭ Vodă unde iaste orînduitŭ. Şi veţĭ fi scăzuţĭ la socoteală. Şi fiţĭ sănătoşĭ. 815, Iunie 25.

Vel Vist.
bivŭ Velŭ Pehc.

41. De la Căimăcămiia Craiovi.

Dumn. orănduiţilorŭ neguţătorĭ aĭ capanuluĭ. S'aŭ priimitŭ pitaculŭ dumv. ce ne-aţĭ trimisŭ şi cele coprinzătoare s'aŭ văzutŭ cumŭ că pentru doaă burduşe cu untŭ ce după porunca domneştiĭ Vistieriĭ sănteţĭ porunciţĭ a da, în care să fiie pănă la ocă treĭ sute cincĭzecĭ, care este a să da dinŭ luminată poruncă la slăvitu capigi-başa Samsivaroolu, şi ziceţĭ dumv. că nu este acestŭ felĭ de burduşe în care să fiie treĭ sute cincĭzecĭ de oca, fără numaĭ aţĭ găsitŭ doaă burduşe în care săntŭ patru sute ocă, şi cereţĭ răspunsŭ în ce chipŭ să urmaţĭ. Pentru care scriemu dumv. să căutaţĭ să încărcaţĭ acele doaă burduşe în care săntŭ patru sute de ocă şi să le porniţĭ, şi pentru cincĭzecĭ de ocă ce maĭ sporeşte peste cartea domneştiĭ Vistieriĭ vomŭ

scriie la Bucureștĭ și vi să va trimite poruncă și pentru acele cincizecĭ de oca 815, Iuli 3.

Κωνσταντῖνος Σαμουρκάσης.

42. Adeverința mea la măna dumnealuĭ jupănŭ Dumitru Amanŭ precumŭ să să știe că, orănduindu dumnealuĭ pă gineri-mieu Iordache magazierŭ la magaziia untuluĭ la Gorjĭ și săntu eŭ chezașŭ pentru luatu și pentru datŭ. Și pentru credință amŭ iscălitŭ. 1816, Maĭ 9.

(Iscălitură neînțeleasă.)

43. De la Căimăcămiia Craiovi.

Dum. chirŭ Dimitrie Amanu. Fiindcă pentru trebuința răspunderiĭ seuluĭ pentru Ramazanu ce este acumu la viitoarea lumină noaoă, care fără dă altŭ cuvăntu este a sa da la Vidinŭ, ni să poruncește dă catre Măriia Sa preaînnălțatu nostru Domnŭ ca să însărcinămŭ pă dum. si îngrijindŭ acumŭ în pripă, fiindcă vreamea este scurtă, sa eĭ dănŭ vitele surecciiloru dă cele marĭ o cireadă care poate să dea trebuincoasa sumă ce este lipsă până la înplînirea anului, de aceia darŭ, după luminată poruncă, iată printr'acestŭ pitacu te orănduimŭ asupra acești delicate madeà și scriemŭ dumitale, după ce va veni o ciradă dă vite marĭ ce amŭ trimisŭ volnicie a să aduce, dum. numai dă cătŭ să îndemnezĭ și să sileștĭ după trebuința ce este, a să tăia cătŭ maĭ dă grabă și a să face seulŭ celŭ trebuincosŭ și, la soroculŭ ce zicemŭ, adecă alŭ viitoareĭ luminĭ noaă dă lunĭ, să să afle proftaxitŭ la Vidinŭ, ca să nu să întămple turburare. Și pentru acele vite ce să voru tăia acumu la zalhanà, după luminată porunca Mării Sale luĭ Vodă, aĭ să țiĭ dumneata catastihu. atătŭ de toate vitele, cătŭ și dă seulŭ ce va eși. Căcĭ Măriia Sa Vodă cu mare turburare îmĭ poruncește pentru acastă madeà ca, pe de o parte, să te însărcinămŭ pă dum. spre săvărșirea acești marĭ trebuință și, pă de altă parte, să punemŭ înu fiiară pă negutătoriĭ ceĭ maĭ aleșĭ și să-ĭ trimitemŭ la Bucureștĭ ca să-ĭ pedepsească cumplit. ca uniĭ ce n'aŭ îngrijătŭ pen-

tru acestŭ seŭ, a-lŭ avea la îndemănă, încă dă căndŭ aŭ văzutŭ că s'aŭ măritŭ cererea şi a-lŭ da acumŭ după trebuinţă. 816, Iuni 27.

Κωνστ. Σοῦτζος.

44. De la Căimăcămiia Craiovi.

Dum. chirŭ Dimitrie Amanŭ. Amŭ văzutŭ cele ce ne răspunzĭ dum. la pitaculŭ ce ţ'amŭ trimisŭ, prinŭ care te însărcinămŭ dănŭ luminată porunca Mării Sale luĭ Vodă ca să priimeştĭ o ciradă dă vite marĭ ce ţi să va aduce şi să staĭ dum. la zalhana pănă a să tăia. Şi cătŭ seŭ va eşi, să-lŭ puĭ înŭ tulumurĭ şi să-lŭ trimiţĭ la Diiŭ, fiindŭ trebuincosŭ a să afla acumŭ la lumina noaoă dă lună acolo, căndŭ întră şi ramazanulŭ, şi să ţiĭ şi socoteală curată dă toate acele vite după ce să vorŭ junghea. Că supusŭ eştĭ poruncii ce veĭ fi următorŭ, numaĭ te rogŭ ca să să facă poruncă către toţĭ neguţătoriĭ căprarĭ ca după foia cisleĭ seuluĭ ce să află la Mihali Coca să pue bani josŭ fieşcare, căte tl. unulŭ dă ocă, cari banĭ să să dea la Iacovŭ Socolescu, neguţătorŭ dă aicĭ, înŭ păstrare vechiluluĭ Stanĉuluĭ Vladŭ, stăpănulŭ vitelorŭ, fiindŭ-că trebue să se urmeze, ca, cătŭ seŭ vorŭ da asemenea vite, la vremea zalhanaliĭ, pă acele ocale are să i să facă socoteala, iarŭ nu pă cătŭ seŭ va eşi acumŭ. Acestea, ca să nu să păgubească numaĭ unulŭ, ci pagubă să se analoghisească pă toţĭ. Priimită ne este şi acastă cerere a dumnealuĭ, căcĭ nicĭ noĭ nu voimŭ a păgubi numaĭ neguţătoriĭ, ci toţĭ căţĭ să află metahirisindŭ acastă neguţătorie a caprelorŭ aŭ să înpartă paguba şi să întoarcă baniĭ neguţătoruluĭ ce i s'aŭ tăiatŭ vitele pentru datoriia lorŭ, a tuturorŭ. Pentru care amŭ şi poruncitŭ vătafuluĭ dă Divanŭ ca să străngă pă toţĭ neguţătoriĭ căprarĭ şi după ca foaie [1] dă cislă să îndatoreze pă fieşcare a răspunde acumŭ înnainte căte tl. unulu dă ocă, — care banĭ să să dea la arătatulŭ neguţătorŭ, unde s'aŭ orănduitŭ dă stăpănulŭ vitelorŭ. 816, Iul. 2

Κωνστ. Σοῦτζος.

---

[1] *Oa* e scris *o*.

45. Socoteala generală a vămiĭ Craioveĭ.

		leĭ	par.
Ianuar	31. Cît s'a încasat în luna de față	17141	48
Februar	29.	14803	102
Mart	31.	31008	3
April	30.	43837	90
Maiŭ	31.	30063	66
Iunie	30.	18825	105
Iulie	31.	18487	87
August	30.	16720	6
Septembre	31.	26758	42
Octombre	30.	23375	117
Novembre	31.	28071	117
Decembre	30.	55559	111
		319654	54.
	Cumpărătura vamilor	195000	
	Cheltuiala cu scrisorile	9750	
	Cumpărătura podăritului (του ποδαρίτου)	5300	
	Lefile și havaeturile carvasaralei	25061	30
		235111	39.

1817, Februar 5.

46. 28 Februar 1817. Scarlat Stoianescu către Aman. Pentru luarea vămii vitelor la Vîlcan și Cîineni și pentru afacerea untului.

47. Vama de la moșia mea Ișalnița otŭ sudŭ Doljŭ, unde să face bîlcĭ la Florii, cu obor dă vite, și toată vama ce să adună de la acest bîlcĭ la numita vreme, atîtŭ dinŭ vînzarea vitelorŭ, cîtŭ și dinŭ alte articule, după ponturile i catalogulŭ vămiĭ domneștĭ, care prinŭ luminatŭ hrisovŭ domnescŭ alŭ Mării Sale prea-înnălțatuluĭ nostru Domnŭ s'aŭ hărăzitŭ caseĭ mele, această, zicŭ, vamă de la bîlcului dă acolo pă următorulŭ anŭ cu lt. 1818 prinŭ bună tocmeală și învoială amŭ vîndut o dumisale Serdaruluĭ Dimi-

trie Amanŭ, cu prețulŭ ce m'amŭ învoitŭ cu dumnealuĭ, și amŭ priimitŭ și prețulŭ tocmeliĭ. Decĭ să aibă a strînge dumnealuĭ venitulŭ de la acelŭ bîlcĭ și a să folosi cu dînsulŭ, neabătîndu-să însă dinŭ coprinderea ponturilorŭ i catalogului vămiĭ domneștĭ, la strîngerea vămiĭ, ci urmîndŭ întocmaĭ. Și spre încredințare i s'aŭ datŭ această carte dă vînzarea la mînă, cu care să aibă volnicie a lua vama de la numitulŭ bîlc și locŭ numaĭ într'acestŭ curgător anŭ.

1818, Ghenarĭ 1-iŭ.

Κωνσταντῖνος Σαμουρκάσης.

48. 1818. Socoteala generală a vămiĭ Craioveĭ.

	leĭ	par.
Ianuar	18.224	102
Februar	16.814	39
Mart	32.007	102
April	31.620	3
Maiŭ	21.598	48
Iunie	31.070	45
Iulie	18.269	21
August	19.644	81
Septembre	11.335	36
Octombre	11.015	78
Novembre	14.471	90
Decembre	32.785	48
	258.857	93

Cumpărarea vămiĭ celor cincĭ județe	225,000.
Cheltuiala scrisorilor cu rușfeturile	13.250.
Vînzarea podărituluĭ	5.300.
Lefĭ și havaeturĭ ale carvasaraleĭ	27.789, 18.

49. Adeverința noastră, a satuluĭ Almăju, la măna luĭ Ștefanŭ sinŭ Gheorghe, ce este slugă la jupînŭ Răduțŭ, dă săntŭ șasă anĭ, precumŭ să să știe că noĭ nu avemŭ nico treabă cu dănsulŭ, ci are voe să să dea oriunde va vrea, fără de nico supărare de către noĭ. satu, și pentru încre-

dinţare ne-amŭ iscălitŭ maĭ josu ca sĕ sa creazĕ; 818, Mart 10.

Eŭ Marinŭ Bubăilă otŭ Almăjŭ, sudu Mehd.
Eŭ Barbu Dăm. »
Eŭ Ionŭ Grindeanu »
Eŭ Radu Plosca »
Eŭ Mateĭ sinŭ Şerbanŭ »
Eŭ Stanŭ Rotarŭ »
Eŭ Gheorghe sinŭ Popa »
Eŭ Mihaĭ Tabacŭ »
Eŭ Nicola Panuşcă »
Eŭ părcălabu Ionu, cu totŭ satu, adeverămŭ.

50. Incredinţăzŭ cu acestu zapisŭ alŭ mieu la mana dumnealuĭ Sărdarŭ Dumitru Amanu precumŭ sa sa ştie că pentru doĭ scutelnicĭ care i-amŭ aşăzatŭ la dumnealuĭ anume Ştefanŭ sinŭ Gheorghe Călotescu i Dică sinŭ Stanu otŭ Almăjŭ, şi i-amu aşăzatŭ la dumnealui cate tl. 50, adecă cinzăci şi unu, şi pă celelalte iarăşi atăta, care pentru acestea sĕntŭ eŭ chezaşŭ a plăti sferturile lorŭ, care sferturŭ lorŭ să începe de la 1818, Iulie 1, care aciasta cesaminie s'aŭ şi plătitŭ pănă la Ghenarŭ 5. şi amu să răspunzu eu la toate sferturile. Şi pentru încredinţare amŭ iscalitŭ.
(Iscălitură neînţeleasă.) 818, Septm. 13.

51. Socoteala tovărăşieĭ ocnelor pe anul 1819.
«Pentru caleaşca luĭ Belu», «Serdaruluĭ Athanasachi pentru plata osteneliĭ luĭ pănă la Iaşĭ». «cheltuielĭ de lună (λιμνκά) pentru dumnealuĭ Slugerul la Babadag (Μπαμπάδαγ)», «pentru cumpărarea unuĭ telescop», capuchihaieĭ de Brăila pentru mehtupurĭ»

52 Perilipsisŭ de bani ploconuluĭ a cinstiteĭ Spătarii de la judeţe, precumŭ la vale arata

tl.	pai	lude slujitori	
1.056		240	Romanaţi.
950	16	216	Gorjĭ.

1.179 8 268 Doljĭ.
756 25 172 Mehedințĭ.
3942 9 896.

Adecă tl trei miie noao sute patruzăci și doi si parale noao pă lude slujitori optŭ sute noaozăci și șase, de fieșcare lude pe tl. patru, parale paisprezece.

1 247, 28 trimișĭ de la șapte căpitănii, precumŭ prinŭ deosebită socoteală anume să arată.

5 189, 37

31 Să scade ce s'aŭ datu bumbașirului pentru cheltuială, adecă trimisuluĭ dela cinst. Spătăriie polcov. Manolea.

5.158, 37. fezŭ județu Vălci, care scriie că aŭ trimisŭ baniĭ ploconuluĭ la cinst. Spătăriie. 819, Ghenaru 10.

53. Dă la gazdiia ocnelor.

Fiindcă uniĭ dănŭ lăcuitoriĭ dănŭ doăsprezece județe nu să ferescŭ a trece cu sare peste Oltŭ, pă la schilele unde să neguțătorescŭ cumpărătoriĭ otŭ Velŭ Ocnă numai, dănŭ vechime, iarŭ îndrăznescŭ și trecŭ cu sare dă la ocnele dă aicĭ și pricinuescŭ mare zăticnire și pagubă huzmetuluĭ Cămăriĭ gospodŭ, alŭ Ocnelorŭ. dă aceia să orăndui acestu Arnăutu alŭ găzdii ca să păzească margina Oltului dă aceia parte și, cațĭ cărăușĭ cu sare dă la ocnele dă aicĭ va prinde trecute peste Oltŭ ca să neguțătorească. toată acea sare să se facă zaptŭ, îndatorăndu-ĭ pă cărăuși ca să-și o ducă la cămărași otŭ schila Izlazului, să o facă teslimu prinŭ căntarŭ și să ia adeverință cu numele cărăușilorŭ și satulŭ. și să o trimiță la gazdie, ca să facă arătare Mării Sale luĭ Vodă spre a-ĭ și pedepsi ca niște pricinuitorĭ dă pagubă Cămăriĭ domneștĭ.

Dă aceia și tu, orănduitule, să nu îndrăznești a face vre o altă cerere acelorŭ cărăuși ce veĭ prinde cu sare da banĭ fără numai să le faci zaptu sarea.

Πολιζάκης Καμν. 1819, Iuli 17.

54. Cu frăţească dragoste mă inchinu dumitale.

Dinu cartea ce scriu Sárdarului Părvu, cumu şi dinu porunca Visterii. te vei pliroforisi dum. pa largu, dupa care să va face urmare intocmai, amu priimitu şi foaia de cată sumă untŭ s'au teslimatisitu păna acumu la magazie, ci şi de acumŭ înnainte iarăşu să mă înştiinţezi. Asemenea scrie-mĭ şi pentru ştiinţa ce vei luoa da la Mehedinţĭ. Şi sántu

alu dumitale ca unú frate şi
slugă,
Scarlatú. 819, Iulie 19.

55. «Socoteala săului dela leatulu 1818 Septemv. 1, pana la leatulu 1819. Avgustú 31.»

Oca la cetate e cîte 47 de parale; totalul 14.906 ocĭ 100 de dramurĭ; la Paşă pe 12 lunĭ. 12.000 de oca; 200 la dumnealuĭ Caimăcamu Romaniti», etc.

56. Ocna-Mare. Novembre 1819. Oamenii luĭ Aman catre acesta. Despre două căruţe încărcate cu κόλτζορα, «20 de sare şi cu 10 putinĭ cu sare măruntă» (ψιλὸν μαρουντι) A dat scrisoarea luĭ «sinior Adam, medicul Rîmnicului».

57. 1820, sudŭ Doljĭ.

Toata priimirea untului dupa cumu mai josú arata:

oca	dr	
4.039	285	Dolji
37	250	oraşu Craiovei
135	150	Valcia
1 415	50	Mehedinţĭ
1.064	350	Romănaţĭ
6.692	285	

plata lucuitorilorŭ, ocao po par 18 3 011,29
la 280 foĭ cusutu. căte par 20 140
la 5 foi care amŭ cumpăratu pentru untulú de Bucureşti 50

pă ocă 675 untŭ, care aŭ primitŭ dumnealui Sărdarŭ, po tl. 2	1.350
pă ocă 564 $^{3}/_{4}$ untu cumpăratŭ de mine	1.058,37
simbriia mea	300
au rămasŭ să priimescŭ dela dumn Postel. Aleco Arghiropulo	20
dintr'aceştiia	5.930,26

	tl. par
amu priimitu dela dumlui Sărdarŭ	200

oca dr.		
1.140,150	betermeao care amŭ făcutŭ	
518,200	ipacŭ prinŭ dumlui H-Enuş	
675	ipacŭ prinŭ dumluĭ Sărdaru	
2.333.350,	ocao po par. 98 . . .	5.718
		5.918
		. . . 12,26

58. Socoteala generală a vămii celor cincĭ judeţe pe anul 1820

Ianuar	13.252,	99
Februar	8.691,	105
Mart	38.421,	102
April	29.021,	117
Maiŭ	20.868,	75
Iunie	21.950,	63
Iulie	17.801,	78
August	25.381,	114
Septembre	15.739,	54
Octombre	13.888,	69
Novembre	22.130,	96
Decembre	34.952,	24

Cumpărarea vamilor pe anul 1820	215.620
Cheltuiala scrisorilor cîte 2 parale la leŭ	10.781
Cumpărarea podŭritului	5.000
Lefi şi havaeturi	33.486,63

59. Dela Divanu Craiovi.

Dumv. vameșilorŭ ai Carvasaralei Craiovei, fiindcă dohtorii politii facŭ cerere a li să plăti lefile și la casa epitropii nu să află niciunŭ ban, scriem dmv. să numărați astăzi la epitropi acei tl. șasă sute ce săntŭ orănduiți să iea carvasaraoa pe lt. 820 în plata lefilorŭ doftorilorŭ și să luați adeverința epitropilorŭ de răspundere. Zăbavă și prelungire mai multŭ să nu faceți.

Γεώργιος Σούτζος.

. . . Glogoveanu. Cd Ot[ete]l[i]ș[anu]

(După cererea lui Radovici, se daŭ banii doctorului Petru Ferraris care iscălește grecește.)

60. De la Caimacamiia Craiovei.

Dumv. vameșilorŭ ai carvasalalei *(sic)* Craiovei. Dinu tl patru sute ce săntu orănduiți să dea carvasaraoa pa lt. '820 la școalele elinești dă aici, tl. una sută șaizăci să-i numărați la dumnei Portăreasa Lucsanda ce are să ia copilulu dumisale Stamate. ce învață la aceste școale, adeca tl. optŭzaci pă ltŭ 1819 și alți tl. optzăci pă lt. '820. Iarŭ ceilalți tl. doaă sute patruzăci să-i răspundeți la polcv Dumitrache Zaroianu, epitropulŭ școalelorŭ, și să luați adeverință dă teslimatŭ, și va trece la catastihulŭ lefilorŭ bani dă mai susŭ ca să daŭ copilului Portareasi.

Γεώργιος Σούτζος '820, Ghenr. 12.

[Iscălește de primire Δημήτριος πολκβ. ἐπιτροπ.]

61. Incredincezŭ cu acestŭ zapisŭ alŭ micu la mîna coconului Costache Amanŭ precumu să să știe ca m'amu tocmitu sluga la dumnealui pă unu anu, pă tl. 80, adecă optzeci tocmai, și să amŭ a-i sluji la cea lucru va ma punea, cu credința. Iarŭ, întîmblîndu-se a face ceava înpotriva, sa aibă a ma pedepsi după cumŭ va vrea, și spre încredințare amŭ iscalitŭ.

'820, Fevr. 10.

(Iscalitură zgîriată.)

Eŭ, Stanca, muma lui Ionița, sănt chezasa pe orce va

face feconu, să amŭ a raspunde eu, și amu pusŭ decetulu sprea încredințare.

62. 300 tl, adecă treĭ sute tocma, amu priimitŭ dela dumnealorŭ vameș[iĭ] Craiovcĭ, havaetulu oborului, pă leatulŭ 1820, și spre încredințare amŭ iscălitŭ.

'820, Dechemv. 20.

63. tl. 100, adică una sută, amŭ priimitŭ dela carvasarao Craiovii, mila cea hotărîtă prinŭ hrisovŭ gpd. ce este a-i da dinŭ bălcu Sf[ăn]tuluĭ Gheorghe ce să face la Preajba. sf. bisericĭ aceluĭ satŭ, și amŭ iscălitŭ pe anu acesta.

Σ. Ζιάνος. '820, Iuli 13

64. 1-iŭ Februar 1820. V Papadopulos arată că a vîndut căminăritul județelor de peste Olt între 1-iŭ Februar 1820 și 1-iu Februar 1821 Visticrului Anastasie și lui Costachi Aman pe 3.100 de leĭ, «pe riscul și pericolul lor». Grecește.

65. 3 Mart 1820. Iovan din Cornățel iea de la Aman 190 de leĭ «până la bălcu Străhai», dobînda fiind «la sută pă lună căte parale și alte zece».

66. 21 April 1820. Polizachi Dimitriu către Aman. Pentru sarea ce merge la Dunăre; la Zimnicea e Cămărașul Iancu. Sosesc de la Ocna cea Mare treĭ căruțe «în partea Rahoveĭ». Dar «Ocna cea mare nu vinde și se pare că sînt merticurĭ boiereștĭ». Să se oprească «cumpărătura» (românește), de vameșĭ. «Cumpărătoriĭ n'aŭ voie să se coboare la scale» Cămărașiĭ vînd sare de la Ocnă, dar fără voie de export. Scalele de sare sînt Vidinul, Lomul, Nicopole, Siștov. Grecește

67. 27 April 1820. Același către același. Pentru același abus. La Vidin, Turciĭ dau galbeniĭ împărăteștĭ cu 15 leĭ și jumătate, iar pe ceĭ olandesĭ și venețienĭ cu 15.

68. 10 Maiu 1820. Acelaşi către acelaşi. P. S subliniat: «Sare vinde Ocna cea mare prin ţară.»

69. Ocna-Mare, 18 August 1820. Ceĭ doi represintanţi aĭ luĭ Aman către el. S'a dat ordin la podarĭ ca sa nu ingăduie carele cu sare de la Telega şi Slănic.

70. 8 August 1820. Satul Cornăţelul arată că mai mulţĭ săteni aŭ împrumutat de la Aman banĭ: «la şaptezăci să amŭ a da ocă una sută şi doozăcĭ sare; sorocu până să pornească jupănu Panaitŭ sarea boerească la margine, să mă ducŭ cu sarea dea împreună să vănzu şi să daŭ bani neguştoreşte» (saŭ: «după ce oĭ vinde sarea, să amŭ a-ĭ da bani neguştoreşte, la sorocŭ»).

71. 1-iŭ August 1820. Polizachi Dimitriu catre Aman. Să se păzească vînzarea neîngăduită a săriĭ la Rahova. «Scrieţi la Cerneţi vameşilor ca să-ţĭ spuie ca sumă de căruţe de cumpărători aŭ mers la Fetislam de cînd s'a dat voia (ἡ ἄδεια). căcĭ Vidinliiĭ pretind că geme Fetislamul şi Ada (ὁ 'Αδᾶς) de sare.» P. S. Domnul a pus pe Banul Bărbuceanu şi Logofătul Filipescu «să cerceteze ponturile şi cataloagele vămilor».

72. Socoteala untuluĭ de la 1819 pană la 1820, April 6.
50.854 ocă de la locuitori, cîte 18 par. oca.
5.685, 200 dr. dijma (τὸ δέκατον).
22.325 vîndut (ἀγορασμένῳ).
(La Bucureşti, «la Constantinopol fară plată». 23.215 ocă; ocă; 12.500 Paşei; 29.661,100 cetăţii; 480 luĭ Ienicer-Aga; 8.492.200 la capanliĭĭ şi alţiĭ, cîte 2 leĭ).

73. Incredinţezu cu acestu zap[i]sulu meŭ la mana dumnealui Visticruluĭ Anastasie şi a coconului Costache Aman precumu să se ştie că m'amŭ însărcinatŭ a cauta slujba căminărituluĭ pă acestŭ anŭ; care slujbă să amŭ a căuta cu credinţă şi în frica lui Dumnezeŭ şi să amŭ a paradosi

socoteală și bani dinŭ Săbătă în Săbătă și pentru osteneala mea să amŭ a lua căte tl. 10 dinŭ lună în lună. și, dovedindu-mă cu celŭ maĭ micŭ furtișagŭ, să amŭ a da de o bute globă la pocovnicie tl. 50. Și pentru maĭ adevărată credință m'amŭ iscălitŭ maĭ josŭ ca să să crază.

'820, Aprilie 7.

Vasile sinŭ Toma.
Στεφ. Λεσλής μάρτυρος.

74. Cu frățească dragoste mă închinu dumitale.

Amŭ trimisŭ dumitale cărțĭ dă vite și dă capre înu căteva rândurĭ, și înŭ lipsa dumitale îmĭ scriia Costăchiță că prea puțintele s'arŭ fi datu dintr'ânsele. Pentru care amŭ trimesŭ poruncă domnească către dumnealuĭ Caimacamulŭ. cumŭ și cartea dumnealuĭ Velŭ Portarŭ, ca să silească pă neguțătorĭ cu voie, fără dă voie să ia fieșcare cărțĭ dă slobozeniie și de atuncĭ și până acumŭ nu amŭ maĭ priimitu nicĭunŭ răspunsŭ dă la dumneata pentru aceasta. Ci iată și acumŭ maĭ trimiseiŭ cinsprezece cărțı da untŭ și miere, și te rogu, atătŭ acestea, cătŭ și celelalte să facĭ silință a să da, și pentru aceasta să te agrichisești dumneata și cu 3-ti Logf., silindŭ pă neguțătorĭ înŭ puterea aceĭ porunci ca să-șĭ ia toțĭ cărțı pă numele lorŭ. Și mă veĭ robi, fiindu fratele dumitali. '820, Apr. 13.

Scarlatŭ Cămrŭ.

75. De la Caimacamiia Craiovi.

Către dumnealuĭ Sĭrdarŭ Dimitrie Amanŭ.

Fiindŭ-că pentru tl. șasă sute ce săntŭ orănduiți, prinu luminatŭ hrisovu, de să daŭ pe totŭ anulŭ de la cumpărători ocnelorŭ pentru plata lefilorŭ dohtoriloru politii Craioveĭ, s'aŭ datŭ dumitale ordinŭ de catre dumnealorŭ boeri epistațĭ aĭ ocneloru ca să răspunzĭ aceștĭ banĭ pe următorulŭ leatŭ 820, — de aceia darŭ, priimindŭ pitaculu acesta, să trimițĭ aceștĭ banĭ la Caimacamie ca să să dea la epitropi casii lefiloru, spre a să răspunde dohtorilorŭ în leafa ce aŭ să ia, și pitaculŭ acesta îlŭ veı opri dreptŭ sinetu

pentru a lorŭ răspundere, ca să te scazĭ cu dănsulu la socoteala ce veĭ avea să daĭ. 820, Maĭ 8.

Γεώργιος Σούτζος.

Chitanță de la Nicol[ae] Radovici.

76 820. Carvasarao Craiovi Iuni 5.

Chirŭ Mihale Coca aŭ plătitu vama pămăntuluĭ pă optu sute zece capre. ce le-amŭ cumpăratŭ eŭ aice, de la lăcuitori, să nu să supere.

810 capre.

(Iscălitura vameşuluĭ)

Pecete cu: 1810. Carvasaraua Κραιόβης. anno 1810

77. Cu frățească dragoste ne închinămŭ dumitale.

Dimitrache Parisŭ, ce aŭ fostŭ magazierŭ la județulu acela, ca să priimească suma untuluĭ de orănduiala cetăți Diiuluĭ. pă acestŭ următorŭ anŭ, aŭ paradositŭ la isprăvnicie catastiihŭ suptŭ iscălitura sa că aŭ priimitu la magaziie dinŭ județŭ untŭ ocă şapte miie optŭ sute doaăzeci şi dramurĭ una sută şaisprezece. Şi nu lipsimŭ a răspunde dumitale, fiindŭ

aĭ dumitale ca nişte frați 820, Iuli 13

(două iscăliturĭ neînțelese.)

(Către Aman.)

78. Cu frățească dragoste mă închinŭ dumitale

Porunca Mării Sale luĭ Vodă ieste ca dinŭ untulŭ ce aĭ strănsu dumneata acolea, să-ĭ daĭ o miie de ocă pentru trebuința Paşiĭ dă la Giurgiu, însă dinŭ prisosulŭ untuluĭ cetățiĭ Diiuluĭ să să dea acestŭ untŭ, pentru care iată să trimise într'adinsu acestŭ omŭ alu Portarbaşi acolea. căruia să-ĭ teslimatiseştĭ dumneata această miie ocă dă untŭ, şi să îndatorezĭ pă vama şi carvasarali ca să-ĭ dea la mîna numituluĭ adeverință, suptŭ iscăliturile, arătăndŭ înŭ fieşcare bordufŭ căte ocă aŭ eşitŭ la căntăritŭ. ca să nu care cumvaşĭ să iasă vre o lipsă la Giurgiu şi să-lŭ apuce pă numitu. Şi, pentru încărcatulŭ acestuĭ untŭ, ca să-lu ducă

la Giurgiu, să i să dea cară dintr'ale Doljuluĭ, care sîntŭ orănduite pentru căratulŭ untuluĭ la Diiŭ, şi să să pornească dă acoleà cară la Rahova saŭ la Izlazu, să scriĭ şi oamenilorŭ dumitale dă acolo ca să tocmească caicu şi, încărcăndu-lŭ şi dă acolo înŭ caicŭ, să-lŭ pornească la Giurgiu înŭ priimirea capuchehaeli Darŭ, îndată ce să va pornì dinŭ Craiova, să mă înştiinţezĭ cu grabă, ca să arătŭ Mării Sale luĭ Vodă, şi sîntŭ 820, Iulie 30.
alŭ dumitale ca unŭ frate şi slugă
Scarlatŭ Camrŭ.

79. Cu frăţească dragoste.

Dumnealuĭ magazier[iul] untuluĭ dă la acestŭ judeţŭ, Meder. Theodorache, desfăcîndu-să dă toată socoteala priimiriĭ înŭ natură, aŭ eşitŭ ocă doaosprezece miĭ doao sute şaptezecĭ şi patru, dramurĭ doaoă sute Darŭ, fiindŭ-că la perilipsisulŭ socoteli ce amŭ trimesŭ, este numaĭ ocă doaosprezece miĭ patruzecĭ şi cincĭ, prisosulŭ dă ocă doao sute doaozecĭ şi noao, dramurĭ 200, este 2 răvaşe ale dumitale dă la satele Tatomireştĭ şi Filiiaşulŭ. carele nu le-aŭ fostŭ adusŭ zapcii, nicĭ magazieruluĭ n'aŭ fostŭ ştiute.

Pentru care sumă rămîne a întoarce dumneata bani..., şi, spre a fi ştiutŭ că s'aŭ desfăcutŭ, nu lipsimŭ a arăta. Şi sintemŭ aĭ d' ca nişte fraţĭ 1820, Septvr. 15
(iscăliturĭ neînţelese)

80. Socoteala săuluĭ de la leatulŭ 1819, Septem. 1, pănă la leatulŭ 1820, Octomv. 1.

(54.777 ocă, 150 dramurĭ.)

Simbriia magazieruluĭ de la Calafatŭ, 1.000 leĭ.

Chiriia pănă la Calafatŭ, 651,20.

Trecătoarea Dunari i căntăritu, 254.

Cheltuiala mea şi lipsa baniloru, 200.

La Alecache Vilarà, samesu Vistr, pentru scoaterea banilorŭ care s'aŭ trimisŭ la Bucureştĭ de dumnealuĭ capuchihaia, 500.

Căştigŭ 4.554,28.

S'aŭ datŭ la cetatea Diiuluĭ 45.436,100.
La Măriia Sa Paşa pă 12 lunĭ 12 000.
La Căpt Preda 50.
La dumnealuĭ Caimacamu ploconŭ 50.
Pentru unŭ foale care aŭ loatŭ dumnealuĭ mai multŭ.
Pă 7 ocă cafea, 57,30.
Pă strugurĭ i lubenițe care amŭ adusŭ de la Diĭ, 13,30.
Socoteala mieri de întreiala Diiuluĭ, de la leatŭ 1819 până la l[ea]tŭ 1820.

(6.194 ocă.)

Chiriia până la Calafatu, tl. 80.
Scoabe, țănte şi zeftŭ, tl. 10.
6.000 ocă s'aŭ datŭ la mutpaculŭ Mării Sale Paşa, căte par. 25.
57 ipacŭ la Paşa, şi nu s'aŭ plătitŭ
32 200 la Caimacamu, ploconŭ

81. Dupĭ pohta sănătățiĭ
Mederŭ Tudorache Prisiceanulŭ ce aŭ fostu acoleà cu priimirea untuluĭ, țe-aŭ lăsatŭ depozitonŭ tlr. treĭ mie dupa adeverința ce aĭ dat-o, ca să-ĭ trimețĭ la Sărdaru Dumitru Amanŭ, şi, viindŭ numitulŭ la Craiova, şi dăndu adeverința Sărdaruluĭ Amanŭ, n'au voitŭ ca să priimească, zicăndŭ că nu i-aĭ trimesŭ bani, ci iată îțĭ trimite numitulŭ vechilŭ acoleà, căruia să-ĭ răspunzĭ aceştĭ tl. treĭ miie, cu dobănda lorŭ, ca să-ĭ dea la Sărdaru Amanŭ, iarŭ într' altŭ chipŭ să nu facĭ, că apoĭ ți să trimite mumbaşirŭ cu treapădŭ. '820, Noemvr. 6.
Velŭ Vist.
Dumisale Medelniceruluĭ Iordache Măcescu, sameşulŭ otŭ sudŭ Mehedințĭ. cu fericită sănătate să să dea.

82. Cu frățească dragoste mă închinŭ dumitale.
Dum Portaru Haralambŭ îmĭ scrie că cămăraşi dă la Velŭ Ocnă aŭ datu răvaşi ca să plăteştĭ dumneata avaetulŭ calemuluĭ pentru caprele ce aŭ tăiatŭ acolo. Ci te rogŭ sigurefseşte-mĭ bani, înpreunăndu-ĭ cu ceĭlalțĭ banĭ ce să

va mai strănge, adică dinŭ avaetulŭ vitelorŭ ce s'aŭ tăiatŭ acoleà, la zalh. dinŭ Craiova. Şi să mă înştiinţezi. cumŭ şi dă la celelalte capre, dă la toate să să ia avaetu.

Iarŭ pentru căte treisprezece parale ce să ia dă fieşcare iedu, dă vreme că să iaŭ cu cuvăntŭ da vamă. dumneata urmează după ponturile vămilorŭ cu a înplini bani dă la fieşcare.

Pentru întreială, nu trebue nici să mă mai întrebi, ci urmează cu înplinirea după obiceiŭ ce aŭ fostŭ. Atăta numai sincatavasisŭ să faci pă la uni, ca să să mulţumească, iarŭ, să nu să paraponisească oameni, primimŭ şi pă tovarăşi lui Athanasache, să-i faci să cunoască musaadeao ce li să face. Slobozeniia seului ţe-amŭ trimis-o, şi aşteptŭ răspunsu ce aŭ facutŭ. Amŭ văzutŭ şi pentru bani dă la Măcesculŭ, că ţi i-aŭ trimisŭ. şi me-aŭ părutŭ bine Această carte către Petrachi i să va da.

Pentru toate aşteptŭ răspunsu dumv., ca să ştiŭ Săntu fratele dumitale .

Scarlatŭ. '820, Noemv. 15.

83. Vama pe 1820.

Ianuar	13.252	99
Februar	8691	105
Mart	3.842	102
April	29.021	117
Maiŭ	20.868	75
Iunie	21.950	63
Iulie	17.801	78
August	25.381	114
Septembre	15.739	54
Octombre	13.888	69
Novembre	22.130	96
Decembre	34.952	24

La gazdia Bucureştilor, pentru cele zece sferturi, 179 683 40
De la 1-iŭ Mart la 31 Decembre 1720.
Pentru cumpararea podăritului 5.000
Lefi şi havaeturi 33.486 63

84. [Înnainte de 1820.] Cu plecaeune mă închin dumitale, chirŭ Dimitri Aman. Maı întâı cercetez pentru bun[ă] sănătatea dumitali că, află[n]du-se prea deplin, forte să mă bucur: și eŭ de mila luĭ Dumnez[e]u mă aflu săn[ă]tos. Știțez dumitale că trimeseĭ dumitale ocă 12.352 fără dară, zăc (*sic*): 43 și mă rog dumitale să daĭ cărăușilor tl. 526 fide (*sic*), că eu nu am avotŭ aicea ban[ı] se le dao lor, însă căntărit cu cataru. Chir Nedea Gheorghiu de la Slatina, chir Dimitri, mă rog dumitale se nu te scărbeștĭ asupra-ı, că eŭ li văz greșala mea, și, pentru cusuru de lănă. va veni peste 25 de zil[e] în măna dumitale Și eŭ forte mult să[n]tŭ supărat cu tabaci.

Sac 45, ocă 12.947.

85. [Înnainte de 1820.] Socoteala de 571 de ocă de lînă. «acĕastă lănă este dinŭ tărgulŭ Bărladulŭ adusă jupănuluĭ Gheorghi»[1].

86. [Către 1820.] Părpore: vinurile gărdașilorŭ ce aŭ slujitŭ, care aŭ eșitŭ dinŭ suma catastiselorŭ. Pricinĭ ce aŭ eșitŭ dinŭ suma catastișelorŭ.

Rămășița ce aŭ rămasŭ în 5 județe neînplinită.

(Se împart așa:) Cîmpu-de-josŭ, Cımpu-de-susŭ, Blahnița-de-susŭ, Blahnița-de-josŭ, Ocolu-de-josŭ, Ocolu-de-susŭ, Jălțurile-de-susŭ, Jălțurile-de josŭ, Motru, Baia i Muntele, Dumbrăvile, Oreavița.

87. 1820, Septembre. Însămnare pentru lucrurile ce să găsescŭ la hanŭ.

Blănĭ

3 blănĭ de nucŭ.
4 blănĭ dă bradŭ săntu la hanŭ.
25 căpriorı, ceılalțĭ care lipsește i-aŭ luatu Muscali.
1 hrindămarŭ (!)
dinŭ lătețĭ nu s'aŭ sirăsitŭ (*sic*).

[1] Mihalovıcĭ. Decĭ e vorba de negustoria cu lına pe care acesta o făcea *la ınceputul veacuhıĭ*.

Din podele iarŭ nu s'aŭ lotŭ.
1 edŭ.
1 cotină *(sic)*.
2 găşte.
5 raţeĭ.

88. Către 1820. Căminarul către Aman. Ispravniciĭ de Dolj nu pot da în natură rămăşiţa de unt, 2.000 de ocă. Zamfirachi scrie că vin neapărat din Gorj 8.000 de ocă. Să afle şi el 2.000 din întreială ca să poată avea Alecu Mimi cele 10.000. Cere pentru el şi cele 2 περπένιτζαι (berbeniţe) de miere.

89. 14 Octombre 1820. «Stupĭ amŭ ucisŭ trezăcĭ şi doĭ, şi aŭ maĭ rămasŭ stupĭ cincĭ, şi s'aŭ găsătŭ ocă optŭzăcĭ de mere, şi s'aŭ văndutŭ ocao pă parale 22, iarŭ čară ce este, că s'a văndutŭ la bute, şi amŭ văndut-o Logofătuluĭ Dică Măinescu.»

90. 4 Novembre 1820. Aman împrumută 11.500 leĭ de la τὴν πεθερά μου, κοκόνα Λοξάνδρα Παρίσι («soacră-mea, cocoana Luxandra Parisi»).

91. Foiţă pentru căte lucrurĭ aŭ lotŭ Gligorie de la casa boeruluĭ şi le-aŭ adusŭ aicĭ, la hanŭ: 1 budcă, 1 sanie zugrăvită, 1 sanie albă, 28 blănĭ dă bradŭ, 4 (şters: 5) blănĭ dă nucŭ. 1 săpetŭ golŭ, 3 buţĭ, însă una mare şi doo micĭ, 2 rote dă butcă noĭ, 2 blăniţĭ de perdele, 5 cauce dă varniţă, 1 putină mare, 2 butoie micĭ, 7 putinĭ de mijlocŭ, 1 vadră, 1 hărdăŭ micĭ, 4 putinĭ micĭ, însă una dă bradŭ, 4 cutiuţă, 1 bae, 2 hărdae marĭ, unu stricatŭ, 1 dulapŭ mare, 4 chingĭ, 2 păturĭ, 2 cercŭ dă fierŭ dă bute, 1 cercŭ dă fierŭ micŭ, 4 bleaurĭ dă ferŭ, 1 o păreiche dă pente dă ferŭ, 1 chee dă calescă, 1 masă lungă dă bradŭ, 4 scărĭ dă raftŭ, 1 patŭ micŭ dă bradŭ, 1 čură noo l-aŭ priimitŭ Pan[ă], 1 păreai[che] dă opritorĭ de la hamurile noĭ, totŭ Pană le-aŭ primitŭ; 1 sită dă cafea, 1 sită mare pentru

făină, 1 căntare: unu mare și altu micŭ, 2 putinicĭ: una cu sare și altă cu scrobeală, 2 cutiĭ micĭ dă bradŭ, 1 vedriță dă tisă, 2 fălinare dă sticlă, 2 borcane dă sticlă, 2 bor-[ca]ne dă pămăntŭ micĭ, 1 tinichea goală[1]. Totŭ lucruri: 1 masă mică, 1 ploscă, 4 clondire negre, 4 capace dă sticlă dă focace, 2 sticle lungĭ, 1 capacŭ dă farfurie, 1 cutiuță dă bradŭ, 2 saltele micĭ.

92. Foiță pentru căte lucrurĭ s'aŭ dusŭ la jupănŭ Fișărŭ, ale dumnealuĭ Sărdaru Dumitru Amanŭ.

12 scaune înbrăcate.
1 canapeà.
3 sicrinurĭ.
2 masă cu postavŭ verdè.
1 masă neagră.
1 sticlă cu oțătŭ dă trandafirŭ.
1 masă dă lemnŭ lungă.
2 scaune verzĭ.
1 răcitoare[1].
1 určoru negru.
1 pezactea aŭ lot-o dascălu Evghenie, și amŭ cerut-o
17 ca să mi o dea să o ducă la jupănŭ Fișărŭ, și n'aŭ voitŭ ca [să] mi o dea; aŭ zisŭ că să păstrează maĭ bine la dumnealuĭ.
1 o putină cu sare.
3 piroe dă ferŭ lungĭ.
2 păreichĭ dă pente *(sic)*.
1 sticlă mare galu *(sic)*.
2 păreichĭ pă pente dă ferŭ.
9 aceștea se aŭ dusŭ la hanŭ.

93. Zapis grecesc pentru luarea în anul 1820 a vămilor județelor de peste Olt și a șcheleĭ Cîinenĭ pe 215.620 leĭ, «afară de havaeturile dumnealor Marilor-Logofețĭ καὶ γραμ-

---

[1] oa=o.

μάτων». Dă Polizachi 521, 64, Scarlat Stoienescu, tot atîta, Aman 111, 292. Grecește.

94. 19 August 182... Nic. Pr. (Brăiloiŭ) către Aman Pentru milele mînăstirilor. Jos: Megaspileon, Mărcuta, spitalele ἔδοσεν ἕνας 4 χιλ. (a dat cîte una 4 000»).
Terapia.
Pathmos.

95. 182.. Scarlat (Stoienescu) către Aman Despre drumul săŭ prin munțiĭ Vîlciĭ și Gorjuluĭ. Ὁ γυναικαδελφός της Δημητράκης ἐστάθη ἕως ὅπου ἦλθα. Postelnicul Nicolachi cere 100 de ocă de unt pentru Constantinopol și 100 de ocă διὰ τὸ ἀρχοντικόν του». Cere și «ἕν γεδέκι μὲ βούτυρον» («un iedec cu unt»). Cere și Postelnicul Rizu unul pentru Constantinopol și unul pentru el. Poate fi «iedecul» mic, supt 150 de ocă. Trimete scrisorĭ către Caimacam περὶ τζελεπίδων («pentru gelepĭ»). Cere și cîteva ocă de καπνός (tutun). Grecește.

96. [După 1821.] Satu Mischiĭ.
Adică noĭ, satu Mischi, care maĭ jos ne vomŭ iscăliarătămŭ prinŭ frica luĭ Dmzăŭ pentru o ladă cu patru pecețĭ ce s'aŭ spartu de Turcĭ. căndu s'aŭ spartŭ și casa și pimiți luĭ Aghelŭ și s'aŭ [luatŭ] multă marfă ce nu să știe, ci noĭ pentru ačasta încredințămu. Ci noĭ, întorcăndu-ne..., ce amŭ găsitŭ cărțile risipite, li-amŭ strănsŭ și li-amu băgatŭ iară în ladă, și lada adus[ă] de omu lu ju pănŭ Dumitru Amanŭ. Pentru ačasta încredințămŭ ačasta.
Eŭ, popa Pătrașco, adeverez.
... Ștefanŭ adeverez.
Anghelŭ Zălbu.
Mărinŭ Părcălabu adeverez
Nicol[a] Giucă
. . . .
Sandu Pičorușŭ adeverezŭ.

97. Perilipsisŭ de bani ce i aŭ prinsŭ hozmetu vinăriculuĭ cu lt. '824.

60 000 fl., cumpăratoarea huzmetului, după simfonia d'intîi.
15.620,55 rămînă cîştigu.
Sudă Mehedinţi.

ale birnicilorú		ale preoţilor	
vedre párpoare		vedre parpoare	
	(pe plăsile obişnuite)		
522.925	13.733	29 180	704.

98. Fiindu ca jitari cei orânduiţi a păzi pădurea, câtu şi otaru moşii Brastea, aru fi găsitu o turma de oi i de capre, şi o aŭ dusŭ la oború, găsindŭ acele vite în ghindă, la treĭ, patru casurĭ dinŭ nopte, şi nu s'au mulţumitu cei mai josŭ iscăliţi ca să plătească stricăciunea, aru fi mersu la., dandu jalbă, şi au eşitŭ buiurdisma la isprămnicatu, fiindu că vitele lorŭ s'au slobozitŭ denu oború şi s'au legatuitu cu mine în sorocŭ de doosprăzece zile a merge la judecată ca sa ne judecămu. fiindu că eŭ nu săntŭ mulţumitŭ după arătarile lorú. 1825, Octv. 8.

Eú, Radu Trăistariŭ.

Eu, Ionŭ Chircu.

99. Cu multă plecăciune ne închinuamu dum. cin t. boerule.

Cinst. scrisoarea dumitale, scrisă de la 28 ale lu Dev, cu plecăciune o amŭ priimitŭ şi cele cuprinzătoare am văzutu Pentru că astă primăvară. cándŭ amŭ trimisŭ banii moşie mi s'au întorsŭ patru galbenĭ ce au fostu răĭ, adevaratu i-amu priimitŭ. şi că ne întrebĭ: maĭ lomŭ moşiea şi de acumŭ înnainte înŭ arendă, nu fusaramŭ toţi tovaroşi ca sa ne vorbimŭ. Iară peste o săptămână trimetemŭ şi aceĭ patru galbenĭ ce săntŭ rămăşiţă, şi trimitemu şi raspunsu de ne dă măna să maĭ lomŭ moşia sau nu.

Şi săntemŭ '825, Nov. 31.

al dum. slugi

Arindaşi otŭ Broscari.

[Făcuseră contract cu Dumitrachi Bibescu la 25 Maiu 1823; preţul era 1.300 de leĭ pe an]

100. Însemnare de càțĭ oamenĭ amŭ pusŭ înŭ lucru la viia, cumŭ arată.

		lī.	par.
19	oamenĭ la tăiatŭ, po par. 18,	8	24.
18	» la hărăcitŭ par. 20	9	
23	» sapatu, pr. 23	13	9.
19	» prășitu, pr. 25	11	35.
13	» legatŭ buțile, pr. 20	6	20.
25	» la plivitŭ, pr. 20	12	20.
60	obroce gunoĭ, obrocu pe pr. 2	3	
	Teiŭ	3	10.
4	oamenĭ la băgatu aracilorŭ celorŭ noĭ, pr. 20	2	
3	» la băgatu gunoiuluĭ în vie	1	20.
15	» plivitu alŭ doilea, po pr. 20	7	20.
10	» prășitulŭ alŭ doilea, po pr. 22	7	28.

101. Socoteala gazdieĭ (γαζδίας) ocnelor pe contractul pe treĭ anĭ al luĭ Alecu Voevod Suțu, de la 1819.

Leĭ par.	
2.690.175,84.	Tot ce am luat de la 1-iŭ Ianuar 1821 până la 1-iŭ Ianuar 824, adecă:
592.033,42.	Cîștigul anuluĭ 1819, cum arată socoteala generală.
291.607,3.	Al anuluĭ 1820.
265 635,96.	Sarea vîndută la ocnele Slăniculuĭ și Telegăĭ în 1821, cum arată cu de-amăruntul (λεπτομερῶς) socoteala celor ce aŭ văzut (θεωρητῶν).
57.598.27	de la felurite (διαφόρητα) a aceleĭ socotelĭ a celor ce aŭ văznt.
7.711,84	de la felurite ale întăiĭ socotelĭ (δοσοληψίας) cu dumnealuĭ Postelnicul chir Filip.
37.271,42	de la asemenea (ὅμοια) a celuĭ de-al doilea Logofăt al domnieĭ sale.
5.000	de la ceĭ 3.000 de leĭ aĭ luĭ Hachi-Pașa, ca uniĭ ce întră în cheltuielile anuluĭ 1820, socoteala luĭ Gheorghe Cavvaleris la Giurgiu.

30.000. Deosebirea în leĭ 353 583, după firmanul ce ἀπεράσθησαν εἰς τὴν ἀναφοράν («aŭ adus în anaforà»), ca să plătească casa datoriilor.

1.286.257.54

1.403.918,30 cele ce rămîn să fiŭ dator dumisale Căminaruluĭ Polizachì de la contul-curent cu el, la gazdia socotelilor, de la 1819 până la 1-iŭ Ianuar 1824.

2.690.175,84.

Se cuvine încă aceia ce s'aŭ dat, după socoteala dumisale Postelniculuĭ chir Filip, dumnealuĭ Căminaruluĭ Polizachi, θεωρητὴς al Divanuluĭ, cămăraşilor scalelor, şi prin mîna mea.

Leĭ banĭ

64.166,80 luĭ Alecu Voevod Suţu, în Ianuar 1821.

227 500 Domnuluĭ (τῷ αὐθέντῃ) Callimachi.

30.000 luĭ Hachi-Paşa de Giurgiu.

918 Darea (δόσιμον) ciocănarilor (τζοκανάρίων) pe Ianuar din acel an.

14.830 82. Avaeturile boierilor (ἀρχόντων) şi spitalelor (σπηταλίων τοῦ αὐτοῦ), precum şi 5.500 ale Colţeĭ şi Pantelimonuluĭ şi 1.000 ale Mărginenilor.

1.120 pentru orzul furat (ἁρπαχθὲν) de apostaţı.

121.284,54. Cheltuielile ocnelor aceluĭ an după socoteala revăzută παρὰ τῆς ἐξουσίας εἰς ὃν φαίνονται ὀνομαστὶ ὅλα τὰ κονδύλια («de dregătoria la care se arată toate condeiele»).

459.825

211.487,36. Cheltuielile ce urmează, diferite, ξεκοπάρηκα, ἀλαταρικά, lefile cămăraşilor κατὰ καιρούς («pe vremurĭ»), adecă:

209.930,36 cheltuielile cu ştiinţă şi prin mîna dumisale Postelniculuı Filip, după socotelile dumisale.

45.300 darurĭ (φιλότιμα) şi cheltuielĭ făcute cu mîna d-sale, cum e în socoteală.

22 533,30 εἰς φωνήσματα («cumpărăturĭ») διὰ χεδιέδι, date iar de dumnealuĭ aicĭ şi la Silistra, cum e în socoteala luĭ chir Şerban şi chir Iani.

1 641 90 pentru alte φωνίσματα de la Şerban la al doilea mers în Silistra.

922 pentru 4 ταβάδ. («tabanurĭ»), 56 ocá γλυκό («dulceţĭ»), πιπέρι («piper»), πορτζολάνι, τζόχα («postavurĭ») καὶ κομάσι («cumaşurĭ»), trimese la Silistra.

139 533,36. Cele date de dumnealuĭ în afacerea sinctelor δερεσεδίων ἐμποδιζομένων, cum se arată în socoteala dumnealuĭ, cele date.

1.557 . . . 209 930,36.

211.487,36 Cele date luĭ Sotir şi luĭ Marcu Korterisi (?).

671.312,36

2.690.175,84 μεταφορὰ τῆς γενικῆς περιλήψεως («schimbarea încasării generale»).

1.987.277, 3 se maĭ cuvin cheltuielile ce s'aŭ făcut.

Leĭ par.

671 312,36 μεταφορα a citimiĭ cheltuielilor din urmă.

800.268,114 cîte sînt după socoteala dumisale Căminaruluĭ Polizachi, de la 1-ŭ Ianuar 1821 pănă la 1-iŭ Ianuar 1823, adecă:

9.257 felurite cheltuielĭ ale Ruşaveĭ.

13.469,36 ζημία μονέδων, ὁμοίως («diferenţa monedelor, asemenea»).

12.000 agentuluĭ pentru τὴν εἰς τὰς ὄκνας προστασίαν («la îngrijirea ocneĭ».)

200. Luĭ Toma Turnavitul, care a plecat de la Braşov la Silistra, cheltuielĭ.

150. Luĭ Manoli Cavuropulos, la Rusciuc.

268.298,18 felurite conturĭ curente de la 1821, Martie 28, pănă la Ianuar 1822.

8.000. Luĭ Hagi Constantin Pop la Viena, din cele 1.500 de galbenĭ în deposit pen-

tru isprăvirea afacerii știute prin ambasadorul la Curtea din Viena, 400 de galbenĭ.

2.938,45 cheltuielile Rușaveĭ până la Sibiiŭ.

12 330,24. Ζημία la Sibiiu la deosebite monede, până la φώναγμα («rostirea) a innaltuluĭ firman.

395,90 luĭ Tzamasopulo, trimese la Iași, cu firmanul, pentru facerea του καλημίου.

280 chiatipuluĭ pentru afacere și traducerea firmanelor.

100. Luĭ Costi, trimes la Vidin pentru leĭ.

280. Pentru un caftan (γοῦναν) trimes la Siștov luĭ Hagi Ismail-Agà.

32.663. Ζημία la 193.708 leĭ, cari aŭ sosit (ἐμβῆκαν) cu proclamarea (φώναγμα) innaltuluĭ firman de la 14 Novembre, și s'aŭ dat μὲ ζημίαν de 20 %.

86.964,21 : felurite, de la Ianuar 1, '821, până la Mart 28, din acelașĭ an.

333 710 asemenea felurite. de la 1822, Ianuar, până la'823, Ianuar 1.

12 000 Τὰ γαζδατικὰ ale dumisale Căminaruluĭ, în acelașĭ an 1821, în petrecerea sa la Rușava pentru strîngerea σερετεδίων.

7.233 încă χαμὸς μονέδων («pierdere»), taleri în Sibiiŭ.

800.268,114

46.990,36 cele prin mîna Slugerului Mihai, pentru care nu lipsește catastih anume.

99.890,50 după socotelile lor iscălite, ale celor rînduițĭ la scale.

368.815,3 felurite și cheltuielĭ în 1823, adecă 305.721,72, după socoteala dum. Căminaruluĭ Polizachi, de la 1-iŭ Ianuar '823 până la Ianuar 1 '824, adecă:

12.116 după socoteala dumisale la deosebite cheltuielĭ.

85.286 ζημία μονέδων.
208.319.72 resturĭ (ρέστα) diferitelor conturĭ
——— curente din 1823 cu acelașĭ.
305.721,72
21.000,78 cele prin mîna Slugeruluĭ, cum arată catastihul.
42.092,93 după socotelile Cămărașuluĭ scalcĭ.
368.815,3
———
1.987.277.3
702.898,81 care rămîne să fie datoare ἡ γαζδία, și e încă la δερεσέδια καὶ γυναζόμενα ca să le iea dumnealuĭ Căminarul Polizachi cum, în față, prin socoteală s'a arătat.

Socoteala huzmetuluĭ, scris în jos, al ocnelor.
1 403 918,29 rămîne să iea dumnealuĭ Căminarul Polizachi, 1-iŭ Ianuar '824; adecă cele de maĭ jos care se înfățișează εἰς τὴν περιλαβήν («la încercare».)
702.897,105. S'aŭ scos cîte sînt la δερεσέδια nestrînse, adecă a socotelii gazdieĭ din față, ca în față (τοῦ ἀντικρυ λογαριασμοῦ γαζδίας, ὡς ἔμπροσθεν).
———
701.020,44 care și rămîne διὰ ζημίαν la zisul huzmet. 'Αναλογουμένης λοιπὸν τῆς ἀνωτέρω ζημίας εἰς 77 μερίδια («împărțindu-se, de altfel, diferența de curs de maĭ sus în 77 de părticele»), de cîte 10 leĭ, adecă la 770.000 a' vînzăriĭ huzmetuluĭ se adaugă la fiecare părticică 10 000, cîte leĭ 9.104, par. 18, de unde și maĭ jos se înseamnă analoghia, care și maĭ sus se arată anume.
———
293 608,100. Analogul dumisale Postelniculuĭ Filip, cîte $32^1/_4$ μερίδ., care le primește dumnealuĭ.
407.411.64 încă ale dumisale Căminaruluĭ Polizachi, în $44^3/_4$ părticele.
———
701.020,44 [1]. Διὰ τὴν ἄνωθεν λοιπὸν ζημίαν καὶ διὰ νὰ μὴ

[1] Renunțăm a traduce pasagiile referitoare la complicatele operațiĭ comerciale ce urmează.

τρέχῃ του λοιπου τὸ διάφορον καὶ εἰς τὰς καταβολὰς ἑνὸς ἑκάστου, ἐνεκρίθη ἐξ ἀμφοτέρων των μερῶν τὸ ν'ἐκπίπτονται ἀπὸ ὅσα ἔχει νὰ λάβῃ ὁ ἄρχ. καμινάρης Πολυζάκης ἀπὸ τὴν γαζδία τῇ α' Ἰανουαρ. 824ων, ὡς ἀνοτέρω φαίνονται τὰ διὰ καταβολὴν εἰς τὸ χισμέτι, καὶ νὰ τρέχωσι, μὲ τὸ διάφορον μόνον τὰ ξεκαθαρισθέντα διὰ δάνεια, ὡς καὶ ανωτέρω φαίνονται.

1.403.918,29 cele datorite dumisale Căminarului, ca maĭ sus.

1.039.514 ὀφείλονται ἐξ αυτῶν («se datoresc din ele»).

435,381 ce are date împrumut dumnealuĭ Postelnicul Filip, date dumisale Căminarului, cu arătare καὶ μήνουν διὰ καταβολὴν εἰς τὰ 32¹/₄ μερίδια τῆς συγγενείας τοῦ ἐξῆς ἀναδιαφόρου.

604.133 τόσα ἀναλογ. ὀφείλονται διὰ καταβολὴν τοῦ ἄρχοντος Καμαρασίου εἰς 44³/₄ μερίδια τῆς συγενίας του.

1.039.514.

364.404,29 rămîn δάνεια la huzmetul celor treĭ anĭ la (παρά) dumnealuĭ Căminarul Polizachi de la 1-iŭ Ianuar 824 νὰ τρέχωσι μὲ τὸ διάφορον, care are să le iea de la numele însemnate maĭ jos, nestrînse δερεσίδια, cuprinzînd adecă în ele şi ceĭ 315.000 de leĭ aĭ Caseĭ datoriilor (τῶν χρεῶν) ἀπὸ τὰ ὁποῖα συνακριδόμενα («de la care socotite») să iea dumnealuĭ Cămăraşul Polizachi 250.000 de leĭ aconto pentru datoria (δανείαι) de maĭ sus, şi dumnealuĭ Postelnicul Filip leĭ 65.000 aconto pentru leĭ 141.771, care fac analogon pentru dumnealuĭ din ceĭ de maĭ sus leĭ 338.493. parale 76.

702.897,105 cele ce rămîn δερεσίδια arătate maĭ jos, care are să strîngă iarăşĭ Slugerul Mihaĭ gazdă (γάζδας) şi să dea socoteală.

364.404,29 scoase (ἀφαιροῦντα), cele maĭ jos rămase datoriĭ ale dumisale Căminaruluĭ Polizachi la huz-

met care are să le iea de la stringerea de δερεσέδια de mai sus, cu diferența de $7^1/_2$ la pungă.

338.493,70. Acestea rămîn a se face analogon la cele 77 de părticele, adecă la $32^1/_4$ părticele ale dumisale Postelnicului Filip și la $44^3/_4$ ale dumisale Căminarului Polizachi, orĭ de se vor stringe, orĭ de se vor păgubi (χάθωσι), care fac analogon la fiecare părticică 4.390 lei, care fac (ὅπου στένουν) la $32^1/_4$ ale dumisale Postelnicului Filip lei 141.771, iar la $44^3/_4$ ale dumisale Căminarului leĭ 196.721, să se iea saŭ să se dea, precum și, dacă, din intîmplare vrăjmașă (ferească Dumnezeŭ) nu s'ar strînge de la δερεσέδια de maĭ jos, ca să se plătească dumisale Căminarului cele 364.404 lei de mai sus întregĭ, care lipsesc din ele, iarăși prin analoghia cu părticelele νὰ χρεωστῆται νὰ πληρώσῃ διὰ ζημίαν.

752.515,69 toate δερεσέδια ce se află nestrînse la 1 iu Ianuar 824, adecă:

Lei par.	
37.609	la zarphaneaua împărătească.
65.000	la Mustafa Pașa de Babadag
55.598,60	la Doamna (κυρίαν: sic!) lui Alecu Voevod Suțu.
110.615	la Domnul (αὐθέντην) Callimachi.
315.000	la Casa daorieĭ.
55.157	la chir Gheorghe Hristodulo, cum arată socoteala dumisale Căminarului Polizachi că au rămas maĭ pre sus de cele trimese la timp pentru nevoia (χρεία) huzmetului.
7.000	La Hatmanul Vogoridi, pe care le a luat în Rusciuc de la chir

Mărgărit Rodà (Ῥοδᾶ), tot cu socoteala dumisale Căminaruluĭ.

645.979,60.

106.536 9 «veresiile» (ὅσα καὶ εἰς κατάλιπα βερεσέδ.), adecă :

41.106	la βερεσέδ. Galaţuluĭ cu sinet.
3.250	εἰς τὸν Πράσινον la Constantinopol, adecă ce aŭ trimes la Constantinopol prin Cămăraşiĭ Brăileĭ şi s'aŭ întors cu protest (προτέστον), care poliţă se află trimeasă la Arghiropulo, atuncĭ consul rusesc în Galaţĭ (εἰς τὸν Ἀργυρόπουλον, τότε κόνσουλον ῥωσσικὸν εἰς Γαλάτζι).
1 780	La Brăila. tot cu sinetul luĭ Καιμακ. Χωσεΐν la Constantinopol.
2 828	Βερεσέδια Rusciuculuĭ.
16.922	» Siştovuluĭ.
3.197	» Nicopoleĭ.
18.152,84	» Vidinuluĭ.
18.300,45	la fier, bumbac şi chilimurĭ.

106.536, 9.

752 515, 69.

702 897,105 se scot cele datorite huzmetuluĭ, cum arată socoteala generală.

219.607. 84.

Socoteala γαζδίας ὄκνων după contractul pe treĭ anĭ la luĭ Alecu Voevod Suţu, de la 1819

Leĭ par.	
2 690.175.84	toată încasarea mea (περιλαβή μου) de la 1-iu Ianuar 1821 până la 1-iŭ Ianuar 1824.

102. După cum umblă baniĭ aicĭ până acumŭ

	tl.	par.
Mahmudielele umblă	26	

stambolu strănge zărafi	8	20
rubielele	3	
gripsori	7	250
beşlicĭ	5	10
cronptalerĭ	8	
iuzlucĭ	4	5
chilăcĭ (?)	3	6

Darŭ la Ţara Turčască toţĭ bani umblă maĭ susŭ, şi la Bucureştĭ totŭ maĭ susu umblă decătŭ aicĭ.

CÎTEVA STATISTICE OLTENE DE LA ÎNCEPUTUL VEACULUI AL XIX-lea.

(DIN ACTELE AMAN.)

Sudŭ Doljŭ.

Perilipsisŭ de toată suma banilorŭ i suma oilorŭ şi plocoane, precumŭ maĭ josŭ arătŭ, însă:

talerĭ	banĭ	oĭ	plocoane	
2.198	30	23.294	365,	însă:

talerĭ	banĭ				
1.803	80	pă oĭ	21.644	pe banĭ 20	Plaĭ Cămpŭ
152	30	pă oĭ	1.650	po banĭ 11	
243	40	pă oĭ	364	po banĭ 80	
2.198	30				

1.584	7	16.869	256,	însă:

1.329	40	pă oĭ	15.952	po banĭ 10	Plaĭ Bălţiĭ-de-josŭ
84	7	pă oĭ	917	po banĭ 11	
170	80	pă plocoane	256	po banĭ 80	
1.584	7				

1.987	117	20.335	372,	însă:

1.564	61	pă oĭ	18.771	po banĭ 10	Plaĭ Bălţiĭ-de-Susŭ
143	54	pă oĭ	1.564	po banĭ 11	
248	40	pă plocoane	372	po banĭ 80	
28	115	pă boĭ	105	de cal po banĭ 33 erbăritŭ.	
5	27	pă 38 pungĭ, care să socotescŭ doĭ unulŭ.			

636	40	6.872	82. însă :						
				482	80	pă oĭ	5.792	po banĭ 10	Plaĭ Cămpŭ-de Susŭ
				99	—	pă oĭ	1.080	po banĭ 11	
				54	80	pă plocoane	82	po banĭ 80	
				636	40				
659	25	7.059	99, însă :						
				538	80	pă oĭ	6.464	po banĭ 10	Plaĭ Cămbu-de-Josŭ
				54	65	pă oĭ	595	po banĭ 11	
				66	—	pă plocoane	99	po banĭ 80	
				659	25				
1.369	40	14.444	226. însă :						
				1.043	20	pă oĭ	12.494	po banĭ 10	Plaĭ Jăiŭ-de Susŭ
				178	100	pă oĭ	1.950	po banĭ 11	
				147	40	pă plocoane	221	po banĭ 80	
				1.369	40				
762	113	7.931	142, însă :						
				591		pă oĭ	7.089	po banĭ 10	Plaiŭ Jăiŭ-de-Josŭ
				77	33	pă oĭ	842	po banĭ 11	
				94	80	pă plocoane	142	po banĭ 80	
				762	113				
535	2	6.575	65. însă :						
				189	90	pă oĭ	2.277	po banĭ 10	Plaĭ Gilortuluĭ
				302	12	pă oĭ	3.298	po banĭ 11	
				43	20	pă plocoane	65	po banĭ 80	
				535	2				
1.173	70	12.335	153, însă :						
				591	30	pă boĭ	7.095	po banĭ 10	Plaĭ Hamaradia-de Josŭ.
				480	40	pă oĭ	5.240	po banĭ 11	
				102		pă plocoane	153	po banĭ 80	
				1.173	70				
1.277	46	13.387	131. însă :						
				429	48	pă oĭ	5.159	po banĭ 10	Plaĭ Hamaradia-dă-Susŭ.
				760	78	pă oĭ	8.228	po banĭ 11	
				87	40	pă plocoane	131	po banĭ 80	
189	113	1.968	31, însă :						
				132	100	pă oĭ	1.572	po banĭ 10	Orașŭ Craiovi cu ocoalele
				19	93	pă oĭ	396	po banĭ 11	
				37	40	pă plocoane	31	po banĭ 80	
				189	113				
12.375	83	131.069	1.917						

'818, Octomv. 25.

Cond. de Stefanică[1].

Oĭ, capre fătătoare	Mieĭ, ezĭ.	Oĭ, capre stărpe,	Berbecĭ, țapĭ.	Toată suma.
100	90	100	20	310

Domnulŭ Alexandru alŭ Cinstiteĭ Aghenţiĭ chesariceştĭ care săntŭ a le plăti oieriĭ la zioa Sf. Neculaie, iarŭ talerĭ facŭ dooăzecĭ şi şase, banĭ şaĭzecĭ.

II.

Surmaià,
Perilipsisŭ de încheierea socoteleĭ banilorŭ oierituluĭ pe acestŭ ltŭ 818.

Suma oilorŭ fară poclone, po banĭ 11	Suma oilorŭ cu poclone po banĭ 10	Poclone	Vite marĭ de la Ungurenĭ, erbăritŭ po banĭ 78	Vite micĭ ipacŭ po banĭ 33	Talerĭ	Banĭ	
6.395	2.960	83	—		704	105	Plasa Jălele*(sic)*-de-Susŭ
8.125	8.954	261	—		1.664	115	Plasa Jălţurĭ *(sic)*-de-Josŭ
10.341	1.685	444			2.584	41	Plasa Dumbrăviĭ-de-Sus
4.322	23.423	544	—	—	2.710	92	Plasa Dumbrăviĭ-de-Jos
2.097	16.129	322		—	1.750	117	Plasa Cămpuluĭ-de-Sus
3 441	33.576	703			3.582	11	Plasa Cămpu-de-Josŭ
2.324	8.930	193	—	—	1.085	104	Plasa Blahniţiĭ-de-Susŭ
2.750	13.463	310			1.580	80	Plasa Blahniţiĭ-de-Josŭ
5.662	10.258	205	—		1 510	62	Plasa Ocoluluĭ-de-Susŭ
4.353	3.303	82		-	728	113	Plasa Ocoluluĭ-de-Josŭ
4.512	2.230	68			644	92	Plasa Băi
4.383	33.224	207	154	78	3.361	62	Plasa Munteluĭ
90	5.137	32	28	15	467	51	ceia ce s'aŭ plătitŭ la
56.795	163.272	3.454	182	93	22.377	85	taxildariĭ, după deose-

1 Cu litere greceşte

bitŭ catastihŭ ce să trimite, înŭ care anume să arată.

Dinŭ care să scade ceia ce s'aŭ răspunsŭ la dumnealuï Serd. Amanŭ, însă:

	taleri	bani			
20.565 48	2.498	48	cu răvaşŭ,	Oct.	15
	3.538		ipacŭ,	»	22
	2.000		ipacŭ,	»	24
	2.800	—	ipacŭ,	»	28
	3.900		ipacŭ,	Noem.	2
	4.979	—	ipacŭ,	»	16
	850	—	se scad tacsildarisŭ mieï după poroncă		
	20.565	48			

1.812 37, adecă una mie optŭ sute doïsprezece şi treïzecï şi şapte, careï maï fiindŭ rostŭ, iată să trimite spre ecsoflisire acesteï socotelï.

818, Noem. 20.

III.

Perilipsisŭ dă slujba oerituluï dă cătă sumă vite i plocoane au eşitŭ înŭ judeţu Romanaţuluï pă acestŭ următorŭ leatŭ, '818. precumŭ la vale să arată.

Dă la zece în susŭ... poate zece	Dă la una până la zece, poate unsprezece.	Toată suma	Plocoanele poate optŭ leï	
6.372	1.726	8.098	123	plasa Oltuluï-dă-Susŭ
6.871	938	7.809	164	plasa Oltuluï-dă-Josŭ
6.605	3.439	10.044	191	plasa Olteţuluï-dă-Susŭ
7.309	1.941	9.250	173	plasa Olteţuluï-dă-Josŭ
12.009	679	12.688	189	plasa Băltiï-dă-Susŭ

10.025	908	10.933	232	plasa Bălții-dă-Josŭ
13.364	1.810	15.174	212	plasa Câmpului
14.421	2.231	16.652	301	plasa Mijloculuĭ
6.292	1.377	7.669	100	plasa Tăzluiuluĭ
83.268	15.049	98 317	1.694	adecă noozăcĭ şi optŭ dă miĭ treĭ sute şaptesprezece vite şi una mie şasă sute noozăcĭ şi patru plocoanele.

Talerĭ	Banĭ	
6.932	—	pă vite 83.268, po banĭ zece dă vită.
1.379	59	pă vite 15.049, po banĭ unsprezece dă vită.
1 129	40	pă 1,694 plocoane pă banĭ optŭzăcĭ dă ploconi.
9.440	99	adecă talerĭ nou mie patru sute patruzăcĭ şi banĭ nouzăcĭ şi nou, acastă sumă ce este a să răspunde pă suma vitelorŭ dă maĭ susŭ arătată.

Dintre care ce s'aŭ răspuns:

Talerĭ	Banĭ		
804	6	răspunşĭ la cinst. Sărdarŭ Dumitre Amanŭ, Fevr.	25.
200		ipacŭ la cinst.	28.
2.390	—	ipacŭ la cinst.	30.
1.900	—	ipacŭ la sinst.	9.
800		ipacŭ la cinst.	11.
996	—	ipacŭ la cinst.	22.
329	—	ipacŭ la cinst.	21.
850		ipacŭ stupăritulŭ.	
1.171	93	răspunşĭ totŭ la dum. Sărdarŭ, d'inpreună cu aceste socotelĭ, Noevr. 6.	
9.440	99	adecă talerĭ noo miĭ patru sute patruzăcĭ şi banĭ nouzăcĭ şi nou amŭ răspunsŭ la dum. Sărdarulŭ Dumitru Amanŭ, după socoteala dă maĭ susŭ arătată şi după chiarŭ catastişele ce amŭ priimitŭ dă la slujbaşiĭ ce aŭ fostŭ orănduițĭ, care şi cat., iscălite fiindŭ dă numiți slujbaşĭ, s'aŭ datŭ totŭ la cinst. Sărdarŭ, d'ănpreună cu acestŭ perilipsisŭ.	

Gheorghe Coşcu (?).

Vite una mie treĭsprezece, fiindŭ cu pricină ale lu chirŭ Crăčunŭ Gelepu, nu s'aŭ trecutŭ maĭ susŭ.

IV.

Sudŭ Gorjŭ, '818, Noemv. 2.

Perilipsisŭ de încheiarea socoteli oerituluĭ că câtă sumă de vite aŭ prinsŭ județu acesta pă acestŭ următorŭ anŭ.

Micĭ po anĭ 11	Marĭ po anĭ 10	Ploconŭ po anĭ 80	Toată suma	Vite marĭ po anĭ 33	
6.565	34.962	160	41.527	382	Plaiŭ Vălcanuluĭ.
3.786	106.909	337	110.695	1.405	Plaiŭ Novacilorŭ.
2.382	1.009	27	3.391		Hamaradiia-de-Susŭ.
4.858	2.715	80	7.573	—	Hamaradiia-de-Josŭ.
4.505	1.695	33	6.200	—	Gilortulŭ-de-Susŭ.
3.450	1.201	37	4.651	—	Gilortulŭ-de-Josŭ.
850	657	11	1.507	—	Jiiu-de-Susŭ.
1.432	422	14	1.854	—	Jiiu-de-Josŭ.
324	103	3	427	—	Tismana-de-Susŭ.
1.591	654	20	2.245	—	Tismana-de-Josŭ.
29.743	120.327	722	180.070	1.787	

Talerĭ	Banĭ			
12.527	—	pă vite marĭ	150.327	po banĭ zece.
2.726	53	pă vite micĭ	29.743	po banĭ unsprezece.
			180.070	
481	40	pă plocoane	722	po banĭ optzăcĭ.
491	69	pă vite marĭ	1.784	po banĭ treĭzăcĭ și treĭ.
16.226	42			

		Talerĭ	Banĭ	Dintr'aceștea răspunsă:
		6.235	30	Septem. 17.
		3.012	60	Octom. 5.
		2.500	—	ipacŭ 20.
12.651	45	153	75	ipacŭ pentru cașcavalŭ să vorŭ cere aceștĭ banĭ.
		250	—	toate dările de la dum. Pahar. Brăiloiŭ.
		12.651	45	
3.574	117			cusuru care s'aŭ trimisŭ acuma cu catastihŭ.
16.226	42			

'818, Noemv. 1.

TABLA NUMELOR.

TABLA NUMELOR.

A.

B.

D.

E

F.

G.

H.

I.

J.

K.

L.

M.

N.

O.

P.

R.

S.

Ş.

T.

Ţ.

U.

V.

X.

Z.

TABLA LUCRURILOR.

A.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

I.

J.

L.

M.

N

O.

P.

R.

S.

0

Ş.

T.

Z.

VOCABULARIŬ.

A.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

I.

L.

M.

N.

O.

P.

R.

S.

T.

Ț.

V.

Z.

ONOMASTIC.

N. B. Nume în grupe la p. 33, n-o 84; pp. 107-9, n-o 258; p. 135, n-o 297; pp. 156-7 (330).

A.

B.

C.

D.

F.

G.

H.

I.

M.

N.

O.

P.

R.

S.

Ş.

T.

V.

Z.

ERATĂ.

N. B. Cîteva greşelĭ în partea grecească le va îndrepta cetitorul priceput.

La p. 26, r. 13 de jos: zapciĭ. pentru: zapciŭ.
„ „ 35, n-o 93: Br. pentru: Vl.
„ „ 58, r. 11 de jos. tulumurĭ, pentru zulumurĭ.
„ „ 60, n-o 146, în titlu: Golianu, pentru: Golia Pr.
„ „ 74, n-o 169, r. 2 de sus: Mamo, pentru: Manio.
„ „ 75, n-o 173: Chinezu, pentru: Chine··u.
„ „ 76, r. 11 de jos: Calaigì, pentru: Calaiti.
„ „ 81, n-o 203: gazdie, pentru gazdă.
„ „ 98, n-o 234, a se suprima adresa.
„ „ 112, r. 17 de jos: Hristea, pentru: Hrin.
„ „ 119, nota 1, a se adăugi: μοῦλκι—moşie.
„ „ 126, n-o 284 e urmarea nluĭ 283.
„ „ 127, n-o 286, 1831 pentru: 1830.